

సమస్తకలికలపాపహరిణును
అఖిలనిగమాగమసారభూతబుష్ట

నగునీ

బసవపురాణము.

అంధగీర్వాణపండితోత్తముండగు
పిడుపర్తి-సోమనాథకవివరునిచే
అంధపద్యకావ్యబుగరచియింపబడి
శైవసిద్ధాంతసమాజపండితులగు
వీనంబాకం-రామారావుగారిచే
బరిష్కరింపబడి

ఏదనరాతుల, ముత్తయ్యగారివలన

శైవసిద్ధాంతముద్రాక్షరశాలయండు
ముద్రింపబడినది.

చెన్నపట్టణము—౧౮౯౯.

నాకగ్గ మహాప్రబంధంబేను సంధానంబుసేయ నుద్యోగించియున్న సమా
యంబున॥ సీ॥ తనకల్పిబుధదీన తాద్రీకిదంభోశి తనబస్మిషడ్రి పుధ్వాంత
హేళి । తనమూర్తి శిష్యహృద్వనవసంతస్ఫుతి తనకీర్తి దశదిశాంతః
ప్రపూర్ణ । తనదాంతిసంతతా ధ్వస్తాక్షవిభ్రాంతితనకాంతిరోషశబ్దము
ఖదంతితనచిత్తమీశ్వరార్చనవిధాయ త్తంబుతన విత్తమార్జ్యోక నతవిత్త॥
లే మనుచుగొనియాడ వహికెక్కినట్టిఘనుడు । దేవనార్యుని నెయ్యంపు దేవి
యైనమల్లమా దేవిపుత్రుడామ్నాయవేది భవ్యగుణహరిపిడుపర్తిబసవశౌ
రి॥ క॥ ననునొకనాడాత్మాంకస్థునిగనుగొనిపాలకునికిసోమేళునిపే । రనుబస
వపురాణముప । ద్యునిబద్ధత వెలయుజేయ దలచితినిసుతా॥ మ॥ అదివేదా
గమసారసంగ్రహము సత్యజ్ఞానసంపాదకం । బదీరుద్రాది మహాపురాతన
కథావ్యాప్తంబుపాపావహం । బదిసద్భక్తివృద్ధికారణము ముక్త్యావ్యాస
మల్లానునీ । వదిచెప్పందగుబద్ధకావ్యముగ కావ్యప్రజ్ఞ సేవ్యంబుగన్॥ క॥ ఆకృ
తిసోమేళుడుదా । నైకాపింపదుహృదీశుడామ్నాయవచో । నీకోక్తభక్తిసు
గతిన్ । జేసొనిపోమింప సిట్లజేసెన్ద్విపదల్॥ క॥ ఆవేదాధాము ద్విపదలు
సీనిప్పుడుపద్యములుగనిర్మించినభ । క్తావలిమెచ్చుకోశివకవు । లీవిధమంగీకరిం
తురిష్టముమాకున్॥ ఆ॥ సోముడేమి చెప్పెసోమేళుద్విపదలే । బెట్టిపద్యము
లుగబెనచనందు । నన్యులనగవలదు నాగుయ్యశిష్యుల । మగుటమనకుచే
ల్లునవియునిలుప॥ సీ॥ విరచించెజైమినివేదస్తవం బొకపాదమునవేదయు॥
కిలిపిహారభక్తివైదికంబనిశ్చతులిడిచెప్పప్రతిసోమేళుడుడా రాధ్యచరిచ॥

ప్రథమాశ్వాసము.

సరవిశ్రీరాధుడాచరిత సద్యప్రపంచముసేసె ద్విపదలుతరుచుః లిపియాతం
 డుపద్యకావ్యముసేసె నైషధమంచితహషవాక్యములబెట్టి॥ తే॥ సోమగు
 రువాక్యములబెట్టిభీమసుకవి గరిమెబసవపురాణంబుగణనజేసె గానపూర్వ
 కావ్యముచేరగతిరచించు వారికాదికావ్యోక్తులువచ్చినెగడు॥ క॥ నీవును
 సోమేశునిద్విప దావళియధములుజేయుమందులయధం॥ బావంతయు
 దిగవీడక యేవియుమున్నందులేని విడకుకుమారా॥ నీ॥ చదివించినారము
 శబ్దాధిపతీ కావ్యశ్లోకశక్తిగలదునీకు మనకులాచారుడైచుహివీ
 రశైవైక మాగంబుచూపినచుహితయకుని సోమేశ్వరునిగృతిస్వామిగా
 నియమించి బసవపురాణంబుపద్యకావ్య మధిగావింపుమీయని యానతి
 ష్వగకరములు శరమునందిరవుకొలుప॥ ఆ॥ మీకునంకితముగానాకాంక్షనొక
 కృతి సేయువేటగానాకుబాయదెవుడు నైనమీయనుజ్ఞమిరివడవగ
 సేయుచున్ననట్లసేయువాడ॥ క॥ అనియేనువిన్నవించిన వినిననుకూల్య
 దృష్టివీక్షించిమహా త్మునిబాలకురికిసోమే శునిగృతిపతిశేషమునకుభద
 ముమనకున్॥ క॥ నాకొకకృతినీదలచుట చేకొనిసంతసమునాకుజేయుట
 కైన న్నాకృతిగురువులకిచ్చిన నాకునుసంతసము శతగుణంబగు
 వ॥ కావుననీవుమాపేరనంకితంబుగా వేరొక్కప్రబంధంబనుసం
 పుజ్జగించినజ్ఞనసమ్మతంబును సమస్తశాస్త్రనిగమాగమపురాణసమ్మ
 తంబున సకల మాహేశ్వరసమ్మతంబుగా సోమేశ్వరుండు పుట్టెను నేని
 సవపురాణంబు సోమేశ్వరునిపేరను సుశబ్దాధిపతీ ధురీధుతీ

బ స వ పు రాణ ము.

బుగాపద్యకావ్యంబు గావింపుమనీ యానతిచ్చినందద్వచనంబు శిరంబున్ బ్రేలిం
రియించి జెప్పంబూనినకావ్యకన్యకా ముఖమండనాయ మానంబగు కృతి
పతిమాహాత్యంబు ప్రథమకథనియ్యమానంబుగావున దానివణింపచెదనది
యెట్టిదనిన॥ చ॥ హరుడొకనాడుభృంగి కీటులానతియిచ్చెను గాయ

❧ శ్లోక తి ప తి వ ణ కా న. ౪ ❧

నుజ్జమై! నరిగిధ రాతలింబసవుడధినిబిజ్జలరాజ్యమాధురం! ధరతవహించి
మన్మహిమదక్షశింశెలయంగజేయుచున్! వరుసజయించెబెక్కులుపవాద
ములందరు చోద్యమందగన్॥ చ॥ అసదృశతన్మహిమహి మమారవితారక
మైచెలంగశ్రీ! బసవచరిత్రమున్ సకలభక్తకథామణిసూత్రభాతిగా । వెన
రచియింపుమీవు పృథివీస్తలికింజనినాగభృంగిసం! తసమునబుట్టెబాల్కు
రికినామపురీమరసోమనాథుడై॥ సీ॥ లిపిలిఖింపకమున్న యపరితాధోక్తి
శక్తియాతనిజిహ్వాజరుగుచుండు! ఛందాదికరణాదిసరణిచూడకమున్నమది
నుండుకావ్యనిర్మాణశక్తి! భాష్యసంతతులుచెప్పంగజూడక మున్నరుద్రభా
ష్యక్రియారూఢివెలయు! తరగశాస్త్రాదీవిద్యలుపఠింపకమున్న పరపక్షని
గ్రహప్రౌఢివెలయు॥ తే॥ నతనినుతియింపనాబోటికలవియగునె । జైనమ
న్మొక్తవిన్యస్తశాతశూలకలితబిజ్జలతలగుండుగండిబిరుద! శోభితుడుపాల్కు
రికిసోమనాథిదుండు॥ క॥ ఆతడుగురువరకరసం!జాతుండైవిశ్వవాధుసన్ని
ధికవితా! చాతురియెరింగిబసవ । ప్రీతిగరచియించినట్టికృతులెవ్వియనన్॥
సీ॥ బసవపురాణంబు పండితారాధ్యుల చరితంబు ననుభవసారమగుచ!

సరస్వతీదసారసూక్తులుసోమనాథభాష్యమ్ము శ్రీరుద్రభాష్యంబుబసవరగడ
 మపద్యోత్పత్తిరగడశ్రీబసవాధ్య రగడయుసద్గురురగడచెన్న! ముల్లుసీసము
 రువాక్యగారగద్య వృషాధిపశతకంబునక్షరాంక॥ తే॥ గద్యపద్యములుపం
 కావకారగద్య! యష్టకముపంచకమునుదాహరణయుగమ్ము! నాదియగుకృ
 తులుభక్తిహితాధికాబుద్ధి! జెప్పెనవిభక్తనభలలోజెల్లుచుండు॥ సీ॥ ఒకనా
 మశివభక్తులొరుగంటనుస్వయం భూదేవుమంటపమునవసించిబసవపురా
 ణంబుపాటించివినువేళ హరునిగొల్వప్రతాపుడచటికేగి! యాసంభ్రమంబే
 మియనుదుభక్తులుబసవ నీపురాణంబధికవివేదరనిన । విననాపురాణంబు
 విధమెట్లొకోయన్న భూతవిప్రొడొకకతచేరి॥ ఆ॥ పాటకురికిసోమపతితు
 డేనడుమను! పెసచెమధ్యమవళ్లువెట్టిద్విపద! యప్రమాణమిదియనాద్యంబు
 పదమన్న! నరిగెరాజుభక్తులదియెరింగి॥ చ॥ కతములకణక యుగ్మములు
 గ్రకునమూయుచుబ్రహ్మబంధువున్! బారిగొనజూచియిట్టిఘన మూర్ఖు
 లుభక్తులటండ్రవేగబా! లురికిపురీశదేశునకుక వినుపించితదభ్యుజ్జనీ!
 వెరవిడివిప్రబట్టుకొనివేవధి యంతమటంచునందరున్॥ క॥ చనిపాలకురికిసో
 మేశుని! తోనప్పాటుపలుకుచొప్పెడచెప్పక! వినియూరకున్నభక్తులకును
 తలవంపొనటంచు కుపితాత్ముండై॥ క॥ భవిగానివానితోడన్! వివాదమెల్ల
 రింపచూడవిధిలేదేనన్! శివభక్తిశక్తితృణమా! నవుచేగెలిపెంతుదూషణ్ము
 రుంబాటున్॥ ఆ॥ అనిప్రతిజ్ఞజేశిహరయుక్తిముక్తుడై! లింగముద్రయెద్ల
 గడించి! కూడగట్టిపట్టిగూడాచుబండ్లిపై । గదలిపోయిరోగుగంకిపురికి॥ ఉ

పొమ్మరజితకుధరమ్మునకువస్తు । ననిననల్లకొంచునరుగుశివుని । సమ్మఖం
బునందు సమ్మదంబుననుండె । సోమతల్మడుగుచు సోనగురుడు॥ చ॥ అట్టి
పాల్కురిక సోమేశ్వరునకంతంబుగా బసవపురాణంబు పద్యకావంబుగా
వింపనుద్యోగించినతచ్చిప్యప్రశిష్యప్రశిష్యుండగుమద్వంశానుక్రమంబెట్టిదనిన॥

క వి జ ం శా ను క్ర మ ము.

క॥ సోమేశ్వరుహరిపురికిం । గానేగకమున్నయన్నదండాధిపుడే ।
ప్రేమంబుననిప్పించిన । చూడుండలిదోకపర్తిపురిశరణులలో॥ క॥ ధరపా
లకురికిసోమే । శ్వరగురుకారుగృహస్త సంభవుడగుటకొ । గురుదత్తలింగ
భావాం । తరుడైశివరాత్రికొప్పనాథుండొప్పు॥ క॥ ఆకొప్పయ్యకుబుద్ధి
జ్ఞోకుడుబసవయ్యపుట్టెసోమేశునకున్ । చోకపిడుపర్తిలోపల । బాకారము
బువ్వతోట చావిఘటించె॥ చ॥ వినయసేవేకమాషణుడు సత్కృతకీర్తిశివా
ర్చనకీయా । జనితవరప్రసాదజలసంయుగ గుడతలుండుసాచువ । ర్తనడు
విశుద్ధబుద్ధిగురరాజిత మూర్తిదయాప్రభూర్తియ । శ్వరఘనిచాగుడాబసవ
యప్రభుడొప్పుక దాత్మసంభవుల్॥ ఆ॥ సోమయప్రభుండు సొరడికొప్ప
య్యయు । గొండవీటిలింగకోవిలుండు । శివ్రాయానతియ్యభువనయ్యదేవర ।
యనగ వెలసిరంగునగ్రిజుండు॥ నీ॥ సకలరాజ్యమస్తస్యస్త వాణికాంక్షపుంజ
రంజిత పదాంభోజయ్యుళ్ళు । డకుంబిలాగవిపురాణామూయ సమ్మతవీ
రశైవప్రతవిశృతుండు । బరపాకపరగతిపరధన పరవర్మవచనాదిదురంతవి
వ్జతుండు । పంచాక్షరీశంత్రాతన ప్రబావదూరీకృతాంతగక తరిపునికా
యు॥ తె॥ ఉనమశివలింగసంతతధ్యానజనిత । పరమమోదసంపూర్ణభా
వకలిత । మానసేంద్రియవగుకంఠమహిత ఇళుడు । కులపపిత్రుడుపెద
గోమగురువరుండు॥ క॥ ఆదిన్పొత్తాపుడిచ్చిన । యాదోర్తిపుంబుండు మనం
బుకెలివడినకొ । మోదమునప్రాధిగాయమ । హీనైశుచేడెచ్చి నిదరునెదు
గక॥ క॥ శ్రీవెలయగచాసోవయ । దెనకపినసో గురునిదెకప్రభునికొధూ
వినుతుంజిక్కియచు । కోవిదుబగవయ్య హరిగరికయ్యనగనే చ॥ వారిలోన॥
నీ॥ శ్రీశైవశాస్త్రవిశేషాగమజ్ఞత మునిగొన్నపద్మలజ్ఞాపూరిక । యాగా
మిదజ్ఞదిగబరనిశ్శంక వరిగురుసనగ్న కాపధికతుండు । నిఖిలరాజ్యవంది
తపదాంభోజుడై బంగినలోకైక పాపనుండు । సకలనిషాధరూపసచ్చిస్త్వ

దాత్యేనామౌదలసోమన్నయు బాలన్నగురువన్న బసవసయును । వారిలోన
చనేఁవరజుండ బహుళాప్యకాటకాలంకారవటలవేది ఆ॥ చెప్పదొడగినాడ
ప్రసవగురాణి । గవనిపద్యకావ్యమేచలంగ । మంజులోక్తయుక్తితుల
గురుడైన । బాలకురికగురునిబతినిశేసి॥

షష్ఠ్యంలములు.

క॥ శేష్యగృహగణపతా : రాధిరసోరురయీ భరణునకునుమ
హావేదాగహచరణనకా । వాదితసద్భ కియుక్తి హరీణునకున్॥ క॥ చరిలిం
గార్చనరఃకిన్ । పరమనిధూమధామభాసురఃకిన్ । వరకావ్యకృతిజ
స్మతః మిరినిర్వాపణమటు ప్రమిఃకిన్ యతికిన్॥ క॥ భవిషాకభవిసహూదిత ।
భవిప్రప్తిస్సప్తి మప్తభవిప్రప్తిపహి । భవిధాన్యభవికరద్ర । వ్యవజనశీలు
నకుఁమూ లోతనకున్॥ క॥ హరిదంతదంతిదంత స్థహరహరి శారదా
భిశాగదశిలన । శ్శకతకగగనావగజిత । వరగునుకుచిత్రభావవణి
తమఃకిన్॥ క॥ అజ్ఞానాపహకరణ । ప్రాజ్ఞునకునుసకలనుకపిభావజ్ఞునకున్ ।
వైజ్ఞానికసేవితునకు । సుజ్ఞానికి బాలకురికి సోపేశునకున్॥

వ॥ ఛత్రిశ్శాసిబద్ధబుద్ధిపూర్వంబుగా ననేకసాష్టాంగదుండప్రణామం
బులచరించిజ్ఞాన ఫల్యంబుగా నాజెప్పంబూసిన బసవపురాణంబను మహా
ప్రబంధంబునకు ధామసంధానంబెట్టిదనిన.

కథా ప్రారంభము.

ఉ॥ ప్రీతిజ్ఞానహయ శశిశేఖర చిత్తవశీకృతిక్షమ । త్సౌగతకే
శిశేగుంసుగుగవ్వారపూగమశభుశాంభవి । యోగదశాప్రకాశకరిణాత్మ
ఘనాంఘ్రసరోజచిన్తధూ । భాగమురాజితాగమజ భక్తసురాగముచెప్ప
నోప్పగున్॥ వ॥ వెండియు॥ చ॥ సురగణనేత్యమబ్జరిపుమచితశేఖర ముల్లస
త్తీగం । బరస సిలేతరద్యుతివిభాసుర మాక్రితసర్వచంగళం । బురుచిరభద్ర
నాగపరిమాషితహితమునైవశేష్యగుం । బురహుబోల్పుచున్ రజితధూ
ధరమిధచిచెప్పనొప్పగున్॥ ఉ॥ మారువిరోధియందనుప నన్యదుభ్యంగియు
నందిగొల్గినీ । హరిధగాన్యజ్ఞానసోమై కౌలుపున్నెడఁంగరుకేశర । న్నా
రమై నారదుడు నన్యగపింజనులంబుం మల్ । ధారుణిమోవ ముగ్ధ
కేరళామరి నెలులుమాళిసల్పచున్॥ క॥ నిలిచినమయంబెరింగిన । కల
లోకస్థు మిగుల గానబడంగా । బలుకురనిచిన్ననాగుదు । శేషచిరిగిపిగా

కపాణిదయదులకింపక॥ ఉ॥ వెన్నెలగాయుకంట నరవిందజసంభవమూచె
నంబయా । సన్నయెరింగిస్వీయ సతనన్మతినిమ్మహస్తంజ్ఞదాయన్నియ
మించెయాత్మసమయజ్ఞత కీశ్వరునిచ్చమెచ్చబ । లెక్కిజదంత కాంతులువి
కీణములై సభనిండబర్వక॥ శా॥ పుత్రతానారదనివుగన్న భువనోద్భా
తాద్భుతశ్రేణిక । లేత్రాశ్రోత్రవిభూషమోనభి కణింపం దగుంగా
వ్యవై । చిత్రంబొప్పుగబలుకమన్నయెడ రాజీప్రాధ్యవత్పత్రుక చోచ్చితా
నందము కందలింపబలికె॥ తోణీప్రజాజానితో॥ త ఆవధరి పున కన్న
పంబద్రిజేశ । లోకముల నెల్లనీభక్తిహాక జెడక । జరుగునెప్పటి యల్లపిన్న
వృమగుచు । రీతిలేకున్నయదియిట్టభూతలమున॥ నీ ॥స్యోశివాచారస్థాగరి
వృలైపలుకరు గొందరుభవలతోడ । లోకప్రపంచంబులో గొందరుండియు
లోకభోధనలకులొనగారు । మరికొందరానందమగునైయున్నారు ధరకు
మార్పడితమ్ముదారులరచి । సద్భక్తియుక్తులై జనులకు పొడమాప కున్నా
రుగొందరునూనంతులు తే॥ గానమిభక్తియే ప్పొలుగానబడక । క్లుప్త
రుగునుగలిపినవడువుదోచి । యున్నయదిగాని భరిజీపైనుద్ధరింప । సయ
మిదిదృష్టమాలు ప్రత్యయములుమాపి॥వ॥ అట్లైనమానవులడెడబులగల
సందియంబుడిచుపడుగురులిగజంగవస్తంబులుత్రసాదపాదోదక పభా
వంబులుడెలిదిబొంద నష్టమిగల సకలభక్తజనంబులు దావకభక్తిసప్త
జంబునచూరలం దేలుగురుగావున దేవనీవుభూలోకంబునకు నవసరింపవల
యుచన్నవినియన్నలిన సంభవసంభవునకున భవండిట్లయెడ॥ నాకుననం
దికేళునకు నారదవేరొకయితలేదువి । న్మాకరతాకిరుక ధరణికన్వేదను
జ్వలభక్తియుక్తిహూ । లోకపులోకులెల్లచిర లోకసుఖప్రదజన్మ దుఃఖలుం
టాకచదియ్యభక్తికి నొడంబడిచేందుదు రెందుమోక్షముల్॥ చ॥ అనవినికే
లుమోడ్చికుధరాత్మ జవలెకవచ్చదీశనందికే । శునకునునీకభిన్న దశచాప్ప
డకుండుటభక్తదేహివై । వినుతికీనెకీయుండుటనో వేరినికు తముగల్గొ
నాకుజ । య్యననెరిగింపవయ్యహృదయంబున బమ్మినసందియంబులు॥

నందికేశ్వరునిచరిత్ర.

క॥ క్షణికినగజబలి-౨॥ నారాజధరుండునారదాడులువినవి । స్థార
ముగనందికేశ్వరు । చారిత్రముచెప్పదొడగెసతిముదమలరక॥ తే॥ నందికిని
నాకునించ్చకసన్నలేదు । భక్తదేహుండగుననబగునట్లు । గాకయితనికి

నాకు నైక్యంబువేరే | కలదుచెప్పెదవినుము దలారంబు|| ఉ|| ఆదిశిలా
 దుడస్సుని కులాగ్రణి యుగ్రపు నిష్ఠశోడపు | తోదయ కాంక్ష శ్రీగిరి
 సముజ్వలనైపుత భూమిగంగమూ | లాదులునంబుజాహిత వదాహిత
 దీప్తులజాత రాగ్నిపెం | పైవగశంక దాకం హనతచేసె యోగి
 పషణముల్|| తె|| వంతయావ తలేక యూకంతశిలయి | తనకు హా
 రముగ చేసికొనియతండు | పెకుగళోట్లు వషణంబులకెద్దనిష్ఠ | నుక్తు
 దక్కకయుండె సగ్గుకరయనగ|| క|| ఉత్పపమిట్లు సేయగ | బర్హిన
 రతినతః కేనుప్రత్యక్షులై | గుర్విచు రాగన సూపతి | ద్వాపశర్వ ర్యధీశ
 భాసువదనా|| ఉ|| ఆయనిచుట్టనమ్మ ముదముంచుచుగన్గొని మొకిలేచి
 సూ | త్రాసుముఖాభిరామర వనప్రదశకరశర్వపార్వతీ | కోమలదే
 హవిగ్యుగు పగూహన గేహ యంచువూ | త్రేమ మెలర్పిట్లు విష
 తింపశిలామనట్లుబర్హిని|| ఉ|| ఇష్టగునీకనె గ్యది ముశ్వకంబుకడెప్ప
 వయ్యని | స్పష్టముగాగనీని యమక క్తికిమిచ్చితి రాజవసు | తక్కుముద
 చ్చిలాదుడటు దీనవచోగతిబల్కెదద్దము | ఎప్పుడవైతహిందొ కటివేటుట
 నాకువివేకపాకమే|| క|| ఐవనుగానహ రామి | యాన గుంకంగ వరవకడిగె
 దమదిలో | మానక గోరుదుభక్త్యన | మానుండ గునుతభవస్సమాచుంబ
 డయె|| క|| అనవినిమునిమినుమనబెని | గోను మాకంఠోవ్విదిగొనహ
 నియేను | న్ననెరింగిమరియునతడి | బ్లనివినుతంపుచుండ వానకరవదచా||
 తె|| నీవునాకిచ్చునుతునకునీదుభక్తి | లోనవణువైచగడమైనమానకేను వాని
 నలవృంచివైతునియూరచాని | కడ్డమైనవచ్చి నైవివిషువ|| క| ఏగోరినట్టి
 తప్పుతు | నీ హడియేనికొనగున్లుట్టిచ్చుటకు|| లోగెవేనియి కుంకన
 నేనుచివి ముచ్చకంములేనొడొల్ల|| వ|| అనియిట్లున్నవించిన సుంబి
 తభక్తియుక్తి కేచున ప్రమాదింబి చాననిమధిమతము సభలంబుసెయ్యు
 ద్యోగించి|| ఉ|| స్వర్గముకన్న న్నసురసం విమివలభ్యు లేరిరాడువై |
 ర్గిక ముఖాంశము సుభము దిన | వృక్షంబుగ గర్భి మూపుమకొ
 భువంబుగ్రస్థు భావాపమై | యెకకరకేళి వ మూనగము
 న్నట్యోక్త వక్త్రే|| సీ| క్రితవశంబిమాంజతురంబులజరంబు ప్రదేవ
 సూ | మకులప్రీతిమలగు | ద్వాపరంబునదదద్వమమిలపై మోపు గోయ
 గంకంకనొకగా అనియె | ఫమంబు దానెట రనపాచా ము రు

యగుంబులవారికొప్పజెప్ప । వెండిద్వితీయకలకుండనాబాగడొందియాత్మ
 నాచాననైకగూర్వసుం ॥ తే॥ మనముఖ్యుండుగోకులపరియునైన
 యాదివ్యసభేకుమాం యిట్లొనీతి । అనననందనశ్వరుండనగబుట్ట । వల
 గుంబులుగాకున్నాల్లి కవినుమా ॥ క ఏనైనబుట్టవలయు । గానవరంబిచ్చి
 గిప్తగానెరనుమా । ధానూనాత్మనిఁ దక్కిం । గానశిలాదుఁకుబుత్రుగాని
 యుమింస ॥ చ॥ కలదశౌఁదయమునశిఖ మణిబుత్రుబవిత్రగోత్రుచ । శ్చ
 మయశుగామింబొల్లమిం బింబనిపల్కినమా । గానలో । బ్రమదమనొంది
 నంగి యునుభ్యుమాశ్చ్యోద్వీచిచుఁభుమ । త్తముమాచనించెయోనిజాదక్కి
 ధరక్రిశిలాదులబ్రహ్మై ॥ ఉ॥ ఎన్నిచిచ్చిమోసరసి జేక్షణయుతుకుచేపడిచీ
 శిఖ । బుట్టగదోడదోడతనబుచ్చెనుదీయ్యపద బుభక్తిదా । బుట్టకనాన్నె
 బుట్టెమదిప్రార్థమహాశ్వవిచింతయట్టియా । పట్టింబానివశ్వసుభ-
 జ్జ లెన్చిచున్నా ॥ తే॥ మరియూవేగాంతసూక్తిమర్మమహాదొక్కు । ३
 కులాదిశవాచారంరతన్యత్తి । గానమెలగుచుతత్పదకమలములకు । నన
 ముహూపంఠంగుత్వతనిష్ఠ ॥ ఉ॥ చింతయొకింత లెకశిశుసింహముపారెడు
 యోగలగుహే । మంబపుపాదయుక్తలనన్యెరురక్తిఁగెరదన్నపాదోం
 తిరశీమిల్చిపరార్థవచుక్తదునైచెలంగుమాక । సంజనమిదింతతము
 సంయమింజెంపంబునయ్యడ ॥ క॥ శ్రీష్టమునతడచతుర । ర్విష్టన్యశ్య
 ముచుడరికినిలిసిదా । నొక్కగమాగమములడచివి । భీష్మగతికదివికిదాద
 దిరగులార్థ ॥ తే॥ లలగవాగలదెంసంబదాపముంబ । బలకనొళ్లు
 బకబకఁగుబులండ । జూడరెప్పులుచుగురుస్సక్కుచుండ । నందియెనరింజె
 నపముమిచ్చుందింకెడు ॥ చ॥ ఓరణిడంకెక్కెలకధామడవారిధులికె
 న్నక్ష । క్కరులకుత్తెమగ్గనహికచ్చపరాజముమేనుస్కగనం । ఓరమి
 లమిదవ్రాలెనుమపజ్జలవాగువుదూలేసగ్నివి । స్ఫురామమారెక్రిలే
 బలమాదనలోకమబోద్వ-లోకం ॥ క॥ వెండియనాశాధీసులగుడియ
 లుండు జొచ్చిగోపశరాజుకల్ । ఎండెలమకనుచుబట్టిన । నుండకొడు
 నోడివచ్చిరుమాకడకు ॥ ఉ॥ మిక్కిలిభీతిగిల్కి పరివేష్టిముఖుల్వలల
 గురాబ్జనుల్ । జిక్కగజేసియిల్లునున్నేసిరివన్నునుమాస్త్రవిక్రియా । ధి
 క్కరుణాచండితృతీయవిలోచనదేశవమా ! దిక్కిట్లుబాడుమంచుపర
 దేవనముల్లెముననగుచు ॥ ఉ॥ శంకరభక్తవాంఛితశంకరపదజహ

ప్రథమాశ్వాసము.

త్రనేత్రనే । త్రాంత్రపాదపంకజనిరంకకళాపకళాపగంధవ । తురంగము
 పంకసంకలితకుద్రిసుతాకుచకుంభికుంభకూ । లంకషదోధ్వక్యాయంతరజలం
 ధరిసింధురమానమదకానా॥ సీ॥ అనినన్నుచినుతించునచ్చుతప్రముఖుల గనిక
 న్నుగవనవ్వికమలనయన । బలికినిల్లనిభ్రాంతిమానసులారయింతసంతాపిం
 పనేమికు । న చి కేశ్వరు కాయజపుత్రపోనిష్ట । వెరచవేవచ్చుటవెజ్జితనము ।
 గాకియాశడుఫలాకా క్షిమైచినునుల్ సలుపునేరెడవశ భుమూకా॥ తే॥
 సీ॥ కై నచ గెకొన శ్రీ॥ గీ॥ । ద బువ ణీ సీపనిదం పడలను । జూడజూడం
 గనుల గెమలురసతిత్వ । మానశేయశతండుశశీశత॥ క । మీపదవలుయ
 ననేనికి । నాపదసభ్య కిగానినాపదమైనక । శెపట్టడతడుచుమ్ముండిపట్టున
 వట్టిశ(కలేమిటికికక॥ క॥ అనిపలికిహిమనగాశ్మజ । వనరుహనేత్రాదిదివి
 జవరులకునానం । దివిసగళాష్టదేలుపన । తనికడకేగితినియతిదితద్దయుగొ
 లువక॥ ఉ॥ ముదలనున్నుగగముప్పిరిగొన్నుదంబుశోడసా । ప్తాంగ
 నమస్కృతుల్ సలిపియెరుగి తా గరుణార్చుడై సతిం । పంగదోడంగెనిట్లచిను
 పయ్యలపూర్వతదీయ-వ్యవా । క్సంగ కిచ్చమెచ్చగ బిసప్రసవోల్ల సదాస్య
 మండలా॥ లయగ్రాహి॥ అక్షయ్యురొక్షితటాక్షనిజక్షణ శిభిక్షితవలతు
 కమలాక్షుతదేవా । ధ్యక్షశతవక్షహనక్షయ్యుశిక్షితంహేక్షీనమక్షణ
 సభక్షుభితరిఖ । వ్రాక్ష పుకషు తక్షపంరక్షితవివక్ష యధోక్షభచ్చ
 త్సురురుభాసం । దక్షిణిషమోక్షకరిణక్షమపవాక్షరవి లక్షవషక్షరమయా
 క్షితివిదూరా॥ క॥ ఈ ధివియంపగగని వేపలసివరములిత్తు వేడుపటన్నక
 దేవాళిలుననమ్మచి । నా లగసుగొనుదుబలికెవగుజిగురొత్తక॥ క॥నిచ్చు
 గనాగొంటిమతివర । మెన్నంగానొండుగల్గ నెనాకథవా । పెన్నిధిసన్నిధి
 నుండగ । మున్నగుగుబోచసీనమతుంగలరే॥ క॥ పడవులగిదవులనేనా ।
 ల్లదయాపరివిమనాతలపుదమ్మిగవ । శ్నదనులభ క్తిదిలిపక । బదిలంబై
 యున్నయెడ గుపదివేల్చురాల్ చ అనినియాదకమాన్యగతి హత్తివలిం
 పకయుండకొగిటక । బెంగొన శెనిసంపదభిష్టవిష్టములిగ్యధ క్తిగొ । బుభ
 నకరుణిఃచిశద్వరపపుశుగంగ కాంక్షనాకు । వాహనమాగజేసికొంటివి
 కవాంబురుహానినయ్యుకొన్నునిక॥ ష॥ సరియు నన్యుకాత్ముండు తొంటి
 కాలంబున నాచ్యుతభాకారంబున నుదియ్యవాహనంబగుట యతనికిదేటప
 రచి యేపూర్వస్వజ్ఞత్వంబుతోడంగూడ ప్రమధగతాధిపత్యంబు నిత్యంబు

గామెచ్చియిచ్చితి నన్నుడు॥ ఉ॥ అంతటకంతగూర్చి ధరుడంతలధా తను
రాధిరాధుడ । ల్లంతటదేవతానివహమంతటనంతటజాగిమొకిరొక్క । త్వం
తవచోమచర్చికలనడయనదినుతింపతద్భయ । భాంతియడంగబక్తిగృ
పారసమానసమాచరింపగన్॥ తే॥ ఆతడుతపమాచరించుట చటనంది మం
డలంబనబరగెభూషండలమన । నందుచరియింపుచుండెడినఖిలజీవ । సంత
తులకెత్తుమోక్షంబుసారసాక్షి॥ ఉ॥ నందిమహాత్వమం యు వినంజదువన్లి
ఖియింపగల్గురా । స్పందవిశుద్ధగల్గియువ చక్రయసిద్ధియాభక్తివృద్ధియుం
చందనగంధినాగిరిజనంశసమందుమనందిజూచిబా । లేందుకళాకలాపునకు
నిట్లనిబలెను మోడ్పుగేలుతోన్॥ ఉ॥ ఈయనభుక్తిమోచరిత మింకరింతర
భక్తిచింతయూ । సోయగమిప్రభావిభవ శోభనమిసుకృతంబుసమహూ ।
పాయమునీవిచక్షుగత భాసుగీతికయున్టిముంకయుం । గాయజువైరి
యవ్వరికెగల్గుననీదయలేనివారికిన్॥ గీ॥ నీనిజాంక బుగాకున్ననిన్నునుటన
గుననీతోడనైక్యబునగుటలదె । యనుచునిగ్గిందుగిరిగాజ తనయవినగ
నారిదుఃతోడబలెనాకపాణి॥ శా॥ వింటేన దనది కీశునికధావిఖ్యా
తినామానిము । కరంట్టింబేరొం నిదేవ దేవయహిరాక్షై పేయ సీతలృ
పన్ । వింటిన్ మంటినంగనందియననుచియ్యుతిన్ నోదమల్ నంబన్
భక్తియుంకర్మభాష్పములనన్నున్ యక్షమాస్తాబుడై॥ పీ నుతింగుందికళు
—* నందికేశ్వరుని చూలోకంబునబిచ్చింప వార డా నిచ్చుట.*—

నికనునన్నునేనన్నగగయబిచ్చిచ్చెచ్చ మెజయ । తనసమకలప్రసాదమకృపజే
సియిల్లనియెనందీశనర్వాధకానమితి । ప్రచుదవఖ్యులకునుబర్వకీస కినిజె
ప్పేమనీకాదిశెప్పనటుల । నీకడంబునక నిలొక్కబలంజెల్లచిదిబ్ధిబధుని
యెరుగబడదు । గానచూనవలోకంబుకడకు నగి । నాదుసచ్చిచ్చిచ్చటబా
దుగొల్ప । వలయునుసవన్నయనుపేరినెఱుఘువ హావ । భక్తల కిహితార్థ
మీపనిలంప॥ వ॥ అట్లైన ఘాలోంబున నమోఘానా న్నలైననిచ్చి
తియ్యకంభుక్తింబును సభూతప్రార్థనర్వజ్ఞత్వంబును బ్రక్తికంపైయుం
నటుల జేయుచు హరుడాచరిచ్చినని॥ ఉ॥ అప్పుడునందికేశ్వరునియాప
రమేశ్వరుతోడనిట్లనెం । శెప్పినయూడిగంబులెడసేయః జేకొనియున్ననాకు
ని । ట్లొప్పుగజెప్పనేమిటికీనూర్వకపలోచనయందునుండవల । దప్పనదేమి
నీదుదయదప్పయించి జాలునెప్పుడున్॥ క॥ ఇందున్ననేమివెనజని । యం

దుండిననేమి నీపదాంబుజయుగళం | బండెయ్యంకినాకనియా | నందిబలుక
 వినియతనివినయభాషంకుకొ॥ క॥ ముదమందిహరుడునందీ | బదమనిధరకని
 పినిన్నచాయనుజుమ్మి | మొదలగుతుడగుచుచిదా | స్పదుజేయుచుబ్రాణ
 దేహభరితుడనగుచుకొ॥ క॥ జంగమరూపముబూనిని | నుంగూడిచేరింతునీ
 ననోభీష్టంబుల | చెంగిచెడకండనెత్తున | నుంగవియగశేసుకొనిని నుంగృప
 పుకొ॥ క॥ నాప్రాణమునాణచులగు | నాప్రమథూప్రాణమైననందీశ్వర
 ని | నాప్రాణములేకనుగుట | కేప్రత్యక్షచయములేటికినెరుగన్॥ మ॥ అని
 తన్నూడబలు - శంకరునగున్ నాష్టాంగదండప్రణా | మనికాయంబొనరించి
 హస్తయుగమునమస్తస్థలింజిల్పియె | బలిపిందుంధరకంచుతత్ప్రవిభా
 జిమ్మిశున్ నొ | వనడస్తాపితుజేసినందిధరగున్వ చ్చేన్నరుల్ మెచ్చగన్॥ మ॥
 మండంగి మాదిరాజుకథ.

అంతనికొడ॥ నీ॥ తోయింబుసురనదీతోయింబులచ్చటిశిలశల్లింగమూతుక
 లుదలంప | మానవోత్తములెల్లమోనులమొత్తముల్గువులెల్లమగల్ప తరువు
 లరయ | లీలవిహరింబులోలెన్లుక్రియల్ యిచ్చాభుజక్రియాయీశ్వగార్ప
 ణావధానంబెన్ననానక్తిచునమాధిపతతంబుబుగభాషణములెల్ల | జప
 ముగాకుండటయెముక్తిసంగమంబు | సంగమచ్చటమహిమలెన్నంగదరమె
 నట్టిశ్రీగిరిపడటనమరుచుండు | మేటిసంపదబొదలికర్నాటకంబు॥ క॥ ఆక
 ర్నాటకమతులసు | ధీకర్నాటకమితిత్యారంభా | లోకనజకౌతుకము
 నై | నాకిమనచివతరించె నాజెలువొచ్చెన్॥ గీ॥ అట్టకన్నడదేశమధ్యంబు
 నందు | నరనియవతిగురుకుచాగ్రహార | యగుటచగ్రహారాఖ్యదనకునన్వర్థ
 మగును | బరగుశ్రీహింగులేశ్వరభాగవాటి॥ ఉ॥ ఖండశశాంకశేఖరుం ఖం
 డమహత్విమెకానియాప్యవే | రొండుదలంపడెన్నడుపయోజభవాన్వయగు
 ధవానిచం | ప్రసాదుపరిగ్మమోయిభవనోపవిదూరంబుప్రచారుడై మం
 కగమూర్తిగానుండు ముడితెవలెతొడొప్పువర్చిన్॥ క॥ ఆతనతరుణిజగద్వి
 శ్వాతాభవభక్తియుక్తిమనపాణివ్ర | త్యానితసువ్రతగమాక | స్వీతయ
 గుచుమాదమాంబనెగడెదానిన్॥ నీ॥ పశ్చిమాంశరాజుక బలికించునాత్మేకున
 న్నదయ్యుగన్ననంతకన్న | తోడికోడలకొగూడివేడకజరించుబంధులబ్రో
 చుదాత్పర్యమునను | తుమతలకెన్నడుగొనగోరిమాడదు పాతివ్రతలగన్న
 భక్తిసేయు | నాకొన్నయతిధులకన్నబాసములిను చాసులబనిగొనుదోస

మెరిగి । యత్తమామల సేవలాసక్తి సేయు । వైరమున నేమి నొచ్చిన నోరబ
లుక । దుష్పతోదొమ్మిదిసింటనుండనిచ్చు । మంగళద్రవ్యదాజినేమరకబూ
ను॥ మ॥ నిలువెల్లంగ్యపబలుకలెల్ల నిజముల్ నేమంబులెల్ల బ్రవ । ధి=లుస
తేవలునైపులెల్ల పతిసం ప్రీతిక్రియాధీనముల్ । తలవెల్లంవరధనానన్మత
ముచిత్తంబప్రమత్తంబుధూ । స్థలిమాదాంబకుసీమపత్తులెత్తు ॥ త్నా : ॥ ప
లేకాంతలున్॥ క॥ కులమునారూపునుగణమును । గలకాంతలలోనమున్ను
గానెన్నబడుం । గలకంతీకిసంతతియుం । గలుగకయెడపడియెగొంతకాల
ముదాకక॥ ఉ॥ మత్ప్రతికూలజాలచయము క్తతకాత్యవిషాదనుండిధి । మ
త్ప్రతిపాశ్యమాన నియమంబుననొమునొమధూమరు । జ్ఞత్ప్రమేవ్ర
తంబాయని మాన్యులవేడునదైవ్యవక్త్రం॥ గీ॥ ఇవిధంబుననుగోరిపు
వ్వుబోణి । తలపురంజిల్ల పెద్దలువలికిరిట్లు । నందినోమునతప్పునదనాప్తి
మాదమాంబ నందినోమునోచుట.

యని విని నాదమాంబనోమునకునొడగి॥ నీ॥ పసపుమేననలందివన్నీరుగలిపి
నశీతాంబువుననున్నాతయగుచు । కురులయతడియూర్చికూడజేతనమర్చి కి
లుగంటుటపైనిగీలుకొలిపి । పండువెన్నెలజాలుబారుబట్టగజాలు వెలిపట్టుక
టితిటినలవరించి । మణిమయాధరణముల్ వట్టవన్నియగాగ దత్తదంగంబుల
దాపుకొలిపి । భస్మరుద్రాక్షులునుబూసిభవదనుజ్ఞ । కడుపుచల్లంగకొడు
కులకన్నులుట్టి । వృద్ధసతీదేవతలుతనవెంటరాగ । నందిగుడికేగశుభసూ
చకములుగనుచు॥ మ॥ చనిమాదాంబకనందికేశుగని సంశ్రద్ధంబుగామ్రొక్కి
మ । జ్ఞానతత్త్వముదీర్చిగంధముననక్షయ్యాక్షతశ్రేణిపు । ప్పనికాయం
బుననందమైమునుగ పూజంజేసిధూపాదులిచ్చిని । నేదించిమహేశవారము
వ్రతశ్రీలాభమోహంబునక॥ గీ॥ సోమవారంబుమొదలుగాసారినవది । నం
బులునునోమిదశమిదినంబునందు । మాదమాంబతనకుసంపదకునధిక । మైన
పూజలుగావింపనాత్మదలచి॥ నీ॥ పంచాప్యశమునిండవడ్డిచిపిమ్ముట జిడ్డు
నోగోష్ఠంబుషేకమొసగి । ననఘటంబులనించిననుగంధజలములసభిషేకము
లనించుంగకముల । దడియొత్తమైత్తనదడినుంపువలువతో నిగుడించిపైప
ట్టు నెరికిగట్టి । కర్పూరకస్తూరికాకుంకుమాంకితగంధంబు వెట్టినక్షతలు వెట్టి॥
తే॥ పువ్వుదండలునందిపైబాగడనేసి । స్వర్ణకృతఫాలపట్టికా కణాఖురవి
మాగిరికిణి కాదులక్షీగదత్త । దంగములనిలిపిధూపదిపాంగమొసగి॥ చ॥ పు

ప్రథమా స్వాసము.

శ్వరమామకతౌహృదవ్యధన్ || గీ || పువ్యనతులైసతులై సూతలమున | నె
 న్నతోమ్మిదిమోచికండ్ర సతుల | సల్లనల్లముడే పలయ్యెనకట | కన్ను
 మొకమేరుపడదునాగ్భుజనకు | ఉ కర్కశిగ్భుజస్థననుగాసిబులైదు
 గానిజూడుచా | గారకసమాససూసగను తైగైత్తిగనిరాదుచా | కో
 రేలుదీర్చుటెల్లనికుత్తిభింబడించుటేశుభో | దర్కగజేంద్రసహర
 ణతకినకోరికెల్లొల్ల నెన్నియనున్ || చ || అనియిట్లు నందికేళు దూరిక్కుతాహ
 మై యతివ గర్భభారంబున దూరంబునడవనోడి యూడాడలచి తోడి నీడ
 లజూడ తనతోడగూడినడుచు జేడియలచే దండలుగైకొనుచు మంగగమనం
 బున దనమ దిరంబునోచ్చె నచ్చెలులు నచ్చికలానచ్చి శీతలోకచారంబున
 బధత్రాంతి గుడవుచుంజ నలిగామోవ మేరురబగు మృగపుష్ప శయ్యాత
 లంబునమేరుజేర్చి నుర్చినచెక్కులనకురన చందనచర్చికలమర్చి భవత్రాశ
 వ్యతంబులన జాతశీతపోతవాతంబులకుసాగయుచుండకొండొక సేవునకు క |

* మూరనూంబకు స్వప్నంబున నందిసాక్షాతగరింతుట. *

స్థులకునిగ్రయాసంబయ్యెనయ్యెడ || మ || కలనోలెన్ కలకంతకంతికిమహా
 త్తస్వామిగాజంగమో | జ్వలవేషంబుధరించివచ్చి పలికెం వామాక్షి నీకిలనే
 గలుగంమానసతాపమున్ వగయునిగర్భంబులోనున్నది | శ్వలచిత్తుండుమహా
 నుభావుడునుమీసత్యంబుముమ్మాటికిన్ || గీ || అదివృషభంబుపిదపశిలాదనుతు
 దు | నైననందేనునీగర్భమందునుండియవతరించెనుభక్తిహితార్థబుద్ధి | నవు
 నుచాతనిబూనియిట్లడలనేలా || క || పుట్టెడుసుతుబసవనిపే | ర్చేట్టుముఖవనివ
 హరిపులిపింఛచుణంగం | గొట్టుముగట్టుముమరినీ | బట్టికి శేయోధి రాజ్యప
 ట్టముతరుణీ || చ || అనికలలోననందియిటులానతి ముచ్చినమచ్చకంఠీగ్ర | కురన
 తెలివొందినలైసల కునిజవృష్టులుజొన్న నెవ్వరుం | గనపడకున్నవన్నదయ
 గావగనందియేయేగుదెంచెనా | జనిసభలశ్వమొదెనని సంతసమొండెన
 పొరవై ఖరిక || క || చెలుబుతనచుట్టుచుట్టున | దలగకవినుచుండగాయధా
 గవహా | విలసనమునవలరంగ | నలివేణివచింపుమండెచాసమయమునన్ ||
 గీ || వాతిహృదయంబునయన్ననందిహృదయ | కమలమధ్యగతంబైనవిమలత
 త్వ | మహనిరోధించెల్లనియనిభర్త | హితవగాబునినుటవిశ్శృతియెనీకు ||

శ్రీబహువతారపుట్టము.

క || అననినిగ్రక్కున పాస్తా గలగ్రక్కునది దిశరముల మానిం దెవ

గొల్పియట్లజననీ । ఘనగర్భమునుతుడువెడలగానయ్యడక॥ క॥ అతనిలో
నున్న పరంజ్యోతిస్వరూపంబుశివుడుసోమగురుత్వో । పేతుడగుచునచటికవు
డాయే తెంచెనువిపులభాష వేషవహిం॥ ౬॥ వ॥ అట్లధోదయకాలంబునం ద
తనిలోనుండివచ్చినయధేదు మాళియబ్బాలునంగంబున సొంగంబు గా లిం
గసాహిత్యబోనర్చివిచ్చేసె నత్తపసివచ్చిపోం॥ నశ్రోవ యగ్నుహుకన్య
జనంబులిచ్చలనిచ్చెరువంది యుండిరప్పుడు॥ నీ॥ దంతపక్త్యోమ్భాతధాశధ
శ్యంబులువైద్యుతద్యుతులయవమ్మసేయ । రాగికుండలమునైగనగ్యంబులు
గండఫాళికలపైసండిబర్వ । ఆకర్ణ దీర్ఘదృక్పాకచక్యబుచుకరుచారసాసా
రసరిణిజూప । ఫాలస్తలన్యస్తభస్తపుండ్రంబులు ధాగధగ్యంబులుదావుకొ
లువ॥ నీ॥ విడిచిమార్చడగట్టినజదలనడుమ మృదునిచందంబు వెడ మోపపేన
గలయ । గాలురుద్రాక్షములుదాల్చికత్తుమునని । భూకభస్త్రికధరియించి
జూమిర॥ క॥ ఒకచేతగొడుగుమరియొండాకచేబె తంబుగలయనొ త్తినడా
లుం । వికసిల్లుబవరిగడ్డముప్రకటింపుచుగురుదుహయనిభావముదోప॥ క॥
వేవచ్చియెదట నెలకొని కేవలకృపతోడమండిగయమాదిమహీ । దేవునిదేవి
గనుంగొనియావనరుహనేత్రితోడనతిడిట్లనియెన్॥ శా॥ యిల్లికప్పటిసంగమే
శ్వరమునందేమర్థిలోనుందుమో । పుల్లాబ్జాక్షిణిమాదహంహయఃడనైబో
ల్పొందుటంశసయే । నెల్లవృంబడివాయనానుతుడు సుష్ణుఃస్సుహాభాభ్య
డో తల్లికోకహితార్థమైబరగునిద్ధాక్రిభవత్పుత్రుడై॥ క॥ నానందసుజూడగ
మది॥ చ నందముగడలుకొనగనరుచెచితి నా । యానసుమీబిడ్డకులింగనర్పిత
మేమియిడననలికులవెణీ॥ నీ॥ పద్మదళ సేత్రిపీనికిభవభవముల నెనుగురుడజుమీ
యనియాచచ్చియంతనంతర్లియడయ్యెనచటిజనము । లిలడెహరుడనికొని
యూకటయగుండు॥ ఉ॥ కోటిరవిప్రకాశముల గుండగజేయన ర్తనూప్రభ ।
రూపాననలోగుమూలజన్మము నొందినమాత్రమత్యక్తహృతోకటరమో
హలామఃముతోడనెనైనతమ బుబాసెన । స్పృహసతపతుల్నయనపర్వము
గానుతుపాచిపొంగుచుక॥ వ॥ అప్పుడప్పురంబునంగల సకలభక్తులంబిలిపిం
చి భక్తీయుక్తంబుగాసాష్టాంగదండంబులాచరించి యర్హసింహాసనాసీను
లంగావించి విభూతివిద్యంబులత్పించి దత్పాదక్షిత్వశివవిత్రజలంబులంబు
త్ర గాత్రంబుగడగిభక్తనివహస్త్వవిస్వప్నభస్త్వంబులకంబుగానెలకొల్పియై
నిండంజిలికించి పంచమహవాద్యంబులుదంచితధ్వానంబుల ఘానభోంతరా
ళంబులగీలింప నాదంపతులు సరపదకనురు పంబగుసొంపుబెంప నకురమా

రునకుబసవండను నసదృశనామంబునిడిరప్పాపండు॥ నీ॥ వెనుకచీకటియురి
డదనకేమికళలనుచూపునదీపంబుజూచినవ్వు । సన్నతలింగప్రసాదమగ్నత
నూనియున్నట్లుచన్నానియూరకుండు॥ శివసుఖావృతను నుచేతలోగొనుమా
టికహస్తయుగంబొగింపరగిచు । శంభుశాస్త్రధ్యానక్తిజ్ఞానీ నగీతివాణ్ణా
కగ్రతఃతవే గాంచెయింబడిసి నీ చుచ్చన సృతిమృదులమోలు॥ విధము
దో గజేతు చచ్చిగూడు । బ్రహ్మమయ బ్రహ్మచంబువాగుదన్ను జూడ
పాదంబులల్లాడయాడు గయు॥ నీ శివునిపంపుననువచ్చినపనిదడవయ్యెనని
యులుగగతియులుగదంకుదాన । భవుపాదనానందబాష్పముల్దొరగువైఖరి
గన్నగవనీరుదొరగ నేడ్చు । భవునిబాధకుచుదిదవిలియాలించెడుననువుననెడ
నెడనాలకించు । భక్తులయడుగులబడి మొరల్ బెట్టెడుబాలువుననిలబడిబోర
గిల్లు॥ గీ॥ మరుగుబడ్డెట్టిశివభక్తిమార్గముదల । యెతులాగునధరతలయెత్తి
యాడునర్థిబద్ధాసనాభ్యాసమలవరించు । నొప్పుచూపుడియుండగూర్చిండి
యాడు॥ నీ॥ భవునివాహనవృషభంబు దాననుబుద్ధిచోవుచుండగనేలదొంగియా
డువీరమాహేశ్వరాచారంబుప్రొక్కమైనెలిచెనానొయ్యె శ్యానిచుచుండు॥
ప్రతిభతోనాదిమార్గంబునపుకగుండనడుగిడుగడిదస్వటడుగులిడును । శివుని
బేరొగనికంతనీమగ్న కనాలరెం దొక్కనలకలంపించు॥ గీ॥ జల్లిదులు
జూడమాశివభక్తులనుచు గెల్లువారెడుక్రికలబారునల్లనల్ల । నగతంతరికసమ
కూడెనాటపాయు॥ పుష్పకతడయ్యెనతలలింగార్చికుడు॥ వ॥ మెరియినట్లు
బాల్యంబుతొల్యుమంగడపిబుద్ధియెరుగు వేజరులంబ్రాణుంబ్రాపించి శివ
భక్తులనెల్లశఘమునదలంచు సగ్గజుండకు శ్వాస సుశోభముూర్తిగావున స
ర్వవిద్యావిలాసంబుం సహజంబులైపాటలైపొప్పె॥ ఉ॥ శ్రవణచారిపారగ

* బసవేశ్వరుడు చివరయనుచు మకరరేఖచూపుట. *

తజెందెనుమండిగనుండిరాజుగ । ర్భావ్యక సంబుత్తు మగాపులుమిత్రులు
మేచ్చగోవిదో । చిష్టవస్త్రలగ్ననందీర్పన నెడసిండిగా శివిగ్భవచో
మచ్చకలనాలుడుబలెకనభక్తికై యెడై॥ క వృషుగొప్పయెడడమివై । వ
డుగనిచిడుముడి పంపవచ్చునగుచు । బృహ్మనసకంబుగోరియు॥ పెడకునరు
లగునునిజేయ వివయముగడై॥ నీ॥ గతపూర్వజన్మ దుష్కర్మనీడ్విజుచేత
యాయాధ శుచిత్వ మదియకాదె । నినుకల గురికృపానిమిత్తానకుక
మక జన్మత్వముజునున్య సరణిగాదె । గురుపదద్వితయార్చకుండయ్యుపా

వ్యగ్ని దగ్ధంబు సేయుటదప్పగాదె । పంచాక్షరీమంత్ర పరుడయ్యునన్యమం
 త్రావళుల్ వొడుగుటయథుముగాదె॥గీ॥ శంభుభక్తులకెత్తుహస్తములుభక్తి
 హీనులగుత్రాటమాలల కెత్తబోవు । మాలలిటుగాక శివభక్తిమాగమ
 గునె । మరియుజెప్పెదవినుధరామరవరేణ్య॥ చ॥ అమితఫలప్రదాభవ
 పదాచలకామికపాకరాజిదు । త్తుమురుగజేసిమించి భ్రమితుండయి
 ప్పుకకమకపాశముల్ । దెమలగయుండ రెంటికొనదేకువదూల దెభాసి
 త్రిపుం । డ్రముభీశివై కలాంఛను డొడంబడనేచుక నెత్తుద్రముద్రకుక॥
 క॥ నీరకిద్రాటికిజేరని । వీరశివాచార దీక్షువిగతో భయక । మాకరంభు
 నన్నుగమకపు । వారాశినిముంపనెట్లువగచెదుతండ్రీ॥ క॥ కన్నులగానక
 నిటబస । వన్నకువడుగెట్లు సేయనగుబ్రహ్మశిరో । కృన్నిజగణవంశోచ్ఛృ
 జన్నెనన్నదండ్రీబ్రహ్మజాతుంజేయక॥ వ॥ మఱియుజాతిగోత్రాతీతసద్గు
 రుకరుణోదర సంజాతు జాతిగోత్రక్రియాశ్రియు నెట్లుజేసెద వదియునుం
 గాక కులరహితుండగు యంబికాసహితు శరణున కెయ్యది వణకంబని
 నిర్మయించెద వింతగాలంబయ్యు నంతరంగంబునం గంతుహంతు భక్తి
 మకంబావంతయు సంతరించనిపాపంబున మదనులాపంబులు భవదభిప్రా
 యప్రవాహ ప్రదీపంబులై యున్న యవి యట్లుండ నిమ్మితనుండివడుగిడు
 గనువట్టిగొడిమెల కొడంబరచు వెడంగునుడుగులు మగుమని విడనాడినవిని
 తనయు ననునయింపుచు మఱియుట్లునియె॥ చ॥ పిను బివన్న విప్ర్రులకు
 వేదములంబదియారుకమకముల్ । వినబడుగాననందొకటి లెక్కకు తక్కు
 వగాకయుండజే । సిననతడగ్ర జోత్తముడు జెయిమి నీచుడు గానవానిజే
 సిననువిరోధమెశివ వశీకృతికీందలపోసిచూడుమా॥సీ॥ మందిరుద్రగణంబు

నందిమఖంబాది నడువంగదగుచు పనయనమునకు । మునుపుభగవాన్ జెనెన
 మఃతారకబ్రహ్మమయమైన ప్రణవంబుమంత్రమూత । వినుమట్లకాకపట్టిన
 పాత్రమజుబుట్ట బెట్టినసూత్రముల్ భీమఖణలు । పాలాశదండంబుపద్మాక్షు
 కోలెమ్మపంచశిఖల్ జటాపంచకంబు॥ గీ॥ చారుకృష్ణాజినంబుగజాజినంబు
 నొసలిమేధావిమన్మథభసితమిదిపి । నాశీభీతూటనమునాటినటనగానివేరె
 యొండనితలపకవినుకుమార॥ క॥ ఈవేషము బూనకభూ । దేవుడేసే
 రడెద్దిలెరగైనమహా । దేవునిభక్తికివెలితియె భావింపవుగాకబాలభాషము
 కతనసే॥ ఉ॥ కానకగన్నపట్టివని గ్రకురనధికరణంబునేయకి । మైన్దా
 డచాటుసేసినను మైకోనసేరవునీవిధంబువై । భూచునులించుకేనెరుగగ్రకుర
 ననిన్వేలిసేసురప్తునీ । తోనొడగూడమాకులము గ్రుంగగజేసికొనంగబోలు
 నే॥ క॥ కులదీపకుడగుతనయుడు । గలిగెన్జేలయ్యెననగగలకటకొడుకా
 కులనాపకుండవైమా । కులమునకున్ మొదలమొదలిగుడ్డకొంచే॥ చ॥ కా
 ఘనసీభక్తియునీవుపడ్డట్లుపడుము కమఘనబుట్టిన పట్టివిగావున వలసినంత
 యునింతసే దుకచెప్పితి మింతనుండి మాకునీకునుంబనిలేదని నైష్ఠూర్యంబులు
 భోపంబలికినవిని బసవండు దండ్రీకిట్లనియె॥ చ॥ పలికెదు మాటిమాటికిని
 బ్రాహ్మ్యము భక్తిపథంబుగామదినే । దలచెదుగాకవేరెయొకదశనమయి
 చనుబ్రాహ్మ్యమందునం । మలగురుమంత్రవైచిత విధుల్పీవిధంబులుధ్యాన
 భారణా । కలనలువేరెవేరె యటుగావున బ్రాహ్మ్యము భక్తిమాగమే॥
 సీ॥ గాయత్రీకగ్నిముఖముబ్రహ్మశిరమాది రుద్రుండుశిఖిమావహంషహృది
 యు । ననువులు ప్రాణాదివాయు సంచకమిలయోని వర్షము దెల్పురాని
 గోత్ర । మరయసాంఖ్యాయనంబక్షణంబుల సంఖ్యయిరువదినాల్గు మూడె

సగుపాద । ములుకుత్ఫలారుతలలు బాణసంఖ్యలనని జెప్పగాదెమీయా
జ్ఞికమున॥ గీ॥ గానశివభక్తికినిబాహ్యగతికినకల । కమకములువేరెనేరె
యాగాదొదైవ । మనగలేదెందువదియు సాంఖ్యాయనోక్తి । దాసిసాం
ఖ్యాయనుడుజెప్పెదద్గురుండు॥ గీ॥ తానుసాంఖ్యాయనమత ప్రధానకర్మ
జనుడుతత్ప్రచ్యమానవిశ్వస్వరూప । సహితబహు దేవతోపాస్తీసరిణి
యైన । యట్టిగాయత్రిశివభక్తికనుమతంజె॥ వ॥ షటియుప్రతిదిన కర్మ
నుసంధానంబగు గాయత్రీతంత్రంబునకు దైవంబులునాచారంబులు జపం
బులు విహింస । వసోవున సాక్షాన్మోక్షైక సాధనంబుగాదు వాదుడుగు
మదియట్లుండనిమ్ము వడ్డశకనాతీతంబగు నగజాధిచాధు భక్తిమాగకంబు
వినుము (విశ్వశశ్చక్షురత విశ్వతోముఖ విశ్వతోబాహు) వని శృతినుతింప
(నత్యతిష్ఠద్దశాంగుళం) బనశ్చతుల సతిక్రమించి వెలుంగు నచాదిమధ్య నిధ
నంబు సచ్చిదానందకందంబగు శ్రీలింగమూర్తికయేదైవంబట్టి జగజ్జెట్టివేల్పు
తేఁదేపట్టి కుంచంబుగావించుకొని తనుముట్టికొచ్చివట్టిభక్తులకుముక్కం
టిమూర్తిక కతతలామలకంబుసేయుచు (గురోరధికం) బనునిగమ వచనం
బుబాగడనెగడు సర్వాత్మస్వరూపుండు మాసహితసద్గురుండు మంత్రరా
జంబునంబరగు షడక్షరీయమదీయచుంత్రంబు జటాపటల భస్మరూద్రాక్ష
విభూతితత్త్వం బస్మదీయవేషంబు ఘనవైరి పటల సిటపిపాటినపటుకుర
ధారాయమానమాని తాష్టాంగసంగతం బశ్చేయభక్త్యంభోదాకర
గపరిణతు జూచినంతసె సకలపాపహరంబును మోక్షాంగనాపరిణయం
బునునగు నిదిఫలప్రాప్తిమాత్రంబు రాటమీద లింగ సేవనోతకృష్ట చిశ్చిన్
లయిట్టిట్టిని వాక్కువ్వందలంప దుముగాద కావున బీవన్ముక్తి కరంబు

భక్తియు బ్రాహ్మ్యంబువేరుగాని యారెంటికినైకమత్యంబుయు క్తంబుగా
 దలంపకుమా॥ గీ॥ కలవుషడ్దశశానములనగాధరిత్రి । గలసియుండునొకం
 దొకండిల నెవుదును । గానశివదశశానము వేరెఘనతకెక్కు । గానిజగత్క
 సంగపాశసంగతముగాదు॥ క॥ రెండునుసమముకొందరు । దుండగమున
 గ్రోవ్వెలుకదురు దుమాఁగుల । ఖండేందుధరునిభక్తుం । దొందుమ
 యునునొకసంకయాధమునబడుక॥ క॥ అనిశ్చతులుమ్రోయవినరేవిని
 యునునెల్లెలపలుకవిప్రులకుదినం । బునుదినకరదిక్పాలకయికి హసనముఖు
 గొల్వవలయుకవెలయున్॥ క॥ కడువడిబ్రాహ్మణ్యమునద । విలియునుగొలి
 చిననుభక్తవిషయడగుద్విజుం । డిలభక్తుండగుభక్తున । కలవడునెట్లద్విజ
 ష్య రయగవలదే॥ గీ॥ చూతబీజంబుమహివిత్తుజాతిదప్పి । వేముగానేరన
 టునువినుముసహజ । తింగనిష్ఠుండు బ్రాహ్మ్యసంగమాన । జేసిబహు
 శేష శాసేవజేసిడదు॥ చ॥ కలసతియట్ల నిశ్చల నకుందల క్రిందగుభక్తి
 క్తివి । క్రిందగెన్నవేశ్యకతిబొందుగనందిముఖాదికృత్యముల్ । సతిపి
 సుశువేషములు పన్నుతనీశ్వరమంత్రరాజముం । దెలిసియునేక నిష్టజన
 పుష్ప పాపమెట్టిదో॥ క॥ ఇటువేల్పుల నెడబాయుచు । బలువేల్పుల
 గొలువదమకుబాటియెన్యాసా । దులశాపముప్రేరేపగ । దరమేసత్పథము
 నొందదమనందముకుక॥ క॥ మాకొడబాబుగాశ్చరి సమాహితమార్గము
 నిష్టజెప్పితం । గాకభవస్సనూగమమొకా నొకముప్పుడు నొల్లరాశ్రియై
 కాలులువెలచినంతకలకంతము కూయ నెకావుకాజనన్ । దూకునుమాకు
 నేనుని మిన్నకయందుడు మీరుమీగలన్॥ క॥ ఎక్కడితలిదండ్రులు । మీరె
 కక్కడిబాంధవులు ధర్మహీనులునాకున్ । దీకును దెసయును నారయ

ముక్కంటిగణములెయితరమూర్ఖులనొల్లన్॥ క॥ పిన్నయ్యచాకుగకాయ్య!
చెన్నయ్యయు తండ్రితాతచేతమశంభుం । జెన్నుగగొల్చినభక్తుల । నన్నే
లెడువారునాకు నేడ్గడయ్యయ్య॥ వ॥ ఇట్టివిప్రత్వంబునకుం బట్టియాడెద
రేని మీరుమీయంత నుండుండయేను నాయంతనుండెదనని సహృదరి
యగు నాగాంబయదానును నచ్చోటనుండరాదని కదలియమందగమనం
బున ఘణిహారిమందిరంబునకు నరులు వెరగంద నరుడెంచెనంత॥

❖ బసవన్న పెండ్లిమహాత్మ్యము, ❖

గీ॥ భాగినేయోపనైనది దృఢైగతుండు । మాదమాంబికసయిదో
డుమహితయశుడు । బిజ్జలాధీశుబంధారిప్రీతిబసవ । ధీరుగనుగొనియాజల
దేవమంత్రి॥ చ॥ భవికీదనూజనియ్యనని పట్టిననేమములెల్లనాతనూ! భవబ
సవన్నైగొనినభాగ్యము బొమ్మనిమేనయల్లునిన్ । సవినయభంగిబెండ్లికినిస
మ్మతిజేసితదాజ్ఞబట్టణ । స్థవరసుఖంబుగాళుభము సాటగబంపెనుమేటిభృ
త్యుల॥ వ॥ అట్లుచాటంబంచిన॥ సీ॥ కస్తూరివీధులగలయంగజల్లిరిమం
ల్లముత్యాలముగ్గులిడిరి । పండిల్లనూత్నరంభ స్తంభముల్లట్టిరద్దమిల్ దాపి
రాడాడగలయ । బంగారుమేడలపైడికుండలు బెట్టిరందు కే తనచులుపొం
దుపరచి । రంగడివీధులయందు క్రందుకొనంగ తోరణంబులునిల్పిరూరమి
గుల॥ గీ॥ శోభనోల్బణమైయున్న సుభగమైన । మందిరంబునలంకతింపంగ
జేసి । పరమమాహేశ్వరాగ్భనా పరవశాత్ము । డగుచుదనయాశ్శ జనుల
తోనాడెనిట్లు॥ క॥ రండాడయలవేగమపి । ల్వుండెదురుననుండలెండులోప
లికిటతో । పైండనిపండినరితిని । ల్వుండనికూర్చుండజేయుదుత్సవయుతులై॥

గీ॥ సంభ్రమంబునజంగమస్వాములకును | సేంహపీఠికలిడివారిశ్రీపదములు |
 గడగివుప్పొజ్జలులొనర్చి గంధదూప | దీపికాదు లొసగిభక్తిదీటుకొనగ॥

ప॥ అచ్చుహోత్తులకు విధూతివిద్యంబులర్పించి వారిసమ్ముఖంబునకు సమ్మ
 దంబోదవ నావురంబునంగలసకలకవిగాయక వందిమాగధనటనటీజనంబు
 లంబిలుపించ వారలం దారలెరింగినతెరంగునం గోలాటంబు గోలాహలకే
 ల్లికజోకలుజోకలంజెడకుండనడుపుచుండి కొండుగడశుద్ధసాళక సంతోగ్గంబు
 లనాలాపంబులాపాదించి తాళమానంబులం జెవులకు జవులుపుట్టం బాడు
 చుండి రొకపట్టున నెచ్చరీకపరాకుజేయు బాగుంభళాయని శబ్దాయమా
 నంబుగానుగ్గడిలపుచుండి రిట్లుభక్తులు హర్షయుక్తులై పేరొల గంబుండిత
 మతోన॥ ఉ॥ భక్తిరసాభిషిక్తులయి బాడెమవారుబుర్రాతనప్రధా॥ త్యక్త
 విశేషగీతగతికుబ్బుచునుబ్బుచు నాడువారునా॥ ద్యోక్తులవైదితోక్తులనియు
 వృత్తినన్నుతిసేయవారు॥ దధ్యక్తులగొల్వగన్గొనిముదంబునమ్రొకుచుజొ
 కుటవారలున్॥ క॥ ఈలీలనున్నభక్తుల॥ పాలికిబసవన్నవచ్చిపాచాంబువు
 లక॥ దేలిదుకూలయుగంబాగి॥ దాలిచిసితభసితదిగ్ధతనుడై పిదపన్॥ చ॥
 నుదుటత్రిపుండ్రరేఖలు మనోహరలీలధరించియాడలన్॥ మచిముదముండ్ర
 సాదకుసునుంబులుపూని శరీరమష్టిజె॥ న్నొదవగనడమాలికెల నూనము
 గావహియించిమీదగే॥ లిదలుకుమెత్తకంటె కటిలింగవసాయతమన్మలార
 మున్॥ క॥ ఆనందాశ్రులుదొరుగగ॥ మేనుసలోమాంచకముగమి న్నందగ
 భ॥ క్తానూనపాదుకాతతి॥ దానందేతవకుమిగుఁ ధవ్యంబు గదా॥ ప॥ అ
 నియోదయుల్లయడుగులపైబడి నమసురరింపుచు తనముడుగులు వొడయ

లుగనకుండవడచి వెనుకబాచి పుడమినప్పళించి తొడలపై మోచేతులిడి
 'మోడ్పుంగేలుతో' కుంచి తాంగుడై తనదొంటిరూపంబు బాల్చునోయననని
 మిచుండై భక్తులంజూచుచు భక్తిశృంగార పారంగతుండైయెన్న బసవ
 న్నింగన్ను లారంజూచి యేచినగతి బలదేవదండ నాయకుండిట్లనియె॥ ఉ॥
 భన్యుడనైతదానని ముదంబున నెప్పుడు గంగమాంబయన్ । కన్యకదెచ్చిశం
 కరుగణంబులకున్ ప్రణమిల్ల జేసియా । మాన్యులయాజ్ఞ నాబసవ మంత్రీకి
 బెండ్లియొనర్చెనన్యసా । మాన్యముగాని లగ్నమున మానవతీతతిశాసలా
 లగన్॥ గీ॥ శంభుభక్తార్చన వివాహసతిగ్రయలట । తదనుమతి యెడ
 లపముహూర్తంబునట్టె । భక్తగణముల సత్కృపాబలమునటవి । చిత్రమ
 దియనజనులవచించిరపుడు॥ అదియెట్టిదని॥ క॥ రికెవమున బ్రహ్మాండ
 ము । లొకటమనుపంగ జెరపనొప్పినశరణు । లైక్రింతురెఘనములుగా
 దకినగ్రహనివహచంద్ర తారాబలమున్॥ ఐ॥ అసియిట్లు భక్తజనంబులా
 డుచుండ బసవండునిండువేటక భక్తమండలి కభిమతార్థంబులొసంగి వసు
 భసాష్టాంగదండ ప్రణామంబులావరించిలేచి ముకుళిత కరకమలుండగుచు
 ముడబాధాక్షణములనిట్లనియె॥ తా॥ యిల్లీకప్పడిసంగమేశ్వరము నందింపొంది

— సవేశ్వరుండునిజగురు దర్శనార్థంబు వెడలుట. —

మాసద్గురుం । డెల్లప్పున్ వసియించు దర్పదరుగం బీడ్రించిభావ
 ల్సృష్ట । గ్వల్లభ్యంబువహించు వాదననుచున్ గంగాంబకాత్మగ్రజున్ । స
 ల్లాపంబులొనర్చుచున్ । వెనుచున్ సంఘిష్ట డెయిగగన్॥ దిల్లరుగనరుగ॥ చ॥ బస
 వనిమంత్రికన్నులకు బండువజ్రసెను దేవకేంద్రుం । పెసగవసించుపట్టణ
 మహీకవి భూషణభక్తిభావరా । కృష్ణసమాగతాభిల నిగంతవసద్భసి

వడన్ దాల్తునహారహము బసవన్నా॥ నీ॥ గతకాలశివభక్తగణసమాధృత
 భక్తిమిళిదప్పకుండగ మెలగుగున్న! భస్మద్రాక్షముల్ భక్తిదాల్చినవారి
 శ్రీకంఠఁగాజూడుమీకుమార । శూలిభక్తాళిడుస్థీలంబుగన్నను మేలుగాగై
 నుమీకొమార । శతృవైనను లింగసంగతులై రేమిప్రలుగా జూడుమీకు
 మార॥ గీ॥ పట్టినట్టివ్రతఁబులేపట్టునందు । నించుకయుజారనీకు మీకుమా
 ర । భక్తులెడజాతిభేదంబుపట్టుకునికి । మీరినట్టిపథంబునుమీకుమార॥ ౪॥
 ఆదిశివభక్తిపథమును । గాదనుదుర్జనులవృత్తుగతి బారిగొనుమీ । వేదో
 కభక్తిగతియి । మ్రోదీపైవెలయజేయుమీ బసవన్నా॥ ఉ॥ చేర్చకుమీ
 మనంబు శివశేషముగాని పదాధికమందుకం । దర్పనిబారిచారి పరనారు
 లమోములు గాంచికన్నుల । ల్లార్పకుమీశివైక శరణావళిలోపలవంచకత్వ
 ముం । గూర్పకయిండుటేమిగుల గుర్యగుత్రోవను మీకుమారకా॥ ఉ॥మె
 చ్చుగజంగమంబుగను మీనకుగా బసవన్నచిత్తముం । చిచ్చరణంబునేషమును
 దర్పిం గొనుమీనుతింపుమీ । లచ్చరితంబువావికకు ధన్యతజెందక మోస
 బొకుమీ । చిచ్చరకంటిచోతికడ సేయుఁబట్టినవానదప్పినన్॥ ౫॥ ధీమ
 ద్ధర్మమనుమరువకు । మీచుది నెడకడరదలపు నీమముసత్యం । బేమాత్రము
 నెడఁపనుమీ । హేమాచలచాపు గొల్పుమీ బసవన్నా॥ ౬॥ అనిమృదుమ
 భువోక్తలతన । తనయుబ్రహ్మధించిన లక్షతన మ్రొక్కుకై । కొనిగొగిట
 ప్పముదం । అనుకుడిలోజొచ్చితొంటి పొబుపుసనుండెన్॥ ఉ॥ అప్పుడుజూ
 చుచున్న జనులంబులెచ్చరువంగియారడే । తప్పదుసంగమేశ్వరుడు దాన
 తమోదనకాల్గొమార్గముం । పొడవెక్కిగోలుగుడిచొచ్చెను క్రమ్మరగాక

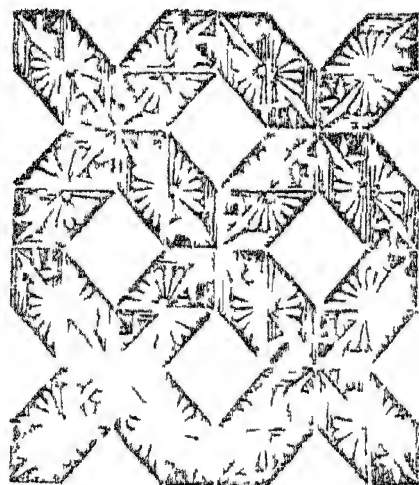
రాచరాత్మకప్రపంచ సౌఖ్యదుఃఖమగ్నతా । హ రాహ రా ప రావ తార
హరిభూరిసద్గుణా॥

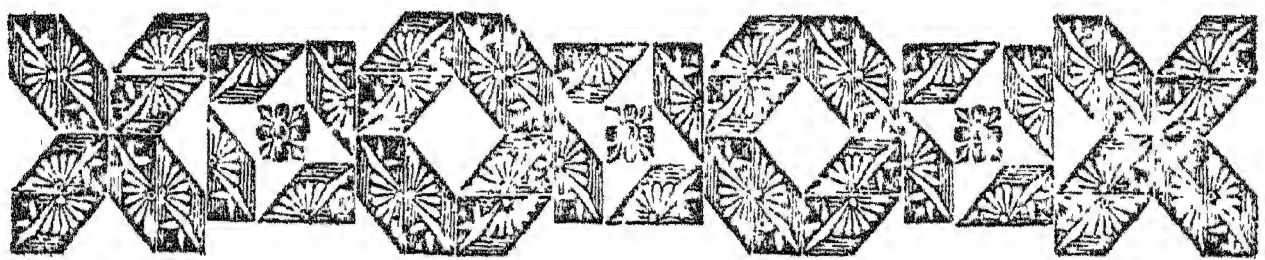

గద్య * ఇతి ప్రత్యాలకురికి సోమేశ్వర ప్రసాదలబ్ధ
ప్రబంధనిబంధన శ క్తియుక్త శ్రీపిడుపతిః బసవ
నాగ్య సత్పుత్రకులపవిత్రసోమనామధేయ శివ
కవిప్రణీతంబైన బసవపురాణంబనుమహా
ప్రబంధంబునందు ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీసాంబసదాశివార్చనము.

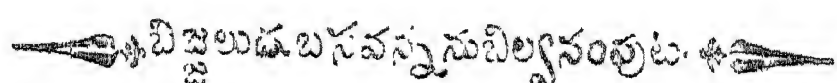

శ్రీసదాశివాయనమః.

బసవపురాణము - ద్వితీయాశ్వాసము.

క॥ శ్రీమద్గురుకరనిర్మల । తామరసోద్భూతదేహదళిత విమోహః ।
 ధీచుద్వందితసుగుణ । స్తోమోజ్వలపాలకురికిసోమారాధ్యా॥ గీ॥ దేవము
 న్నుమీరుద్విపదగావించిన । బసవచరితమేను భవదనుజ్ఞ । బద్యహృద్యతా
 వ్యభంగినానేర్చిన । యట్లువిన్నవించునపధరింపు॥ మ॥ అటకశ్యాణపురం
 బునందుబల దేవామాత్యుడాత్మోజ్జ్వలం । బటుభక్తింబసవన్నకియ్యబ్రమ
 ధుల్ భావంబులంగాంచియు । తటహర్షంబునబిల్వనంపజను జోకకశం
 కరైక్యంబుబాం । దుటయున్బిజ్జలుడయ్యమాత్యుచణిబంధుశ్రేణీతోనిట్లుసన్॥
 మ॥ కలదామీబలదేవధీచుణినధిః కారంబు శాయంగన । త్యలఘుండాశ్మ
 జుడైననగ్రజనుతుండైనన్ హితుండైననా । నలికస్తాపితహస్తులై పలికిరా
 త్మాధీశతోదేవమా । బలదేవాత్మజ ప్రాణభతకగల దొప్పందెప్పిరప్పించి
 నన్॥ శా॥ నీరాజ్యంబు సమస్తమున్నిలుప నిర్మిదప్రభావుండుయో । సా
 రత్నంబగు మాడమాంచికత పస్సంతాస సస్యంబుగం । భీరోదారగుణం
 గువిద్విషవిసిర్భేద్యండు విద్యావయో । భీరత్వోరునయాన్వితుండు బసవా
 ధీశుడుచృధీశ్వరాగీ॥ ఆపనిమహాత్యమింతింతయనగవశమే । సకలజను
 లు నెరుగంగసంగ వేళుదనకుబ్రత్యక్షముగ జేసికొనియెనతడుదగుభవద్రా

జ్యోతిషకుబ్రహ్మనుజేయ॥ చ॥ అనవినిసంతసిల్లిమను జాధిపుడాతనిదోడితేర

గాదనహితమంత్రపంక్తిభటదంతసమేతముగాగబన్పవా / రునుజనిసంగమేని
 శ్వరగురుప్రభుణంబునగాంచిదీర్ఘదం । డనుతులు సేసి నేర్పుననాడంబడనిట్లు
 రమ్మహాత్ముతోన్॥మ॥వునరుద్భూతకరంబునైబరగు స్వర్భృగంబులైనన్మహా॥
 త్పునకున్సీకొకతెక్కా గాకునికి నేమున్నంగకార్యంబయి । ట్లునుగాకీశ్వర
 భక్తియుక్తిరుచికిన్ లోకోపభోగంబునై । చునెయట్లయ్యుబోపకారమ
 గుటం జూవేమదభ్యర్థనల్ ॥ఉ॥ కావునమాకుప్రార్థనానైకొనిబిజ్జలురా
 జ్యరక్షణం । బీవువహింపరాజు ధరమేలేమన్వచనంబగానియెం । గావ
 లికెల్లనీవపతి వన్నియుసేటికిరాజ్యపూజ్యసం । భాదనకెల్లనీయవియపట్టె
 మకూటికిగర్తకర్తదా॥క॥ అనివిన్నవించుమంత్రుల । మనువులజేకొనుటభ
 క్తిమండలరత్నా । ర్థనిజాగమనంబునకది । యనుకూలమకాదలంచియండ
 రుగొలువన్॥క॥ పారగణపరిపృతుడైత । త్కరుణాన్మలవారిరాశిదాచే
 లుచునుం । దరగతిబసవామాత్యం । డరుచెంచుచునుండనంతనక్కడన్
 పుమన్॥ఉ॥ అంచలవారిచేబసవడంతటనింతటవచ్చురాకరో । మాంచ
 సమేతుడైవిసిని జాలయమున్పురముంబరిప్పియో । దంచితభూములై
 చెలగునట్లుగజేసియలంకృతాంగుడై । పంచవిధోరునాద్యములు బాయ
 కనుండగజేసెవెండియన్॥ఉ॥ దంతిపదాతివీతి భటదండపతీప్రతివీరధీర
 సా । మంతపురోహితప్రతతి మాగధగాయకయూధపాదసం । క్రాంతధ
 రాతలంబడరగారతితో నెదురేగిగాంచియి । ల్లంతనవాహనంబుడిగియం
 ఘ్రిచరుండయిపోయి ముందరన్॥సీ॥ పరిహృతాహంకారుభక్తైకశృం
 గారు విశ్వామరాకారు విబుధచారు । లోకవిస్తారునటో కానుసారు

జంగమగతవ్యాపారునమితసారు । లింగగంభీరుగతాంగవికారు విమలశి
 హాచారుత్రిమలవిదూరు । విరహితసంసారువీరావతారు దేవాచలనిభధీరుడ
 ప్రభూరు ॥ గీ॥ గలితసంసారుభౌక్తికఘనమయూరు । దమదనూకారు
 భసితరుద్రాక్షధారు । గుణగణాధారుదుష్కృతకుజకుతారు । హృద్గతోం
 కారునిర్జితశ్రీకుమారు॥ క॥ శూరుంజారుగుణాలంకారున్విననుప్రచారుగ
 తమోహరున్ । పారశివాచారుమహా । పాఠున్విజ్ఞులుడుగాంచెబసవకు
 మారుక॥ వ॥ కాంచీయుదంచిత భక్తితాత్పర్య ప్రేయశూర్వకంబుగాత
 త్కాలోప చారంబులునిర్వర్తించి సంతుష్టుంజేసి కట్నయత్నంబుగాబ
 ల్లనకట్టిముందరబెట్టి తనపట్టంపుటేనుగపై నాజగజ్జట్టింబెట్టుకొనిమహాం
 ధసింధురంబు లేడునూరు పండ్రెండులక్షల బలవత్పదాతులుగొలువపన్ని
 ద్దరుబ్రధాశులకుం బెన్నుద్దిగావించి యశేషరాజ్యధురంధరుంజేసి మాన
 సోల్లాంబుతో వసుమతీశ బసవేశులు పురంబు బ్రవేశించి రాజమార్గం

❦ బసవేశ్వరుల గజారుఢునింజేసి పురంబునకుదోడ్చెచ్చట, ❦

బుననడ నడతెంచు నప్పుడు॥ రగడ॥ పుణ్యాంగనలును బురముల
 గలిగిన - పంచ్యాంగనలును బసవని గనుగొన - నలరుచు వచ్చుచున
 తిశయమగుగతి-లలినాడుదు రాలాపములీగతి- వేడుక జెరపకవిసవిసనన్ని
 తిశగూడగరమ్మకొమ్మరోపిమ్మట- కాలిదొసగుగాకమరలనేనన- నేలదొస
 గునేనేవచ్చిననన-యెవ్వరుర్రాకుండేజినె యెగనన - నవ్వనీవెంటగనచెగనే
 నన-నేకతమొకతెవు నేగుమునీవన- నీకాళ్లనెనేనిదొనడ చెవనన,బికిగన్న
 నునినుబరపడెయనవుడు-బరచినగతిబ డియెదనిష్పడు - బసవనిజూడకిడడ

తిరొపోసన-మసలకమునుగిడిమగువ రొరమ్మన-దోళానిపోయినదోసమెయ
 నుచును-పోకుముకలకయి పొలతిరొయనుచును-దిక్కులు జూడక తేరవర
 మ్మనుచు-నెక్కడరవ మేయంతి నీకనుచు-వీడెబసవ మ వెలదిరొయనుచును-
 వాడెచూడుకులవర్ధనుడంచును - యిత్తరిసందడియెందుగ బదనుచు-దత్తర
 పడక వెతరుణిరమ్మనుచు-గంటి వెబసవుసికమలాక్షీయన- గంటి సెమోతూ
 ము^{భక్తి} గాకనుచు-జూచితి గదపదసుదతియటన్నను- జూచిచూచిపోసుం
 దరియనుచును- మచ్చికగనుగొనిమగుడెడివారలు- హెచ్చినకట్టములిచ్చెడి
 వారలు- శ్రీమొరయగతమచ్చెలులునుదామును - ప్రేమవిడియమర్పించెడివా
 రును - నచటచ్చటవుప్పొంజలులిచ్చుచు - బ్రచురంబుగనారతులర్పించుచు
 సందడికోర్వకసౌధాగ్రంబుల - జెండిదగ్గునములు జేయుజనంబులు - వీరు
 వారలక గట్టజనింపగ - సారెకుబసవేశ్వరునినుతింపగ - రతినందొకసతి
 ప్రాధీమవెలయగ - సతులకుదనచేసన్నలుదెలియగ - నలవడపంచమహా
 వాద్యములును - లలిగొనజాంగుభలౌయనుజనులును - బొలయగముందట
 బోయొడిధీరులు - లలననంకికోలలపడిహోరుటు - సరసతనాచేచక్కటివా
 డుచు - నరదముపైకోలాటములాడుచు - నరుగువారుత్రిపురాంతకుకొలువు
 న - నిరతమునాడెడునెలతలుచెలువున , బసిడిగీటలపాటలవారలు - పొ
 సగచెలుస్తగువురిగలనారులు-జేరువ బేరిచెలగెడియింతులు - సారాష్ట్ర
 మహేశ్వరగడికా-తలు - నాడనాడనిలచాడెభామలు - గూడలిసంగ
 యకొలువునచేరులు - ననయముమొలవుననాడెమబొటులు - జనపతినాట
 కళాలవహూటులు - బటుగుతేజులపాబాలసింగలి- జటులగతంజనుజనపతి
 మంగలి - గలనెక్కిచను^{చు} యిట్లుంబును - శిరమునకరములు శేర్చిమొ

క్షుణ్ణచుచు - దరుచుమాణికపుతలుపులతోడను - కొరలుమృత్యువుగొడుగుల
 నీడను - నతమంత్రిశిరోనవరత్నంబుల - ప్రతిబింబముకలపాదనఖంబుల - మి
 గులనొప్పుగమీరినభద్రుని - జగతిబొగడదగుసాక్షాద్రుద్రుని - భక్తివిహీ
 రునిబసగుమారుని - భక్తిజూచితిరెబసవగుమారుని - ననవుడుబసవనికం
 దరుసమ్మతి - మునిమిడిమొక్కగముద్దియయొక్కతె - యలనాగరొయిత
 డేనందీశుడు - చలియయితడెశివసంకాశుడు - మగువయితనినెన్నోదాం
 బయమును - మొగిఘనమగునోములచేబడసెను - తెరవయితడెబలదేవ
 చమూపతి - నెరిగూర్చినయినీలవేణిపతి - జలజాక్షితడె సంగయదేవుని -
 బలుకగజేసెనుభవదవతారుని - సతియితడెనిజ్జలుచేనప్రతి - హతముగ
 మన్ననలందినసువ్రత - యితసగనుగొనుటేకన్నులఫల - మీతనిబొగడు
 టయేజిహ్వాకుఫల - మిట్టిచుహాత్మునిపప్పుడుగంటిమి - పుట్టువుసఫలముబాం
 దెనుమంటిమి - యనివినుతులుసేయగవించునురతి - ఘనపురవిధీయుగడచి
 యుఘాపతి - నగరిసమీపమునకుసేతేరగ - జగతీతలపతి సంభ్రమమాడగ -
 బొమిరపరివృతపరిజనధీరుని - భరితవిచారునిబసవకుమారుని - ననఘునిద
 నభవనాంతరమునగై - కొనిచనిమణిమయమగుపీతీకపై - నొప్పుగనునిచి
 యధోచితములుదగ - నొప్పురజేసెచుపెహాన్నతిమీరగ - హస్తినాబవ
 స్త్రాభరణములతి - నిస్తులభక్తివేదించియుపదనపన్నిద్దరుదండేశులకు
 ను - ఘనునిగపట్టముగట్టివేడ్చును - బసపుకిట్లనుబల్లహుండిపుల - ననపు
 శనారాజ్యమునకునాబల - పతులకునభిప్రాయంబునకును - పవైసన్ను
 నుపాలింపును - నిర్మూతివేయ ననంబనిలేదని - బమ్మిరవేడుకబలి
 శ్చేడునృపుగని - సకలమోక్షరక్షకుడగు నభివై - కొకనిబ్రోవగని

పుటెంతపని - యరగొరలేటిటహరగఁ గోటికి - వెరచిటతుకుమక వేయను
 నేటికి - ధారుణిజనములదగబాలించెద - నీరధిషేయగనిన్నేలించెద- ననీబలి
 కినబసవయ్యకుఁబ్బిన - ఘనుడుంగరమును గ్రక్కరఁబ్బిన - గొనినరపలివీ
 టొక్కవపువీడుకొని - యినఘడుశివభక్తాలిగూడుకొని - జనపతిరాజ్యముజ
 క్క-బెట్టుచు - నయిదివవిస్ఫురదైశ్వర్యజగుచు - వైంకిలీలాసుబలనెన్-
 జంగఁ భక్తవశంబునవెలనెన్॥ క॥ అసదివాగ్రణీబహుగా । జ్యోసక్తుండ
 య్యుజంగమాసక్తకళా । నాచ్యశాదరణంబులు । బాసలుగానుడువువీ
 రభక్తైయుక్తిన్॥ ప॥ అది మెయ్యదిగనిచ॥ గీ॥ చెలగిశివరాత్రివిశ్వంబుసే
 యుబాస । భక్తులెల్లచశివుడచుభాసభక్త । జనుల నగ్గులువట్టక జరుగుబా
 స । భక్తులమెత్తిబలకనిబాసమరియు॥ గీ॥ భర్తునైన నడుగనిబాసభక్తు ।
 లడుగువర్థంబులేడపని మట్టిగాస । భక్తులేడవంచనలలేబాసభక్తు । లేమి
 వేడి నడుగిడికిచ్చుబాస॥ గీ॥ తలపులకొలందిబి కెకదండిదాస । పలికినట్టు
 లండిపెడుబాసలికి । బొంపొలిస్తానిబాసయేవంకినైన । జలమువిడువ
 కజచుబాసజయపుననుచ॥ గీ॥ బాసచరనతిన్మష్టిచుపకుండు । బాసచరిధన
 ములకాసబడచియుండు । గ స రంపబా గుర బాసమయియు । బాసభ
 ర్తునిగొలిచెగబాసయనుచు । సరులచుర్మంబులొక పరిబలక పండు । బా
 సపరసమ గురులుభక్త చుచు । నాచరవాళల నగర పరుడుబాస । భ
 గవగూడ నివహింపదాని తిలకి॥ గీ॥ హరగ వ్రక్కగంటకంబురుచుం
 డు । బాసభక్తవశంబునవచ్చినదాని భక్తులెల్ల చుచుగనుంగొను
 లిచాచుంబులబాస గీ వాముల నేడన్లొలిచె న్నికి । మ్రొకిట
 కుండెమబాసమర్పించులైన । భవునికి యీబాసమట్టి భాది । కాధల
 కపడకండెడు గనుమతయు గీ ఇచ్చిచవివయి పంపింపెనాచు
 మిశశిభక్తిజరియించునట్టిబాస । వేదచోదధర్మింబు నులు నానినై
 వాబువలరి చుట్టిబాస॥ క॥ విరళులబాసయెరుగెన భగవంతునిజేయు
 చు-మనవ్యాచశిగో । విరళింపగుచున్మయింపె । విరళులచుశేతుశేతున
 గ్బాసమహి॥ క॥ ముట్టినబట్టిననెనుకిను । మెట్టినబట్టినబోధ మేరగిను
 శియై । ముట్టినములన్నయిటాది । ముట్టినదేడివ సన్మపభ మూర్తికిధక
 ణి॥ క॥ బసవెశ్వసుధ్చరితలు । బసవంజే చురుగ గాక పరజ ద్మ్యుకున్
 వశమాచాక్కుధరగలపక । పశుగ్రీవ చురునియ నొకాదో॥ స వికలొక

ట్టగంభీరతవెట్టిసారాధకంబుప్రోకజ్ఞాచాగ్నిగాక । ప్రతినలగుండవిశ్వతభక్తి
 గండను వ్రతముల పెంట మేలకతుల పెంట । సత్యంబుకలనుప్రసాదంబుకొల
 నుసతకృత్యంబుతాపదుఃఖకృత్యమణప । వేదార్థముల పాటివిద్యలకును మేటి
 నాదంబుకోలువిన యముకీలు॥ గీ॥ శాంతిసంపద నెలవువిశ్వపతినలవు ! దాం
 తికలిమియనైశ్వరత్వంబుబలిమి । నీతికోటనివేకంబునయతితేట । దయవసిం
 చెడునిల్లుభృత్యతతిజల్లు॥ గీ॥ మఱియుతత్వంబుజాగనన్మహిమచేత । సాధు
 సభచెచ్చునత్యైకగరణివెచ్చు । బసవలింగంబుకేవలభక్తిమాత్రు । డనగ
 రాదనియందరునభినుతంప॥ చ॥ వినియొకొకకరవ్రతంబుబట్టుకొని వేవేగ

శ్రీబసవేశ్వరదర్శనార్థము భక్తులరుడెంచుట.

దగేకేతెంచువా । రునుదాబట్టివనేచుముల్పడువునారూఢప్రసిజ్ఞుండితం । డ
 నిదర్శింపగవచ్చువారలుప్రభావానుసనదృక్తిభా । వనయోచూతమటంచు
 వచ్చునిలనద్వైరాగ్యభాగ్యాధ్యులు॥ చ॥ బసవనమంజ్రచేతనుసపర్యలుగై
 కొనువేట్కువచ్చుభ । క్తసముద యంబునాఘనుని గాంచినమాత్రనభక్తిగల్గు
 నం । చంద్రకలిలకచ్చెడుమహాత్ములుచాబసవేశరామతీ । ధకనలిలమాడ
 వచ్చుజరుద్ధరలోకల కెందుజూచినకా । నీ॥ కరితుగ గాంధోళవరరథారూ
 ఢులైవన్నెకెక్కుమకుటవధకనులను । నఖిలాంగనంగ రుద్రాక్షముద్రిత
 లునువిరచితవస్త్రోపవేష్టితోరు । జాటజూటులునుకక్షకరస్థగళభాగయుత
 మాంగప్రముఖోరుచారు । పదవింకలిముగ్ధబాలేందుధరలునుసన్నతావృ
 తులునుసంయమును॥ గీ॥ సకలభవిపాకకజితాచారయతులు । భవిస
 హవాససంసరకథాషణాది । విరళితులనీశ్వరధ్యానవిశ్రుతులును । వసుధ
 బసవన్నజూడంగవచ్చువారు॥ క॥ లింగవిలీనేంద్రియులును । లింగాంగవివేక
 యుతులులీలాశ్చరణ । నాంగులననేకపాపములు । సంగమబసవన్నజూడజు
 డెంచుఘుమ్॥ చ॥ శరదంతరంబ సంబంధసుస్థితియందు నునిచి కియమాంత
 నిష్ఠాపరుకు బ్రియవస్తుసందోహంబు లచ్చించియుంకని యమిచి విసువక
 బసవండు సద్భక్తిగాజ్యస్థితింజేయుసమయంబున॥ చ॥ రసవంతంబులుగాగ
 నోధవపరాధకంబులైకాలబులన్ । బసవాధీశుడు గొనగావెళులనంపక
 భక్త్యునుగొంచువా । రసతేశహములందెరుండువిటమారధ్వంసిభక్త
 శిసం । భృగపాస్త్రంబులునాల్గుచూడ లననన్నఁజెట్టుపర్యంబుగన్॥ చ॥ అని
 భక్తులాశ్చర్యంబు నొంది యానందింప రుద్రాక్షముద్రితలాదిగాగల సకల

శశికళాధరభక్తుల నిష్ఠాభాసంతుష్టులంజేయుచుండె నట్టియెడల చ॥ బస
వక్యపాకరోదరజపావనవిగ్రహుడక్కరాగమాం । బసుతుడుభక్తియుక్తి
దనప్రాణపదంబగువాడుదేశికో । క్తసరణిపట్స్థలబలుడదప్పకయుండగ
గన్నధన్యుడీ । వసుమతిలోనచెన్నబసవండునుతింపగ నొప్పునెప్పుడున్॥ ఉ॥
లింగమయాభిలాంగుడురులింగగతాత్మమనఃస్వప్తిని । స్సంగుడుజంగమప్రి
యుడు సాంగుతాభరణుండు సత్కృపా । సంగపదాంతరంగుడరివట్కని
కృతనశాలిశీలుడు । తుంగపురాతనచరణధుర్యుడవార్యుడు వేదవేదియున్॥
ఉ॥ త్యక్తశుభాశుభక్రియుడప్రాప్తపునర్భవవిభ్రముండుని । ర్నిత్యశివైక్యమ
ర్ముడరరీతజంగమలింగభక్తిస । భక్తకృతప్రమోదుడను భావిసద బసవే
శదేశికా । సక్తమనసుకడైయతనిసచ్చరణంబులభక్తినిత్యముక॥ క॥ సేవిం
పుచుగోరియాడుచు । భావింపుచుహావబాష్పరివృతదృగ్గా । జీవుండై
జీవగుణము । బోవిడిచిపరాశ్శిష్టబొంగుచునుండున్॥ క॥ సప్రాణలింగలిం
గియు । తత్పాద్యపయనీరదసపుణియననో । బ్రహ్మదుర్భదనుభవ । ధీ
ప్రాప్తుండగుచుసన్నుతింపగ వెలయుక॥ చ॥ రమణపీఠిలికావనచరద్భయనీతి
నతిక్రమించికా । కమధురసస్థలంబుగతిగ్రక్కునముక్తతడెదిగౌరవాంఘ్రి
మహిభక్తిచారహితకిల్బిషగుహ్యతనఃప్రసాదభో । గమునంపారవక్యము
నగ్రాలుచుసోలుచునుండె వెండియుక॥ గీ॥ లింగదేవుడప్రాణంబు లింగజం
గ । మత్ప్రసాదప్రభూరంబుననుశరీర । మమలతంభక్తిని మమంబుహరగనా
ను । భవసుఖంబుధనముచెన్నబసవన్నకును॥ క॥ శివుడకబ్రాణంబగుచును
సవిశేషత్రపిధ శేషసద్రుచియగుచుం । బ్రవిమలజంగమభక్తికి । నివాసనగు
చుకళుభేదంబయంబగుచుక॥ మ॥ అతివాక్యనశంభుతత్వగతి పర్యాలోచ
నాసక్తివి । శ్రుతునస్తోకవివేకుజన్నబసవేశ్రుంబ్రస్తుతింపంగనే । రితరంబే
తదుదారభక్తివిధిస్వశ్రీదేశికేంద్రుండుద । త్ప్రతిభావైభవమాతడుకడలి
యుదుర్దాంతాత్మయోగంబునక॥ ఉ॥ గాయకకోటులున్నటులుగావ్యకళావి
దులుకరసజ్జులుక॥ న్యాయనయాదివాదులును సాంగకవేదతదాంతవేదులున్ ।
ధీముతమంత్రులుక॥ బసవధీషణిగన్గొనరాగభూతలం । బాయతితోడదొడ్డగ
డవయ్యెననానుకేకెక్కిమిక్కిలిక॥ వ॥ ఇట్లుభక్తులుసనుదెంచుమార్గంబుల
కస్తూరలికినవిస్తారసతధి- కలపై రంగమీరత్రొత్తముశ్యంపు రంగజల్లుల
బెడగును ముకుళమకుట మణిముక్తాఫలాదిధూరితోరణస్తంభంబుల సంభా

రంబులును-సందడిగొనునందీసమేతకేతనంబుల సంతాపంబులును-నస్తోకవ్యాసహస్తాకృతిగ్రాలు వ్రాతపురాణబంధబంధంబుల నందంబును-నదుఃఖంబుదోడుకుచుడు పదిరులచుడుంబును వెలిగొడుగులపడికింబును-దత్వవితాదివాద్యంబులచోట్లంబును-నాకసంబదృశభూర్నిల్లు వందమాంధవాక్యంబుల సౌఖ్యంబును-నంతకంత గ్లంబుగాజేయుచుడు - భక్తాచక్రిమది నెకురించిపెరుగంగన భంగలింగ సంపత్ప్రభావంబుమెరసి - యీశ్వరభక్తులనెదురొకనుసమయంబున హర్షోత్కర్ష రంగతాంగ విక్రీణయుక్తుండై - భక్తులంజూచి యుప్పొంగియుప్పొంగి భయభక్తియుక్తులగా భక్తాంఘ్రి పాదపద్మంబులకు జిక్కినాగిలబడి మ్రోగిమ్రోగి యక్కరిదీరక భక్తపాదరేణుపటల ర్యంకంబుపైపొలిపొరిలి భక్తదయామృతధాంలా దొప్పదోగిదోగి భక్తవివర్ణశ్రీవాదోజ్జ్వల పాదోధిమంబునందలితేలి - భక్తహారమహితవస్తుమెర్పణ పర్యాసపడ వాత్మవాలి - జంగమశతంత్రతాత్పర్యత సమభ్యర్చనారత సోపసోపి భక్తనిరుల నిత్యప్రసాద సేవమేళాకరత్వంబునంగ్రాలిగ్రాలి - భానురవచూవిలాసంబున భక్తసమస్తవంబు నొగారంజిసిచే - భక్తకదాలత్రధావలల బుష్టి ట్టుల నొగంధస్వరసప్రవాహంబు (ప్రవాహ) - సుహాసిత వికసితాద్యుగ్రై భక్తులలోకింపసంపుగా - స్వంశరంగబలజెలగుచు నాడియాడ - భక్తపదభక్తి పారవశ్యంబున జోగిచొంగ - భక్తవనవాధిత సారప్రాణమనంబుల పసలుంబుతో నొప్పగించియొప్పగి చి సరమతత్వధా ద్వీపక్తముఖ్యుల దత్వబాంధపాదోధికి నిధానచుద్యుగ్రమముచి నిరకలభక్తి సంపత్కామధ్వంసేభక్తుల బ్రవిహుభక్తిసంపదలజెచ్చితేర్చి - వెడయు కామోపభోగలోలులనంగ నారత్న గాజులఱుచ్చిపూర్చి - వస్త్రాభరణ ధనధాన్యకాంతలుల వస్త్రాభరణ ధాన్యాంబులందాతలిపి - రాజోపచారంబులుగోరు మారారీజక్తులను రాజోపచారంబులొసగియొసగి - అష్టాధిశిష్టభక్తికియాపురహారభక్తుల సాష్టాంగ కీర్తన నియ్యించి - గురుభక్తిని బద్ధ శుద్ధబుద్ధి నిట్లు వినుతింపదొడంగె కృత్యాశ్మితసద్గుణశర్వదా విశ్వేశనదా ప్రసాదవేదాంతమయా । భాగ్యతైకైకల్యదా । కైర్వీగరుఁ ధనిచ్చనే నుతయి ॥ ౧౬ ॥ కృత్యాశ్మితసద్గుణశర్వదా విశ్వేశనదా ప్రసాదవేదాంతమయా । భాగ్యతైకైకల్యదా । కైర్వీగరుఁ ధనిచ్చనే నుతయి ॥ ౧౬ ॥ కృత్యాశ్మితసద్గుణశర్వదా విశ్వేశనదా ప్రసాదవేదాంతమయా । భాగ్యతైకైకల్యదా । కైర్వీగరుఁ ధనిచ్చనే నుతయి ॥ ౧౬ ॥

అవివేకతిమిరసంహా | రవికారదశిష్యశీషా రాజితమాస్తా | భవసంచితప్రా
మతతీ | నివారణధురీణనిన్ననేన తియిలగుట || ౩ || విశ్రుతభక్తజనాంతర్వి
శ్రాంతిమదాశ్రమప్రవృత్తమనోబా | విశ్రాంతిగుర్మపాచు | త్రాశ్శితహృ
దయేశనీపదంబులుగొల్తుట || ౪ || ఇట్లనేకవచోమచిచ్ఛల బన్నబసవండు ని
జదేశికుండగు బసవరాజుం బ్రస్తుతించుచుండె నాసమయంబున || ౪ || మనసి

— { సంగమేశ్వరుడు అల్లమహాప్రభు వపుతారమున
శిష్యుండగు బసవేశ్వరుల బాదవచ్చట. } —

జవైరిమూతక సునమానయశుండుశుభాశుభక్రియా | జననజగమృతిప్ర
భృతిషడ్విధభూరివికారమారుడా | ర్థగుతుమవెండియుక సపహితాహి
తకాంచనలోష్టదుఃఖసౌ | భునుతిగహాణుండు విగతాంగగుణాదియతీం
ద్రయండు || ౫ || తాన తిగళాదివి | హీనుడుచు నా మానహేయం
ధేయో | ధూనవక్రధానమహా | ధీనే శకునసుంధ ధీనిధిమిరియు || ౬ ||
సంకల్పవికల్పహృదా | శం తంకాతరుదితశాత్రవవిజయా | లంకారజిం
ద్రజాలస | మాంకూర్జ్జితవిభ్రమాతీతుండు || ౭ || పరమపదానంద శృ
త | పరశకునసుడుముక్తభాసురదేశుం | దురుతరగాంధర్వకళా | విర
సుమధునకారుణాత్తవీర్ణాబ్జుడు || ౮ || అశరీరశరీరధరుం | డసదృశశబ్దా
త్మకుండునాఖ్యాభిఖ్యా | వశదతుడభావినద్భా | విశమదమాప్యతుడుత్వై
తవిద్యాదికుడు || ౯ || మల్లోకంబులభక్తికి | నెల్లయగుచు నెగడునంతరిత్యా
యోగ | ప్రోల్లావాసవనత్సత్పుల్లాబ్జుండల్లమనుక్రభుండచ్చటికి || ౧౦ || లిం
గేచ్ఛనుగరిత్తి | యాంగు డగరస్థస్థితాపాజ్యోతీ | లింగాలింగచ్ఛిద్భా
క్సంగపరవశుండునగుచునుజనుదెంచునెడ || ౧౧ || ఇదియేరుపల్లమిదిమి ట్టిది
గట్టిదిచెట్టుశ్రోవయిదియచశంకం | మదిబెహనీతనడకగ | నదవరలైయని
యయోలకరుగనరుగన్ || ౧౨ || ఈదృష్టిధప్రభావంబునకు జనంబులు మనం
బునచచ్చెరువంది యమండానందంబునం గరారివింద బుదలలందావుకోపి
యనల్పపచోమ చర్చకలంగొనియాడుచుండ || ౧౩ || రసప్రపూర్ణార్ణా
రాశి వెల్లివిరిసివాడువం దరియ్యది ము | పిత సర్వస్యస్త
వ్యపాత్ర బస నహిత్రాబుంబోలె విజయంజేసెన్ || ౧౪ || మణిపరీక్షావిదుం
డైనవణిజుడకు | దీక్షిత్రంబుచుచెంచు వ్యలీల | ప్రభువునగ బాడగా
రాగబసవరాజు | సంగమేశ్వరనందపొసంగులంబు || ౧౫ || అనందాశ్రులుగ

స్తులందొరుగగానందందకండప్రణా । మానీకంబులొనర్చిగద్దగళుండైన
 స్తుతుల్ సేయుచున్ । నానాకారవిచిత్రతత్పరచరానవ్యాసుసింహాసన ॥ సీ
 సుంజేసినప్రాభవాంచరుచిముంచీప్రాత దిక్పక్రమన్ ॥ సీ॥ ఓడలజీవముగల్గి
 యుచు లేనిహాని నెన్నడుగల్గియునువతకనంబులేని । వానిగన్నులప్రేవులైన
 లువం దెడువానిలింగ మెప్రాణమైవవాని । శేతసుండరుచిని చేష్టితంబగువాని
 భ్యాతిలేకయునతిభ్యాతివాని । భావలమీరినపరమభావలవాని తలపులమీరి
 నతలపువాని ॥ గీ॥ హీంగుణుడయ్యు గుణములనిచ్చువాని । ప్రణవయుతుడ
 య్యునేర్పడబరగువాని । ప్రభువునద్భక్తియుక్తుడైబహువిధముల బూజజే
 సెనుబసవన్నబుధనుతుండు ॥ క॥ లింగకత్యాస్వములు । నిగియునేల
 యునుముట్టినీరాజచము । పొంగు కనిచ్చిపురస్థని । రంగుగబంగారుపల్లెరం
 బిడియందుక ॥ ఉ॥ పాయసముల్ పదార్థములు బప్పును దేనియుభయ్యులక్ష
 లుక । నేయినిపిండివంటలునుస్నిగ్ధపుష్కముబల్లెరంబులు । శేయిడరాక
 యుండ నెకజేసి వెనన్వనదొడ్డదొడ్డక ॥ త్లాంయతోడజేసిబసవన్నప్రభూత్వ
 ముచేరికియ్యగ ॥ గీ॥ సురియచంద్రుడయ్యజేకళ్ళుకూలపాణి । యందుకొని
 యాశగించినయట్లప్రభువు । బసవరాజయ్యజేకళ్ళుమెసవమెసవ । నెల్లవారికి
 వెఱగయ్యెనెట్టులసిన ॥ క॥ లక్షయు నెనబది వేలుస । లక్షలగుజ గమంబు
 లకుజేసినభి । తొత్తయసంగ్రహమంతయు । నాత్మానుభుజించుబసవడర్శిం
 బెట్టక ॥ ఉ॥ దానికిరాత్మలోబసవదండవిభుండుదలంకకాశ్మదే । హానుప
 మోపహారముమహానతినర్పణ సేయబూనిత । దీనిధిభుక్తిపాత్రకనతిత్వరితం
 బునభక్తియుక్తిసం । ధానపరాయణుండగుచు దానవసింపదలంచుమాత్ర
 లోక ॥ చ॥ బసవనదండనాయకునిభక్తికినిష్ఠకునల్లమప్రభుం । దానపరామె
 చ్చిభక్తతతిహోయనుచుంగొనియాడుచుండను । ల్లసదనదృక్పాపాలహరి
 లాలితలోలకటాక్షవీక్షణ । ప్రసరణపాత్రుజేసికొనిబాపు రెయంచునతించు
 నీక్రియ ॥ గీ॥ బాపురాబసవన్నసద్భక్తపాల । బాపురాబసవన్నసద్భక్తి
 లోల । నెల్లమ్రోబసవన్నయానందమూర్తి । నెల్లమ్రోబసవేశ్వరానవ్యక్తి ॥
 చ॥ అమృతమునందుజెల్లు విమలాకృతిచిస్మణిగల్గి యుండదీ । పముచెరుకం
 దుసత్ఫలముబైడికికమ్మనంబుచందన । ప్రమమనపువ్వుచిత్రరువురూపునజే
 తముబైడిబొమ్మప్రా । గముజనియించునట్లజననంబువహించితదీపుపుత్రకా ॥
 సీ॥ నాదుబసవదండనా కుకబసవయ నాదిబసవయ నంభ్యాతబసవ । భక్తు

లబసవయాబ్రమధేంద్రబసవనము క్తీశబసవనాముద్దుబసవ । సంగమబసవ
 బ్రసాదజంగమసద్బసవనపత్యగమితబసవ । బండితబసవనాబంజారుబస
 వసౌభాగ్యంబుబసవసంపదలబసవ॥ గీ॥ సత్యయుతబసవనిత్యశ్వబసవ । సం
 విదుజ్వలబసవవృషభములబస । వధికజవనబసవధవృషభికబసవ । వివ
 ధరునిబసవబహువివేకబసవ॥ గీ॥ నందికేశ్వరబసవసానందబసవ । తత్వజ
 నములబసవతత్వజ్ఞబసవ । సిద్ధసాధ్యబ్రసిద్ధబ్రబుద్ధసిద్ధ । జనవినుతచర్యసాం
 దర్యసారబసవ క ॥ బసవయ్యబసవబసవన । బసవేశ్వరబసవరాజబసవ
 కుమారా । బసవప్రభుండబసవన । ప్రస్ఫురనామాంకలింగభవభయభం
 గా॥ క॥ ఒడలెల్లనొళ్లువన్నికి । నొడలెల్లనుగాళ్లుపారువుదకంబునకు॥ నొ
 డలెల్లశరముగాలికి । నొడలెల్లనుభక్తిమహిమయోగిబసవుకు॥ నీ॥ బస
 వాయనినజాలుదాసలొండేటికి బళువులకైననుప్రబలుభక్తి । బసవాయనిన
 జాలుబరికించిచూచినబళువులకైననుభక్తివొడము । బసవాయనెడిభక్తవరు
 లజూచినమాత్ర బతులకైననుభక్తివుటు । బసవాయనెడిభక్తవరులదేరు
 శైంతమసలుశైంతువులకునెగుముక్తి॥ గీ॥ బసవరోయన్న మాత్రబల్పలక్ష్య
 లేల । నసమలోచనునకునైనలరుభక్తి । బసవరోయన్నజాలునెట్టింగినైన
 గరళమైననునమ్మతంబుగాకయున్నె॥ క॥ బసవాయన్ననుకులిశము । కుసు
 మంచొవెన్నెలయునగుంగాల్చిచ్చున్ । బసవన్నాయనశాత్రవ । విసరంబునా
 నాత్మబంధువిసరముగాడే॥ వ॥ ఇట్టి లింగైక్యసౌఖ్య కేళిలోల యుక్తియు
 జంగమ ప్రాణానుసంధానశక్తియును భక్తిప్రసాదసంయోగోపభుక్తియు
 త్రిభువనంబుల నితరులనున్న దేయని యనేకభంగుల ప్రభువభినుజింపుచుండ
 బసవండసద్భక్తభక్తియుక్తుండై భయోభయోభివందన గందోహంబుదంద
 గాంచి నిటలతటఘటిత విశంకట పటుతరకరపుట విభ్రాజితుండైయాప్ర
 భువునుద్దేశించి॥ ఉ॥ భక్తజనావనప్రవణభావపరాపరశుద్ధభక్తికృ । స్మృతి
 సతీసహాయశుభము॥ సమస్తకళ్యాణ శాంభవా । బ్రాక్తనభక్తజం
 గమధగాధసంగత కృంగవాసనా । రిక్తశరీరమగ్నతవరేణ్యశరణ్యదయా
 పయోనిధి॥ గీ॥ నీకునారగింపబెట్టనేనెంతవాడను । నయ్యహరునివనితనమర
 దొల్లి । హరగణావళులకుననుచు జేసినవిందు । చిట్టిగణముగొనియెనెట్టుల

గారీదేవిహరగణములకునారగింపబెట్టుట.

నిన॥ శా॥ కైలాసంబునదొల్లిశంకరుడుశంకంగికరుల్గొల్వగే । శీలోలుండ

యుయుండుచున్నయెడనాళికాససన్తుత్యశ్రీ । శైలేంద్రాత్మజభతః శోల్కన
 కువాంభకవచ్చివీక్షింపుచో । మ్రోలన్సర్వగణంబులకశివునిసారూప్యకృ
 తింబొచ్చుటక॥ ౬॥ బ్రాహ్మయుండీతండనినత । గణమదియని మదినిదేయగా
 లేకవిచా । రణమునగునగజగనియా । ఊమగణంబులువిస్పష్ట శక్తికృతు
 లై॥ సీ॥ సామజశరభోష్ట్రశాస్త్రాలముఖులుగుక్కుటవనచరగోముఖులు
 ను । మహిషాశ్వసారంగమార్జాలముఖులుగేసరివరాహవిహంగసర్పముఖు
 లు । ద్విముఖచతుర్ముఖఃపంచైకముఖులు సవముఖపంచముఖసహస్రముఖు
 లు । లంబోష్టల బాతుంబహుసికులునులంబోకరులతిలంబకర్ను॥ గీ॥ లజగ
 జాభీలకర్ణులువిజయకణక । వీరఘంటనకణకలేకకణక । లానయబాహు
 లుముఖుబాహుతనువులును । బాహుపాదులనిట్టులబాహుముఖులు॥ క॥
 బహుకర్ణులుబహువణకలు । బహుబాహులుబహుపదులును బహురూప
 ధరుల్ । బహుజిహ్వలునైనమహా । మహులుగనిమానసోద్యమానసయగు
 చుక॥ చ॥ అతులితనిజాకృత్యబాబుచురాశ్వపతింగనిమ్రొకిరవేడ్కస । న్ను
 తులొనరించినసంహృతమనోభవతావకభృత్యకోటిస । స్మృతికికిమానస
 సమానసలీనశరీరులైత । తృప్తిభకుమెచ్చుచచ్చెనారతద్గళకోటికివిందుపొం
 దగన్॥ ఉ॥ పెట్టెదనలచుభూతగబృందముచందరజెట్టిజెప్పితా । నెట్టననిం
 టకేగిధరణీప్రజయత్నమానక మహాభో । హట్టతలంబుసంసమధి కాతలద
 త్వములందుబందిరుల్ । పుట్టజేసియబ్జభవ భూరితరాండచయంబభాండ
 ముల్॥ క॥ కావించివివిధబక్వా । న్నావలినిండంగజేసియరద్రుచునం । భా
 వితఫలపల్లవములు । దావులుదొలకిం గాధరస్థుడైతైన్॥ క॥ ఘృతభిదు
 గ్ధాహారర । సప్రతఃఘృతక్షీరధిరపాలరసంచా । తులసి నదిలముఘృత్
 సతివాసనగట్టరసరపానచణమున్॥ వ॥ ఎరియు చిత్రావణిసాయభి
 త్యంతరంబుల నంశసదాభకంబుల నూనంబు గామియినిలిపి సరభి
 సురభరు బహుసహస్రజక ససానగూఢ విజడటాత్మవీక్షణ విత్తేసమా
 త్రంబున విచిత్రతరవస్తుసంఘంబుల సంఖ్యలుగాని పాదించుచుండె నాసమ
 యంబున॥ ఉ॥ ప్రహధగణాధిపుల్ పమధ బాలకనాకరనిచ్చిగణంబగే । హ
 మునకునేగియోగిరములొటయు గామియజూచిరివృహ । హిమనగజాత్మ
 జాంతికమసీన్ధలికీన్ జనిబాలకుంస్వా । గణసనిమిత్రమాన్దెలుగగారిగణం
 బుబదోడిదెమ్మనెక॥ ఉ॥ పోకలబోవుచున్ వరవుబోయెడనా కొనిపోకజా

తనా । మీకల వాయొకింతతనయాకలిదీరగ నన్నమన్ననా । లోకశరణ్యవా
లునవిలోలుశివార్చననేయజేసికూ । రాకులునొగిరమ్మ, జయావిజయాదు
లుదాను బెట్టగన్లు ॥ చ॥ సరసరలింగపూజనముసన్నిపదార్థచయంబునోదనో ।
తగరముగలింగమూతి ॥ కవధానముతోడసమర్పణంబుజే । సీగుచిభత్స
భోజ్యములు చిత్రవిధంబులకల్లుమేరుధూ । ధరములయంతలంతలుగదప్పగ
యు డగజేసిమ్రుంగగన్లు ॥ చ సకలపురాతనావళికి జాలగ జేసినయంతవట్టు ।
నల్లొకశిశువారనించుటన గోద్యవనివ్వెరిగందిప్రాణనా । యమకడ కేగిసిగణ
మహాశ్యమునీవయెగుగుదంచునూ । రికెతలవాల్చియున్నచి కరధ్వజమర్దను
డల్లనవ్వుచున్ ॥ ఉ॥ చిట్టిగణంబుగౌరవవిశేషమునీకుచిచిత్రమయ్యెనా । యట్టి
డ్డికైనమానుక గణాళిమహత్వమెరుంగబోద । ట్టిటనలేక వేసమాలు సెంత
యుభీతిరుతింపుచుండగా । దట్టమమేయమక్షగమయ్యె ॥ పాఠము పాఠ
శూన్యమన్ ॥ క॥ ఆతపశశ్చతులున ॥ ఖ్యాతః హస్తాగ్రణి గునగ నాప్ర
మధులనే । రీతినుశింసగవచ్చును దాతామణిదన్నుబోలదడ గుగమణియున్ ॥
ఉ॥ అజగులజేయులక్షరులుయాధ్యులమాధ్యులచెంచబాత్మకుల్ । ద్విజులణి
మాదిసంయుతులువేద్యవిషత్వవివద్యులు త్తమల్ । గజగజసింహులప్రతిమ
కాయలుశూరులవీరులెల్లడన్ ॥ ఉ॥ లింగశరీరసంభ్రమలు లింగమయాంగులు
లింగసన్నతుల్ । లింగస శిశుత్వములు లింగతానులగవతిన్ ॥
లింగమహానుభావులునులింగసమర్థులులింగశాసకుల్ । లింగగభీరమానసులు
లింగవినోదులులింగస గులున్ ॥ క॥ లింగావధానముక్తులు । లింగాశ్మశుభ్రే
కసంఖ్యలింగప్రళులున్ । లింగాభిమానగూపులు । లింగవిహింసచేతనులు
లింగప్రియులున్ ॥ క॥ సర్వసుబోధయుక్తులు । సర్వాధితుల్ ॥ సర్వ
త్పార్థుల్ । సర్వజగత్కారణములు । పార్వ్యనేనన్ వేరెవధునువేరే ॥
క॥ మతాగ్రయముతతాగ్రయము । తతాగ్రయమునాదుశ్య తాదాపదిదనీ ।
హృతగ్రమలంబునగత । త్సతాగ్రయ సేనుమెప్పునుసంధిమభగిన్ ॥ ఉ॥
ఈగణకోటిను దొకని యిచ్చుబద్ధభాషాడభాంజమల్ । వేలపుట్టుని
ల్పుజే విమవిరించిబురందరాదులున్ । జాగులబెట్టుచుదు యనంపదనా
ప్పజంపతలే । కారగజ్జగూనవాగని గౌరివిస్మయమూడునంగెనన్ ॥

బసవేశ్వరులు సంగమేశ్వరులగుల్ల ప్రభులు స్తుతించుట.

క॥ ఏనానీకునుభోజన । మానందముబట్టిబెట్టినెతదేవాడన్ ॥ ధీధిసంతో

విత్తలిం । గానభవప్రభువయభవయగణితమహిమా॥ క॥ భావాతిగోచర్య
 లభ । ద్భావోపేతాంతగంగభవభయభంగం । కేవలము కేదశంగయ । దేవ
 శరణుశరణుదేవదేవస్తుత్యా॥ క॥ అనిబంధనదువినుతింపగ । వినిప్రభువానం
 దముందివిపులకృపావా । ధినిచిగ్నుజేసి స్వర్గా । వనిరుహామణులతనియిం
 టవరువుశృగుటన్॥ గీ॥ వరములియబోవకడమగావగచితనదు । సత్ప్రసా
 దంబుకృపజేసిసంతశంబు । వలయునన్నట్టి వస్తువుల్ దలచుమాత్ర । వచ్చి
 ముందటనిలువంగవరములొసగె॥ చ॥ పలికినమాటపాటియయి పాటిలబట్టి
 నమన్నబ గరై । వెలుగగముట్టిచిన్బయలవేగమయాకృతిదాల్చజెయ్యవే ని
 లుకడగాగమాగొనినీలగళుకెలువంగజంగమా । యలసడికోర్వలెంగి
 కనుహాత్మయసంసదలిచ్చుచుచ్చికన్॥ చ॥ పరమాశ్రయచాణాభిదనుధాపా
 దోధిలోదేప్పిదు । గురమాయాచదమోహమశ్వరతమః కాండంబుఖండిం
 చిభం । గురదేహేంద్రియముఖ్యవైరిజయమున్గోప్యంబుగాజెప్పిత । నృప
 త్యాంబుకుగాగదెల్పియుక్రియా పారీక్షజేసెకవెనక॥ ఉ॥ అంతటమిదలిం
 గిమునుద్రామునైక్యముబొందుసందువే । దాంతరహస్యవాక్యమలరాబ
 సవన్నకుదెల్పిసంతతా । భ్యంతరయోగలతణము నియిజెప్పియకాలకా
 లవి । బ్రాంతినదర్శియంతరముబాహ్యములింగమయంబుకాదనున్॥ క॥ ఘన
 తత్వాంబుధిలోచన । మనసునవరిగొండవైచిన్నర్థింపగనం । దునుదయమొం
 దినశివత । త్వంగూఢాత్మతమపొడనవలెనెలుగింపన్॥ గీ॥ వున్నముడియ
 నీరుచుంచినవిధమున । గ్వరముననన్నిగప్పినట్లు । వనధిలోనబడినవడిగడ్డ
 వాచదం । గ్మునబసడుండెదానులేక॥ క॥ ప్రభువుచోతముభక్తుల సభ
 లన్జరిపన విన్నసద్యః జేయ । శృంగునులింగాంగళుభా । సుభవాంబులు

దొంగలు వంగకాయల లింగలుగట్టుకొనవచ్చుట.

చిందన దుహజేసూగొనీ నీ వెండి యునొక దుండరాధువజంగమా
 రాధనముసే మనవరకలగ । దొంగలువచ్చి పంపమాహించియలిగ్గులా
 కనిమందిరాంగంబు । దొక్కరామిసతిగిగక్కు కోకొంగులించి
 కరియగుడ్డలంబు । వంగకాయలుబట్టివలను గాధియి చిలంగసన్నిహితు
 జొచ్చి॥ గీ॥ బసవమాత్యగసభ మభ్రాంతియొద । సతదుగన్నలనవ్వి
 కకలకలేల । లింగవంతులుగానియలింగులకును । శూలిభక్తులయంద్దేలజొ
 గవచ్చు॥ చ॥ కావన మీరందరు శివభక్తులయింక నొడువకలదక్కర

కుక్కనగూచ్చుండి శివార్చనలుదీర్చుకొనండనిన నుల్లంబులు ఝల్లననొండొరు
ల్ మొగంబులు బెగడిచూచుకొనుచు పందిసబట్టజను దెంచి పందికిచిక్కుటవె
రపి, పంబోయి వెరచినవిధంబయ్యెగదా వనవాలిటిదైవంబు యీబారిగడి
పెనేని బ్రతుకుటలేకున్న చచ్చుటగాని మగడి త్రోవగానమని కృతనిశ్చయు
లై కూర్చుండి॥ చ॥ సరసరలింగసన్నతులచాటునచేతులునాగచాచిక॥ ద
రముననున్నగ్రంధులుపదంపడివీడిచిచూడనప్పు । డ్చిరువుగలిగి మూర్ఖుల
యచెన్నువహించెచ వంగకాయలి । ధరనిసవన్నభావ సముగ గవిహత్వ
కుంచము శివాలయంబగుట.

ముజెప్పనేటికి॥ ఉ॥ అట్టిదెగాదెమున్ను వ్యవహారముబోయినచోటలింగ
ము । న్నట్టిశివాలయంబుగననబృకయుండుటదోటివర్తకుల్ । శెట్టిమహేశు
జూడకభుజింపకవచ్చునెయంచుగుత్పితుల్ । గట్టుగగుంచమున్నిలివగొట్టిన
నందరుసంభ్రమింబునన్॥ గీ॥ కొండగోగుదెచ్చికుంచంబుబూజించి । కాల
కంఠునిగుడిగట్టిమయిచు । దోడిపెరికింట్లుదోడ్కొనిపోయిచూ । పంగభ
క్తుడలరిభక్తియుక్తి క॥ జోహారువెట్టివలగొని । జేహరియువేటికిలరి ప్రితి
గుడుచుచుక॥ హీహీమామల్లనస । మ్మోహంబునకుంచమునకుమ్రెక్కిభు
జించెక॥ ఉ॥ కుంచముగొంచురడతనిగొల్చిభుజించెనుగింజగిటలున్ । పం
చిగగొల్చుకుండమదిమల్లనయాకలియకరత్ వెనన్ । దృంచగజాలుదైవమ
నితోడివణిక్కులులింగమూర్తిదూ । పించినగంగవీనులనుజేతులుజేచ్చి సభ
ర్చనొక్తులన్॥ క॥ చాకుక్కలారసాతౌత్ । శ్రీకంఠునిలింగమూర్తిజడనాడ
గీజ । న్నెకుంచంబనిసమ్మకగా । కన్నన్నిటురండ్రుగాకపహేశున్॥ క॥ అని
తోడియటుగునందరి । గొనిపోవగగాననయ్యెగుడిశిఖరంబున్ ! ఘనగోపుర
సాలంబును । మునునిల్చినకుంచమభవుమూర్తివహించెక॥ గీ॥ నందిముద
రనున్నట్టినాగహారు । గాంచిదూషకతొదలల్ వాల్చిచనిరి । యమ్మహేశుం
డుబల్లేశుడనగవెలసె । నతడుబల్లేశుమల్లయ్యాయనగవెలసె॥ సీ॥ వెండియు
భక్తులు యీశ్వరునిప్రభావములు చూపుట.

గోటకోటండనునొకగొల్లమేక పెంటికయతాపృథుడుదనకు । ననుచుచాల
న్నియునందుపైబిదుకంగగనితండ్రీకోపించికాలదన్న । హరుదన్నడెట్లునియత
డల్లిగొడ్డటనడచినదలదెచ్చివుడమిగూల । జనవుండరికమస్తకముదించిన
యట్టులదిట్లుగొట్టుండ్రుపందలని॥ గీ॥ పరుసగైలాసహమ్మకవాటకోటి
ప్రక్కలైకూలెనాకుతారిమ్ములెగర । విఘటనాపటుకీలయో వింతయినగ

మ న్ను పేటిక శివలింగ మూర్తిగా డె॥ ఉ॥ బాపురి బ్రహ్మధీరువరభావసజ్జో
గ్నలరాశిలింగమై । యీవిభలందలర్ప రేన హేశ్వరభక్తులభావమీకజ । న్నా
వసదంబుగా డెబసవన్నమహాన్నతభక్తియై క్తిస । శ్చవనతసూరునిరిశు
భక్తులునొటవిచిత్రమై త్తరిక॥ క॥ కిపటశశంబులనైనం । గర్దిలాంభనము
పూనగామన్మసజ । తక్యపనగుమోక్షముశాశ్వే । నపరీహాసేనయనవివం
గనువలదే॥ క॥ అచ్చెరువచ్చెరువనగా । ముచ్చులనచ్చులుగజేసి ముదమా
ర బ । ధోశ్చయమువెనవారల । కిచ్చియనిపెముజ్జగంబులెరుగక సరగన్॥

జొన్నలరాశి ముత్యములగుట.

ఉ॥ జంగమలింగ ముకూ దివసంబుననాబసవన్నయర్ధిన । భ్యంగమునాచరిం
చునమయంబున నచ్చటికేగకాంచినూ । లింగముముగలన్దినచు లెక్కకు
ముకునము త్రియపుము । గుండగదెట్టనేమము దదర్థమునీకడకేగుడెంచి
తిక॥ క॥ పదిపుట్టులము త్రియముం । గదలకరిష్కన్ననట్లు కానివ్వునుచున్ ।
నమలలింగవసాగుత । ముదమునజేబట్టిదృష్టిచుంగలిబరపన్॥ గీ॥ కట్టెరు
టరాశిక్రాసిగయ్యజొన్న ! లన్నియునుము త్రియములైననల్లనగుచు । నిట్లు
పదిపుట్టులనుసంఖ్యయేలమీచు । వలసినిన్నియుగొంచుపొష్కలఘచరిత॥ క॥
అనిబసవడువిజ్ఞాపన । మురించినజంగవియ్యయునుహర్షమునందనవలసి
నిన్నిపెకెల । గొంచనిమెనుముదిరిచునదిన్ వసవతయన్॥ క॥ మొరటద

మొరటద వలకయగారికిభ.

పంకయగారియెడ । హరిభక్తుగడజంగమయ్యయొకండు । ద్ధరగతి
డురేరురుచే । రకచించి యదాహాపూజగాజగ్భక్తిన్॥ గీ॥ అకిసిచేబూ
జకైకొండుయ్యగాను । పంకదేవయ్యనినుముమా ప్రతముదినము । నొక
మొగనుబాలుబిల్వత్రికయలేక । త్రైగికావసరంబులెల్లదట్లుగాన॥ క॥ అ
రుకెంచికాడనీం । దిగమదైననుమదీనదేవార్చనకున్ । దొరకునొవస్తు
వనీపే । దొరకింపమినీకుమేము దొరకముబిదపన్॥ క॥ అహార భక్తుండ
య్యూ । రనువేరొరునడుగ నేగగ్రామాంతరిమే । గనుగొనజాలింకనునె
ట్లనియూహాహాశేయు నవసరమందున్॥ గీ॥ శంకలెల్లనుశిగివంకయ్యదమ
యింట । గొడ్డునందువట్టికొరటయందు । బాలుబత్తిరియునుబడియుదునని
భక్త । గణముదలచికుండగడిగిచ్చి॥ ఉ॥ దోహనమావంపనవ దుగ్ధము
దోపుధానైస్తన । పూర్వ నందుగ్ధగ యూజి=త వద్దజిగర్పబ్ర

ము । తస్మాహముతోడగోసిపురసంహరుభక్తునకిచ్చెభక్తుడున్ । స్నేహిత
భంగిలింగమును సేవల జేల్చెజగద్ధితంబుగన్ ॥ ఉ॥ చెప్పికొనంగవృద్ధతతిచేసను
విందుము గానియన్నినీ । చొప్పునదృష్టిమాత్రమున జొన్నలువన్నెకునెక్కు
ముత్యముల్ । గుప్పలుగాగజేసినయకుంతితభక్తులగానమిద్దరన్ । నిప్పురిని

{ సంగమేశుండు మాయవేషంబున బసవేశ్వరులను }
మూడవగన్ను వేడుట.

ట్లుజేసెబసవేశుడుయీశుడు గాడెచూడగన్ ॥ సీ॥ అనిభక్తుమండలి హాషిం
చికొనియాడనట్టులబసవండునభవభక్త । సమితికోరినయట్లు సమకూర్చగా
టాచిసంగమేశుండుబసవనమంత్రి । వేశంగమదిలోన వేడుకబుట్టుడుజంగమ
భక్తిహాసంగదాల్చి । కడువేగమునవచ్చిపాడగనిమూడవ కన్నువలయునీ
మ్ముగదలకన్న ॥ గీ॥ సరసనాయతలిగవసాయతంబు । హస్తమునబట్టియే
రుగుచునయ్యనీచు । మాయలఁచునుముకురంబుదాయబట్టి । చూడుమున్న
వికన్నులుకూలిమూడు ॥ క॥ అననయ్యభక్తుండద్దము । గనుగొనినలికాక్షమం
దుగానగనవుడుం । దనుదానెసిగ్గుపడిపో । యినిరాకృతియగుచుబసవ డిట్లు
నిపలికెన్ ॥ గీ॥ ఓడకోడకునిబ్బమోరోరిసంగ । గటకటాయిట్టిపందలు గలి
రేయెందు ॥ యెరగవేనన్నుసత్యమహేశులిండ్ర । బిరుదుమాకితనమగనిన్నొ
రులభంగి ॥ సీ॥ తవనిధినినువేడ వాసయ్యయనువునసిరియాలుగతి పుతు జీరనొ
ల్ల । కనకవృష్టిపడగకరికాలుచందాననడపింపబడిపనుల్నంబియట్లు । గుండ
య్యగతిగోరమిండప్రాయంబేసుస్వగ్గాపవర్గాదిసౌఖ్యమొల్ల । ధూతేశుభ
క్తులుభుజియించిడించినయాశ్రసాదముగల వారగింప ॥ గీ॥ నట్టిసంపదగలగవ
గనంతకన్న । నధికసంపదగలదెనిన్నడిగికొనగ । నీవుసుఖివౌటమీభక్తనిం
హమెపుడు । మానకభవన్నియోగముల్బూనెగాడె ॥ అదియట్లున్నను ॥ సీ॥
అఖిలభక్తాత్మనీకభిషేకమొనరించునతడుమాకోటకోటయ్యగారు । కరకం
తమిమూలకరిపుష్పదంతాఖ్యుడనిదిపూజారీకన్నప్పదేవు । డిద్దెగట్టెడిదిమా
యిందిరేకవ్యయు నమినందిదివ్వెలమర్చువాడు । మృడనీకుభూషిపెట్టెడువా
డొడయపళ్ళడభవసర్వేశయవరవంద్య ॥ గీ॥ మలగుజంబేణిమూర్తినీకలదు
వాడు । ఘనుడుమాయోహిళయ్యనీఘంటవాడు । ఆరతులవాడువరదసో
మప్పగారు । లీలవంటకట్టెలవాడు మకాళిగయ్య ॥ గీ॥ శూలివడినీకునీవాడు
చోళవిభుడు । వెడిదిడబాలమాచిరుతొండనబి । స్వామిశాసనమునది

ద్వితీయాశ్వాసము

మోక్షంగళవ్య | పల్లెమిడువాడుకరికాలపాధికావుండు || క || పరమేశ్వరమా
 ఘోషాన్నయ | గరమరుదుగనెంచగరిగెకావడివాడో | గిరములపరిసనలత
 డు | స్థిరమతిచెన్నయ్యయమలదేహుడుమీకున్ || సీ || ఆరగింపగజెట్టునదివీర
 చోడవ్యయడపంబుగాడురేచయ్యగారు | పేరుబడ్డప్రసాదిబిబ్బబాచయ్యవై
 య్యండుమీళ్ళనునమిత్రాండిగారు | జియ్యమాకళ్ళిదేవయ్యమీపెట్టిడు శర్వ
 వుకోహితుత్సామవేది | గురుడుమీపారాణికుడుమాయిభట్టుమీహాస్యకరు
 డుకల్లియంబగారు || గీ || ప్రభువవాగీశనయనారుపాతకుండు | వెండికవిరా
 జుశ్రీపతిబండితయ్య | బండితుడుమల్లికార్జునపండితయ్య | మరియుమీవేణు
 వాడుమామాదిరాజు || క || హరమీనాదజ్ఞుడుక | కురరదేవుడుగేశిరాజు
 గరణముదండే | శ్వరుడుజగదేవుడుగజే | శ్వరుడుప్రధానుండుప్రభుడనత్ప్ర
 భుడభవా || క || ఇరవంతుడుగజసాహిణి | నెరిజెరమయ్యయ్యశ్వసాషిణియు
 జోడవిభుం | డరతేనియోగిమరిప | ల్గురునేకాంతంబువాడు మారామయ
 యున్ || సీ || గురుడబల్లహుడుమీకుంఁటెనసభీనంబి శంకరదాసిబట్టకకాడు
 తొరయనేణాదినాధుడువెంకమంచయ్య సుంకిడుబంకేశుబంకవిభుడు | సురి
 యచాడయ్యమీసురియవట్టెడు నాతడిలగులచ్చిరియారు హేళిగిండు | మదనారి
 బెద్దమహాదేవిమీదాదిమారుద్రబళుపతిమంత్రవాది || గీ || యభవమీసువిధాన
 కళ్ళయ్యగారు | స్వామిశివరాత్రిసంకయ్యజాలవాడు | చెలిమికాడుభోగ
 య్యదాసిండుదాస | మయ్యమీటచ్చుమాకిన్నరన్నగారు || గీ || మరియుమడి
 వాలుమడివాలుమాదవిభుడు | నాధదివిటిడు కడమననంబికోట | వెల్లనిడు
 వాడుగోడలమల్లవిభుడు | దండికుచ్చుగిక్కుగ్గుగుండవిభుడు || గీ || దేవమీవేట
 కాడుమాతెలుగుజొమ్మ | ఘనుడుహిళహళబ్రహ్మయ్యగమ్మరిడు | దండికి
 లారిచండేశ్వరుండుమీకు | గురుడబల్లేశుగుల్లయ్యకొట్టుకర్త || క || కొట్టరుక
 రణముమీకుక | గొట్టరుబాచయ్యగారుగోవులబిదుకున్ | నెట్టవమొరటగ
 వంకయ | ఘట్టిగగొడగూచిపాలుగాచున్సీకున్ || వ || ఇట్లు సకలనియోగం
 బులవారును మీగల్గెయ్యండ నాకునేగొరంతయలెదు వీదుమనంబునకెయ్య
 దియం బ్రియంబైయండు దానినిచ్చేద నడుగు మీయర్థంబు యదార్థంబు
 జొందిన డెందంబు దల్లకిలిన బ్రకృతిపల్లటిలినని య్యాగచ్చిబ్రవధులానయని
 యనేకప్రకారంబుల బసవండనవిలోచనుం గొనరికొనరి భక్తిపరవశుం
 డైపలికెవెంకియు || సీ || కాలకూటగుకుత్తుకసురాక ఉటమున్న రాకాశిప

లైలుశ్రావణముదల । గౌరీవివాహంబుగానీకాలంబున బ్రహ్మాండములుగానవి
డనినాడు । యిరునాల్గుకూతులుయలమిదాల్చకతోల్లి హరివిధుల్పుట్టని
యట్టియడను । పత్యాదిగుణములజన్మించుటకునాది బుధ్యాదిసృష్టికీపూర్వ
మునను॥ గీ॥ యెన్నిచూడంగభతకవీవేనుబంట । కళవళించినబోనియ్యకాల
కంత । యనుచుహరుతోడమావంకమాచరించి । విజయమొందెనుబసవయ్య

{ బిజ్జలరాజుకు బసవేశ్వరులు యీశ్వర }
{ ప్రభావంబు జూపుట. }

విశ్వమెరుగ॥ ఉ వెండియునొక్కనాడు పృథివీవరకొల్వునదండనాయకుం
డుండుచునిర్మిమిత్తముననొడకుమోడకుమంచునేలపై । గుండువడంగబట్టు
గతిగొబ్బునజేతుబజాపజూచిభూ । మండలభతకనవ్వియసమంజసవాక్కు
లనప్పడిట్లును॥ గోరంతబూదిబూసిన । భోరునగొండంతవెట్టి వొడమున
నెడివా । చారింభమునిజమయ్యెను । ధారుణీనీయందుబసవ దండధీశ॥
క॥ తలకెక్కినభక్తిరసము । నిలవంగానీకయిట్లు నిన్నేచెనునీ । కొలువెల్ల
బూచినగజే । తుయిరిత్తుకురిత్తసాపు దురేయెవ్వరు॥ క॥ జగదీశుడిట్లుప
పలుకగ । నగుచునీబసవండునిజగుణస్తుతిదోషం । బగుననియూరకయుండిన
నగుసభయనిపలికెనిట్లునరపతితోడ॥ క॥ త్రిపురాంతకేశుగుడితూ । రుప్ర
నారామడనుబురవిరోధికి నెలవై । కపిలేశ్వరమనివెలయుం । దపసియొకండ
మ్మహేశునకుసద్భక్తి॥ గీ॥ పుడమివెలయునన్నురువుల్లపాల । మజ్జనం
చార్పగాలువమాటి పాలు । వీధులెల్లంగపారంగవిపులభక్తి । సంఘీసం
ఘపకమనబంకమయ్యెనధిప॥ చ॥ ఆనగరంబులోమధితమమ్ముచుకాళవబో
యినోయనం । గానుకెక్కుగొల్లసతికాలుధరాతలిజీరువారగా । నానెరి
పేగుగ్రుచ్చిబసవాయననిచెయిసాచియడ్డ । మృగీనీనెత్తిపైకడవమానుగ
బట్టి గూలకుండగ॥ గీ॥ ఆనుచుగొల్లెతరూపంబునాస్థలంబు । బసవరాజ
య్యచేవినిఒల్లమాండు । పిచ్చితేప్పించియడుగనా భీరనారి । సెప్పెబసవ
య్యదనతోడ శిష్యునట్లు॥ గీ॥ జెప్పియంతటబోకయాచెలువతనదు । కాలిరొం
పిండుజేషంకంబుజూపి । యీతనిమహత్యమునకిదియెంతపెద్ద । యెరుగవే
శభుభక్తులయద్భుక్తి॥ క॥ నరవరమున్నరుపదిము । గురిలోమునుపెన్నద
గినగునిధిధరణిం । దిగుచిత్తబులుడనగా । బరగుంగరకంతుభక్తి పరతం
త్రుడై॥ ఆ॥ అతమవానకాలమున దొక్కదినమున । పుష్పపత్రములకుబో

యిహోసి । కొనుచువచ్చుచునుండివనిధితటవాన । కాలుజారనేల గులబో
యి॥ క॥ విరులొలుకకుండబువ్వల । కరడెగబదిలముగబట్టి కడువేగమునన్ ।
స్థిరచిత్తంబుననాధా । శరణంబనుమాత్రభక్త శంభుచువుట్టె॥ వ॥ అవ్వ
ధంబున బసవేశ్వరుం డడుసులోఁ బడకుండ నన్నుంబట్టెనని సభాసదుల స
మక్షాబున నాక్షమాధ్యక్షుని కెరుంగించి యింకెయకాదు వినువని యుదం
చితమై యుంబులఁటలయె॥ ౧॥ ఒకఁడముఁజేసొన్నలి । గకుబోయినచటిభ

సిద్ధగానుతిచును భక్తుఁడప్రభావము.

క్తగణమెల్ల భా । క్తిగోష్ఠినుండనచటికి । ధృణినప్పమసిద్ధరామ కృతయే
తెంచె॥ క॥ ఏతెంచినగణనాథో । పాతశయంబులను భక్తులత్తుదత్తులై తో
తేంచియాసనముపై । రాతనిగూర్చుండజేసిప్రాంజలులగుచు॥ గీ॥ పఁకిరి
ట్లనీయతనితోభక్తులెల్ల । విన్నపంబవధానవివేకిపాగ । శుద్ధకరిమూర్తి
కప్రసిద్ధకీర్తి । శుద్ధసద్గుణగంధామసిద్ధరాన॥ నీ॥ అభివక్త్రీకి యశుధిని
మీకంచిత్రీమల్లికార్జునస్వామిదేచ్చి । యంబుప్రతిష్ఠించి శుభలక్షణంబులు
మూర్తివంతంబులై మొలవజేసి । దివ్యకాంతారముల్ దెజల్లగజేసి సంయ
మీంద్రులలోనజరిగి పు । సేయించిరాక్షసక్షీ మిదనెచ్చపావంబులుముట్టవె
న్నందులరయె॥ గీ॥ సహజంబుకుటంబునలొలోచనముసమం । నొడివినీడ
యొనడచిన యగు నన । రాకయండ గరుగుచులోకమల నీయె
గమకాత్వంబుచేగడబొగడ డె॥ ఇతయకాంతంబునపగిపెళ్ళయ్యముబూ
జగేసిపూ । జాంతమునందుయోగిక మహాశ్వముచంద్రమధేంద్ర లోకమ
త్యకంబులకేగితాత్వకమహానుభవంబుధి పా ముత్తయోగి । పునమెచియొం
డిగిరిశాస్త్రలికేజనుదె-తురెప్పుమన్ కి నానమబ్బుచోలపడు గానల
సేనీబసవేశ్వరులమభ । క్తాంకి నామలడగిలంబునొలంగయింబుం
ననలే । వావిధుమకాళి మంబున కామలంపలం న్నవాడొ । నేని సమా
నతీర్థవక్త్రీని న్ననుస్థిత ముఖ డె॥ డెమ మోహనాద్వైతచే
నెబయోగసుడంబుచొయె చ్చుదొమెరింగిచే కంబునెం
చియంతగు॥ బొడమిని వవాడందె చొయె నుడు గిన్నెంచియి ।
వ్వేడియ గన్ను దమ్మగల వెలుపు రాచని శేన చ న్న॥ వ॥ అట్లు
సిద్ధరామందు శుద్ధ పుట్టి సభా సదనంబున ప్రపథ సహసంబులు

భక్తినిజరసంబున కైలాసంబునకుంజని తదగ్రంబున చాగ్భగభక్తినిస్థితం
 దైవహర్త్యాంతరంబున దేదీప్యమానంబగు సింహాసనంబుపై సునాసీనుం
 డైయుండ ఖండశశిమండనుం గనుంగొన నప్పుడప్పురశాసను నిండుగొలుకు
 గన్నులపండువైయుండె నదియెట్టులనిన॥ సీ॥ అజకాలబద్ధక్షయా తరజ్యో
 తునిజగణప్రయయావ్యసీలరుదు । లీశానశర్వసర్వేశభగవంభప్రకాశగౌ
 రీశసురేశధన్య । వామశంభవోద్భవబ్రహ్మండధరోగ్ర ధాతృహుతాశవిధా
 తృశివులు । లలిమహాతేజతగ్రాలాంకదంష్ట్రులు నవ్యసహా పినాకధరులు॥
 గీ॥ వితరణార్చిష్ణుదుగ్రనివృత్తిపింగ । శాక్షకర్తృసిద్ధిక్షభీమాభిధాన । విష
 థరానంతసూక్ష్మాఖ్యవృషభగమన । రత్నధరబభ్రూవాత్ప్రహరశ్రుతులు॥
 సీ॥ క్షేమీశహరివిధిస్వామిసౌమ్యాత్ములు పరిభయానకహాలహాలవిహూపు ।
 లవ్యయవజ్రదంతాత్యంతశీఘ్రులు వటరుద్రసహవేశవజ్రధరులు । శంభుసం
 యోక్తబంచశిఖవియోక్తులుగుహారౌద్రబాధకగోపవాహు । లతులమాతం
 గరోహితసాధ్యసహనేశకాపాలధరసురంగప్రభృతులు॥ గీ॥ చండభండేశవి
 శ్వేశశాశ్వతోధన్వ । కేశనాకేశరుద్రవిద్యేశయక్ష । పణావిచక్షులుమొద
 లైనప్రమథవరులు । శంభుచిహ్నసమేతులైనసరగగొలువ॥ క॥ శ్రీనందినంది
 నాధమ । హానందవృషేంద్రగోముఖాశ్వాదిముఖుల్ । సానందదండపాణీ
 శాసురురుండాభరణులుకైలాభరణుల్॥ క॥ సర్వసుభద్రాకదర్పక । సర్వజ్ఞస
 మస్తలోకచయసంహృతికు । త్వర్వాత్మవీరవీరిక । శర్వధజశలోచనశ్రీజట
 ధూర్జటులు॥ క॥ దాగుకరేణులలోజ । యారభటులునిత్యవగ్రలాంగ
 నిజబలుల్ । భూరిచలనీలనిశ్శం । కారూఢాభిఖ్యులునుచుహాకాశగళుల్॥సీ॥
 ఉగ్రరూపులుసుశాంశోగ్రస్వరూపులువిశ్వరూపాధ్యులువిగతరూపు । లిభ
 మునిచునుజకపింద్రాభముఖుల్ ద్విమఖచతుర్ముఖ త్రిముఖముఖులు । వి
 ముఖషడ్భుజచముఖులునవముఖా నేకసహస్రసంఖ్యాకముఖులు । వికటా
 త్మవిమలాత్మవిషధాస్మరహరుల్ మృత్యుహరద్విత ధైర్యహరులు॥ గీ॥ గరటి
 సైంధవశాసురలక్ష్మణ విజయ । కర్ణమంటాభరణవరకర్ణపవల । కర్ణలాది
 గాగలయాదిగలకరేణ్య । లంగజారాతికొలుపుననలరుచుండ॥ చ॥ సనకస
 నందనాదిబహుసంయమసంతతయొక్కచక్రిదై । త్యంబహుముక్తయొక్క
 నమృతాశనజాబములొక్కచోటసి । ధనికరసాశ్వమూఢమును స్వానశ
 భానుబయత్కరముచే । దిసిఖిలవగళముందగినదిక్కులుమిక్కిలభక్తిగొల్వ

గణ॥ క॥ ఏకాదశాష్టనవసం । ఖ్యాతశ్రీరుద్రవసుకలాంబుజగర్భతీ । నాకప
శిఖియనుదైత్యపి । నాకివరుమాతలీశ నరవాహనులు॥ క॥ మతమవా
హనములపై । నమరంగనరుగుదెంచియయ్యెదెసలక । సమధికసద్భక్తిర
సా । క్రమనంబుననాకరినొకరుగదిసియుగొల్వక॥ నీ॥ వసమఃకృపామదేవ
సవిశ్రప్రాణులు కపిలకన్యాయగస్త్యకౌత్సమునులు । శ్వేదధీచివశిష్టశౌన
కులునుగౌరవకన్యససూతములు । మాండ్యనుబలమారగడేయపుల
హులుగాంకిల్గవచ్చుచున్నప్రభృతులు । బాదరాయణభృగు బాదాభ్యుపర్య
తుల్ శోకల్యమాద్దల్యశక్తినితులు॥ గీ॥ భార్గవాంగిరసారుపభాండకాని లా
దమైత్రేయంకంశ్యనగగణ । బల్లకిశిలాదసౌఖ్యప్రసలనం । రాత్రి
మైత్రావరుణపులస్త్యాదిమునులు॥ క॥ వెండియుజతుఃస్థుండుమ్మ । తుండు
సువాంతసుకన్యపుండునపాల । స్త్యుడునజైమినీమాగ్వ । మండుగ్ర
తువుగుండపాలండుగన్బండుక॥ గీ॥ వీరలాదియైనవేదేవతాననుల్ । వే
దభిషోషణములవినుతిజేయ । గరుడిసిద్ధపాధ్యగంధర్వయలు । గానము
నకువేళగాచియుండ॥ క॥ తుంబుకుచారదముఖులు । చుంబితగానములనే
ర్పుజూపగనంబా । బింబోష్ఠిసహితుండై । యంబావలిదొడ్డుకొలుచునందుం
డంగన్॥ ఉ॥ మచ్చికసిద్ధరామయమిమాన్తవారిశక్తప్రచారడై । యచ్చ
టికేగియయ్యభవు నర్థగనంగొనిభక్తిమంత్రి । మెచ్చుజుంపయెయ్యన
మీపగతుండుగేలుమాడ్చుచున్ । వచ్చితివిన్నిపంబునకు నాకడకన్గొనివి
న్మునస్కరి॥ ఉ॥ నావిస్మిద్ధరామనిపితామహుగొనిజెప్పుచున్నాన్ । వావసు
ధాస్తలింగలభవత్పదభక్తులుమీరుసన్నిధిం । వావసుడైనశ్రీబసవమంత్రిశి
ఖామశియున్నవాడొనే । డోవెనగాంచిరమ్మచదుంజనుదెంచి నానతిన్న
నన్॥ క॥ అలోకంబనజేటికి । మాలాంబుగనేలయేగోకములన్ । మా
లామాప్రసాదులలో । పీటాగనింబుంకమునినుమా॥ క॥ గుంతులింగ
జుంగమంబుల । దుంబిష్టనింబుంబునుంబుబసపడి । ధృసిద్ధగానియాతని
యింబీక్షింపుమితనదు హృదయముదెరివన్॥ ఉ॥ శంఖహృదంలేరాశిమన
నత్యకరప్రతిలింబుమార్తెం । స్తంభితవృషియున్సకలజంగమలింగపవాజ్జ
పదరా । రంభాలోలదక్షిణకరాంబురువాంబుప్రమోదమీనకృ । క్షంభవ
దత్రులున్దరనికన్వరకక్రముజెన్నమీరిగన్॥ క॥ మువశివధ్యానవిధాప
రవశభావమునబద్ధపచ్చాసనుడై । స్తిరతినున్నబసవనిం । బరహరుగణ

రాజిగాంచిపొంగినుతింపన్॥ చ॥ అమరులకాస్తపంకజన తావలలంకదియిం
చిమ్రొక్కగా । హిమగిరిరాజకన్యనది నెంతయునర్భత మొంగుచుండన
య్యు లగుణాలవాలుబసవన్ననుజెన్నగగీర్థగమనం । యమితీ కుడుగాలి
చిప్రమదాస్పదమానసుడవ్యెనద్యెడన్॥ క॥ హరుడరవిరికల్పన్హీన । ధర
సంభవజూచిబసవదండాధిపుభా । సురమహిమనుగంటివిగడ । తిరుణీధర
సెందుట్టిధన్యులుగలరే॥ ఉ॥ ఏననగానాదివృషభేంద్రుడన జనురెండుమూ
తులన్ । మానిరియేరయాటబ్రథమంబుగిలాడమునీ । వ్రవ్వలేనాం । దేనిఖి
ల బుజెప్పించినీచుదిసంశయముజ్జగింపన । స్మరితుకైనయీబసవమండలం
పగభక్తమాత్రుడే॥ క॥ ఓశిఖరిజనుబోటుల । శిశుడనగుచెనెయవ్వహీస్తలి
బసవా । ధీనుడనభక్తుడనై । యీశంబెడల సిజంగమావలిగొల్పె॥ చ॥
వెండియొ బండారు బసవన్న సన్నతనహస్త్యంగుల మదీ సూధీక్క బను
యోగవిద్యాభిమానంబున నభీవణిండు । తమతనయని నాయంత
రంతంబులు నీకుంతరంగంబునెరింగికను మిసెండులోకపావనుండేను లో
కధీను సతలండు సకలలోకాంకానుండే నిఖిలోకసంహారండు నితండు
భక్తున్నభాదాగారంబేను భక్తవత్సలండు నితండు భక్తజప్రాణపదంబే
ను భక్తాకరేహండు నితండు భక్తికిగాజు నేను భక్తిరాజ యితండు భ
క్తిపట్టభద్రుండేను లింగపట్టభద్రుండ నితండు సచరాచర లోకానీకంబులం
జరియి చు చరలింగంబేను నచరకింగంబు నితండు ద్విశిష్టశంభుండేను గే
వలశంసు డ క్రచ్చు చుమ్మొమ్మి నెక్కి గొలచినగాని భక్తిగలగ దతనిం
దలంచిన విగక్తియుక్తి జనయిత్రులు భక్తియుక్తిగంగు మరయు ప్రాణ
దేహాభకంబులు తద్భక్తజనంబులొసగం బొసంగ గైకొందు నేతండు
ప్రాణదేహాభకంబులొడయ లడుగనడుగిడక సమర్పించుగావున బసవాత్మర
త్రయం బెప్పుడుపరీయంపుచుండు నతని వదనసదనంబునందు వదియ్యగం
బులను నేనుం గదలకండుదు మిదీనిక్కవంబు కంబుకరరీ సుమింయికా
దు॥ నీ॥ ఏవ్వనిమదిలోన నెనగు నెప్పుడుభక్తి గుదియొబసవహిత్యైకం బె
మరువ కెప్పుడుమదిమమ్మిచ్చదలచురాతండునుబసవాంశజుండుగాడే । బరగ

నెవ్వనిమదిబరగుజంగమభక్తి యుతుడున బసవాభీమతుడుగాడె । భక్తిప
 ట్టమునకుబసవేశ్వరుండకరశక్తులుగల రెముజ్జగమునందు॥ గీ॥ నోమృగేక్షణ
 నామదినుండిఁట్లు । యితఁకుసకలప్రమథగణహృదయబద్రపు । లందునెల్లన
 నీరీతినలరియందు । ననుచుగొనియాడునాబసవన్నజూచి॥ క॥ బసవామత్య
 ముచంభ । క్తసమూహములంఁకు యభీమతంబేసంసా । రసుఖంబసపుడుశివ
 హృద । యసదనమునకున్నబసపుడభవునకనియెన్॥ క॥ నగజేశ్వరబరికింప
 గ । జగతిన్బిందునకునైనసరిభక్తుడులే । డొగినేనచూచెభక్తుడ । నిగమో
 క్తిన్భక్తులెల్లనీరూపగుటన్॥ క॥ శూలివినుమొక్కమనవివి । శాలకృపకజం
 గమప్రాసాదాంబుధిలో । దేలుభవమువెలినేచను । మేలిగుపవగఁసుఖ
 సమృద్ధులకెల్లన్॥ క॥ కాపునక్రిమికిటకళున । కావహభవకోట్లబుట్టునట్లుజే
 సిభ । క్తావళిప్రసాదభోగం । బేవళంగలుగజేయు మేమియునొల్లన్॥ క॥
 అనపుడునీశుడుగృహబస । వనిగనుగొనిసిద్ధరామవరునకుజూపక । గనివెర
 గందుచుశివునకు । వినతుండైసిద్ధరామవిభుడిద్ధరకున్॥ క॥ చనుడెంచియచటి
 భక్తుల । కునుబసవనిమహిమసిద్ధగురుడతిభక్తిన్ । నినుతింపవింటినేననవి
 మఁనికాశవ్వసెప్పెవిగబిజ్జుడున్॥ క॥ పుడమిన్సవఁమహిమకు । నడియా
 లమురొంపిలోననడగులుజారన్ । బడుదుననిశంకదడవిన । బడతింగడుదూ
 రమందఁట్టుటగాడె॥ క॥ అనిసంతసించికాశవ । కనుపమవస్త్రాభరణముల
 ర్పించికడున్ । వినయంబుజేసీయందరు । విననిట్లనిపలికెరాజువేడుకతోడన్॥
 నీ॥ అవికాలాజాండతత్వాత్మకుండిశుండుగరసరోజంబునగదలకుండు । సర్వ
 గతుండైశర్యభక్తులకునుసర్వగతత్వమపూర్వమెట్లు । సర్వమయంబైనశం
 భుభక్తులకునుసర్వమయతసహజంబుకాడె । యణిమాదిసిద్ధులునడిదూరవి
 జ్ఞానదూరత్రవణములదూరదృష్టు॥ గీ॥ లభవుభక్తులకెంత శ్లాఘ్యంబటంచు ।
 సకలజనములుమొక్కచుసన్నతింప । నల్లవోయిసిబిజ్జలుడుల్లమలరబసవ
 వికినవ్యభూషణాంబరములాసగ॥ మహాస్థగర॥ త్రివిధాంగాసంగిరంగాత్రి
 విధమలతమస్తీక్షణానూపమానా । త్రివిధోద్యచ్ఛైవదీక్షాదివిమలవిలసదీవ్య
 దేహద్రవతా । త్రివిధాశ్రీలింగవిసరస్తిరకరణగుణాధీనమేధావిభూతాత్రి

బ స వ పు రాణ ము.

విధాద్యాత్మాదినానా త్రిపుటవిలసనా దృష్టశిష్యప్రశిష్యా॥ క॥ అజీతభ
క్త్యధోత్కర । వజీతభవిబక్త్యసకలవస్తుసరసం । తజీతభవశాత్ర
వధీ । నిజీతమామేంద్రజాలనిమలశీలా॥ స్రగ్వీణీ॥ సారవీరవ్రతాచార
పారంగతా । దూరదూరోద్ధితాదుర్గతిప్రస్థితా । చారుకారుణ్యసం
చారుసేత్రాంచలా । ధీరతాధికృతాదివ్యధాత్రేభగా॥

గద్య * ఇది శ్రీమత్పాలకునికి సోమేశ్వర గురుప్రసాదలబ్ధి
ప్రబంధనిబంధన శక్తియుక్త శ్రీపిఠుపర్తి బసవ
నార్య సత్పుత్రకులపవిత్ర సోమనామధేయ
శివకవిప్రణీతంజైనబసవపురాణంబను
మహా ప్రబంధంబునందు ద్వితీయా
శ్వాసముసంపూర్ణము.

శ్రీ సదాశివాయనమః.

బసవపురాణము తృతీయాశ్వాసము.

శ్రీరుద్రభక్తపాదాం । భో శుభాచింతానితాంతమాస్వాంతా వీర
వ్రతసన్మార్గవి । హా గాపాలురీకిసోమహారాధ్యవరా॥ క॥ వెండియునొక
యెడబసవన । నండే శునిమంత్రివరులు దానుచుధరిణి । మండలపతియనుమ

బసవని త్యాగమునోర్చిక జోడినండ్రిలు రాజునందులెల్లుట.

తిభట । మండలికినిజిత్తమునరెన్ననెచ్చునెడన్ । క బడిపిటజగమవడచ
టికిధనకాంక్షమెదుగడుచడింజనియి । పే । టికడియున్ను గర్థము । సకల
మునిమ్మనియడు బసవభక్తగీ॥ గీ॥ ఇచ్చెనమెల్లపిటజం మిచ్చమెచ్చదా
నిగనికోడిమంత్రిలుదండ్రెసహితు । లగుదురలిరాజుగయిటు లనిరితమదు
హస్తములుమస్తకం నచుహతుకొనిపి॥ ఉ॥ చెప్పించొండెహానుచుజెప్పక
యొడిచిద్రోహమానుమి । జెప్పినగుటెనేనలకు జీవితముత్ బసవన్న దిద్దు
చో । నప్పుడుమిండజంగమొకడర్థము సర్వముచేడనేరకిం । జెప్పినెచ్చదాస
చివజేభరుతో బనిసామాకీకన్॥ క॥ అనితనమంత్రిలు సెప్పిన । పినిజచపతి
బసవమంత్రివేగమెరావి । చిసగూఢభృతైమా । ధనమిటుచెప్పించునీట్ర
ధానతసాయిన్॥ క॥ నండేపదలచునా । బుడారముబాసేయ బడి
యెనిన్నే । ముందుముపరధనమెల్లమి । టండురుమాననముగొనగ నగుచే
నీకున్॥ క॥ మాసొమ్ముమాకునప్పచ । జేసివెనజగుచిటచ్చజిరునవ్వముఖో
ల్లాసములన్ గాబసవం । డాసచివునినగనిట్టులనియెక్కసతికో॥ వ॥ హర
సద్భక్తిసురాద్రివైమణిధేన్వా సుల్ సదాస్వీయముం । దిరమందుండగభక్తు
డాసబడునేదీ యత్నుచైవోషకృ । త్పరికియద్రవిణాళికె దయనకుంభతుంభి
కుంభస్థమాం । సరసజ్జంబగుసింహశాబక మగ్రాసంచానతో పీయసే॥ నీ॥
వెండియుదుగ్ధాబ్ధివిహరించుహంసంబు గోరునేపదియలనీరుద్రావ । సహ
కారఫలములాస్వాదించుకీంబు వానాసబీల్చునేరేనుబండ్లు । రాకామలజ్యో
త్స్నద్రావుజకోరంబుజీకటిద్రావ తాసీంచుటెట్లు । లలితాబ్జగంధలోలంబగు
గోలంబురుగు నెవిప్పలిపరులగడకు గీ॥ బందిచనుబాలువీ భడింభంబుగొన
ని । యట్లులింగసదర్శులయెగలెక్క । నైననాకొకయలవియెయధావధి
ప । యొప్పగించితి నొడ చులకొడయయిపుడు॥ క॥ కాదేననువాద బేలాద

వ్యాధి కలమంత్ర లంబిలిచినకూత్ । శోధింపుచునీలెకకు । బాతికదరిగినను
యేనుభక్తుడనెప్పా॥ శా॥ కాటువ్యాహృతిగూఢరోషమతియై సాంబాంతు
డపట్టునెక్ । వీటంగల్లినమశ్యకొటులుడచన్వీక్షింపుచుండన్నిరా । ఘాట
। పౌఢిమబెట్టెలండించీగంబుల్దిగంద్రాగన । ప్లేకించెట్టినచాణేముల్బాద
లెవేవేలన్మహాతీతమై॥ అ॥ మధురాధీశుడుపాండ్యభర్తజనసన్మా
న్యాత్మమంత్రించుచే । నధికాధికంబుహయాధకమైయనుపమున్నరేందుధృ
ద్భుత్తులన్ । విధివత్పుజ్యులదేచ్చివాజులగోనంవిత్తంబులేకున్నమం । త్రిధ
రంగల్లినకకతండములపేదప్పించెభూజానకీ॥ క॥ ఎన్నికజూపగనాశివ । ల
స్మయజోకనయచారకశ్వములయ్యెం । బన్నగధరుభక్తులమహి । మోన్న
తికిదియేమిచోద్యముహిపంగళ॥ క॥ అనిభక్తులుగోనయాడగ । వివిజ్జల
మావిభుండుండుడుచున్ । మనసిజహగునబసవం । డనిసరుడనివస్త్ర
ఘాషణాదులయ్యె॥ వ॥ వెండియునద్ధరాండలేగుండునిండుగొలువ
ల్లనిగుండునింతనుండిఁ గూలజారుబంబదండేశుపై గొండెంబెవ్వండు
శిశ్వరాచెండికుకగలు నాలికలునాలికలుం గాగోసి కొత్తసున్నంబుబూసి
వేయించి యిసుమునోశ్యంబోయింతుని పటికి బహుమానంబుగావీడుగా
ల్పచితండును జనసుతుండగుచు నెజగృహంబునగగెనంత॥ క॥ ఒకనాడొ

{ విటజంగముడు నెలంగుచేపేరతుడై బసవసిఘార్య }

గట్టెడు పుట్టపుట్టంబడుగుట.

విటజంగము । వికసితమలంజయుంటపహంపుచే । టికిశ్రీబసవచవిభు
నగ । రికిధనముగదగబులయ్యెననదియున్॥ గీ॥ బసవరాజయ్యనగరిలో
పటికిగోయ । యతనిపట్టపుదేవిగంగాంబమేని । పుట్టమీక్షించిపడివేడుటట్టె
బెట్టి । ముడిచినదెంచిపలికెన్నిగువతోడ॥ శా॥ అకాద్యేమనిచెప్పరా
నవిసుమాకయ్యానచోద్యంబుచే । నెక్కాలంబునుగానట్టివసనంబేనేడు
గంగాబస । ముక్కాలంబుగంటిబావయడుగన్ మారాడకిప్పించుదా
దృక్కావంతభక్తుడైనబసవాధీశుడదద్వస్త్రముక్ । క॥ హరభక్తులచే
నర్చ । లగుదుగైకొన్నజంబుంబుబుంకి । త్తురనభ్యుజనససరంబ
రయగనవివేరుపరుపనలవియెమనకుక్ । నీ॥ కెంజునలియుజయిరింజనవిహ
రసత్ప్రజంబుమణిపట్టునూతిలము । శ్రీనన్నయనుమహాచీనియబేనియు
భావజలకంబుబహుపను । రాయశేఖరమునురాజవల్లభమునురాయమేఘ

ముజటాలకపువన్నె । గండడలంబును గావియుసరిపట్టుహంసావళియువీణా
 వలియును॥ గీ॥ గౌరగనయమ్ముక్షీరోదకమ్మునిండ్ర । రాగచంద్రాతపములు
 నురత్ననేత్ర । సాంధ్యరాగంబులునుసంకు సన్నిలపడి । మరకతంబునుబొ
 బ్బిట్లుచుదరిశరధి నీ॥ తవరాజమహమహేంద్రవిహుషగంబును మాందోలి
 భూపతిమలయజసిరి । రుద్రలికమునురుద్రాక్షవన్నెయు కొలనిమేఘంబును
 వెలిసన్ను । సరిబండునెరపట్టుపరిగమ్మితెలిపట్టు పులిగోరుగుజ గాతీతెలు
 పునలుపు । దివ్యాంబరముపొత్తిదేహంగముదయ రాగంబుకాంభోజమేఘ
 ప్రభంబు॥ గీ॥ గజహయాః శూలాదిగాగలుగుచీర । లేఱమనవారుచున్ను వే
 డెనవిగలపు । గానిబసవయ్యకులకాంతమేనచన్న । నున్నతాంబరసమము రా
 దొకటియైన॥ క॥ అనితనచేటిక సెప్పిన । వినియాసలుమోపలెత్తవేశ్యావిటు
 నిం । జనిచేరియిట్లుపలుకున్ । ననువునుబ్రుచుచునుమొగంబునైవోపం॥
 శా॥ రమ్మనాచుకనన్నునీవెపుడునిప్రాణంబుబ్రాణంబుగా । నన్నంబల్కు
 దువప్పిఠంబునిజమైనన్నేడునీవేగివే । డెమ్మనుబసవయ్యభార్యవలువం తె
 చాలుదేకుంటివా । పొమ్మింకన్నినుబిల్వనన్నవిటును బ్రాద్భూతతాపంబు
 నన్॥ చ॥ చనిబసవన్న గాంచివిటజుగవావయ్యడు శంకలేకనీ । ఎనరుహనేత్ర
 మ్రొవొలువవస్యము గావలెచ్చులెచ్చురా । విఃబసవయ్యయాసభకు వేగమ
 మానిబిల్వంబుచియి । ట్లచుచనకాంతశోడనపగాభవమూర్తియ వారికితిక
 యై॥ క॥ పుట్టుపుజాపును నెరుగని । చుట్టిమహాత్ముండుపుట్ట మడిగెడినికన
 ట్టిట్టనకనీవుగట్టివ । పుట్టబిచ్చినచుమగుడబట్టను తరుణీ॥ మ॥ అంబుబయ్యె
 దకొంగుబట్టిబసవండాస్థానరంగంబునన్ । వనిదాత్మచుమెనిచీలొం॥ వన్
 వామాక్షీబాపట్టెన । స్త్రుతికాయమ్మచునాల్చెరాగబతి చీలెడాయమా
 యంగద । తనవల్లింబడిరాయకున్నునివోద్యంబుదిరంబందొని॥ గీ॥ ఇట్లు
 నివ్వెకండుచున్నయెల్లను॥ గాచిచడవప్పివెటంబ గంబుండుబడితె
 నిదిచిత్రమెజగత్పూజనూత్ర । ధాతలగుశంభుసద్భక్తకీర్తినింబు చా ఇడు
 గుడినాయినారిదంబుంబుదిహాన చీరలొచ్చును । పూడగులకిడెబల్లహు
 దుయుగ్మలినియ్యడెదారజుగమ । బడిగింబ్బారకొబ్బరంబుంబురమడెను
 మాణిక్యంబువ । న్నడిగిననీః మున్నుచుం గాధిపుష్పిత్వ భక్తియూర్తికిన్॥ వ
 మరియు ఇడుగుడిపెక్తాశయంబు ప్రాయశఃకాన్తాశి దురింపి దుష్టకు
 శాలంబులంజాటింది పాటింది పశ్యంతాటాభక్తులకు ధనధాన్య బులంగొ

ల్లవిడవడే యదియునుం గాక మానకంజారుం డాత్మసంజాత వంజులవైభవంబునం బెడ్లి యార్చునవసరంబున నొక్కయనపరిస పసియొవిన కునుమనయన చిగురెడరంబు జడలనెకునకు నంకలేక వేడినలగుండ దనక క్రొత్తవై డ్లిమామరు గొప్పకొప్పు చప్పుడుం గాకుండ నప్పుడగోసి యానయమికినరిపడే యదియెంత ఇద్దగాలియ తరగ బున సంతరించి నుతిం చెదరిని తృణకణాయమానంబుగాబలిక యొక్కపరితడవయ్యె వచ్చి మచ్చ కంటి యిచ్చనొచ్చునోయని వెనఃవ్వననపిసరంబులో దనకువలసినన్నియు వలువలుం దనతలమోపున కలరించికొనిచని తనవనితకిచ్చి మెచ్చు డసె బసవ దండాధీశు భక్తిసంపత్తిద తరుణి మానంబమానంబగుట కచానిట లతెటనయిను భక్తులనుర క్తింగొనియాడ గంగాంబ యంతఃపురంబునకరిగె

సూర్యాస్తమయవర్నన.

తదనంతరంబు చ॥ బసవనదండనాయకునిభ క్తిప్రభావిభవంబునర్వది । గ్వీ సరమామమ్మమిమ్మగడు వేగమునన్ గబళింపసిగ్గునన్ । వసమగ్మ్యముండ రవా ధిలోపలదెల్లైచాఘ్నుని । ప్రసరముతోడగూడ నపరిక్షితిభి తటిసేరి మి యున్॥ ఉ॥ మిత్రుడుబోవబద్ధినిసేమిలతవైభవ యెయ్యెనంతవా । దిత మృదంగశంఖములు దేవగృహంబున మ్రోయశౌభవ । తే త్రపిక్కిర్ల ధూపవ తకిచ్చి పధూమాజనీలమేఘముల్ ! ధాత్రతలంబుగప్పెననః క్షుప్త బీకటి ప్రోచి కుటలన్॥ ఉ॥ త్వక్రిక్షుసదృశుడైనబసవన్నకుమిన్ననుబల్లెరింబునక । మోక్ష వలక్షలోచనసమున్నతినారతులెత్తగాత్రిలో । కీక్షణగమ్యలై వెలుగున్దీప్త సు దీపకలంచుచామ్యులు । త్వక్రిక్షుచసేయబిక్కటిలె బెక్కలరిక్కలుమిటచి క్కటిక॥ గీ॥ గొరియ ముచ్చన మునుశూ దకుండునగ కు । వడియెజన్నంబు ననువిరభద్రుడెత । పంచకర పాట్లబడిరిపరించిముఖులు । చోరజారులుసరి కా బ్ధిజోచ్చువారు॥ క॥ వారివినుతించుకెలని । కారముభారంబునై సుక విడి శివా । ర్చారంభవర్ణనయనం । ధ్యారాగద్వర్ణనకుసుధా తనానగ॥ ౨॥ ఇట్లు సంధ్యాపమయంబగుటయు భక్తుల భవార్చనాసక్తులై యుండుపమ యంబున॥ చ॥ బసవనమంత్రిపంపుననుబల్లవజంగమసంఘః ర్ధితో । గునుమను గంధఘాషులును గోకలునాకు లుగొంచుమూకలై । యసదృశలీలలంజరుకే

ముగ్ధసంగయగారికీధ.

లాటకుబోగనిల్లింపలెనమా । ననుడుగుముగ్ధసంగయమనంబునగట్లని యుండెను

చ్చి క్కా॥ సీ॥ భ క్తి ననువువాడు బండారు బసవయ్య చనుమహావరుషులు జంగ
మములు । గొనిపోవుదురు గంధకుఁడు మతాంబూలాదుల రయంగనిది శివార్చ
వసరము । వేరొ డుపచులకు వీ లేందు య మ్యలనభ వార్చ్యలక కానియనితలం
చి । కల్పనైఃల జరుకవుచుంటు లెగుగః యితడు గావున బసవ క్కజ్జాచి॥ గీ॥
బసవ నేనును నీవక ప్రధులగూడి । లంజెరుక మాడబోదు నానెంబుల । నను
డు జరుగవచ్చు శివసవ గ్యబలేకె । జనుమున జియ్య జనుముగ్ధుల గమయ్య॥ క॥
అనిగ విచియింపు । నుశ్చంగారిచి పరిచ రావలితోగూ । ర్చియాధభ
క్తిగలః । నిమి ముంటికి బంపనవ్వు నితగనియతడుక॥ గీ॥ ప్రతిధలోక్తి బుక
ప్రయోభామరుద్ర । గణియోచి తరువుయావు గాంత పసిమి । వుత్తడియొ
యనికొనియాడి హల విచ్చి । ముగ్ధసంగ మ్యపద ఎద్దుమి లకు నెరిగి॥ మ॥ తన
సంగ్యమి పద్ధి మోగ్ధ్యమి నకక దాబూట గానమ్మియ । తనిచిత్తాబ్జము
మెత్తజేయబడుగాయో పౌధి గానెంచిన । య్యనబాదార్చన జేసి పాదజు
గానాంబుల నిదిద్దుమిస । క్తియొ క్తంబుగనిచ్చి మెచ్చగనెన స్థి ంక్షి సం
గయ్య॥ క॥ కంబుగళ ముగ్ధస గియ । వెలబడివచ్చినది నులకు । వెగ మతాం
బూలని ముగ్ధ సేసి పితనహా స్త్రులు బట్టుకలో కికి జనగ మ్మెరుక॥ క॥ స్కంధ
శశివాంతోపల । నిర్మి సో నాన జాలసి విడిక్కుళమా । భర్తనాణి ల్లవచ్చు క్కు
క్కుగహార్చ్యంబు ముగ్ధసంగయి గాంజె॥ క॥ కాంచి యాంబులనిది నులకు
దంచితగ మంబున రాచ చట్టమాంబుల బ్రవేసెందు నెడ నెడం । స్త్రూ
రినిలిపె విచ్చి కలపై చిక్కింబులు గావార్త కొట్టిన క్రొత్తను క్తియం
వున్న గుల స్త్రులను రిగుగ ఎం పకలుల చొటికికి ఎంబులను సరి
దానంబు చేసెక్కులం గియ ప్పుగ్గుల గుట్టియెలుల నైనా గుతిలపర
బుచ్చి మేల గుగట్టపట్టును సగ కునుచు నెడి విడిగనవచ్చి గోడలబడివేల
గట్టిన ముత్తిగుంపుట్టిన వంతెనంతరముల నెంబులంబులు గాసం
కరించి నందావులు । చ్చి గ డలనంబుగని మ్రోయ మందు మిండ
తామ్మల ఎండువకె । విల్లిరాడగన జాలువారు రాలగోంచిన
కాలకబాల ముంజోచ్చివచ్చు తెలగాలిలమ్మోల ముగ్ధసంగ కునుమ
సిసరంబు వసులగుడె పెనునోరువుమిగులు శిల్పంబగు హానతూలికా
తల్పు బురు గార్చి । చవ్యశలెలుల క్తగాహంబులు గా నాహరించి పొట్ట
మెదు నెనిలిపంభ బు సచ్చిని గుడబద్ధంబై పురాకృతాత వాతపోతంబుల

విజనాభంజన వ్యాజంబున మరలించుగతి మించులదులగించు సంచిననర
 శ్చద డంబగు నంబులు నిశ్చలంబుగాబచ్చుపేర్చిగూర్చి నిర్మింతు కన్ను
 లకింపుసొంపు నింపువిటవిటికావేటిక యనబలక లేర్పడి తళుకులుగులుకునీల
 నికరంబులనిద్దంబగు నిలువుటద్దంబును గంధవలెగబంధ బంధుబంధురంబగు
 బంగారుభృంగారువును స్ఫటికపాషాణకోణంబుల విచ్ఛాణంబులు వెట్టగట్టిం
 చిన పద్మరాగమణిపూరగ పరమభాగయోగంబున శోణంబగు గంధశా
 గంబును స్వస్వరూపాద్భాస కరదీర్ఘ్యధికరణకారణమణిగణ ప్రభావిభం
 జనదీపంబు రూపుమాన్వు స్వయంజ్యోతిరూపంబు దానదాల్ప నుదితారం
 భంబగు దీపస్తంభంబును మనంబునకాశ్చర్య కౌశలకంబలంబొంగి పవ్వళిం
 పు పాన్పుగనుంగొని సంగయ్యగుట్టనివిశరిగఁజూ మ॥ ఇదిశ్రీగురైనభద్రపీ
 ఠిక యొ లేకిందుస్ఫురన్మౌళికిం । పొదవంగట్టనయ్యిష్టిప్రప్తకమొ లేక తూర్ధిరు
 లేకలికా । సదనాంతశ్శయనంబొవెం మదింబచ్చించిపీక్షింపగ । మ
 దః ధ్వంసీయనుంగునంట్లపమొరమ్యంబున్నట్టెడక॥ వ॥ అని తదీయరా
 మణి గణంబున కచ్చెరువంది యయ్యుందుముఖి శయ్యామందిరంబు శివసప
 త్యామందిరంబవియును దదస్త జైనమంచంబు పంచవదను పంచాస్యపీఠంబని
 యును శశ్యమంది యాచెంగటిం గంబళ బాసనంబుగా మక్షిణవైచికోని శి
 వాచ్చునకుంగూర్చుండి॥ గీ॥ భూతియాతండుమెయినాడబూసికొనుచు పొల
 తిపీడే భస్మంబుబూయవనిన । భార్వతీదేవిధరించుబచ్చబూతి । బాసగదా
 ల్చితిని మేనిపసుపుజూడె॥ నీ॥ ఆయయ్యరుద్రాక్షులకు కంపులందు దాల్చుట
 నీవేలదాల్చుననిన । నాతిపల్లవునితోనగుచుబోలగబొంకు లవతాల్చితటసము
 ద్భిములైన । సన్నరుద్రాక్షముల్ పైపమిదుగ్ధాల్చిపగ్యంతభవనైభవములై
 న । తెల్లగుర్రాక్షముల్ దెచ్చియిచ్చెనొకయ్యయ్యుడుదాల్చు నను కెర
 ననుచు॥ గీ॥ బసపుపయ్యదనొన్ననబలులెరచి । నిస్తుల సువిస్మయనిస్తు
 లభ । యగుచుశృంగారమలమీరునగహరి । హరితతరతారహారంబుల
 వసనూపే॥ గీ॥ అలిక పలకావధీమణులలరుబొంది । యుత్తమాంగంబనను
 దాల్చుటుత్తమంబు । ముకునందొకగుర్రదాక్షముఖ్యమగుట । వింతయిది
 యెంగుజెప్పెనొదంజిగవన॥ క॥ అనవివనరుహలోచన । యనఘాయేను
 నివచింతురానైష్ఠ్యంబుక । ఘననిగమాతీతంబును । వినుతశివైక్యానుగుణ
 మి వినుడామిదనీ॥ నీ॥ వరలినకటిసీమనాశనమకుటుంబు విచ్చిదృఢంబుగావి.

ముకొనుచు । దగలాక్షి జడలేలదాల్చునువన్న సగముప్రసాదపుష్పములకుచిచి ।
 సగమిట్లు దాల్చి సన్నంపుజడలుమై భసితంబుదాకునంబచ్చనగుచు । విపుర
 వ్రేలెడువిక్షింపుమనిరత్నభూషితకంఠవిభూషణముల॥ గీ॥ బడియైయుండగ
 ట్టినబచ్చుట్టు । గొండియుంబులమొత్తంబుగూడియున్న । హరిములతోరసు
 గుడటానారమనుచు । సుగ్ధమండనిమొరెనమ్ముగ్ధవేళ్ళ॥ ఉ॥ ట్టియవూర్వ
 లాంఛనగులెన్నియుదాల్చినననేటికిం । గట్టవుగచ్చడంబన గామినిబలుక
 నభక్తదృష్టున । న్ముట్టకయుంకనంగముమునుంగబెడగగుకచ్చడంబునే । గట్టి
 తినిాడుమంచుదన గట్టినబుట్టముజూపెదిట్టయై॥ గీ॥ ఇట్లుచన సూసపుచ్చిన
 యిందుముఖి । బూర్వలాంఛనయొక్కిగాబుద్ధిదెలిసి । నిస్తయిల్లుచుబాబా
 గులవేరవిత్తు । దత్తలోదరిపాదపద్మములకెరిగి॥ క॥ నికటపుభక్తినిమిండదు ।
 మ్రుక్తివెనకలెచియొజ్జముదితామణివే । రొక్కరహస్యమడుగబెం । పె
 క్కినహృదయమునవనితెక్కినిపలికె॥ ఉ॥ ఇంకభవచ్చతంబుకు నెవ్వరదేశ
 తులెట్టిచర్మమి । సతతశైవసోదయలజప్రమునెయ్యడలందపంబను । ప్పింతు
 రుగోష్టియెల్లపుడుజేయుదురెవ్వరితోడగూడియా । ద్యంతమునాకుజెప్పుమ
 ననంగనస గామినిడట్లనున్॥ క విన్నమొదలవామదేవు । డనుయోగిశ్వరు
 నిశ్చేదనంశికయాలాగ । ననుమనడసెంగావున । ననమునాచార్యురా
 లగాత్మజమరిముకొ॥ గీ॥ ఏయిగతిదపముండియాశ్వగుమెప్పించి మేనిలోపల
 సాముగానయయ్యె । నేకాంతశక్తిచేనెల్లలోకంబులుజైతన్యయుతములైజ
 రుగునుడు । నేవరాలోహనిండుశేఖరుచేత వేదాంగమాదులవిద్యలెది
 గె॥ నేయాపాలకనిరేడుభువనంబులాడెడుబొమ్మరింగ్లడై వెలుంగు॥ గీ॥ నట్టి
 జగదంబునగధరమాపురంధ్రి । యస్కదీయాన్వయమునకునాదికర్త । యత్త
 లోదరిశేషువనిమామ । చర్యచిమమయ్యబాబుగులచిత్రవర్తి । సీ జన్మ
 యావులపాలుజలమొముట్టకయుండనష్టమభాగావశిష్టముగన । గ్రాగినయం
 దులోగరకుచెరకుకట్టెపోడియొకచేరిండువోసిడించి । సులివేడిపదునననలి
 కాక్షునకుచిచ్చితపుకనాప్రసాదంబుగొందు । మటుగాకకందమూలాదులు
 కలపత్రశాకంబులయిననుజంగమములు॥ గీ॥ దెచ్చియిచ్చినగైకొని దేవదేవు
 కనిసమర్పణసేసిపికాకిభక్త । జనులయనుమతిగొంగుమన్నప్పమందు । నె
 రుగమన్నంబుమాత్రంబునేమిజెప్పు॥ క॥ ఈమాత్రమయనితలపకు । మీముగ్ధ
 దేవగుటనేప్పుమొరసినదింప । న్నామతిరతిపుట్టెడునా । నేమంబులుపెక్క

గలవునీకెగుగింతా॥ నీ॥ తనమనోధనలుబ్ధతాదూరులైగోష్టి మగ్నులైనగ్ను
 లైమనికులగుచు । వతికంచుజంగమస్వాములసంగతి బాయమెన్నడుననిపలు
 క నేల । త్రైలింగికాభవార్చలమిదదాజంగ మానుభవంబుందయహరిహం
 బు । నుందుముగతిమామనొడయలమామనొవాకులుజంగమవశగతంబు॥
 గీ॥ విదిమదీయప్రవర్తనమిదియలాంఘ్రనంబుగౌరవగతినిర్మయమునుగరిమె ।
 నీదియమావ్రతమికవినుమిద్ధవరిత । మామకీనులువతికంచు ధామకమల॥
 ఉ॥ శ్రీగిరికాంచికాశీగయసిద్ధవటంబరుణాచలంబువృ । ధాగముకాశహస్తై
 తిరువతిబలమున్ ముదలయినపుణ్యమా । భాగమలందులోమిగులభవ్యతరం
 బగుదత్తవాసిశీ । తాగసుతాభలందు గణనాతిగలైనసియింతురెప్పుడు॥
 ఉ॥ నావినిముగ్ధసంగయమనంబునమిక్కిలిపస్మయిల్లిరో । పావహుడౌచులం
 జెరుకమాడగదాగొనిచన్నగంధమా । ల్యావరులేర్చిశంకరసమర్చకునుద్య
 తుడైమృగాక్షితే । మ్నావడిపెట్టెమాశీవుషజ్జనమార్పగనఘ్నపణ్యము
 ల్॥ క॥ అనివిలుచువలుకవినియ వ్వనగుహముఖియతనిమనసువచ్చినజాలుం
 దనకేమనినగవుమొగం । బునదోపగసంభ్రమంబు వాడమినదయతో॥ నీ॥
 లీలమీగాళ్లపైవేగుచ్చులుగేలసవరించుయారులసంధినిరికి । కుకుటాసన
 మునగుంర్చుడిముంజేత తొడవులుపైకి గాదొడిగికొనుచు । గోమయపిండం
 బుగుడిచేతగబట్టించి యెడమశేతనుగిండిదొడిగిపట్టి । మగ్ధసంగయగారిమాం
 దటిదిక్కుననగ్నార్జవములచదరముగను॥ గీ॥ దీర్చిముత్యాలముగ్గులదీర్చి
 పసిడి । బిందియలనఘ్నపణ్యముల్వొందుపరచి । పడిగములువెట్టియర్హు
 దిపాత్రమిలిడి । దివియలునుగంబములమీదదీటుకొలిపి॥ ఉ॥ గంధమునతి
 తంబులునుగాంచనప్రతికెబొందుగొల్పిసౌ । గంధికయాధికాజలజకంచన
 పుష్పములేర్చినలికా । బంధమనందమర్చిచణి పాత్రికలందిడిధేనువాజ్య
 పా । జిందమవతులారతులనించియుదంచితవాద్యఘోషముల్॥ క॥ ప్రమా
 యగధూపావసరము । నేయించియనంతరంబచెలువనిజతను । స్థాయదూర్భ
 వణఘృణులుదృ । గానతదీప్తులనువియ్యమందుచునుండన్॥ గీ॥ కనకపాత్రం
 బులోబచ్చగప్పురంబు । గుంపుగాబోసిశిఖిగవుల్కొలిపితనదు । మృదులకర
 ములధరియించిచుదనవైరి । కతివనీరాంజనములిచ్చునవసరమున॥ చ॥ మలహ
 రుడయ్యుశంకరుడుమామకకాంక్షలంకశంకలం । దలగగజేయలేడుతలదా
 ల్చియునీతనిమాధిదాసిభ । క్తులపదపంక్తిసోకిననదోమడనొదు నటంచువ

చెప్పా । జలగుహవైరిదూర్పున వెసంబొడగూపెవనంశరంబునన్ ॥ చ ॥ బసవ
 నిసర్గశక్తిఁగూఁపాలవిలోచనుభస్మసిద్ధకా । సుసముదిత సువళి ముఖం
 గజమర్దనునట్టహాసకాం । తిసముదయంబొరొఁగజగతీపరిక్షిప్తులొయచలగ
 నా । కిసమునబండువెన్నెలలుగన్నులబండువయయ్యెనయ్యెడన్ ॥ గీ ॥ ఇంతి
 యమ్మగ్ధసంగయసంతసెల్ల । నిత్యమును దేవపూజకున్మస్మిండు । దసగు
 మేళంబుసతులనందగనుబిలచి । పలికెప్రత్యేకభాతులబ్రహ్మటముగ ॥ అ
 క్కముహాదేవిగ్రగునమదేశగట్టుకముట్టచుగతులుగూడ । బ్రహ్మస్వర
 పరిపాటిదప్పుకయుండుకాహళిపూరింపగడగునీవు । గకళిష్టవీంనుసంగళవ్వ
 యుగూడి చుక్కలులై నిలువుండు మురుపుతోడ । బాలరుద్రయయొత్తిపట్టుము
 నాళ కోల్వాముంపగుడ్డవ్వయిమిట్ట ॥ గీ ॥ జిట్టితాళముకివదేసపట్టునీవు
 సంగునానుమహేశ్వరింబగుమీరు । శేఖికలుగాగనియచుండికెళిమెరయ । నా
 రతులమేళగింపుడీయతివలారా ॥ క ॥ ఏతమ్ముకాశగట్టిపు । రాతమ్ముసటింతు
 గానిగ్రక్కున దెరలో । గీతంబుజుపియార్పిటు । లాతతముగ శేయచంతనతి
 మోదయనక ॥ క ॥ తెరవలు తెరవన్విశ్రీ । మెరయగమిమివిధములుమీరిక
 మీరం । దసుమ్మగ్ధసంగవిభుముం । దరనాట్యచంబుచడామనప్రపంచముగన్ ॥
 వ ॥ అనినవిని యన్మత్తకాశినులు గట్టాయ తపడి తత్తన్నియోగంబులంబ్రవ
 ర్తింపుచున్నెడ నురుములయొరుపునుననుభలు విన్నగునలుగులాగులబాగు
 లును ముగనాళి పిశాళితనంబును దంజెలమానంబును అనూనంబులుగా శు
 తులును సంధానంబుగావిచిక్కిన ముఖంబును సౌష్టవంబును లళియుభా
 వంబు ధూకళి మును ఝంకళియును దేవయునిభ్రమంబును సుగళితయు
 మున్నుగానెన్నంగల లాసాంగంబుల నాలగ్నబులైచెలంగ నాట్యంబులున
 లపుచుండ నామ్మగ్ధసంగయ ముగ్ధులగన లింగోబారంబు లొడగుప్పిన్
 లింగార్చనంబు సాంగంబుగాడి ర్చెనన్ ॥ ఉ ॥ తొల్లిమనోహరుండ సెడి ధూర్జ
 టిభక్తిపదాంబు సేవమే । నెల్లనుదివ్యమయ్యెనికనిందుక శాధరుణ క్తకోటన్
 లిట్లుబ్రసాదసేవమితిలేక సదాతిరుగంగనైనా । లెల్లడ మెల్లిబోవుననితాజ
 నుదెంచినలీల హేళియున్ ॥ గీ ॥ పొడవుగుబ్బలిపైదోచెప్రోద్దుసూచి । ముగ్ధ
 సంగయ్యబొజుగులముక్కుగొయ్య । మగుడిచనుదెంచిబసవనమంత్రితోడజె
 ప్పెదనలంజెరుకమిట్లుసిగ్గుబడక ॥ చ ॥ అలఘువివేకపాకబసవావినుమా శివు
 దేయెగుంగుగా । కలవియెగాత్రిలంజెరుక మాకేవింతవచింపబెక్కుభం ।

గులదొలి మేనశంకరునిగొల్వకయుండినచుత్తుగాండ్లకే । లలవడునిట్టిలలగేహ
కమాడెడివేడుక తెన్నిబాడగఁక॥ ౩॥ నీవునునటనావెంట । నావైతిఁ గని
రాప్రినాలుగుజాలం । గేవలసుఖానుభవనుం । దేవర్తింపమెతలంపనీకున్న
నుక॥ గీ॥ నీవురావఁ బసవన్ననిన్నుమరివ । మేదలంచితిజూలంజయింటరా
త్రి । నీకుటాచుట్టియిన్నిన రవ్యేచాకు । నిట్లులంజెరుకమనేయనెరుగ
నైతి చ॥ ఎడపక గేయినింబగలునెన్నియంగంబులలంజకాడనై । వడసితికెప్పు
మాన్మిమనిభక్తిఁజూజంగమలింగభక్తియుం । దడయక నేడునీకతననాకును
లంజెరుకంబుసేయగా । నొడబడెజిత్తవృత్తియికనున్న దేసొఖ్యముదీనిబోల
గఁక॥ సీ॥ బసవన్నవినుమేనుబాల్యమాదిగనుశ్రీగిరిగుహాంతరములందిరుగుచుం
డి । నీరంధ్రకదళీవనీమధ్యములనిబిడాసవిల్వవనీనివాసములను । గందునేన
రకాంగన్నుననలికాన గన్నులుగలమహాగణవరులను । గందునొక్కనివైన
మందునగు గంబుట్టిలా ఛనధారి నెందుజెప్పగీ॥ బాలతమే నెల్లబచ్చనిబూ
తిపూత । యతివతిను వెల్లదెల్లరుగ్రాక్షునరుచి । వెలదికురులెల్లబచ్చనైవ్రేలు
జడలు । శాంతినీలు వెల్లబొదిగనగచ్చడంబు ॥ ౪॥ ఆవేషంబావైభవ । మావై
రాగ్యంబుదినకయనవలదుపనుత్ । గావింపుచుండుదయం । తేవాసులునట్టి
వారనిజముహూపక॥ ౫॥ అంబెండియు సకలము హాత్త్వంబు శివుండెయె
రుండుని వారలలాంభంబులుంగొనియాడుచు నచటి నెనఱుండతనంబు ఘ
నంబుగా వెప్పును సంగయ్యంగంపుకజూచి విప్పివిప్పియెట్టట్టుయనిమగుడ
నడిగి మి కజుగమతండం బొకరొకరిచేతులచరిచి పొట్టలునోవ్వనవ్వుచుం
డిరవుడ॥ ౬॥ నీ నీనుని శ్రవమోముకు మోహనలీలలనీనుండగా । బస
వమామగసం విభుభావవిశుద్ధితోషి టొక్కడై । ముసగృశభాణిజ్నేబసవ
న్న పుంగోయిట్టమాగ్ధ్యమా । వసుమతిలో నెవ్వరికి ఐర్లనగేయగవచ్చు
మెచ్చగనీ ॥ ౭॥ కరకర గానియన్యం । ఔరుగనిముగ్ధలరుభక్తులీలనఁ ససం
డో మరిబలగా గావని మోచెన్నబసవన్న రాజమంప్రెశునదీనీ॥ గీ॥ మ్రొక్కి
కరములుండు నమోడ్చి జేప । చన్నచుగలమునుచన్న శరణులంద । నిట్టము
గ్ధుగలగొకొమెండవైన । నమదుబసవన్నచెన్నబసవనజూచి॥ ౮॥ కెచ్చ
దొడగెభక్తిసం । బుప్పలన్ ముగ్ధభక్తయూధంబుకధల్ । ముప్పిరిగొన్నము

జెన్నబసవన్న బసవనుజొప్పెడి రుద్రపశుపతికథ.

౯॥ బసవ । దప్పక మేనల్లు కియధారితధపణితెక । ౧॥ వినవెమునురుద్రకకుపతి ।

యనుగమలయూరిలోనచాదిపురాణం । బువనుదధీవధవకథనము । నినిపో
రాణిసునితోడవెననిట్లనియె॥ గీ॥ పాలమున్నీటబ్రథపించిపంకజాస । నాత్మ
ముఖ్యులబరిమార్చుచట్టివిషము । గ్రుక్కగొనియెరుహయడలనిక్కమాపు ।
రాణవాతక చునినబొరాణిమందు॥ ఉ॥ నిక్కముచేంగొంటరజని । రిశేఖరు
డన్నిభక్తుడ । మృక్కకటాకటాచెడితెవాధశివంకరశాంకరీశని । కెక్కడెవె
గొట్టిప్పిరిగ దేగుసురాసురులెట్లునెట్లులున్ । మెక్కుదురేనిషంబు మననేర్చు
రేత్తే । మమేననూనినన్॥ వ॥ అని యనేకహాహరిపూర్వకంబుగా బ్రలాపిం
పుచు నేలంబడిపొంబువెట్టి బిట్టుమూర్ఖుల్లి యెట్టకేలసం దెలసియేమిసేయు
దు నిట్టిదుర్వార్తయెట్లుచింతించి పట్ట పునిట్టూర్చునిగుడించి సబాష్పలోచ
నుండును సగద్గదకంతుండున్నున వెండయు చాశరిణుండు ఖండశశిమండచును
ద్రేశించియుట్లనియె॥ ఉ॥ నిక్కమునిన్నెకానిమరి నేసతరంబెరుగంగదశ్శునె ।
నెక్కడబొత్తునయ్యని నేమనిదూరుదునయ్యరాకుదా । చిక్కిక నెవ్వరయ్య
శివదేవశివాధనశర్వనీకునే । మ్రొక్కెదనాకు గావిషమిరొమ్మున కెక్కకిము
న్నకక్కచే॥ చ॥ కటకటమేనిలొపలిసగంబునండియుగారిదేవియ । పుటి
కెక్కునామితబుడికాయకగొల్చుగజేకులారయే । మిటికిటు మోసనో
యితిరిమీపశమామొకటైన గావసం । కటకుఘటిల్లకుండహరుగావరేరులు
లునన్నుబోవరే॥ క॥ పోవిరభద్రవిషయగ । జావల్లభుదారిగించెజావండుగ
దా । యీవిడుతబ్రతికెనేనియుజావం దెన్నండుశివుడు సత్యమునుమీ॥ గీ॥
తల్లిలేకుండబట్టికాతలపగారులు । తల్లియుంకిరనిష మెలప్రవానిన్చు । నేపు
రాతనవరులారయీశ్వరుని । గావరేహరుబొందిరేచీవెనలను॥ వ॥ అనుచు
నిట్లుదురంతచింతాక్రాంతస్వాంతుండై కంతుసంతాపకారి కింతటిలో నింత
వంతసంతరిల్లె నింతటిమిద నెంతెంతచేటువాట్లునో యదివిని చచ్చుటకం
టె మున్నుజత్తునని ఘనజలాంతరంబున నురుకనుద్యోగించు సమయంబున॥
చ॥ ప్రమథులుచుట్టులంగొలువచార్వతిసానునలంకరింపగా । నచరవరేణ్య
నౌదలలనంజలిబద్ధములావహీంపవా । ద్యములనురోదసీకుహరమంతయచౌ
డువడంజెలంగగా । బ్రమథములుంగపాలి దనభక్తుకుకొజగుపు జూపు
చు॥ గీ॥ నిటబడకుండ బశ్యల్లలాటుడవుడు । యద్రపశుపతబట్టికారు
దృష్టి । జూచినీముగ్ధభక్తికుఘ్నకుడనైతి । నిమ వం మద్దీసెష్యునిసతలము॥

క॥ కడువడి పృథునడుగులపై । బడియునుగనిభక్తిరుద్రపశుపతివలుకం
గడలినడుమబొడ మినవిష । బడచానలమమరవరులు బడలువడంగ॥
గీ॥ శంకదక్కియవ్విషంబు గ్రకుటనగుక్క । గొంటివనగవింటి గోపవా
హ । బెక్కుమాటలుడిగి గ్రకుటననుమియ్యసి । విచ్చుపరములెల్లవచ్చెనా
కు ॥ చ ॥ అనవినిశంకరుండు దరహాసవికాసముతోడముగ్ధభ । క్తునీదెస
జూచియేటికిటుడుకిఖము నొందెగుప్రద్రనాకుమ్రుం । గనునుమియంగను
న్నదెసుకంతమునందణులీలనిల్చెదీ । ననపెనుబూచిజేసిరి మనుష్యులు లో
కమునందునెల్లడే॥ వ ॥ యంతయుకొనిదీననాకునవస్తాంతరంబు వుట్ట
దుదిట్టవైయుండు మనిపినాకియనేక విధంబుల నానతిచ్చిన వినియును మ
నసునిల్పలేకరుద్రపశుపతిపశుపతికిట్లనియె॥ శా॥ బాలేందుస్ఫురదుత్తమాం
గవినుచాభాషోక్తికంఠస్థముచ్చాలక్ష్యము గ్రకుటగ్రక్కవనం జావంగ
నిమ్మేలవై । మేలఘంబలుమాటలెవ్వియును నమ్మంజాలబొమ్మంచుము
ద్ధాలాపంబుల భక్తుడీశునరు నాహ్లాదంబుబుట్టింపగ॥ నీ ॥ వినుచుండి
యుమబొందివిషమీశుడుమియ్యమి జచ్చునొయితడనిసంజలంప । యమిశ
నందముగాల్చునొవిషంబనికమలాక్ష ముఖ్యులభయగుంచుచుండ । బ్రమ
ధులుదన్నుగ్ధభక్తికిచ్చలొమెచ్చి చెలగుచునతని వీక్షింపుచుండ । మంద
హాసముతోడ నింగువశాళిగదిగు రమ్మనిభక్తునినెమ్మిమిర॥ గీ॥ ప్రమధు
లాననీదుపాదపద్మములాన । సమయవిషముచేతసత్యమిదియ । నమ్మజా
లవేరముహూదొమెడ । నుండివిషముజారకుండజాడు ॥ క ॥ అనిహ
రుమరుద్రపశుపతి । దనకుడితోడమీద నీడనతడు నలుగుసుకొ । మున
నానించుక హరుగళ । మునననిమిషవృష్టిపెట్టి మొక్కలుడగుచు॥ గీ ॥ రు
ద్రపశుపతీయెప్పుడు రుద్రుపగిరి । విషముదిగజాలినప్పుడు విడుగుబ్రాహ్మ
మనుచునున్నాడు నేడునుహరునితోడన । యెట్టిముగ్ధస్వనానకిక నెద్దియవధి॥

నక్కనయనారికభ.

గీ॥ వెండియును శోడమండలినుండుచుండి । నక్కనయనారియును భక్తు
డొక్క నాడు । చెలువయునుదాగు శివప్రభుసేయుచుండ । నృసింహస్మే

సబిలబిలచెలఃపాకై ॥ చ ॥ అదిగొభక్తు గాలభవసంగమువేల్చు నోయం
 మువేగన । మృదనవిరోధిమాపొడవ మావరబాణునిమీదదుంపరల్ । పొ
 దవగ నిట్లుమాపొడవమానుట గూడునెపాపిభక్తిని । కొదవదునేటచుం
 డినిచునొల్లనికంజనుమేడకేనియుక్ ॥ గీ ॥ అచుచునంగన వెడలంగనడచి
 భక్తు । దుచితసత్క్రియబగలెల్లనుండికాత్రి । లింగపూజయొనర్ప బొ
 డంగిహరుని । హస్తమునబెట్టుకొని చూచునవసరమున ॥ సీ ॥ కాంత
 మాపొడిచి యంతమేరయుదప్పు కూలిమేనెల్లను వ్రేలియు డ । వెరగండి
 భక్తుండు వెసజనితనయింతికతిభక్తి సాష్టాంగమాచరించి । పాపాత్మవ
 నినిన్నుబుచ్చితి మిక్కిలి బాపనేనభవైకభక్తవీవు । నీవుదూపొడిచినతావు
 దక్కగళభునంగంబు వ్రేలేలతాంగిజూడు ॥ గీ ॥ మింక నానేరమెన్న
 కనీశుమేని । కడమదిక్కునువేగ సంకటమువాయ । దూపొడవ వేదయా
 ద్యుతితోడనుచు । వెండియును మొక్క గ్రక్కని వెలిదివచ్చి ॥ ఉ ॥ దే
 వుని పేరపొక్కులు సతీమణి గల్గొని పొక్కియక్కటా । నావిభుడట్టెబం
 పిననున్యాయమే నాకుజనంగనప్పుడుం । బోవగనిల్చిదూపొడవ బోవవె
 పొక్కులుబోవబట్టగా । యీవిధియయ్యెనీశునకు నే నేకదాప్రథమాపరా
 ధిని ॥ గీ ॥ అనుచుదంయుపేక్షనైశభుమేన । చలదిపెద్దయయ్యెదొలగ
 దింకచాదు । బ్రతునిరోతకాడనుచుదలచియవును । తేరవలనువువొర
 గెనంతదెంపుసేసి ॥ శా ॥ దేసింజేయమిబంధుఖం డధరుడీక్షణానుకంపాద్యు
 డై । యాసీమింతినియగ్రదేశమున బ్రశ్నతాకృతిన్నిల్చిరు । మ్మానేరింపు
 మునీరు ముగ్ధతకునన్నచ్చిత్తముప్పొంగెలి । లాసంపాదితమస్తనూవిక్య
 తికేలామంత చింతింపగ ॥ క ॥ రమణీరమణులభినుతన । రనులదు
 గుండిత్తుననిన బ్రాంజలువైదే । వమహేశ నిన్నుగనిరు । న్యమువేడు
 ట నిన్నునొల్లననుటయకాదే ॥ చ ॥ అనవినిదేవదేవుడభయాభిమతాత్మ
 కియైనయ్యైతవా । దనిరతభావనాపరత దన్విధులంబున క్షణావరం ।
 బునగృహసేసి భోగమును మోక్షముదక్షణముదసిచ్చితా । దిగియెనుముగ్ధభ
 క్తిగతిశక్యమెసన్నుతసేయి నేరికి ॥

బెజ్జమహాదేవమ్మకథ.

క॥ క్రమ్మ బెజ్జమహాదే । వమ్మచున బేరు పెద్దయతివశివార్చా । సమ్మ
తనిర్కలయితయై । యమ్మహిసహరింపుచుండి యిట్లలలికె॥ క॥ బల్లి
దులగు బాంధవులును । యల్లనియోగములవారు నిట్టిశునకుం । బెల్లం
రినైయు డగ । దల్లియొక తెలేమిచోద్య తరమూహింపక ॥ సీ ॥ తల్లి
లేకితండు దాజిందుట యెట్లుశల్లి లిగియుజచ్చె తన్యమినియ । శల్లిజ
ల్లివగాదె తానునుడస్సెను నేల్లవారి కి దుఖమిట్లుకాదె । బెల్లబోసుంకేమి
సేయును నీశునిశపసిగానిచ్చు నేతల్లియన్ను । దల్లిగలిగిన నేల తలజడల్
గట్టును దల్లిగల్గిన నేల ద్రావువిషము ॥ గీ ॥ దల్లియుండిన తోలేల చాల్పని
చ్చు । దల్లిలేకుండబట్టి యారండుపాము । సొమ్ముధరియించె దల్లిచూ
చు నెనుతుండు । వల్లకాడులబూది మే నెల్లబూయి ॥ క ॥ తల్లినుతుదిరియ
బంపునె । బల్లదుడై యిన్నివాట్ల బడగాబుత్రుం । దల్లియు పేడ్రిండు
నెఘుని । దల్లియునర్వాంగరక్ష దనయులకెల్లక ॥ గీ ॥ చంక నిడుకొనిక
డుపాఠజన్నుగుడువు । వెన్నదినిపించు నూరిలోవేలుబెట్టి । పాలుద్రా
వించుచులనూచేబట్టిగడుగు । దల్లిలేక పదాధకంబుధరణిగలదె॥ క ॥ బి
కమేటబెరుగుబిడ్డని । యొకపూటంబెంచు తల్లియుండిననీతడూ । రక
యింతయయ్యోదల్లిగ । నకగల్గిననెంతయగునొ నయమునబెనుపక ॥ గీ ॥
పెండ్లినూములుబండుగపేరటముల । నూరగలబాలులెల్లశృంగారియుక్తు
లగుచు దిరుగంగనితడెంత వగుచునొకొక । తల్లిలేకునికొబ్బడిమిదనకులే
మి॥ వ । ఇట్టివట్టివగలంబొగలనేమి కామసంహరునకు నేనతల్లివైయెల్ల
జందంబుల నరసేదంగాక లోకంబున నరలేకసాకుపల్ల వొప్పితల్లికన్న విశే
షంబుగా నెన్నంబడునని యనుపమానరాగంబున నాగహరుందనకు మా
రుంగావించి ॥ సీ ॥ దొంగిళ్ళపై నిడిలింగదేవునకు నభ్యంగ మంగనజేయు
నల్లలల్ల । ముక్కొత్తుశెక్కొత్తుమూడు గన్నులుబులు మునకొత్తుచుండు
నుగదనుమీర । బెరుగంగవలెనని నరుణిపేడు వడంగగరచరణాలుసా
గంగదిగుచు । నలుగుబెట్టును మేనగలయగట్టి ఘటించు జలము దోయిట

బట్టిజరమనింపు॥ గీ । పెగడకుండవెన్ను దగహాశ్రము ప్రేయి । దలకు
గాకవుష్ణజలములొత్తు । నీరువోయిలింపి నోరిలోబడకుండ । నదుమన
దుముగడుపు శాలతొంగి॥ క ॥ మిసమిసలు తెరివమేనం । బసపొసపరినా
చ్చితీర్చుచుజ్జింపిదిధి । దృగ్చసజములు జెవులుగాడగ । పెసనిడ్డుగ్గునుమ
గంధివిశ్వేశునకుక్ ॥ ఉ ॥ అంగడిముల్లుమెల్లనగ రాంగుళినొత్తును గాలగా
రుని । రంగజ మానమడకని యాదలజిల్కును బొట్టువేలిమ । న్నం
గనచంగటంగడుపు నంటినవెల్విడి గూర్చిజిట్టిబా । ట్టుగదబట్టు దూపా
డుచునంబురుహానంచే జలంబునక్ ॥ గీ ॥ నెత్తగుంగెకినని విల్వనెత్తవెర
చి । మెత్తమెత్తన నరచేయిహత్తనెత్తి । యడ్డముగ నకుకనం జేచిక
యంజనంబు । మూడుగన్నులుగల చుంగుదిత వెట్టు॥ గీ॥ వెలికివన్నిచ్చు
గొందినవెన్న వెట్టు । పక్షిజాతంబు సుతుమీదబారిసేమ । చెకుకపైమీ
టియేడ్చిచియొక్కప్రేలు । నొరనిడి పాలుహాకుకడు పారబోయి॥ క॥
ఉగ్గులు వెట్టుచువేడక । నగ్గింమచుమర్దుడుచుయితెనెనుప్రేమం । బగ్గల
మైచురొన్నున : పగ్గంగా గొకలింబు మానిచురియిం॥ క॥ ముంగిళ్ళ
కొంగిలూడగ । నంగన వీరేశ్వరయ్యారని కొయ్యాడక్ । కాంగుగును
దరముపైని । శుంగుమరుగబుడసేసిజొలబాడుక్ ॥ ఉ ॥ అదముసేను
జేసి యవ్యరాంశః భాన నిలుంది మోలిన్ । బెదనవ్రేలులిచ్చి నడిపింప
దలంచినిజాంగుళిద్వయం । బుది విహాస నేత్రునకు నంబియు నందమిసేసి
యాసలం ! బొందియదప్పబడ్డలు మనోభవవైరికిసేర్పుసేర్పురక్ ॥ ప ॥ ఇ
ట్లశ్యంగ సలింగమూతిక సుతుగాభావించి నమంచిత బాల్యోపచారం
బులు సేయనాయుందు మాళియునిమ్మగ్ధభక్తిప్రకుంగట్టువడి చాలుండై
యుండెనదియట్టిదనిం ॥ సీ ॥ శ్రుతియేవ మేవహిరూపేనయనియుఁ స్మృతి
సాధకత్వంస్మరేణనియును । ధరతస్య తస్యయతాంయాంతి యనియు
ను హరునివాక్యమకానయతుభక్తు । డైవంగియగు శంభుండది చిత్రమయ
ని యీశ్వరుండీట్లాటయెల్లభక్త । దసులనుహపికంచి సమ్యక్తింగ గొన్ని
దినయః ౬ గః సేవదేవు॥ గీ । దుష్టకనాశిగాచి ప్రహ్వమగుచు । మో

తమిచ్చునలంపుననాక్షణబ । దండిరోగంబుపట్టిన తనయ్యక్రియను । వె
న్నకునునోరుదెరవక చన్నవిడిచె॥ చ॥ అదిగనిదుగ్ధబాలమదనారికిచద్దశని
కుగ్రవంబుగా ! మదితలపోసియులిగపడి మానయి తెల్విని బొందియక్క
టా । మదిమదినుండికికు నిశిమాతెపురోగమిదేలవచ్చెబ । య్యదదిగజా
చిచన్నుదిన మిన్నిటలాగగు నేడుపుత్రకా॥ క॥ నాకూననాకుమారక । నీ
కిట్టిచువస్తయొదవె నిలువవువేలక । నాకాళ్లు దిక్కుదెసయిక । నాకె
వ్వన శిష్యురొవినన్నాపట్ట॥ గీ॥ చమటనెత్తురు సవదు నాచిన్ని చమగ ।
యింతవగనీకునైననేనెట్టులోతుక । తల్లిగదనన్న నీకైనదండితెవులు ! నా
కునేటికి రాదయ్యెరాకుమారా॥ చ॥ కలిగియులేక యొక్కడవె కావెకు
మారక నేడునిన్ను । ట్లలమటవెట్టునట్టి తెవులరయ్యయంగడి ముల్లొకొ
ద్దయో । తెలిచుదు పల్కవేమిటికి దేవప్రక్రియలైనవందుమా । కుల
గురువైన దొల్లియెరిగుండరు నీవిటులుండ జుత్రకా॥ వ॥ అమరియును॥
చ॥ పనువుచునాత్మసంభవుని పైబడియేడ్చును దప్పకత్సుతుం । గనుగొ
నుజేతమైనపుడు గొగిటజేర్చుచు మంగువెట్టునొ । య్యనతెరచుక సుతా
యనుచు హయను దల్లడిలుంబుగోకమా । ర్చనలుచునుంగు దెప్పిరులు
సారెకుసారెకుదైవమాయనుక॥ వ॥ వెండియనుంగట గటాముప్పున బొ
ప్పకంగడి ముల్లయ్యెనని యల్లజనంబులు నాడికొసంగావి నగావలసెం
గదా యిదియట్లైననుం గానిమునీ సుద్గులన్నియు నిన్ననొక కిన్నెర
కంతిచేవింటివిము॥ సీ॥ కడుపుగట్టలేక వాడయనంబిక నెడ పోయియం
దునగూడుపుట్టకున్న । కుండలుదరువంగ గుండయ్యగతులకు నాడియాక
లిదీరికచటవాసి । వచ్చిచారమచక్రవర్తిక వ్రాయంపంగనాడ యాకలిదీర
కంతమీద । పిట్టచ్చైరొచవెట్టిసేయగ బోయియటకేలకునింతపిట్టుమె
సవి॥ గీ॥ సామవేళులమతమునజంపినట్టి । వెయ్య వడ్డించికొని ప్రియ
ముతోడ । గారికాలవ్యక్తహమున గానకుండ ! నామృతలములు భక్షిం
చియంతబోక॥ సీ॥ చెన్నయ్యపొత్తున జెయిదియ్యక పులియంబలిజుర్రిత
దియుగావలబోయి । చిరుజొడని కుమారు సెండించి మెడసేసినిన్నువ్వ

గారుల యింటగుడిచి । యారగింపగ చల్లమైయున్న జోడవ్వ కోరకో
 యిచ్చినదుడవిసురియ । చాడయ్యచేకర్కుగరవితో భుజియించి తినినిన్నశె
 ప్పెనొకకమ్మనాకు॥ గీ॥ గుట్టుకొడియిట్లువిరుసుక గుడువగడగి । నన్న
 నారడిబెట్టనాకున్నచన్నె । వెన్నపెట్టుదు జన్నిత్తున్నచాళ్ళి । నింపి
 పొట్ట నేడేలండదయ్యె॥ గీ॥ తల్లిబిడ్డకును హితంబుపధ్యమాగను । బెట్టి
 గుడువుదానబెరుగుసుతుడు । యట్లుగాకతిరిగి యాడాడబయిపయి । గు
 డుచుబిడ్డకుతలపడకయున్నె॥ క॥ జననిగ నామని చనువున । నీనునొచ్చిన
 గోరబలుక నేనెన్నండుక॥ బనిగలచుచొకదిగురున । మనమునవేసారనే
 ద్వుమానేలడలక॥ గీ॥ చనినచనుచున్నచనగల దినములందు । నన్నుగాలి
 నతల్లినీకెన్నగలదె । యట్టివాకట్టు మట్టికనడగియున్న । నిట్టిపెనునొ
 ప్పినీకేలపుట్టుదండ్రీ॥ గీ॥ నిప్పుదునకకు చెడల యునేకుమార । నీవతెచ్చి
 కొనగవచ్చెనీవిధంబు । నిన్నువీడికుపితుజేయగానేలనొప్పి । మానినెట్లా
 యనావట్టిమాటలేల॥ క॥ నాపాడముపాడంబగు । నీవాదంబునకుమిగు
 లనెగులు వాడమేనేనొకనని దియ్యమృతా । లాపంబగుటకుననీ తలవు
 సాక్షిసుమీ॥ క॥ ఏలాశేనామాటలు । బాలానీమీదనాదుప్రాణమువి
 దుతుక॥ వాలానుముననిగుసిరొద । గీలించినగాంతినల్లినీసుతడర్ధిక॥
 గీ॥ ప్రమధులునురుద్రులును కెండు పార్శ్వములును । ముసులుదివిజులుదనుజు
 లువెనుకదెసను । నందిభండేశభృంగులునుముందరందు । నలరికొలువంగన
 ప్తుసాక్షాత్కరించె॥ చ॥ అట్లప్రత్యక్షంబై యంబికాధవుండు బింబాధరిము
 ఖాంబుజంబవలోకించి సమంచితాలాంబుల నెట్లనియె॥ చ॥ అచగుమతల్లి
 నీనలసినట్లు వరంబులువేగనిత్తుచా । గొడుకవరంబులెవ్వయును గోరదు
 నామదనీకు రోగముల్ । వాడుమకనిత్యమూతికవయి లోకములన్సుఖ
 యింపుచుండుటే । యడపకనీవునాకొరగు । నీహితసిద్ధులునుముతమ్ము
 డా॥ నీ॥ కన్నమోహంబునకంటె బెంచిన మోహమెన్నిమాడగ నెందు
 నెక్కుడగుడు । కన్నులారగనిచ్చుగనుగొంటె వేడుకమరిచాకులేదని ను
 గువవలుక । వినిదేవదేవుండు వెలదిభక్తిమెచ్చి యుండందగొగిట నప్పు

లించి । మూడులోకములకు మున్నవ్వైతివినాకు తల్లివిగాన నలినవద
న॥ గీ॥ తల్లివైనపుగాపాడధరణినాకు । నెక్కడిదితోగరు జలనియిందు
వకాళి । యెక్కుకునునిత్యమగుభక్తియప్పడొసగె । హరునకునునమ్మయ
గుటనమ్మవ్వయ్యె॥ క ॥ మరియుచుళివదేవుండను । కరకంఠుని గణము
గొడగుంచి గారికధ.

పొరుగుగ్రామంబునకున్ । వరయుంచానునునగుచు । వరువకకడగో
ట్టుకూతుమంగిరమందుకొ॥ క॥ కాపిడియిటయటతోలగకు । మాపడుచు
లతోటియాటమెయిబరపకుమీ । మాపట్టినవ్రతమమ్మాయేపట్టున దప్ప
కుండనీడేర్చుజుమీ॥ వ॥ మరియు తద్వ్రతంబెట్టిదనిన॥ గీ॥ దేవదేవునకు
నుదినముగుంచెడు పాలు । గోరనించికొనుచు గుడికినరిగి । యారగింప
బెట్టుమదియనూనంబుగా । నమ్మిపోయెదమమ్మమాయమ్మవినుము॥ క॥
మాయమ్మచురవకెంతయు । జేయుచునీవుండునీకుజెలువపుబొమ్మం । జే
యించిపోతికలుక । ట్టాయత్తనుజేసి తెత్తుమనీనినయమునకొ॥ గీ॥ తన
యనూగిడించిరామూరికరుగంగ । బడుచుకాళ్లుమొగముగడిగికొనుచు ।
గంగియావుపాలు గమ్మగాదాగాచి । కుచెడన్నగోరినించికొనుచు॥ ఉ॥
గ్రామకనస్తానచూడి మడిగట్టివిభూతి లలాటపట్టికొ । చక్కగబొట్టువె
ట్టితనసవ్యక్తులబున బాలగిన్నెచే । నెక్కిన వేడుకగొంచు జనియిందుక
ళాధుమోలబెట్టితా । మొక్కి మహేశ్వరకొనునయన్నతి బాలనివి
న్నులపుచున్॥ క ॥ వెనుదనియొకింతకనుమర । గుంకునిరిగి మరింకువచ్చి
కోర దెసగనుంగొను నెడంచుకకొరగా । కురికిన్నబృలమిగుల నుత్తల
పడుచుకొ॥ క॥ పాలేలయాగింపపు । బాలశశంకాంకయేనుబాలికెన
నియో । కాలచుదిప్పెనొకాగుట । పాలదొతోలినాటివనియెచవిగావ
నియో॥ గీ॥ బుద్ధిపుట్టకొనేనెటుపోతిననియె । వెంకియునుబొగసుట్టెనూ
విరిగియె । నిరుగలనెనొచాలవోయిరిగింప । బెట్టనేరనియెమూతి
ముట్టవభవ॥ క॥ కుచెటికి నొక్కయిండుక । గొంచంబైయెండె నని
యెగోరిబెళగనో । వందల దృష్టియనుసం । ధీదెనొ వాన్యనులులే

క తెచ్చితినియో॥ గీ॥ మీదుపోయెననియో మీగడగట్టదో । యూరకేల
తావపుచితభంగి । కారణంబుగనక కలిగెనాజెప్పుము । జెప్పవేనిగో
నుముశిగ్గులుడిగి॥ సీ॥ నికరపుటాకలినీకులేకుండెనాగుక్కెడు గొనినాకు
జిక్కవిడువు । కడుపారలేదనివిడువజూచెదవేని గుజ్జనోగిరమునేగొంచు
వత్తు । పన్నారుదొంతిలోపలి లోవిలోపఃపోలేలున్నవి పంపుపోయి తె
త్తు । ప్పైబానలోనున్నదినెలు నీవుజెమ్మనదెచ్చెద నమ్మిపంపు॥ గీ॥ కు
డుకపుల ఖండమున్నది గొంచువత్తు । నేను శివసోదరి మతాన కేగివత్తు ।
గలదు పాశంబుదెచ్చెద గానిపాలు । గోలుమాదేవయనుచు నబ్బలమ
రియు॥ క॥ ఆరాధనజేసెనుదీ । యారాధ్యులయింట నిన్నునాకోగణకు॥
భోరునబిలువకపోయెద । మారారీపాలుగ్రోలుమీకొన్నైనక॥ చ॥ పమ
చవుమోముజూడగను బాలెటులేగోనువాడనందువే । నెడమడుగేల నిద్ద
రమునెత్తుక తావుదమట్లు గాక నీవడుకులులేక పాలుగొననాత్మకు నింపుజ
నింపదేనియి । పృథ్వీనివత్తుజెప్పు సుహిఘాషణ యెట్టిలు గాదనెని
యు॥ క॥ చెన్నారుజిచ్చిబొమ్మలు । పన్నరులుజక్కిలారుపండ్లునుమా
వా । రెన్నెననెల్లిదెచ్చెద । రన్నీయనీకీత్తు బాలునన్నియద్రావక॥ క॥
పాలుజలియారెశేవా । కలంబునతిక్రమించగాదొడగేయన । నేలాయా
లాగునబెను । జాలిబెట్టెదవటంచుసరరముక్కు॥ చ॥ ఇట్లన్నివిధం
బులసన్నతించినం బసికనువుగూరి తుగామెననిన గట్టురాపట్ట పెంమటి
చిత్తంబు మెత్తగాకున్న నెక్కన్నియొనన్నిరు దోమగోపించి॥ క॥ కటకట
వాపోవుమహీ । తటమదువగ గాళ్లు నేలదాటించుసము । తగటగతజే
తులు విద్రుచును । సొటసొటయై నేలగూలజూచుకలేచుక॥ సీ॥ కొని
యాడు భంగిందుగుప్పించు గంపి చువెరగందు నెద్దును నెక్కనెక్కి । కో
రదికుర కునుజూచు సూరారిజూచును నిజీవిచునాన న్నె విచును । మిజ్జ
గించును వెళ్ళబుడ్లను బెట్టును తెప్పనబుగోరవొలముకు । వెరచియుం
దర బెట్టు మరియనుమాటాడు తరిగినిరిగిముక్కు చరిణములను॥ గీ॥ బాలు
ద్రామికినిమూలంబు జెప్పవె । మూకిముట్ట నమలముకొన్నవు । సీ॥

ద్రావకునికీమావారువిన్నను । జావనడతురిదియ సంశ కాంబు॥ గీ॥ మగుడి
 జనివారిచేళావమారవైరి । సత్తుసరిపోదునిచటనసత్యమనుచు । కినిసితల
 శంభుతోడ దారింబుకొనగ । వచ్చుబాలికెభ క్తికిమెచ్చినట్టి॥ ఉ॥ మారవి
 రోధియప్పడుగుమారిక దెచ్చినపాలకోరదా । గోరకెతోడనె త్తికొనికుత్తు
 కబంటిగగ్రోలబాలచె । న్నారగగాంచి పిన్ననియారడిబెట్టితివిట్లు నన్ను
 ఘా । వారికిజెప్పుదున్నరుచకద్దినీయంతటబోగుమీదటక॥ క॥ కడువేగగు
 డుకదెమ్మని । వడిగొనితనయింటికడకువచ్చినముని । క్షేడపశకుంచెడు
 పాలును । బడుచందియ్యంగశివుడు పానముసేయుక ॥ వ॥ అ తనొక్క
 నాడు పొరుగుారికేగిన జననీజనకులు మగుడ చనుకెంచువారు పురోప
 కంఠంబున నీలకంఠునకు నెప్పటి యట్లపాలార గి-ప-జేసి యాబేళికం
 టిదనచేతికిచ్చిన రిత్తకోతచేతం బట్టుకుని నడతెంచు నిజకుమారింబాగ
 గని యిదియెం-పొదు రిత్తకోరిచేతికిరాబని యేమి-లిగె శలియ నె
 ప్పుచునవుడు తల్లికందుక్రికిట్లె-యె॥ క॥ మీరానతిచ్చినట్టుల । మాగాని
 కిదినముదాలుచునకుంచెడునీ । కోగంగొనిచనియోగి । మాగుఱ్ఱిగజేసి
 వత్తునట్టనవేడుక॥ చ॥ పొరునకుముగ్ధదుగ్ధున సమర్పణ యప్పటియట్లుజేసి
 యీ । శ్వరుడొ సగంక గోరకొనిచ క్షయ నిటికినేకుచుగిని । తెగవున
 మీరుగంటిరనితేటపడ-బడ-చాడవారలి । క్షయనిగిల్లశంకరుడు గ్రోలు
 నెపాలిటిబోలదేమిటక॥ న॥ అనితనయచుజేశించి॥ గీ॥ పడుచపాలునేల
 పాలుగాజేసితో । నీవుగ్రావినివి యొకావరముని । శోడిపడుచులగునుదో
 యిశ్యబోసితో । కాకొను నెపాలుకాలగళుడు॥ ఉ॥ తొల్లి-ప-త్తులయిన
 ప్రమధుల్ కృతభ క్తిసగార్థక-వగ-మం । గత్తుగజేసియియ్యగకా గావాకప
 ట్టినగానియొశ్వమం । డెలెడవొల్లడట్టిశిశుడే-కొనినీయ-కా-ముక॥
 గల్లయు నెల్లిరెపకడ గానగ నయ్యెడిచు-టలేటికె॥ గీ॥ యనుచుదనకూడు
 దిట్టుట చుంతనుడిగె । నాటిచుగునాడుతండ్రిసినాకిగుడికె । గూతుచేబా-
 పట్టింబుకొనుచునరిగి । గోగవారు మోగింపెప్పరి-ము (వైరి॥ ఉ॥ ముట్టక
 మూ-గు-తో-మునిప్రయచ్చ విధం ననసు-గ-న్నుచుం । పట్టుచునోసి ప్రోహ

యనితీసిశివాహమలైనపాలు , నీపొట్టనపోసికొంటి యెటపోయెడువ్ర
చ్చదబొట్టమంచుత . నృట్టగవచ్చుదండ్రీగని పారెనుబాలికశంభు పాలి
కిన్॥ వ॥ ఇట్లుబట్టవెంచి పరతెంచి హలింగ హలింగ యనుచు నరుచుచు
తరుణిచేతి పాలగిన్నెకుంగేలు సాపుచున్నకన్నియతండ్రీ ధిక్కరింపుచున్న
యెడబాలాయోడకు మోడకుమనుచు నాతుణంబతన వత్తుముచెరచికరిడిగ
భోగ వాధుండు గృహసవాధుండై లోగోనుచుండె నప్పడప్పడుచుంజూచి
తండ్రీయాశ్చర్యపడుచుం బశ్చాత్తప్తుంజై ॥ క ॥ హపోయిలెనుతాయని ।
వాపోవుచు గూతుగూడవచ్చిరముమునం । బైపడిచేసాపగురుత్ । జేపడి
నాపడుచుబోచ్చె శివుగర్భములోన్॥ గీ ॥ ఇపుడునారైల్లకొకపరియిందుధ
రుని । మీదజిక్కింకులటుమిగులబెరుగ । గత్తిరింతురుచృశ్యంబుగాదెయి
దియ । నదిలంపంగగొడగూచిమాగ్ధ్యమునకు॥

దీపదకళియారూఢం.

చ॥ అదియును గాకకంచిననునంచితపట్టణమంగునుండుదీ । పదక
లియారునాగుగుధ భక్కుడుగార్యము మిక్కిటంబుగా । నొదవగ నొక్క
నాకు పొరుగూరికినేగుచు మాగమధ్యమం । దదవదవైశంకరునిగూల
యముంగనిదుకిభి కాశ్చుడై ॥ చ ॥ హరునకు వాపు కాచి మహాబలవంతుల
తోడివైశా । పురుషునకెప్పుడుండకపోయెను రక్కసిజేసిగల్గె । భర
పముఘ్రిల్లనే సేభిధామున పోయనినొక్కకుత్తికై । పగుగనీడుకట్టిగొ
నుచేవతలన్ గనయూ కుండన్॥ చ . అదియును గానంగునంగుని
జేసెను సాగ్యకాలమున్ । మునులనుగొచి పాతలకుమోముగజేసెనుబుద్ధి
జాలమిక్ । దినుజులకొందరన్ । పబలదప్పులజేసెను వైత్యుండకనుం । వెనుక
కు మున్నకాల మున నేలకుగోలకు దెచ్చిగావుంజు ॥ చ॥ అదియును గాకశంభు
డుగృహకగుడచునుతింపపొరుని । ట్లకమతసర్వసంహరణ వధిగచిం
పుచునిండుచీకలుల్ । యొదచుచుకొనవచ్చు శిష్యుల్గూర్చునుశత్రుకోటి
కిం । బదిలమగూలదాలచును పాశులుయొన్న కింగున్ముక్త ॥ ఉ ।

కోటయు కొత్తలంబులును కొమ్మలబడ్డవిరెండుదల్పులుం । గూటమువె
ల్పలకవిరిగి కుంభినిగూలిననట్లనందియుం । జోటుదలంగి గోవురము సూచు
చున్నది చెన్నీభంగులం । బాటలజాటికీ స్థితిప్రమాదముదెచ్చుచు పేక్ష
జేసినన్॥ ఉ॥ మేనసగంబుగైకొనినమేనకపుత్రికయున్నచోటునుం । గాగ
రాదుభీతికాయములోననలినమయ్యెనొ । యీనిభిలేశ్వరుండచటనెన్న
డునిల్చెనోవాటనుండియుం । బూచికతోడనమ్మళపుష్పాన్వితచందముగాను
మిదులన్॥ చ॥ బహుజనకోటికోడి పగవాయుకయుండియు నక్షత్రభీతి
సహితుడుగాక సర్వజనసాధ్యసకారకమైనయట్టియూ । గహనముందుని
శ్చేలతగాపురముండుట నీశ్వరుండెపో । మహిమసహాగవికల సమర్థు
డొక్కలనెంచిమాచినన్॥ ఉ॥ ఎంతటికూరులెననసహాయ నీపిపినాంత
రంబునం । గంతువిరోధినుంచుటయు గార్యముచికిరీ వేళిత్రుల । త్యం
తబలాధ్యులైన నసియార్పగడాతురుగానశంభు । సత్రాంతముగాచియుం
డుటయు పాధునిచారమునాకుగూడగన్॥ చ॥ అతనియింటగల్గినిమం
తయు దెగబంచి తెచ్చినక । ఘనమగురాతికోటయు నగడబాగడకునె
క్క గానుగొ । బృనరనియింపజేసి యహిమావణుగేగుము చుంటుపంబు
నూ । తనముగగట్టిశంకరుని దానలశాంకరినిల్పివెండియున్॥ చ॥ పసర
సాలసాలయల బాటలనింబకదంబకజాలచం । దనహాచంకారాని వసుధా
రుహమూత్ గుడిచుట్టులందుని । లైనుమగువంబుమాచియును విల్వమగ్రీతు
ళనీదళంబులే । దినమున పూజకున్ గలుగదేవునిని 'ట' నాటివెండియన్॥
ఉ॥ కొమ్మలుకొత్తలంబులును గొబ్బునదీరిచిమీద పెండ్లీలిచ్చగబట్టికో
టపయినెక్కడజూచిన బెక్కుచోటభ । త్రమ్మలుచాచురంబులు బతకెలు
నిల్పినజూచువాకిం । గొమ్మలమాటులస్థితులు గుప్తననున్నటులుండవెం
డియున్॥ ఉ॥ నీటికిమాట్టపాటయిననిల్వడుకోటనజొచ్చిమంచగా । బాట
గునూటగల్గునొకబావిరచింపగజేసిసేనకుం । గూటికిదట్టుముట్టుయినగూడి
దగుగాయ విస్మయించున । ప్పటలజూటు సేవకుడుపాశరలం దెగ్గెల్లు
వెండియున్॥ చ॥ ఇసుకయొక్కరివ్రూను యీటెందూలనులు విరగ

లుం । గునులుచుపాకికోవును కొంకులకోలలునెత్తుగుండులున్ । వసులు
 నువాటురాలు బలువంకలదుడ్డులునిన్నుడుడ్డులున్ । మసలకగూడవైచెవిను
 మాజినకత్రులుభీశెందగన్॥ ఉ॥ అల్లముబెల్లమున్జమురు నాకులుబోకలు
 నిమ్మకాయలుం । జల్లులుబుల్లువస్త్రములమోవులుచాపలుబ్రీతితోడవెల్లు
 ల్లియుజితపండు బెటులుప్పుచుప్పుచుమరీచరాసులుం । గొల్లులుగాగనిన్ని
 యుచుగూకగవైచెచుకోటలోపలన్॥ ఉ॥ లావరులైనయోధులుదలారులు
 జారులుజాలువారమై । గావలివారలుపూజరులుగా దెలిచుట్టులద్వారపా
 నురున్ । సేవకులుచ్చియోగులను సెట్టులుభట్టులుదివ్యటిలలో । నైవిలసి
 ల్లుపాధుకులనందరి నేలెచుకూలిగావగన్॥ ఉ॥ వారునుదాసుగూడుకదివం
 బునుకేలువతండుధూవా । ద్వారవమెల్లదిక్కులమహాభక్తిమోయగ
 జేయుచుండద్రా । కారముగోపగించి హరికఃజజ్జలైననుసిక్కిచూడగా
 లేరనిసన్నుతంపనవలిలగముగెచుకొన్నిఘస్త్రముల్॥ ఉ॥ అంతటచేతచన్న
 ధనచుంతయుబోయిచ బీవికల్ప్రజా । సంతతికియ్యలెమిదిగజారిరికొందరు
 వారిమారుగా । సంతటంతటన్ వినులారకయిండగ నిల్చికోటయా
 క్కుతముదాసుచంగతి పయావులు నెప్పటియట్లకావగన్॥ చ॥ వసువతులైన
 నాడచువారు గోయినభక్తుడొకడున్ । వినువకవాగ్దూరుదనగపీపు
 నయూపునకేలదొ టిపై । వెనవవచ్చియొక్కరున్ వేవునెట్టయిమో
 యునేయుచున్ । వెనఃరకిట్లుగాహనునతులుదోగమానదీనిన్॥ ఉ॥ ఇ
 కురువంబులోని ప్రజవెళ్ళియిండ్లవిద్యుతెచ్చియా । ప్రాంతాలుసకరడక్క
 డీకమంటలువెట్టుచునెప్పటట్టతా । నేకవకోటపట్టులం ద్రిచ్చురుచుండగ
 గొన్నినాళ్ళకా । ప్రాంతలజాలయ్యునుసెలంపనకు నచ్చిడగానంతటన్॥
 చ॥ తదయకనిండ్లపూరిద్వరిసంబుగ వెంటలుజేసికాల్పగా । గడచుగొం
 తికాలమిటుగాల్పగ గాల్పగబల్లుగుట్టుకో । బుడకయురకపోయిననుభో
 రునగచ్చడమాడైనన్ । పుడకలుగాల్పచందునోరవారయు జిక్కకపో
 నెనగోటన్॥ ఉ॥ మించిచీకఁబగరుమెల్లన మెల్లచోటనొస్తెగో । యం
 చు కికోజరూడిడయల్లి తగగ్గినందునన్నిసం । గొందిచిండచుండెరి

జనీకర శేఖరుభక్తుడవునా । కింఁచుకయైనభీతిలక యెప్పటియట్టులకోట్ల
గాచుచున్ ॥ ఉ ॥ ఇంతటవేగుబొమ్మబలెనెశ్వర శేవకుడిట్టులుడగా । నంత
టవెంట్రుకల్ గమరియాదలగాలుకరాగనంబికా । కాంతుడుగంతుమదికా
పురఘస్కరుడాతనిమోలయోగు । లభ్యంతరసీమగాచువిమలాకృతిగైకొ
నివచ్చియిట్లునున్ ॥ చ ॥ సదవలచిత్తసాధుజనసమ్మతవృత్తమదియ్యభక్త
దీ । పదకళియారునీదుదృఢభక్తికిమెచ్చితినిత్తునీకునె । య్యెదిమదికిషమనబ
రమేళనకుం బ్రణమిల్లినాకునె । కొదవయులేదువిన్నపమొకండు వినంద
గువిన్నవించెదన్ ॥ ఉ ॥ ఈవిషినంబులోజీవికియెందును బొందనియాలయం
బులో । నీవ్రవసించియుండుటయనీతియిదెక్కడిపేదదైవమో । యీవిధి
గన్నలంగనగనే వినజాలజగతుకంటుంబినా । భావములోనకోర్కీ యిది
భావజనంహారవిన్నువెండియున్ ॥ చ ॥ కమలభవాచ్యుతాధులక్ష్మణినిగళ
క్యముతైనపెక్కుదు । గణములగముల్ శివామనకుగల్గగనచ్చట్లేని యీ
వనాం । తమునవసింపనేలబదనవ్యవిమానముమీదనంచుధా । మముసహ
తంబుగాగ బురమదకనుగొంచునురాజితాద్రీకిన్ ॥ చ ॥ చనియెవిచిత్రమీ
తెరగుళంకరుమెచ్చి భజించిభక్తులెం । దునుదదజ్ఞునేగుదురు నూత్నవి
మానమునన్హారాద్రీకిన్ । వినియునెరుంగమీవిధము విశ్వపతింగుడితోడ
గూడజ । య్యనగొనిచన్నవంతయని యధికనుతించిరి భక్తులందరున్ ॥ చ ॥
మదనవిరోధిముగ్ధగణమాన్యుడదైన్యుడుశైలజాధిరా । ట్పదయుగభక్తిత
త్పరుడపాకృతపాపుడనంగనొప్పదీ । పదకళియారివృత్తములుభక్తసభాస్త
లివిస్తరిందినిం । జదివినవిన్నభక్తులకునన్నతభక్తియుగల్గువెండియున్ ॥

జనాట్యనమిత్తాండి గారికథ.

క ॥ వీనుకంచితోవమునువాట్య । నమిత్తాండియనుభక్తుడతడొక్క
దినం । బుననీశునిదేవాలయ । మునకరిగియజొచ్చి యచటముదముదీరు
గుచుక ॥ క ॥ దంకిశగగదనుజాధిపు । దాండవమూతినిమహేశుదాగను
గొనిభ । క్తులగుఁజూరితో । నొండెగుగనిగుగ్ధ యగట నొగినిట్లని

మొక॥ క॥ వడుగయిదియేమిశంకరు । నడుమును విరిగినది పాద హళికం
 బుకాద్రోడచాయనుంచబోయిన । వడువునబై కెగసి కానవచ్చెడును
 రియుక॥ క॥ వంకరవంకరలైనర । పంకజయుగములునుగానబడుచున్న
 విము । వ్యంకలును బోయి తనువా । తంకంబు వృంధి నదిగదా శంభు
 నకుక॥ క॥ ఒకపదమిల మోచియుమో । వకయున్న వంగి విల్లువలె దల
 యునుని । ల్వకనొకదెస కొరిగినయది । యకటాజడమడియు వీడినదిము
 కహిన్నుత్॥ క॥ నిలువులుబడ్డగళికైరె । పులువొడవు తంబలా కపధికెనీ
 లాగిల నేల యయ్యెనీకక । దెలియదుగాయనుడునగుచుదేవలడనియెక॥
 క॥ వినుముగ్ధవాయుదోషం । బనుకోగం చిడిమిగుల బ్రయాస కశముగొ
 బ్బునబరిహరింపకుండిన । గొనగొనిహరుమేన బెకునోవులుపుట్టుక॥ క॥
 తునొప్పియాన్నగానీ । చేనవునననగుచు మందుసే యింపుమనం । దా
 నదిసర్వవశిజముగ । మానసమున నెంచితనదుమందిరమునకుక॥ క॥ వి
 సవిసజనియచటంగల । పసధనమంతయును దెచ్చిభ క్తుడుబూజా । రిస
 మతుంబుననిడియిది । వెసగైకొనిశరణుమాన్వప శంభునకుక । ధీనిధిదాన్య
 ముసేయుదు । మీనియమోక్తికినిసాక్షియీశ్వరుడుసుమీ॥ క॥ ఎట్టైననిట్టి
 పుణ్యము । గట్టుకొనుమటన్న వాళిగా నిమ్మనిబే । క్షేట్టియొక కొన్నిమం
 దులు । గుట్టుననామిదవునూ నెగూచిక పొయిపయిన్॥ క॥ యెత్తించిపొం
 గువచ్చిన దత్తరపడిడించి వాయుతైలంబిదివో । బత్తుడహరుమైనలదిన । వి
 త్తగిలు దెవులుపథ్య విధితో నడవక॥ క॥ అశతంబరిచెప్పిన నాట్యుని । మి
 త్తాండావినితదాధిష్ఠవిధిక । మనసిజ హరుమైదైలం । బునలేపనజేయ
 సేసియంతటమీదన్॥ క॥ ఘవిగలపుష్కొతచివురులు । జివురామనపాకు
 పండు జిల్లేడాకుత్ । నవకము వావిలి యాకును । నవి మొదలుగ గల్గుమం
 దులన్నియుదినమున్॥ క॥ తెచ్చుచు బాకములిడుచూర । పొచ్చుములేర
 నినిసుకపొట్లనులనొడత్ । వెచ్చగగాచుం బథ్యము । చిచ్చెక కంకికిని యొ
 జ్జెప్పెనభంగిన్॥ క॥ కావించి కెట్లుచు నునత । డేర్చికొక కొన్నిదినము
 దేయియునుగుణం । నానంతయు గానకరం భూమిని నకలదె ధోగ

తక్కుటై॥ క॥ ఎక్కడివెట్టితనంబిది । యక్కటకటయడవిలోని యాకు
నునలుమక । ముక్కంటిలెవులుమాన్పునె । గ్రక్కననే నావధంబుగాక
జుణిగినక॥ క॥ అనిశ్చయించిభక్తుడు । దనప్రాణంబునకు నలుగుతఱిని
మహేశుం । డునుబ్రత్యత్సృతినా । తనీమోలన్నిలిచె ప్రమధతతులుం
గొలువన్॥ క॥ మనసిజమదనుడాచా । ట్యనిమిత్తాండినిగృహసుధా
ఖుధిలోదే । ల్చినినుకమెట్టితనడుగుము । మనీషి తాధమననతడుమాప
తికనియెన్॥ క॥ సర్వజ్ఞశర్వశంకర । గీర్వాణార్చిత పదాబ్జగిరి జాభవ
శా । మ్యార్వాచనకళేబర । బర్హిసదయనాదు విన్నపమువినుమనుచుక॥
క॥ తావకదివ్యశరీరం । వీవిధి మువ్వంకలైన యితైరగు వినంగా వలతఱ
రోగమోసహ । జావస్తయొనాకు దెలియ నానతియిమ్మా॥ క॥ అనివి
న్నవింపవినినా । ట్యనిమిత్తాండిని శంభుడను నాదినినా । ట్యనిమిత్తము
నేవాల్చిన । యనఘాకారంబుబుత్రకావినవయ్యా॥ క॥ ఏమన్నునా
ట్యమాడుం । గామదిరతిపుట్టిడనురుగమేవాంపం । ధూమిలయమొం
దెవరతాల్వోయ్యుమునకు నెత్తడుల్లెనుడుకులమెల్లక॥ క॥ వినుతమహిమా
దేకాన్విత । మనసిత్తాలోపమునకు నాకజహాము । భృవిభిలలోకులుయ
డవడ । గనరాకమౌడ జవలఘట్టార్చటికిక॥ క॥ గంటల మువ్వలరవ
ళికి । గుంటనను వెరచినన్నగూడగమరి మిన్నంటెడు సరతాడనములు
గుంటుబరచి విశల నలకుందరిమంగన్॥ క॥ దట్టపుటూర్పులజలధుల్ గి
ట్టెంబడబాగ్నిగూరె గేలిగళులకున్ । ట్టుంబదఘట్టనిల । యట్టిట్టెని
తిరథమునవలంబించెన్॥ క॥ దిరదిరదిరిగీనిలవది । కరులిరునాలుగు
నుజాపకట్టనడైల్లెన్ । ధరిజాగిధక్కిరించి । గిరులారును నొండుధూ
ళికిందులమానెన్॥ క॥ పొండుగ ప్రమదంబూదిన । గ్రిందజరతోచ్చపం
బుగిజగిజనం । దందజటపటుహానిసర । పందభవాండంబుతత్వవిస
రిముగ్రుంగెక॥ క॥ వకినాడన్ ధూమకాళి । గమరో జన్నేత్ర వహ్ని
గవలజడలపై । ముడిచిన క్రొన్నెల గరిగిన । దయక యయ్యమృత ధారత
లదిగూరెన్॥ క॥ ఏసువక వాల్చిన బుగ్గ । దిసురాసుర వరుల కలల దీనిన

పేరున్ । మసలక యమృతపు సోకున । వెసనసువులు దాబ్బిశరణు వేడుదు
మరియున్॥ క॥ గొబ్బలు వెట్టుచు నార్చుచు । నుబ్బున జతగీత తతుల నొగి
బాడుచునా । గుబ్బుగనారతి వేళకు । గొబ్బునరతి సాలగింప గురుహాషణ
మునన్॥ క॥ అడుదుప్రమధవ రేణ్యులు । జూడంగా తాండవంబు నురుచి
రముగనీ । యీడితరూపంచెవ్వరు । వేడుక మైకండు) వారి వీట్కానుభ
వముల॥ క॥ అనియానతిచ్చి యానా । ట్యనిమిత్తాండిని మహేశుడనురా
గముతో । దనపురికిగొనుచుజనియెన । తనిచెరితమువిన్నము క్తిదప్పదుమ
రియున్॥

—శ్రీకాళహ స్తికన్నప్పకథ.—

క॥ శ్రీమద్దక్షిణక్షేత్రాసామలనామమున కాళహ స్తివెలయుద । త్నీ
మాంతికమునబల్ల । గ్రామంబుడ మూరనంగ గలదప్పరిలోన్॥ ఉ॥ ఎప్పు
డుబాయకుండు పరమేశ్వరభ క్తిపయః పయోధిగ । న్నప్ప యొకప్పువేట
మెయినాటవికావళి గూడిపోయితా । జప్పుడుసేయ కొక్కతరు సన్నిధి
దాపుననుండువేళక । నెప్పలువ్రాల్చ జెప్పవెడనందరతో జనుడెంచి నంత
టనీ॥ చ॥ హరుడుతపస్వివేషమున నాతని ముంగలనిల్చియంతసు । స్తిరమ
తిశౌకమందునిచి శ్రీకలశ స్తితి వారిధారణా । సురముగదోచి ఫాలమున
నొప్పుగభూతిధరించిపుత్రయీ । తరవునబొమ్మకాంచునపు లీక్రొనిజూని
గముదివ్యలింగమున్॥ క॥ అదిప్రాణలింగమునుచూ (విడితంబుగవిడువని
వినిలేచిముదం । బొదవినచుచినలు దిగుకాలు । పరిలముగాజూడ నొక్క
ప్రాజ్ చెరువున్నన్॥ క॥ అకాలి త్రోవనాక । జీకంగితనగి సంస్కరిం
చిభలీ । నాకలఃకకము యమ్యోగ । చాకంపే చేకడటి ధన్యుడి వైశివ
క॥ వాయువమౌ క్తికపావ । కలఃచను గనుగొంటి షడ్భులోలో స్త్రీలం
బైచెల్లెనాకుగలగా । నాచకకటిగంప గోండునియగ భరించునీ । ను అను
చుం గన్నప్ప దేవుడీశునకు సాష్టాంగ ప్రణామంబున । యొసగుపటయి
తండెపోసిజము మత్సా)దేకుడి యింపునీ దనుమగ్గొనియనినాది బాస
చినగా నాయందె నాప్రాలకిం । గొనుచుగె నెను, చాక గట్టి యని నుట్టి

చేరిబుగాకుండగనె॥ ఊ॥ రాననన్బు కొట్టినను రాజకలావుని బుజ్జగించిన
 టై ననుబట్టి వేధకొనియెనను బుద్ధులుజెప్పియెననే । మోననునిచ్చిమోల
 బడియెననుపల్లెకు గొంచువ్రాకనే । బోననుమగ్ధభక్తుడహి భూషణుతో
 వసునీక్రమగజునన్॥ నీ॥ ఇక్కడ యడవిలో నొక్కండవును నుండగతమే
 మిజెప్పువేకాలకంత । గొరగులుమ్మెత్తపత్తిరి పూజసేయంగ మరులెత్తివ
 చ్చితి॥ నొం॥ వైరి । యేవిధితంబళ్ళతో వాదమడచిశోకత చెప్పవలగచ
 కుండగదీతు॥ । పరుససందడిద్రొక్కువడలేక సీతగిరివడిచివచ్చినివో విష
 నమువకును॥ గీ॥ గాకమాదర చెన్నయ్య గలసితనుచు । నిన్ను వెలియన
 వచ్చితి॥ నీకు॥ వలపటికి నొక్కవనితగా వలసివచ్చి । తొంటితపమి
 ప్పునేయగ తొడగితివియె॥ చ॥ పలుమః సీవునంబ బడిల్లెను చెమ్మరలే
 కదాగగా । వలసితొలంగివచ్చివోవారిజగభుడతొంటికైవడిన్ । మె
 లక్కవదప్పవేట మెలుసేడును విడుయెనర్పవచ్చితో నుంసార నన్నుబ్ర
 వనసమాదరణంబున మెలివచ్చితో॥ ఊ॥ ఎచ్చటకుండీయిచ్చటికినేగదుని
 బ్రతుకెట్టులీవనిం । జన్మగజొచ్చియొక్కకు మాసము నెక్కును నెక్కరి
 బ్బని । న్నిచ్చటచెళ్ళవైచియొక్కడికి బరుకైవైప్పనే । జెచ్చెరబ
 ట్టితెచ్చెదను శ్రును శతమయూఖ శేఖరా॥ క॥ ఒడలనగముగొన్నవగజ
 యు । యడవనగన గదు మాటలెన్నియనేలా । నెడలై నెవ్వరును
 నె । కడివా రెవ్వరిక మెలుగాలమునయే॥ గీ॥ క నట బున గట్టనగో
 చిపాత । నొం॥ వబడిసివిట్టులొంటికిరిగి । చ॥ కణ్ణు సమును నడలిన
 దికనైన । కొండలంగురిరుగ కుండువీవా॥ చ॥ ఊ॥ గలలు న్నెప్పగంబు
 లునుగండున గంభ్యమునీ వాన్వనీ । చ॥ రుం॥ నిను గలగొని జాగత
 యుదురెంటికి బా॥ । శ్వరయటులుంకమా నెకు కలైవచ్చిననెల
 సౌఖ్యముల్ । వరుగన్సెట్లనిన గగ విమోక్షగవిన్నునెప్పెగన్॥ క॥ అ
 డవులమనుచిడియలపా । లొడిప వయగముతేనె యెడుముల గోకుల్ క
 డుమంచి వెదురుటాగిర । మడిమ మాముండ నుండునవి యెన్నుడు॥
 వ॥ మరియునల్లుగాకమమనంబున నభిమతంబగునేరుచు లుంగుగడ్లుదర

గీతై నమాంసమేష్మగవైవేద్య । మిచ్చుచున్నవాడు హేచ్ఛివీడు॥ ఉ॥ ఏ
 నుదపస్వింఘవ్యగ హింసుడు యోగ్యుడుగాడువీనితో । మానకనాకుబో
 రననిమానిని ద్రోవాముసంభవించుము । నేనుగునొకరూ లూతవధియిం
 పడెయిచ్చటచచ్చరంబున । నేనునునేడువీనిగడు నేర్చున నూర్పుల కట్టి
 బాపెదక॥ వ॥ అరుచునతడూ దంతిదంతువాయ సంవాదంబెట్టిదనిన ఖం
 డశశింఘంఘంఘంఘం గాలెడు చెలదియఖండా కండపరశును పరిభాగంబు
 నందనతంతున తానరునకు జుట్టును జుట్టిన మాకులం బ్రాకినతృణగు
 ల్మలతా ప్రతానంబుంబు లాధారంబు గావించుకని కడునిల్చి ఘంటవేడి
 యుంగపోతంబులును విడిచి తదగ్రంబున శీతంబు త్పావించి ద్వార
 బంధంబులు సోంకగడ్లును బో నతచ్చాలును రవ్యంబులూగా నిమిశించిప
 రవుండప్పని గొప్పకరివీరయుకుళంబు లనేక సంఖ్యంబులూడు గేహీత బంధం
 బులనుసంధించి శతశతదశశతనశ కమలకాజివిభ్రాజిం ప్రహూత పూజా
 బంధబంధు గానేక కచనాని చయంబు గావించి చెలంకితసంధ్యలుగానం
 దకారి ననేకకక్తివాత్సర్గబల గొప్పచుండెనా సమయంబున॥ వ॥ క
 రియచ్చోకినచ్చి తమనానా కాశ్యమక గాంచిగో । పరవానేశము
 తోడ నిశ్చలనిష్ఠైదామట సంధించెనే । పురుషోయంచు నిజ క్రవచ్చలన
 సంఘాశోరు హంబుచే । హంపైవాదులు వోవదట్టి ఘనతు డాసీత
 హసేయచుక॥ చ॥ హరునభిషక్తుశాసకరినూ దలచెచ్చిన కల్వలుంసితాం
 బురుహములంబు గాంతకుం బూస్థిత్రకాలము నిట్లుగొల్వనా । తురమతి
 లూతసుతక్రూ విఘాతము పొదగ జేయు ప్రోహితే । నరసి వధింతునం
 చుగుడికంటనింతట బూన్చియుండగక॥ గీ॥ గజముచనుదెంచి గొప్పించు
 కరణిగాంచి । తంతువాయంబునన దానియంతరింబు । గొతియైనను
 జూడకదంతికరము । వెంటదలకెక్కిదొలిచియాద్విషముజంపె॥ ఉ॥ ఏ
 ప్పునుగాలకంధరుడ మార్పతికోటినమప్రభుండుగ । న్నప్పసిముగ్ధభావ
 వంససన్యగభక్తియు నిస్పృహత్వముక । శిష్యక శిష్యిన్లుగుక సేయలం
 చితపస్విమోలదా । నెప్పటిలంగు శూభరి ఖంచెను మోమునము

దుగమ్మలైన్|| క|| అందునొకకంటనుదకం| బందందస్రవింపుచుండహ,
 రుడుండగనా|| కందర్పహారుసిమీదను | తందరసుతుడటకువచ్చి తగసిరు
 మ్మిశెన్|| క| తలపైపత్తిరిహారుపై | దులిపిపలఁపూఁకమైనదొంతిశవుని
 ముం| గలనిడియప్పింపగదృగ్జలములు పత్తిరిమునింగిగారగ దొడగెన్||
 వ|| ఇట్లుగారుకన్నీరునిలువంగన్నప్పశి భూషణున కెత్తించిన యంతధాఁ
 రయ్యులబోలె మంగళఁబయి చెలంగెనట్లునుంగాక పిశంగతుం గోత్తమాం
 గశంగంబునం బొంగు గంగా తరంగిణి వృగాదపాదా హాసించొలంగి పా
 దోదకంబయినతంగజభుజంగనపాంగోదకంబు లింగోదకంబయియట్లుక్రివి
 నోదకంబులుం ద్రిణయనుమేన ప్రతిమలం బయియొప్పె నప్పుడు బ్రసాదికిం
 ద్రివిధూదకంబును బొందబాడి యకదాయ నంగన నంగవైరి సర్వాంగంబు
 లుంబ్రుం గుండగుచు న్నండె నప్పుడు|| క|| అగ్గలమయ్యెనుకన్నీ | రిగ్గజద
 నుజాంతకునకునిఖనోయనుచున్ | డగ్గరినేత్రముగనుగొని | బెగ్గిలిగన్న
 పృశివునిపేరొకని పలికెన్|| నీ|| కటకటాయిదియేమి కజఁబు గలిగెనో
 నిటలాక్ష సీకంటనీరుగార| నిందనిగారి నీరైన నాడును దడిగాదుకన్నును
 ధాకరాంక | జనకచేదనయు నిందునిమించు నప్పుడు నేడ్పు నెరుంగవహీ
 శఘాష | చీరచి చుడు విప్రచార మారడిబెట్ట కారింప గన్నీరుగానవ భ
 వ|| గీ|| రాలకువ్వంగ గన్నీరురాదునీకు| మన్నుమోవంగ రాలదు గన్నునీ
 రు | పరసతికిగాగ భంగంబుపడెడువేళ | రాలవశ్రులు నేడేల రాలెనీశ||
 క|| అనయంబున్నిట్లునేడ్వ | బనియేమియాలి సుతుల బాసి యడవులం | జ
 నవల సెననుచునేడ్చెదో | ఘనలోకములొ కడుబ్రోవగా వలెననియో|| చ||
 మరియును నాకటింగడుపు మండగ నుండగ లేకనేనినున్ | వగచెదనంచు
 నేడ్చెదోవనంబున స్కృగరాజియాగినన్ | నెరచెదనంచు నేడ్చెదవోవేస
 వినీ పనిపాటకోప ! నరిమూరి బల్లెకుంజ నితినంచు దలంచుక నిట్టులేడ్చెదో
 గీ|| చేడ్డుపురువుముట్టు జీవంబుపోకకు | పొగిలి పొగిలి కంట బుటెడేసి | నీ
 రుగారనిట్లునీవేడ్చె దోహార | కలదెనీకు నేడ్వకారిణంబు|| చ|| కలిగినశెప్ప
 వేయనుచుకొంగలిశంకరు నప్పలించున | ప్పులముచుగంగనేమి యికబుత్తు

డనేగలు గంగనంచున | శ్రులుదుడుచుకొ శివాయటుల జూచిననీ సరిలింగ
 ముల్సినుం | బలుమరు నవ్వరాతగులు బాసియు బాయదటంచు నాత్మ
 లన్ || క || ఈరీతి బహి మరియుచు | నూరార్చుచు నెవ్వడేటి కూరికు తు
 డ్రీ | యూరకు నాప్రాణేశా | యూరకు నాయన్న యసుచు నొడబడబ
 లుకొ || గీ || ఉమ్మరికెయింతయేటికి నుడుగుమనుచు | రొమ్ముననుశంభు
 నేత్రోదకమ్మలాత్త | నెసగుముగ్ధత కంటిలో కసవుగాగ | దానభావో
 సికోధిందు తన్నయనము || ఉ || అంగుళులగపాక సచలాంబకపత్తి మునె
 త్తిపట్టియూ | లింగముకంటిలో నెరసులేదగజాయని కాడ నూదునా |
 ల్కంగొనిగ్రుడ్డుపైని వురుగ్రకుట న బెట్టునుమీదయావిదా | సంగటచీర
 దోగినమనంబున గుందుచునుండు వెండియుక || క || కనుగొల్గించినద్రవే
 లిడి | గొనకొనియెత్తిననుగనుంగొన గారుజలం | బనికడకనొత్తినంగొ
 ల్గిన గారుందొంటినుట్లుకీలాలంబుల్ || క || కొలుకులురెండు రెండం | గు
 శులనదుమనేత్రమెల్లగొలుకులగతియై | జలజలజలములువొలుకగ | గొ
 లుకులనాకన్ను నదుమగూడంగడలక || క || పిండ్లు గారుచుండగ | నం
 జుచగన్నప్ప హరుదృగశ్రుజలముని | ల్వంజేయకకడుపొగలుచు | బ్రాం
 జలియైమొక్కులిడుచుబడిబడిలేచుక || క || అకటకటాయనహూహ | ట్టు
 కజుట్టుకతరుగు భ్రమనటునటువ్రాసుచుకొ | వికలతనొందు న్గన్నేటికిగార
 ణమరియుమరియు డెందములోనక || పీ || ఆనందభావములని పిల్లరించు
 నాహాషకచిహ్నంబులేదాననమున | గరుణాటాకు వీక్షణవారయంను
 నాజల్లనై యుండపుష్టములుగాని | ఘమకడంసార కలభా స్మృతిమెయ
 న్నుగన్నులబొడమునేమచుకజలము | దుఖంబుప్రేరేదొరగు పరంధనా
 రెండుకన్నుల గారకుండు టెట్లు || గీ || గంటినేమేని రోగం బుగల్గవూలు
 దప్పవోక యొమరికోడికెప్పవిధము | నొవ్వి మోపొరగప్ప నొల్లవ్వగంటి |
 పోటోతటిగన్నో మాదయో బుద్ధిదలప || గీ || మెలరొ యావిధంబుదు
 మాకంసగతియొ కాకయెండాకయిక్షిరోగంబొదీని | కేమిచేయుదును
 దుమాకెరుకలేదు | నామనానాధ నాయన్ను నాదుగండ్రి || క || మోక్షం

టివనుచు వెరతురు । నిక్కంబుగనీకుద్రిధున నీజనులిటునీ । కొక్కడచిన్న
ముబ్బుట్టిన । లెక్కెంటురె సురలు నిన్నులేకంబైనక॥ క॥ నీకంటిమంటమ
డసిన । యాకాముండాదియైనయరివరులెల్ల । నీకంటివారేవిన్నకగ్రీ
కంటన్నగుచునీకు గీడుదలపరే॥ గీ॥ ప్రాగాపదమైన తలపైనబాసిపోదె
యంగహీనులగన్నంతనంగనలకు । రూపవంతుండ విపుడు గురూపివైన
పల్కుగాజుచిరవ్వరె భక్తులైన॥ క॥ మునుహరికి నయనమొసగిన । మన
సీజహరు మహిమయెందుమడసెనాకాపొలం । బుననాబులుమృగముల
గొన్ననలుపువట్టిలె నాచునంబెట్లొర్చుక॥ ఉ॥ ఎక్కరితోరచింతు ధృది నె
వ్వరుయేమియొనతుకారాత్మల్ నె । వివిధింతవంత ధరియింతు ధరింపకనే
మిసేతునిం । కెవిధిబోదుపోక మరియేమని యాదెసజాతు మాటలిం । క
విమునేల । మందుబర మేళునికంటికి నేనరుంగుదుక॥ చ॥ అనిహషింబి॥
క॥ నీకంటికిమందగునే । నాకంటికికంటెమిగులనవనతభక్తి । న్నాకన్ను
మందువెట్టెద । నీకంటం గారు నీరునిలువం జెలువన్॥ చ॥ అనికన్నపుడ
నకన్ను కనుగీటినంతలో భల్లంబునం బెల్లగించి పంచవదను కంటిపై దనక
న్ను సమర్పించెనప్పుడు॥ శా॥ అనేతంబునగారు నీరుడిగెదేవా ధీశుడాకం
టినీ । గానవ్యచ్చినజూచి మందహాసరా భ్రాజస్కుఖాంభోజుడై । యాని
ష్టాపరచక్రవర్తిదన కన్నధేకంబు కోటిగుక । న్నున్వైక్యస్యము బొంది
యిందుటకునాహావుట్టితానిట్టనుక॥ క॥ శ్రీకంతునిదాకంటికి । జేకొన్న
సహజంబు చేరువనుండె । నాకేలవగవననిశ న । డాకంటికిదాడిపె
ట్టెడగ్గరిలెగువక॥ క॥ తనజెప్పుగాలశంకరు । గనుగొనకుం గురుతుగా
గగదియించిమనం । బురశంక లేకడాక । న్నును బెరుకగ బోవగా మనో
వేగమునన్॥ శా॥ అత్యధ్యక్షునిదాపచారుమహాకండాసక్తిమైనతరిం । బ్ర
త్యక్షాకాదేపిస్తా॥ శా॥ రామాయన్నకన్నపుయో । కృత్యంబేటికినంచుద
తగమమయ్య బట్టిన । న్నిత్యం గన్గొనవచ్చెన్నపుకు దృష్టిరేజ
ముందేజమున్॥ గా॥ హరుడు గన్నపుచే గొన్నయం బకంబు । మరలని
చ్చెనుయాకంటిమారులనదు । కన్నాసంగెనొయనగ నాకాలకంతు । న

వ్యనయనంబునీరునాక్షణమనిలిచె॥ ఉ॥ కన్నప్పకన్నులే హరుని కన్గవయా
హరుకన్నదమ్ములే॥ కన్నప్పదేవుగన్నులటుగామి నిజంబగునేని దెల్పయా॥
పన్నగభూమి కన్నులగ బంధములబ్బినయాట్లయిప్పడి॥ కన్నప్పకన్నులం
దొరగుగారణమేమిసహషణభావముల్॥ చ॥ హరుడుపురత్రయంబులగు
రంటగజాడగ మూడుగన్నులం॥ దొరగినవారిబింగునలు నూళ్ళవిధూ
షణులైతదాల్చె॥ నగుదెక్కపా నమన్నిసద్వగంత నిరంతరినిస్సజ్జల
స్ఫురణముచిత్తపానాణమును బొందగజేయుటయెల్లవారికి॥ ఉ॥ అంత
టన్నలటకొనురెనురాగజ ముఖ్యులుమొక్కచుక్కాను॥ భ్రాంతకమస్త
కస్తలవిరాజితహస్తసరోజులైచుదై॥ యంతవచోమచచ్చి కలసధికట్ర
భంసలు సేయఘానభో॥ భ్యంతర మంతయున్ మనుగ నానసధకరలు
మోయుచుండగ॥ గీ॥ కుసుమవషణంబు భూమిపై గురియుచుండ॥ బ్ర
మధులొప్పుగగడ్డున్నభక్తిరతికి॥ హరుడు ప్రవృత్తుగుటయు సచటయు
గ్ను॥ పొంచుకొనియున్నతపసిహషణంబి కాంచు॥ గీ॥ మొక్కిగన్నప్పజే
వసిత్రోలనిచ్చి॥ యతనిసద్భక్తిమాగ్ధ్యంబునభయపించి॥ నీకునెక్కులం
చునునన్ను॥ గాచిరక్షింపునని బలెగరుణబుట్ట॥ చ॥ శివుడననవసం
గమరజెప్పగలన్నదే భేదమిట్టమా॥ గ్ధ్యభవమాన్ మహావ్యమును నచి
తసాహసగౌరవంబుని॥ బృవివరలంబు గల్గమ ప్రభాకమ శాస్త్రునా
గమత్రయా॥ నివహములందు నెంచున నెట్టనందుమొన్నిచి తెనుల్॥
క॥ నల్లవొ నల్లవొయను చుట్టిల్లవతిం దనసి నొగడ చెప్పెర పడుదుం॥ ఎ
ల్లిభవానియుగనుగొన॥ బల్లవిత మనసురా డగుచు భక్తుడు భవుడనీ॥ చ॥
అన్యోన్య నిరీక్షణంబు సేయుతరింబర స్పరించు గంబులొక్కనవతై దొరికి
తెరసియెందొంటితేనంటిచేకొని యెందొంటి మావులొంగొంటి లోపల
చొచ్చియొక మాత్యంబువడసె పంచవ కన్నెలు చంద్ర నొవుకన్నెలుకొ
డునిడలోకాకలొ కేళుకన్నులు కన్నెలు మల నయిదోల్లయొరియికి
కంఠకన్నులు కన్నప్పకన్నులం గావించినచిరుచు బ్రహ్మయల్లెకన్నెలు
కన్నులు పన్నగధరు కన్నుల ప్రతివింబంబులో యట్లనుం గాక భవనయిం

బులు కన్నప్పనేత్ర ధరిత్రీజలంబులబాయు కొమ్మలో యదియునుంగాకక
 న్నప్పకన్నులు శంకరనేత్రగు ప్తాంకురంబులొ వెండియుఖండ పరశునే
 త్రంబులుకన్నప్ప నేత్రనాళికంబులోలోక నాయకాలోక నానాకహఘం
 బులోపానఃపుష్కంబునంగన్నప్ప కన్నులు వియన్న దీధరుని కన్నులయినీలగ
 శుకన్నులు కన్నప్ప కన్నులగను పట్టుయన్నాల్గుంగన్నప్ప నయనాంబుజంబు
 లోకాకయన్నాల్గుశంకరునేత్ర పంకజంబులో యననసువుగా దాల్చియుం
 డెనంతియకాదు॥ చ॥ అనలవి లోచనంబునకు నవ్వలి క్రిందటనుండుచా
 యనీ । శునినయనద్వయిందగుల జూచెడు ముగ్ధునిదృగ్మగంబుతో బెన
 గొనినాలుగయ్యెపుర భీకరనేత్రములట్లు నాలుగై । కనబడెనుదృష్టి బెన
 గంబడికన్నపరేడు కన్నులు॥ ఉ॥ అన్నెరికన్న పేర్వరు ననన్యగవీక్షణ
 తొడుదమ్మవా । రున్నతిలోడ జూచుకొనుచున్న తెరంగంబుంగనప్పదొ
 ప్పెన్నిజదృష్టిచేరిపుటి పేరడగిలెని శైక్యసిద్ధిగై । కొన్నయఖండచిం
 తయనిగూఢత రెండయి యుండె నానిలన్॥ క॥ నాలుగుకన్నులకాంక్షి॥
 ఫాలనిలోచనము కాంతిఫలియించెనికం । గాలునె యేగతి జూచిన । నూ
 లిపుత్రయము మిగుడ నుచ్చవమైనన్॥ గీ॥ చెరుకువిలుకాడు నెమ్మేను మరి
 యుదాల్చి । మచ్చరించిన గాలుండుమదముబెరిగె । క్రమము దప్పిన దొల్లి
 టికరణివారు । గాలుదుగె శూలి యేకంట గడగిచూడ॥ క॥ యుగయు
 గములనిటపైయా । నగధను డేకంట జూచినం గాలునెయి । జ్వరములుము
 న్నికన్నున్నగ జూచురుహరుని నుగ్రసయు నుండంద్రే॥ ఉ॥ అన్నియునేల
 నాటికెబురారికిపన్నుగ యాదయంబకం । బుగ్గళిగాలు వింపనకు నొప్పు
 నెచి త్తముచి త్తజారికిం । గన్నపయ్యావి లోచనము కాలము నతగనుండ
 నిశుమా । భృన్నిలయుండు లోనగునె పెద్ద యువేడక భూగ్రావాత్మకున్॥
 నీ నాడేపినాకినయనంబుగల్గినజూచు నేనిస్కవ్వసుతులచావు । హరున
 కీ యశ్వతమయాక్షిసున్నుండిచ నాచునేనం చెన్నయి॥ యుగము । నీనే
 త్రము సుడచిన బాచని బోవ గనిచ్చునే పుట్టిదొడుక । నీమక్షిదొ
 యున్న వేయును నేటికి హరుడు దియూ నుండన గమనడె॥ గీ॥ యితనినేత్రం

బునున్నున్ననింగుమాళి । యధిక సౌందర్యముతుడు నానవఃజనడె । య
 ట్టివేత్రంబు మున్ను గవృట్టియున్న । నెట్టికాతలమెచ్చునే యీశ్వరుండు
 డె॥ కన్నపనేత్రపంకజముగల్గగ నీశుడు సర్వసౌఖ్యసం । పన్నతనందెగ
 న్నపవిభాస్వర పాదముపాదరక్షసో । కన్నజభక్తవత్సలునిగా నుతియిం
 తరుక తువైరిని । పృథ్విగచెప్పసోకి జన సేవ్యత జెందెనుమాళిచంద్రు
 డున్ ॥ శా॥ ఈచెప్పించుకదన్నసోకుటగదాయీగంగదాతీథకమై । భూ
 చక్రంబుననున్నునింపబడియుం బూర్వంబునకబ్రహ్మదా । నీచెప్పున్నగ
 నుంట్లొపందెగిరిజాధీశస్థరస్మస్తకం । వీచెప్పేకుడుగాల్పబట్టి విభుడ
 య్యొక్కదేవతా జాతికిన్ ॥ క॥ హరిగానని చరణముగల । హరుభక్తులపా
 దరక్షహానుమాదురా । నరసింహలేఖకరు । శిరమున కాభరణ మయ్యె
 చిత్రముగాదే॥ డె॥ చెప్పేదేమియీ యెరుక జెప్పు మహత్వముచిత్రరూ
 పం । బప్పుమసోకశూలి భువనావలియందు ప్రసిద్ధుడయ్యె॥ యొప్పు
 లకుపుపుక్కిలపయో కణముల్ దడియంగబట్టిమున్ । ముప్పుముల్ జయిం
 చినమనో భవశత్రుడు నిత్యుడౌటయున్ ॥ గీ॥ ఇతనినిమాకల్యము ధరించి
 యుండుమాళి । విమలంబడయ్యె విశవ వినిమలప్ర । పాదభోగంబుకతన
 నుజననపుత్య । కహేతుడయ్యె॥ శతా సహిత డిలచు గీ॥ వృడుడు
 కన్నపు శేషంబుగుడుచు ॥ వేదశాస్త్ర వివేక వీధిగడచె । హరుడుగ
 న్నపు ముచ్చిక్షు రిగిం । విధినివేదాద్వయారీత వృత్తుడయ్యె॥ గీ॥
 కలగజేపంబు గన్నప్పలి గిగా॥ యుగమంతయు నిత్యుత్తమంగమ
 య్యె । హరుడు గణపాచేత లింగంగియియ్యె॥ సుదివభక్తుడయ్యెపి
 నాకవాణి వ ॥ ఇవడేకన్నపుచేగ నన్నిత సర్వంగప్రదాదయ్యెన
 నంగశాసనంబుననేక ప్రకారంబు భక్తానీకంబుకా తు వినినింప జ
 గజ్జనంబు నిస్సమంబంద నిందుధనుండందర గన్నపు శేషంగిటంజే
 చించతుర్వగళల బులానగాలె పగంబులెవ్విగావలసిండుగుగుడు చి
 రునవ్వచనముగంబున నిగరోత్రంజేత లెత్తి యాచిత్రజాతి జోహరువె
 ట్టికట్టనియె ॥ క ॥ ఎరు నొక్కొకలపే । రెరుగన్వా ఛి ముచెడగనే

వేడేలా । గెరుగుదు నెరుగుదుమరియును । మరియు నెరుగుదుచు నిన్ను
 మారవిరోధి॥ ఉ॥ కావుననీవరంబులును గాఢజనంహరయొల్లనీకృపా !
 ప్లాపితదృష్టిగాదుపయిబాఱుక యుండగబాదుకొల్పినా । భావముదృ
 ష్టిదృక్పరణపంకజసంకరమైచనంగనీ । వేవరమన్నగన్నపకు విశ్వవిభుం
 డొసగెడవిష్టము॥ క॥ కన్నప్పకునభిముఖుడై । పన్నగధుడుండెన
 శృంఖలాలోకనసంపన్నునిగావింపుచునా । కన్నప్పయహరునకెదురుగా
 నిల్చెనెనక॥ క॥ ఈలీలతోడనన్యో । న్యాలోకినతత్పరాత్ములైకాళాస్తి
 లొ । బాలాక్షుడుగన్నప్పడు । హేలాగతినున్నవారలిపుడుంబుద్ధుడు॥
 గీ॥ నేడుగన్నప్పపుకిటినీటశివుని । మజ్జనంబాగ్బుడున్నారు మరియున
 తని । పూజచేసింపువ్వులధూన్ధలేశు । నతనిశేషంబు పెట్టుదురభవునకు
 ను॥ క॥ కన్నప్పింపుటనవనిం । గన్నప్పయనంగబరగెఘనవైభవుడై । స
 న్నుతీకెక్కనతనికథ । విన్నంజదివిననుముక్తివేగమగల్గు॥ గీ॥ ముగ్ధశశి
 ఖండజాటుండుముగ్ధభక్తి । వరులగృహనేలునీరీతివసుధననుచు । బసవదం
 డాధీపుడుముగ్ధభక్తకథలు । చెన్నబసవన్నవిరుచుండజెప్పించుండె॥ గీ॥ త్రి
 తినిముగ్ధలకథలిట్లుజెప్పకథల । విధములయ్యెగ రాయనివికశితాత్ములగుచు
 శివకరుకథలకునధికనగుచు । నున్నభక్తులకునుబసవన్నమ్రొక్కి॥ చ॥ ము
 సువిం వెపు రారిగణముఖ్యుడిలం గళియంబనాయినా । రసుశరణుండుమి
 మ్మహారహంబును వేమముగానగించువా । యనువునశంభుతుల్యులగునా
 య్యలమిమ్మునగింపగల్గెవా । మనుటకునింతకంటె మరియున్యతయెద్దియటం
 చునుబ్బుచుక॥ క॥ అవిరళభక్తిసుఖపయో । నకవముంచేలుచునుబసవన
 ప్రభుమనుభ । క్తవరులుపేరొలగమై । సవిశేషానుభవమందజరగగనం
 తె॥ వ॥ మరియును॥

సకలేశ్వరమాదిరాజుకథ.

క॥ పెద్దలకు బెద్దమరిపె । న్నుద్దలకునుకెల్ల మొదలియుద్ధిధరిత్రిక ।
 బుద్ధులప్రొకనిబుధసం । పద్ధినిధిసుభగమితసుభాషానిధియుక॥ క॥ ను

మనోనురాగయుక్తుం । డమలినచిత్తుండుగుణగణాస్వతుడకలం । కమ
హితదానకళావి । త్తమతియువీణాప్రవీణతాధుర్యుండున్ ॥ శా ॥ య
మనియమానసవ్రత పరాయణవృత్తిదురంతరసంస్మృతి । భ్రమశమనైకసం
స్మృతియపారక్యపానిధినిగణతాతీయా । గమనిగమాంతలక్షత జగన్న
యతత్వవిచారపారగుం । డమితశమాదిషట్కాయుతుడార్యశీఖామణి నా
గనిధ్యరన్ ॥ గీ ॥ మనుచునుండునుసకలేశమాదిరాజు । దచ్చిత్రముమిగుల
చిత్రముధరించి । నెట్టులన్ననతంకిలయేలునందె । యనుపురమురాజధా
నియైయులరుచుండ ॥ క॥ వితరణవివేకరూపా । ప్రతిహత విభవములద
నకుప్రతిలేకసుఖ । స్థిరాజ్యము సేయనతతి । మతిచిక్కెనులింగజంగ
మప్రణిపత్తికా ॥ వ ॥ చిక్కిననతండు దక్కినకృష్ణ బులుడిగియుడు రాజ
ధరురాజోపచారంబులకుడెయ ఘడియదప్పుక పుష్పపత్ర విచిత్రరచనా
నిచిత పూజామందిరాంతరంబు నచిలచియగ్గించునప్పుడు ముప్పది రెం
డు రాగంబులకునుం బ్రశస్తంబగు రావణహస్తంబును బ్రహ్మవీణెయు
లావణ్యవీణెయు కైలాసవీణెయు నాశాశవీణెయు వినాకవీణెయు సారం
గవీణెయు గుగ్గవీణెయు గారీవీణెయు గిన్నెరవీణెయు జనకవీణెయు న
నునివి యూచీగాగల వీణెలందు ముప్పదిరెండు రాగంబులను శ్రుతులుండ
ప్పకుండగూర్చి యోజించినది యునయ్యుండు విల్కానొంచిన పంచవద
నునకే రాగంబు మనోనురాగంబు నాపాదించునా గాగంబునకు వీణెవిన్నా
ణంబుగా ధ్వనియింపవప్పుడ పురమేశ్వరుండా వీణెయపాణి పద్మంబున
పాదుకొల్చి మొగచాళంబులు నవతాంబునుందాళపట్టెయుంగతకరిబో
ళవణియు సారణంబును మృదునిధురస్వరంబుల ముట్టుచు గట్టుపట్టి పతి
చిత్త విగురోత్తవధారు సకలేశ మవధారు నిశ్యక శ్యాణయవ ధారు
ప్రాణనాయకా నాదప్రియాయనుచు నారాగంబుతా నాలాపింపనభి
ముఖుండై సప్తస్వర సంఘాతంబులగు నిరువదిరెండు శ్రుతులంగూర్చి
కావుళ నారాటయొక్కంబుగా జౌదళంబును శారీరంబును ననిబద్ధపద్ధతిగా
కరింజేసె గ్రమ్మరగమకసప్తకంబు సందిల్లి నల్లనమందీర మధ్యమతాళం

బుల యలంఘితంబులునిగుడ శుద్ధనాశసంకీర్నంబులు మెరయ దేశకుమా
 గంబువెలయశ్రుతి మధ్యవిశ్లేచిత తాళమానంబుల నూనంబులుగాజాపి
 ధాతువులునంగంబులును జాతులరీతులు నుండలుకొత్తబద్ధ రూపంబున
 వైశంబుదాశంబు సాలిపెల్లాపెల్లి జాయియనజాయియ చితమొయ్య
 రంబు భంజశంబునుఖచరంబును విషమంబు సుగ్రమోక్షంబులును భజి
 వణియెరవణియును భరణిమితాయినిజ వణొనివలంబని చయవైధనముని
 గీతిసుధాయినిగీతంబును విశ్రగ్రహిత్రత యంబునునంశు కలవితగాడం
 బులును రాగకొకునుబొచ్చగాడంజిగు దేశికాకునుసిందువు కరుణ్ణకా
 కును నఖకతకరియనుహిళువాయియును దవహరణంబుమను వాయిగుం
 డాగుండియు భ్రమరలయనుగుండి మోడామోడియునుధు వాశంబుతి
 క్కాయివాయిలు బొక్కాయియాదిగాగల రాగంబుల పాయంబులం
 బొరయకుండ దేశాక్షిధన్యాసిమలహరి రామక్రియలలిత సారంగనాట
 గుజ్జరిమేఘరంగీశ్లేశా వుళిమాశవశ్రవరాళి గాంభోజిగాళ పంచకంబు
 బంగాళంబు । స్వహోభైరవిద్వయంబును భళభంజరంబు గుండక్రియకాళిక
 దేవక్రియమధ్యమావతిందోడి చనంబునునాదిగాగల రాగంబులయం
 దుబురుషరాగ స్త్రీరాగంబుల రసిలత్యులక్షణ యుక్తంబులును చకార
 యుక్తంబులును నాచ గంభీరంబులును నూత్నసారోక్తి జాతంబులును న
 గుగీతంబులును బాడుచుండు సమయంబున॥ క ॥ తమకమతోనిఖలవాది ।
 త్రములును మ్రోయంగజన పరంపరసంతో । వముననటియింప హర
 గణ । సముదాయముగాంచిమ్రొకుక సద్భక్తిమెయి॥ ఉ ॥ పాయకయి
 ట్లహానికశము భక్తుడులింగసమర్చనావయ । స్తోమదినోలలాడగను శో
 భితరాజ్యరమానుఖంబులై । నాయతచిత్రవృత్తియొకయప్పుడు వ్రాలక
 యుండెనున్నెడం । గాయజవైరిసేవకనికాయముగన్తోనిపలుకనీగతి॥
 క ॥ మల్లగుసనదొల్లిమహీ । వల్లభుడీరీతి రాజ్యవైభవముమది । న్నొ
 ల్లకశ్రీగిరికరిగిమ । హేమాల్లాసతనచటయోగ యుక్తుండగుచు॥ క ॥ ఆ
 గిరిబిల్వవనంబున । యోగంబును శంభుభక్తియోగంబునుజె । నైగ

రిమెంబుగనొందుట । బాగొప్పగవినియె శంభుభక్తులచేతన్ । చ॥ విని
 సకలేశుమాదిపృథివీపతి మంతయువేగశ్రీనగం । బునకునుజేరిమల్లగును
 ముప్పిరిగొన్న మొదంబువంగనుం । గొనుమతిశ్రీప వినతకుధ్రుశంకట
 కూటకోటులన్ । ఘనతరపుణ్యతీర్థములగామిత సత్ఫలదస్త్రలంబులన్ ॥
 ఉ॥ స్ఫాటికపర్వతాగ్రముల భాసురశృంగములన్ మునీశసం । ఘాటజ
 కోటు లలన్నుగమ్మగోరగ సంకరభీమ భూమలన్ । హాటకపర్వతా
 గ్రముల నవ్యమణీయయైలపంక్తిపు । జ్యోతివులన్న దీతటులనాశ్రి
 తభ్రుశిలాతలంబులన్ ॥ క ॥ పాతాళగుహలబ్రచ్చ । న్నాతతపురఘా
 ములందునారామములన్ । భీతిదగుగుహంతములబ్ర । భూతవనజసర
 నికహాఘాభాగములన్ ॥ క ॥ గిరిశేఖునిస్వరని । గర్జరచతుములదృష్టి
 మాత్రసాక్షాన్తోక్ష । స్ఫురకరుణామంబుల । వెరవారగమరియుబ
 రుసవేదులగనులున్ ॥ క ॥ అతంతనిచ్చినిచ్చియ । మాంతకునేకాంతస్థ
 నర్చించుచున । త్యంతరతినతడుబిల్వవ । నాంతరమున్ద్రేరవచ్చెనచ్చట
 జూడన్ ॥ క ॥ రుద్రాక్షమహీరుహములు । రుద్రాక్షమహారూరుద్ర
 యగనుల్ । రుద్రాక్షనదీనదములు । రుద్రాక్షమయంబుమరియురూఢిన్
 జూడన్ ॥ క ॥ భసితధరిత్రీధరములు । భసితమహీరుహచయంబుభసిత
 పుగనులున్ । భసితంబునదులునదములు । భసితమయంబగుచునచటభా
 సిలుమరియున్ ॥ క ॥ లింగధరాధరపంక్తులు । లింగధరితీజ రాజిలింగా
 కరముల్ । లింగనదంబులునదులును । లింగమయంబగుచుకొంతలెక్క
 చనంగన్ ॥ క ॥ జంగమశిలోచ్చయంబులు । జంగమపృథ్వీరుహములుజం
 గమలతలున్ । జంగమశృంగుల్తంబులు । జంగమతీర్థములగములుసను
 తిశేషున్ ॥ క ॥ సల్లాపశైలజాలము । సల్లాపధరాజరాజిసల్లాపలతల్ ।
 సల్లాపగుల్మసంతతి । యెల్లెడగనుపట్టుచుండీనీక్షింపంగన్ ॥ ఉ॥ గాయ
 కకుంభీనిధ్రములు గాయకభూరి మహిరుహవళుల్ । గాయకగుల్మసంఘ
 ములుగాయకసద్వ్రతతీప్రతాపముల్ । గాయకవిస్ఫురార్జ్యగని కాయ
 ముగాయకపక్షిలక్షులున్ । గాయకగూఢకాత్యలును గాయకబంధగనిం

బపంక్తులున్ || ఉ || నాట్యరహస్యహీద్రములు నాట్యరహస్యమహిజాతసభ
 ఘమత్ | నాట్యలతావితానములు నాట్యరహస్యమహిజాతసభగల్గముత్ |
 నాట్యమృగప్రజలును నాట్యకలాపిదనేకపక్షులున్ | నాట్యలీలము
 భాళియును నాట్యవికారదానరంబులున్ || సీ || జ్యోతిర్నమత్యుజ్యో
 తులుకాష్టాగజ్యోతులుపై కరాడ్డోతగములు | జలశిలోచ్ఛములు జ
 లవృక్షచములు జలనిహంగంబులుజలమృగములు | బహురూపశిలలు
 సుబహురూపవృక్షముత్ కొమరారు బహురూపగుల్మలతలు | శివరూప
 దులును శివరూపగిరులును కొమరారుశివరూప గుల్మలతలు || గీ || ఘోషా
 ద్రులుభేచరక్షీతీరుహములు | భవరగుల్మవితానంబుభవరలతలు | భగ
 సరూపశిలాకుంజనగలతికలు | హర్ష్యమయగిరి తరుగుల్మహరిలతలు ||
 క || మృగరూపవృక్షకులమును | మృగరూపశిలావళులునుమృగరూపల
 తత్ | మృగరూపగుల్మపంక్తులు | బాగడొండెను బిల్వవనముపొంతన్న
 రియున్ || సీ || సురరూప శిలలునుసురరూప వృక్షముత్ కొమరారుసురరూప
 గుల్మలతలు | సురరూపగిరులును సురరూపతరులును గుమలైన సురరూ
 పగుల్మలతలు | చూత వృక్షములు ప్రసూత వృక్షములును చూత శైలము
 లుప్రసూతగిరులు | గంధర్వవృక్షముత్ గంధర్వశిలలును గురితేనిగంధర్వ
 గుల్మలతలు || గీ || నీడలునుదిరుగ కుండెడునిత్యతరులు | నడలునుదిరుగకుం
 డెడినిత్యగిరులు | నీడబొడగానరానిసాన్నిధ్యతరులు | నీడబొడగానరా
 నిసాన్నిధ్యగిరులు || క || దూరముననీడదోచుధ | రారుహములుశైల
 ములునుప్రహులుగిరులున్ | మారిక్రిడమొనర్పగ | భోరునజన్మించు
 బాలరారుహగిరులున్ || క || వృక్షములుగొన్నిగొలవగ | వృక్షనిచయం
 బునకిరీపిసవిపరతితో | నీక్షితిపైజనునంబర | వృక్షంబులు గిరులనెక్కి
 విహరించునొగిన్ || ఉ || ఎక్కిగనుంగొనన్ | జగములేడును నేడునులేట
 తెల్లగా | నొక్కొకగానగానవచ్చు నవసీరుహపంక్తులసట్టుయద్రులున్ | స్రు
 క్కొకయెక్కి యెక్కడకు ద్రొక్కక నుద్యమ మాచరించినన్ | జగ్గగ
 గొంతునక్కడకు సాగుదుమంబులు నట్టి యద్రులున్ || సీ || ఎక్కితలంచి

ననేరూపమైనను గ్రక్కున జేయుధరాజగిరులు । సగము మృగంబును సగ
మండజంబును సగము నగంబును సగము విటపి । ఫలవృక్షముల భాతిబరగు
శైలంబులు గొండలక్రియగరి గొనరిరులు । నొక్కొక్క ఘడియకునొ
క్కొక్క ఫలముల రాలుచు ఘడియార సారములును॥ గీ॥ మరియునొక్కొక్క
ఘడియకు గంజులీల । చెలగుచుండెడి ఘడియార శిఖరిచయము । మొ
దలుకొనగ మృగనతుకుదరులు । మొదలుచెంచిన క్రొమ్మల నతుకులత
॥ గీ॥ పొందవైచిన క్రమ్మర పారుచెంచి । యచ్చట ననెల కొనియుం
చక్కములును । రవియదుదయమందయదయించి వివికిచెరగి । రవిడిగగ
దీప్తిప్రోవుధరాజతరులు॥ సీ॥ నాలుగువాకిళ్ళనలిగాను పించుడు చాలుగుకొ
మ్మలనాల్గుచరుల । నడుమెక్కి చూడంగన గరంబు గన్పించు శ్రీతైలతరు
లు శ్రీశిఖరిగిరులు । గంగాదిస్నానాల కాంక్షమై నేతెంచి యెక్కిననగము
బయెల్లయపుడు । పాతాళగంగలోపల దానమాడించు గంగావనీజాత
గాంగగిరులు॥ గీ॥ మరియుదమలోన నొరయంగ నంటవొడమి । వరుస
దరికొనికాలెడు తరులుగిరులు । క్షీరవృక్షావళులున క్షీరగిరులు క్షీరపూ
రితదీప్తికళక్షీరనదులు॥ వ॥ చనియెక్కిననష్టాషష్ట నిధులుంగనుపించె
టితరులుగిరులు వెలయు శ్రీగిరులు॥ క॥ దధిఘృతయతకృత్తంబు
లు । దధిఘృతయతపర్వతములు దధిఘృతపూగో । దధివితతితటాకంబు
లు । దధిఘృతదీప్తికళునమరు దత్తాత్రేయములకొ॥ క॥ అమృతమయప
ర్వతంబులు । నమృతమయాప నీరుహములు నమృతతటాకా । కమనీయకల
సమభూములు । నమృతోజ్వల దీప్తికళును నయ్యె మృడలకొ॥ క॥ కనక
మయపర్వతంబులు । గనకమయావనీరుహములు గనకమయతటా । కనివ
హములు గనకోజ్వల । ఘనదీప్తికళును బధమున గానగవచ్చుకొ॥ గీ॥ కన
కమృగములు కనకోరగ ములగములు । గనకపత్నలు గనక భృంగిములుగ
నక । కుంజములు గనకలతకిపుంజములును । గనకరేణువుమరికనకంపుటిను
ము॥ క॥ కనకమయహమ్యాపంకులు । గనకోజ్వల గోపురములు గనప
ప్రసాదా । రనివహములు గనకపును । శ్లీనునెల్లెడ బిల్వవనములో గనుక

ట్టుకొ॥ చ॥ మణిమయ పర్వతంబులును మ-జుడచీయ వృక్షవాటులున్ ।
 మణిమయగుల్మ కూటులును నశ్యమణిమయమగ్ధికాళియున్ । ప్రణవతనవీ
 సరత్నమయ పర్వరత్న నికుంజవల్లికల్ । గణు కీ నెరిగి ఒక్కొడల గాన
 గవచ్చునుశ్రీనగంబునన్॥ సీ॥ ఒకమాక్రమచాడంగనొకకొమ్మ శోకంబు
 నొకకొమ్మనురగియనొకిటివటము । నొకకొమ్మకురువకంబొకకొమ్మక్ర
 ముకంబునొకకొమ్మఘనపారముకటిచెరుకు । నొకకొమ్మ చందసంబొక
 కొమ్మదిలకంబునొకకొమ్మచంపకమొకటిగ్రోలి । యొక్కొమ్మమ్మమ్మ
 మొక కొమ్మవకుళంబు నొకకొమ్మ శ్రీధలం బొకటిపొమ్మ॥ గీ॥ నగుమ్మ
 పారునొకమాక్రమి యందువూచు । నొక్కపువ్వులబు వరవాది యొక్కవృ
 త్తై యొక్కపువ్వులబు శాపంబుయొకటిగోగు । యొక్కపువ్వులబు కరవీ
 రమొకటికలువ॥ సీ॥ ఒకపండుసహకార మొకపండు జలపీఠమొకపండు
 సారంగమొకటియనటి । యొకపండునేరేడు నొకపండు వెలగ యునొక
 పండుఖజూర మొకటియూద । యొకపండుపాడింబు యొకపండుమోపి
 యునొకపండుగంగరేణొకటిపనస । యొకపండు మాలుర మొకపండు
 ద్రాక్షయునొకపండుతుమికయునొకటి నెమ్మి॥ గీ॥ మరియుమొదలొకటై
 యుండివ్రాసినూద । పెక్కురూపములైయుష్వభూమిజములు । వెండియు
 నువృక్ష మొక్కటైయుండి పెక్కు । వణకములనొప్పు బహువృక్ష వాటికలు
 ను॥ క॥ ఒకదిక్కునలుపు దెలుపును । నొకదిక్కుగ పోత వర్షమొక దిక్కు
 నునొం । డొక ఒకమాంజిష్టంబును । నొకచోరక్తుమయు నొప్పు చుండున
 గాళిన్॥ గీ॥ కొంతవిద్రుమమును మరికొంత ద్రాక్ష । కొంతదారత బలి
 దాంబూలికొంతమరియు । మూలమొకటయ్యు బహురూపములు ధరిం
 చి । వలనుమిగులుచు నుండెడు వల్లరులును॥ చ॥ వెండియులింగాంగణంబు
 లకడకుంగడు పడినడ తెంచి నుడిగొని కసవుడుడుచుమాదుతం బులును సరి
 యుమందాకినీమాళి మందిరాబంధ బృందంబు నందంబులుగా సంఘలుగ
 లయసమ్మజకంబులు శ్రేయస్వల్పసహకంబులును చెరుకుదిండిజోడుంగర
 కునుంటబుమియు మిక్కిలి కంటగండ గింపు గాక యింపుగా గ్రుక్కనగ్రు

కుల న సృష్టగోన్న చుక్కల రాచ తాల్పగేహంబులకు మచ్చికవచ్చి మజ్జి
నందార్చు తీర్థంబులును చండచందన మందార కుందార కింద కుందను
కుంద మందిరశతానంద సంకాశ మహేశు నగంబు సాంగంబుగా నంగ
గాగంబుదల కొల్పవచ్చి చందనాగంబుల పూగంబులు నుకుంజరదనుజభం
జనునక జలి పూర్వకంబు గామంజుల ధూపంబు లగ్నింప పీఠవకవిసవిసం
జలదేంబు ధూపవసు ధారు హంబు లనివ హంబు లును సద్బిదానం
క్షుద్రంబులును నిందుధరలి గ సందోహంబుల కమందాను రాగంబు
లొంజనంబులిచ్చి వచ్చు వియచ్చరరవణీ (శ్రేణివిభ)ను బు కైకొనిచ
ర్చణ సంప్రజ్యోతి సుఘాత బులును చిరుతొండ నంబిచిత్తం బొత్తిచూ
డ కండిపనిసువుంగూరగాచించి యూరగించిన పంచాన్య మూతులకుఘ
లంబంబుల సేయు ఫలవృక్ష ఫంజంబుల సమాజంబులను ఖండ శశీమండ
నులింగమండలికబండిన వేడుక విడియంబులుసమర్పించి క్రమకప్రమోక్షసా
లంబులజాలంబులునుగన్నులపండుగైయందువెండియన్ || క|| తమతమవే
ళ్ళనుశివలిం । గముల బతిష్ఠించిపృథ్విగగములువృక్షే । శమహేశనమో
యనిచ్చ । త ములుగొలునువృక్ష లింగసంఘముమరియన్ || క|| గిరులుగి
రిగవృక్షమున్ । హరునిప్పిగిరిశరణమనుమగొలుచున । స్థిరగమ్ములు
మ్మగనాయక । శరణమనుచ్చగేశలింగసంఘముగొల్చున్ || క|| ఖగవా
రాకశరణమనుచు । ఖగములుజనుగెంచిగములుగ ములయివేటకన్ । ఖ
గలింగములభజింపుచు । సగణితభంగభక్తిమెలగుననవరతంబున్ || క|| ఉ
రగాలయములనురగము । సురశేష్వరశరణమను మనురుమతిగొల్చున్ । శ
రణంబశిశగుమనమాన । కరముగొల్చులింగములస్వకస్థలులందున్ || క|| జ
లనాచుకశరణమనుచు । జలజాకరసంఘములునిజస్తబులందున్ । జలలిం
గములమగొలుచు । ప్రియశీతులతీర్థము లనిజేశులగొలుచున్ || క|| మునినాచు
కశరణమనుచు । మునిలింగంబులనుగొలుచుమునితతీశబగే । శనమోయ
నుమనుశబరరా । ప్రియనివాసము శరలింగముగొలుచున్ || చ|| ఉపమ
కుయారఘేమగునుక్రతపంబొనరించుదానసా । ధివులునుమోదబుట్టలిడ

దేహముగానగరాకగట్లయ ! ట్లపరమతాకృతిక వెలుగునట్టి మునీంద్రుల
మీదవృక్షము । ల్నిపుణత మొల్పవృక్షములలీలనగ్రాలు మునీశ్వరాళియున్॥
క॥ శీలలననగపెనగిపెరగి । శీలలగఃనిబాలుచుమునులశిరములువిడిమే ।
నులుమునుగబెరగినీలా । దుర్రులచెలువము దాచ్చియుండు రూపితమును
లున్॥ గీ॥ పరమతాష్టేతిభావనాపరతదగిలి । ధరణీకాష్టంబులక్టులప
రగమునులు । భువిదలలుమోపిపదములుదివికిజాచి । రేయుబలమునుద
పమాచరించుమునున్॥ నీ॥ ఓరిగాలపెనువ్రేలుధరిణిపైమోళకతపమా
చరించెడుతాపనులును । పంచాగ్నిమధ్యభూభాగంబుల బయల్లుమించి
పారెడు పాపికాంచలములు । జలపత్రఫలకందశాకముల కలార్చుతైత
పంబులు సేయునట్టిమునులు । వృక్షముల్వెట్టగభక్షముల్ భుజించియ
క్షయకాయులైయలరుమునులు॥ గీ॥ పర్వతములిడధీక్షముల్పరగగోను
చు । నిర్వికల్పసమాధులైనిలుచుమునులు । మరయుజనకేళివనకేళిఁబరిగి
తిరుగు । చుందురందుల నెందునుయుపయువతులు॥ క॥ వలచిస్వయం
భుర్సింగా । ర్చులుసేఁగుగనచటికతులసంఘములొలుచున్ । జలకన్యలుబి
లకన్యలు । జలపురుషులుబిలపురుషులుజరిగుదురచటన్॥ ఉ॥ గండచ్చ
గంబులున్నరమ్మగంబులుశారభభండరీకవే । దండములన్మహారాగ
వితానములున్ ఫణిభుగ్వ్రజంబుభే । దండములంస్వజాభిభవ రోషము
లన్నెడబాసియధికమై । నొందొరుగూడి మూడిమనుచుండును బిల్వప
నాంతగంబునన్॥ గీ॥ అట్టిబిల్వవనమహా త్యాగిశయము । గఃవిరుతిసేయు
చునుదముగాంచివేట్క । వినయుడైవనంబెల్లపెదకికొనుచు । వచ్చునక
శేషమాదనాహ్వాయునియేదట॥ గీ॥ మల్లరునుగాంచియాయయ్యోమన
సుజూడ । దలచిదివిభువిసిండంగదనువువెంచి । యతడునడఁచెన్ త్రోవ
కునడ్డముగను । లీలబవళించెతెరువెందులేకయుండ॥ వ॥ అట్లునుమల్లరు
నుగాంచిమాది రాజిట్లనివితరించె॥ ఉ॥ అక్షయకార్డుడైవెలుగునట్టి
యతీంద్రుడొయట్లుగాకర । షోణితభృత్తోయిత్తెరగుగాకధరాతలవ్రా
లియున్నరు । వ్రాక్షునగంబాశాంభవనిగానుచు తత్సముచిత్రమోసద

భృత్యత్రాణుజ్యోయో పథంబునకడ్డమువడ్డదీక్రియన్॥ క॥ అనితలభృ
 యుచునటుట । జనరామికిమాదిరాజునవిచిత్రుండై । కనియెదనిపుడ్డి
 యగ్రిం । బనిచనియెనుశరమాదెనకునైమూడేండ్లున్॥ చ॥ చనిచనియుత్త
 మాంగనుచుచక । టిగన్గొనితేకమున్నుసా । ద్వనజయుగంబు పైబడక
 తొనెటవచ్చుటదప్పకుంచుచ । య్యననిరునాలుగేడ్లగినంఘ్రిసమీపము
 గానకచ్చుం । గనగొనలేక మాతభయకంపితడై రతి సన్నుతింపుచున్॥
 ౧౩ సాష్టాంగకవచస్యపాత్సరిప యోగీంద్రజాంగంబుచు । ద్వపా
 గమ్యమాణేనయెంచుడు భవద్వివ్యస్వరూపంబుని । స్పష్టాకాలముగాగ
 గాంకెదననశక్యుండు । బోటకన్ । శిష్టాచారభవత్పదద్వయముదర్శిం
 పంగరక్షింపుమే॥ చ॥ అనియనేకప్రకారంబుబంబ్రస్తుతింపునదత్పార్శ్వం
 బుననొడలుగెడతత్త్రి దృఢంబుకీద్యయపరిమిత కాలంబలోలభావంబున
 లేకున్న మాది గాజుమల్లరునుం గనివుల్లసితహ సితవక్త్రుండై యిట్లుని
 యె॥ మ॥ పిలమూదన్నభవన్మనోద్రధిమచున్ వీక్షింపమేమివిధం । బు
 నపతికంగిరిమీపునాహసేని మమ్ముగంటివేలెమ్మలె । వ్యూహచున్గొగిట
 తేచ్చగూర్చుకొనిరి గాన్త్యధీశ్వరంబుచ । య్యసభెట్టెందననత్ప్రకాదమ
 తడాడ్లగిరిగిరినంబుండన్॥ క॥ అనుచును త్యానుభవాం । బునిధిందే
 ల్పాదను గొంకప్రొద్దుబిటపిని । కనుగొన్న దనిములవనీ । విపినంబున
 మనగవలయెనవాలాయెంబున్॥ గీ॥ ఇట్లుమల్లరునానతినిచ్చుటయును
 మాది రాజు ద్యుపనియిట్లుబోయెడినయ్య । పెన్నిధానంబుగనియునుపే
 దపతిచ । భూనిసేవరికబోవునేకాశుడగుచు॥ క॥ విమలగుణాకరసి
 చుడ । కిమలములుగంటెనెట్టెదంధస్యడనై । లిమలచనననితకొక । ని
 మిత్తమున నిచనమిస్కయి నుచున్॥ ఉ॥ మల్లరుసచ్చుచుల్లసితమాస
 నుడైయొకదుచ్చుచెట్టువా । టిల్లగ లేసినీటకుడింది సమాధినిమాదిరా
 జుచ । రిట్లునుటలముగాను యొకక్రేవక ప్రవసిజాతమారగా । గొల్లని
 రూత్తుగైకొనియాగొల్లననాతసమీపప్రభుగక॥ నీ॥ కరపువేల్లెంపు
 భీమాదముని గుహని రుఖోడముదొప్పచెపుచీర । నంబులునడి

బొమల్ కురుముక్తి-మెడయును తక్కి-రొమ్మబరడువ్రక్కలట్ల । కాద
 కన్నులునుల్లిగడ్డంబు జంజురుపల్లవెంట్టుకలునునల్లమేను । ప్రాకువట్టిన
 పండ్లుబెద్దచేదోయియువీక కాళ్లునునట్టివీపునమర॥ గీ॥ కటిఘటించినతి
 త్తీయల్గ త్తినుచ్చు । గోకలునుజూడుగావునుజోకమీర । గాలిదంపర
 వెంట్రుకల్మాలియాడు । దొడ్డమొలగ్గచ్చజారంగదోపికొనుచు॥ క॥ ఈ
 లీలబెట్టునురిమిరి । యోలోకింపుచునుగుక్కరాబిలుచుచు । నట్లోలికరి
 కరవిడుచునొరి గాలంనిలుచుండునడచుగరములమరియు॥ క॥ గొ
 డ్డలియుగూటికుండయు । దొడ్డగుపరికంపత్తుమ్మదుడ్డునునెడ్డంబడ్డటిమే
 కపిల్లల । నడ్డముగానొక్కచంకనలముకమరియున్॥ క॥ అడాడనిలిచిమె
 కనుల । గూడంగాదప్పవాట్లుగొనుచునువెసగా । జూడన్మాదప్రభు
 నకు । నీడయగుచునున్నపణకనెలపునకరిగె॥ గీ॥ అరిగియందుకాయల
 న్నియురాలిచి । యంతబోకయతినియంగమునకు । నడ్డమైనకొమ్మయర
 గొడ్డియపుడుగొల్ల । గొట్టెనాతడుగలికోపగింప॥ ఉ॥ కొట్టుడుగాంచి
 మాదరసుగోపనుడైచెడుగొల్లయీవనిం । బుట్టవెనీకుగొట్టమరి భూజ
 ములీగతిమాకునీయై । నట్టికుజంబుగొట్టనెటులాడెకరంబికనోరిగొల్ల
 యి । ట్టట్టచనంగనీకతెగటారైదనారైదరుటక్కానుని॥ ఉ॥ నావి
 నియెట్టమల్లరును నవ్వుచుబావుతపస్విబావునా । దేవరపాపివంచునను
 దిట్టకోపులుపావులకధరిత్రీ । వలయుంబునందుగలరేనిను బోలరదేటి
 యేనుపా । పాతకవృత్తినయ్యెడస్వదానలదగ్ధులుపాపదగ్ధులు॥ గీ॥
 స్థలదమర్షగ్రహాగ్రనిర్ఘాతములను । గుల్లకలకలుగాదెహృత్పునర
 సి । యిదకోపానలజ్వాలనింకిపోడె । ప్రస్తుతోచితకమలమరందధార॥ గీ॥
 ఉత్కటంబైనకోపాగ్నియుక్కజేసి । నలగదేసచ్చిదానందజలరుహం
 బు । సద్విచారంబుసోంపునిజ్ఞానపెంపొ । ధ్యానబృంభణమోయిదితప
 సుగుణము॥ క॥ నాకున్మొట్టగ భూజము లీకానక లేవెయనుచు లేలాజె
 ప్ప । న్నీకునుగూచుండంగా । లేకున్నవెయివనస్థలికమరితరువుల్॥ క॥ ఇ
 క్తిప్రశాంతాత్ములుధర । బుట్టుదురేయెందునిన్ను బోలదపసులే పట్టునగ

బరికనిన్ను । ట్టిట్టనీబలురంతుజేయనేటికివినుమా॥ ఉ॥ భూరినదీప్రవాహా
 మునబోయెటినల్ల నియవ్యభల్లమున్ గోరుపడంబుగా దలచి కూడగనీది
 యీతకానిద । ద్ధోరవృగంబు బట్టగనికూలగతుం డుత్త్యజింపు మన్ననా
 సారెకువాడువీటొకలుప జావగనిచ్చునేవాని నెమ్మొయిన్॥ క॥ ఆసరణినీ
 చసంసృతి । బాసీయు బాయంగలేని బద్ధునివిషయ । వ్యాసంగము దాదొ
 లుగక । మోసపరచు దానిగొల్వ మొదలన్వలయున్॥ క॥ సొంగుచునంగన
 చిచ్చరు । కంగాబోవుచునుచెరగా రెడిచనిపై । కొంగాసరించు నట్టల
 సంగముడిగికోపముగ గజాలనియతికన్॥ గీ॥ సన్యసించిచనుచుతనసతుల
 సుతుల । నాత్తులకుసప్పగించుమూఢాత్మునట్ల । కాదెసంసార మొల్లకకా
 నకరిగి । రాగదోషంబులుడుగనియోగిలాగు॥ క॥ కడునలుకనూతిలోనం
 బడితెప్పలు వెదకు మూఢుపగిది । యకాదెవడి సర్వము విడిచియు
 భ్రమ । పడినెలవాసిందుదపసి బాటియె దలపన్॥ గీ॥ బాసలేటి
 కివేయిజెప్పంగవెట్టి । దెలిసెరో కలిదెండు వేదలనునమర । జుట్టు
 కొనియెద నన్నట్లు జూపెత్తక్త సంగ సంయమి యాసబా యంగలే
 మి॥ చ॥ పలుకులునేటికి స్వేరుకు బందిముమందొక యీ నెచిక్కినన్ । గె
 లావకయోడినట్లు కడు నేర్పుమొలున్ను యిచాటొంత్రిణి । దళితల మంతడ
 ప్పిననధఃపతితుం డగునట్లసంసృతిం । దొలగినయోగి యాసమది నూలొక
 నీయించుకయుండె నేనియన్॥ చ॥ అనిముదలింపుచు దననిజా కృతిదాల్చి
 నమల్లకాజుకనీం । గనుగొనుమాదిరాజు భయకంపితుడై తల వాంచి సిగ్గు
 నం । గనుగవమూసి బాష్పములుగారగ నేడ్చుచు నాకునేడుభ । క్తినియ
 తినేడజూచ్చినను గేవలతామస మాయవాయునే॥ క॥ గతమతిచైతన్య క్రి
 య । లతికయముగ గల్గియుండు నంతకును గ్రియా । స్థితయెట్టట్టుల నడుప
 క । సతిక్రమించునం మారగుగు హరు కృపయన్॥ క॥ అదియెట్టులకను
 గాయము । పదిగిపుడుక సెందుగాక పండుగు నెవ హే । శుదయములేటికి
 డులచిద । భృగయాము గోరినను భక్తి గుర్తి దొరక నే॥ గీ॥ ట్టిట్టన
 స్సుబోలేడుకమికెందు । నిష్పహితకల్గి రుచు నెన్నిధిములను । దా

గొండ్రికొనెడిమాదనవనవిని । గాంచినుల్లరుసతిభక్తి గొగలించి॥ క॥ రా
 కవడూరకములు । ముకడకీరీతరా సవధులెనుభూ । లోకమునక
 నుపగామే । మీకృత్యమపన్నీచార మితయసుమ్మి॥ చ॥ వసుమతి కేగుకా
 రణమవస్యమనున్నది విన్నుచేప్పెడం । బసవశరారి పంపునను భక్తుడుభ
 క్తివివధనాధమై । బసవడనంగభూస్తలమునైనవతారమనొందెతత్సు
 ఖో । ల్లసకునసంగతిం దలదొలంగక చిత్రసకేళి దేలచు॥ ౬౧ పరమశి
 వాచారస్ర । స్ఫురణంబునబొందజయుచుంబాంచాశ । త్పురచిరసములిద్దర
 పై జరియింపగవలయు బరమ సంయమితిలకా॥ గీ॥ ఇప్పుడా నూటయేబ
 దియేడులయ్యె । నిలకును నేగుదెంచియింకనుబదేండ్ల । కేనరప్పించు కొనెడ
 నిన్నిట్లుగూడ । నేడునూరేడ్లుజనగలేదిందునునికి॥ వ॥ కావుననీవు నేటను
 డియుఁ చొట్టనయిండు మనినట్టుకొట్టక కట్టడి దినంబులుంగడచు నంతకుం
 బుడమినుండి యఖండసంవిస్మయిండవై వెండియు మాకడ నుండంగలవా
 డవిప్పటికి నిచ్చకుమెచ్చువరంబు లిచ్చెడం బుచ్చుకొని చనుమనిన మాదిరాజు
 గంపయోజంబులు మోడ్చిమల్లరుసుతో నెట్లనియె॥ క॥ స్త్రీయందమేపర
 స్త్రీయాయువనస్నాయకదినిజాలయమునుర । శ్రీరాన్ననధ్రువమునీశ్రీ
 యసమీశ్వరుని పదవిచెల్లునెకోరన్॥ క॥ ప్రాణేశ్వర యితరవర । శ్రీణిన్నే
 నొల్లనెరుగరేయనికట । కోటింబడిశరణనిక । ల్యాంబునకేగె బసవా
 మాత్యుకడన్॥ డ॥ అంతకమున్నయాబసవడాస కళేశ్వరుమాదిరాజధీమం
 తుమనంగ మేశ్వరునిమధ్యమునన్ బాడగాంచిలేచియా । ద్యంకభక్తియు
 క్తిమొయిదండ నమస్కృతు లాచరించిత । త్స్వంతముసంతసిల్లనుపచార
 పరంపరలాచరింపగన్॥ క॥ వాత్స్యంబున బసవని । సత్సంగతి ననుభవాను
 సంధానంబు న్నొత్సక్యమంది యాతమహేశ్వకుడై మాదధీరుడుండెం
 ధాడె॥ క॥ ఆచూది రాజవరితం । బీహి చదివినను విన్న నీహితవస్తు
 స్తోమంబు లోడవుభక్త శ్రీమంతుల గుదురిది ప్రసిద్ధము జగతి॥ స్కర్ధర
 ద్వైతాద్వైతాభి శాస్త్రద్వయసమదిత భేదప్రేభేదేతిరాధ్వా । తతశ్రీవి
 ర్చితవాధిగ నిపుణధీ ధీరపూర్వేశభక్త । భ్యాతస్థితాంగ లింగైక్యమత

మహిమ నిష్కాసితాద్వైతవాచా । చాతుర్యా జీవజీవేశ్వర తరమతా
 జ్ఞాతృదత్సత్సమూహః॥ ౩॥ ఛృంగిరిటగోత్ర సంభవ । జంగమ లింగాదక
 నావిశారదవల । త్వంగీత శాస్త్రహరగణ । గంగోత్పత్తి ప్రకారకావ్య
 ధురీణా॥ పృథ్వీ॥ చతుర్విగమసారవాత్సరణీయు క్తసతాకావ్యని మితప్ర
 లాసకామితవిశిష్టము క్తిప్రదా । జితస్మర వికాగభాసితానః ప్రచార
 మహాద్భుతప్రతచరిష్ణుతాత్యపితసర్వపాపప్రణా॥

గద్య॥ ఇతి శ్రీమత్పాలకురికిసోమేశ్వర గురుప్రసాదలబ్ధ ప్రబంధనశ్చక్రియు
 క్తశ్రీపిడతీబసవ నార్యసత్పుత్రకుల పవిత్రసోమయనాను

ధేయశివకవిప్రణీతంచైన బసవపురాణంబనుమహా

ప్రబంధంబునందు-తృతీయాశ్వాసము.

బసవపురాణము చతుర్థాశ్వాసము.

మడివాలుమాచయ్యకథ.

శ్రీభసితచికిసి శాపము । నాభరణవరాక్షసానికాంతనసవే । శోభి
భ్యాసంతతనుత । శోభితముఖవాలకురికిసోమాగార్థ్యా ॥ గీ॥ దేవమీరుము
న్ముద్విపదగావించిన । బసవచరిత్రమేనుభవదనుజ్జ । బభృహృద్యకా
భంగినా నేర్చిన । అట్లువిన్నవించునవధరింపు ॥ గీ॥ నురియుధరనోష్ఠమడి
వాలుమాచధీను । డసగవం లేనిసూరుభక్తుడతులజంగ । మార్చనాసక్తది
త్తుండువ్యాయనిష్ఠు । రప్రగల్భాక్తిహరుడువీరవ్రతుడు । చు స్వేశగతా
భిలేంద్రియదుశోభవసిష్ఠుమనుప్రకాశ్చితా । త్యవిరళకీకామండనుడవాస్త
పునర్భవమాగళవృత్తిన । త్యవిమలతాత్వకానుభవయంబుభిదిత్రు-కవప్ర
వృత్తశా । త్రవనివహించునిన్నత జరొమరిణుండునియొకటాత్ముడు ॥
క॥ భాషావాలకుడురబక । వేషావృత్తియొడ జడవిగ్రహుడుజగత్తోషక
రహరభక్తి । విశేషాస్తానంబు వెలుగజేయు వియయై ॥ వ ॥ అట్లు తిహ
తప్రభావుండై యొప్పురిగెయను పురంబునంబురభజన భక్తపదంపంకే
రుహన్మృగలషట్పురుండై యుండు సుమనంబున ॥ క ॥ బసవన్నభక్తి
వారిధి । యచలారగనిండికొనుకాన్పదనగుచు ॥ దెసలంగునిట్టిపొడు
కగ । నసమానుడుగూచశౌరియతిహాషితుడై ॥ క॥ జంగమదీక్షుమదిసియు
పొంగగనిబసవమంజుంగళజేతక । సాంగసపర్యలుగొనుచున్ । జంగ
మకోట్యర్చనములుసలుపుచుబురిలో ॥ క॥ ఉండుచుసమబండికయహి
మండనుసద్భక్తవితతిహాస్యసకొకల్ । నిజారువేటగొనివే । కొండొకరేపు
నికుసుదక... త్సహమునన్ ॥ క॥ చనిచేతులకలివ్రానుది । కినిగుడ్డిగతియలు
సేసి కేలన్వాలో । య్యనసంధించుకసద్భక్తనివహధౌలాబరములుచా
నిచిత్రోవక ॥ యి॥ తారధరాధిరంబు తిర జనుదెంచుచుపట్టాంబులో
వారలుశంభుభక్తతతివస్త్రములంటక । పొండుదవ్వగా । దూరకుడంటు
కొన్నబొడుతుబడనంచును జాటుకొనుచుం । టాగభటియతుడదా
నిజాలయసీసకునేగునొకడు ॥ క॥ చనితనతెచ్చినవణుగులు । నునువధ
గఘటియించి గడెంమాల్కొలుపునెడం । జనిజంగమంబుడుగగొ బృన

మొక్కచునిచ్చునెట్టిపుట్టందైనన్ || క || ఆకోకలుదకవైదిన | శ్రీకంఠుని
 భక్తులడగజిహముడిపడక | య్యాకొండనియందిచ్చును | ప్రకటముగశం
 భులింగభక్తమహాత్యక్ || క || ఈవృత్తాంతంబంతయు | శ్రీవరశరుభక్తివి
 తాచేవిబలవం | డావిర్భవచచ్చుతుండె | వేవిధములబ్రస్తుశిలపవినిసగ్గు
 కులె || క || కొనియాకిరట్టియచ్చుడ | తనినవిరళశంభునైక్తితత్వమునేకాకిని
 పాధభక్తిభాషయు | పనియరుగుదుమిట్టినిష్టవినమెన్నునన్ || క || ఈ
 జలమిబలమనీ | రావక బీమహత్యమఃతరసులభం | బీచాగుభక్తిడివా |
 బావయ్యగగననితరసలుకుగలచే || వ || ఈక్రియంబుననుకెక్కియకగా
 శ్యాంబునగొంపోక కాలంబుండియుండియొక్కనాడు || ఉ || కోకలు
 గొంతునిటికడకుంజను దేరిగద్రోవనొక్కరుం | డేకడకుంజనంగనడ
 యుండుకేమిండాయవచ్చుడు || క || చాకలరేడువాని నిసకగజేసెను
 ప్పూంబుగో లోకులుగుపుగూడినరి లోకపతింగనిపలికీక్రియ || గీ ||
 నార్తివేశ్వరవినుమునపట్టణమన | దుండుగపుచాకియొకదుభక్తుండనగుచు
 ద్రోవయిచ్చి చనందెట్టివొలకైన | ద్రోవదలగించి జనునట్టి దొరల
 నైన || ఉ || అలియకాక దేవవిగమారజకాగ్రణి గాగంబుగ | ట్యాం
 బరసమగ్నక రాసియరుచుచకకేలజాటువీ | స్వంతమహందునెల్లరను
 నుండుకడలినబొడ్డుంబునా | పుంతునటంచునప్పటుకటిక రోరకు
 నారధారికున్ || చ || తలకీపురంబులోనగమదల్లులుబిడ్డలకేళబట్టుకిం |
 యలనుకేలనావనిదూరమపోయిరియున్నచారికం | గళులజరింపగా
 సెదడకట్టరినెట్లుపచామల్కడుం | గలుకలుపుట్టెనింకగటంబునుకా
 మడి నామపాలగున్ || ఉ || ఏమిచిత్తమోసరమొగుగురమబండియు
 న్నురా | నేమియునారనిగదియవెన్నడునేదొకకంఠవాడుము | న్నిమిడ
 మేలమేమియునెన్నరిచేనలేమిజేసితా | నామడినాలుకగ్గరయెనంతట
 గలకటసంతరేగుచున్ || ఉ || చేరినమాత్రలోబోడిచిచ్చిమోకివానిచ
 దియా | చేరుకగానరాదుదికకొనొరింకనిచామెనెనా | మునియ
 డేదేరినిపుట్టిన పుట్టియననమనా | రారగనిన్నపించిలిమియెన్న
 రికార్యమొంగునేమియనన్ || క || అనిజనలువిన్నవించిన | వినిజనపతిజన

కదండవిభుబూచీమహాచా | గ్రనిరూఢగనిమనంగుచు | సునగజితరవము
 చెలగగానెట్లునయెన్ || క || ఏకొరతయులేకుండగ | నీకల్యాణమునబ్రజల
 నేట్రోపంగా | గోకడుబుడుచాకిక్రొవ్విన | మాకులతంజెందజేయనగు
 నేజూడన్ || ఉ || చాకికినింతయేలమరిసుద్దులపౌరులతోడ నేరికై | కోకవ
 థింపనెట్లుదనకుం జనుభక్తులచారిపౌరులే | వాకులనన్వరంబ్రతుకు
 వారలుమూకలు గాగముట్టినం | గోకలుస్రగ్గునేధరణిగ్రొత్తులుగావెత
 య్యకృత్యమున్ || క || పురిలోలబురిజనులకు | బరిజనులకుదిరుగచానెది
 ర్థములకుం | బురిలెరువుచుక్కకెదురై | చొవేళంచానెనంతచోద్య
 ముచెల్లమా || ఉ || ఎంతటిబల్లిదుండుమును నెన్నడుచేటు నెరుగకుట
 దాసంకికునేగుదెంచునెడజంపెనుతన్నటుమాట్టించు నిట్టితయొన్న వా
 డుదను నేమనిపిల్చెనొకొట్టెనొమదా | క్రాంతతజాకిరక్కసునికైపడిమిం
 గడివాడాలోకులన్ || ఉ || పాడిదొరంగిచాకిశింభక్తుడనంచు పుకంబుపా
 థుగా నొకచంపగానికనుయుండెడి జంగమసద్యశౌఘమున్ ! గూడగ
 మనసున్నది తాహితమైన పురోహితాళితో | నాడితదభ్యనుజ్ఞబతి
 యూరకెగలమునోదనిట్లనెన్ || గీ || చాకిజంపెగాచను నేకుడిచటికి
 గాకమింగిన నిగ్రకెననేని | రండుబొడటంచు రయమునబలకప్పు
 ధ్విశుజూచిబసవడిట్టుల || క || లోకులకొరుపులునిని | చాకియనియదే
 లనారెసారెకునంగ | జాకినెయతండుసాక్షాత్ | శ్రికంఠుడుగాకని
 ట్లునెడనాడుగుదే || ఉ || కులబుడునకులజుడాతడుకులమి కటియు లేకయెన్ని
 కులములతండి | యలనవతరించినశ్రీ | గళుడాతడునానసత్వగతుడెట్ల
 నన్ || నీ || అజుజటంపసూత్రమధికదలిచి బిక్షులడిగినతోంటిబ్రాహ్మణుడ
 తడు | మహితాపవగసామాజ్యపట్టమునకు యోగ్యతగతక్షత్రయుండు
 నతడు | ననులవపుంపూత్రములనువాధికలోనుడుగ కేత్రిప్తైశ్యండు
 నతడు | సత్కార్యారంభసస్యంబులుదరిగోసి అలితొలినులుపుకూద్రం
 డునతడు || గీ || యాదిశక్తియుపానదానమైచెలంగ | నాదబిందుకళలుగా
 రుముగాగ | వేటకబ్రహ్మాండభాండముల్వివిధములుగ || వాడనేర్చినను
 మ్మగవాడునతడు || చ || నరహరిగోలుగాలముగనాగకులేకుడుదాడుగా

గభ్య । త్కరిపతియెర్ర గాహరివికీణమహాస్తియెచివ్వ గాగజే । సిరతియు
 గాంతహార్తనెనుజీణవయోగమతాఖ్యమీనముక్ । దెరువుఁ దెచ్చుదేవర
 విధేయుడురాతడు యెన్నిచూడగన్ ॥ మ॥ జనికూపస్తిజీవజీవము
 లపైజల్లంగచోరకభా । జనయంత్రంబుఘటించిదానిరిగించకయుక్తిజిం
 తించిప్రసా । క్తనకర్మాభిదగోగభ్రమణసాంగత్యంబుసంధించిమిం । చి
 ననడ్రంగియునాతడుక్ ధరణిలోజింతింపగావెండియున్ ॥ గీ॥ అచ్చులగు
 వారివారగొనునట్లుకల్ల । యచ్చులుగనూకుయగసాల సుతదునుమ్మి । జీ
 వనునులోహమును జ్ఞానశిఖిదహించి । పక్షితెచ్చినకమ్మరియునుచతం
 దు సీ॥ హరిగమైవిహరించునబునిశిరమ్మనుద్రుంచి నయాశబరుండుఁత
 దు । హరిఁధుక్రిమికీటకాదీపశువుల నెల్లబొదలకాచెడి గొల్లబోయడత
 దు । కలుటనాటకసూత్రకారుడై ప్రకృతివికృతులారచున్ వెండిడునతదు
 ముందు । కులశైలములునూకీడలములల్లనచల్లిపొలముదేరగ జాలుబోయ
 డెడు గీ॥ విశ్వమేకార్నవలబై నవిష్ణునిధుల । జోకజేకొనియుదికెడ్డు
 సాకియెడు । భక్తవస్త్రంబులిష్టదేర్పడగనుతుకు । నట్టిమడివాలము
 చనేవయ్యునునతడు॥ మ॥ అన్నియుండొనయైఁమహానుభావునకనా
 కకగులంబంగలదెహికులకోటలు చేకూలునుదుకు నూరంజాకింబొల్ల
 ఠాకిచాకియొని నింకరించెపలుకీనకె బవచ్చు దచ్చారిశ్రంబునవిచిత్రంబప్ర
 మత్తబిత్తంబున పినుపనియిట్లనియె॥ చ॥ నరహరిపుండరీకహరిగాకవి
 గోధులపేనికృత్తులం । బరనులుగాగదాలు హరుభక్తులకోకలుగానియొ
 గ్గయం । బరముబుచేసెనుట్టడని మంచిగఘట్టినేయనెళనే । శరణులు
 వేడనెద్ద ముగంతసమందుచునిచ్చనటయె । వగోపరిహాసముల్తనపవై
 చినవాంలకచ్చునిచ్చున్ ॥ ఉ॥ అన్నియు నేటికీస్వరూపంబనాజుపెనుజం
 పబంపినన్ । మిన్నకయందెనేతుదనునీవకడన్వడి నెత్తిపొనునం । బస్సు
 గవేలుజూపదర మాకుటిలాత్ములు వచ్చుచాత్మనం । ఎనతగానవిదురభి
 మానము మానుము మానవేశ్వ గా॥ చ॥ అనివి బల్లహుండు బసవచ్చుగ
 నుంగొనియుగ్రుడైమహా । ఘనుడవె గారిణంబును ధలు వచ్చుచా
 రువన్నజా । లుననితదియ్యముగ్గుడరిటో గొనక క్కర హరి హరిచియా ।

యనచను దెంచు మా గణమున కడ్డము గామదదంతి రాజమున్ || క|| నిలిపి కొన్న
 మీరు వొలగక | నిలిచి యతడు డాయదడవని లుతోలు మనపై | కొలువుం
 దుగంధ నాగము ! బొలియింపుండని బ్రజల గొచ్చము వాయున్ || వ||
 అట్లు మృంతకాంతుండత్యంతకు సితస్వాంగుండయి సామంతమావంతులను
 దదంతి సమేతంబుగా జంపంబంప నయ్యంతకాంతక భక్తచింతి ధాధానం
 తానంబగుమా చయ్యవేషచరు దెంచుచిరగణ శ మాగణంబరిట్టకొటంగట్టా
 యిత్త పడియట్టిట్టకదలక యట్టకేలక మనంబు భట్టివరము కొనియుండి రట్టి
 యెడ || చ|| పటపటలంబుగుండుకొని భక్తుడు వచ్చుచు దప్పుదప్పునం | ద
 టునునగాంచెభాషితజనపదభస్మైకమధ్యనాగమున్ | తటతటకర్మయు
 గ్గోరగండవిఖండిత పద్మపూగమున్ | గటముగ శాంతరాశగతైరిక
 నాగముగంధనాగముని || ఉ|| అనెన్ గట్టహాసములు చాచ్చులు రోదసిముట్ట
 జేసిక | య్యానకు గాలుద్రవ్యచునిభాగ్రముడగ్గరితైరికానునం | ధానము
 తోడబలెగలి నాధునిభద్రగంబుమానవా | ధీవతజిక్కిదుఃఖపడుయే
 నిగ్గున్నకు సంచలింతునే || ఉ|| సైకులారమీరిచటజావగ నేటికిబొండ
 టంచునుం | టాచినదంబు సేయమద నాగముమావటిపారిపోవనెం | తై
 ననుబోవనీకగజయింపులు దంతి గరచ్చి నూకగణ ! గోనలనవిష్టుంటయు
 నుగోకలలుంగయునింగి సేర్పుచున్ || క|| సమరాంతరమున జేతులు | సమరు
 చుగుంతలవధించి సరసరవేదండము తొండంబును గరదండమునను వడిబట్టి
 కొట్టెనననిగాగన్ || వ|| అట్లుగొట్టియువంతటబోవకభీక రాకారుండయిపి
 నాకిభక్తానీకంబుగోకలునే యుచాకలరేడుకధ్రాద్ర రససము ద్రుండగు
 వీరభద్రుండువరసింహుచంబలిగుంజలియి చిడిమికినం చువడువున పొడవు
 గానెగరవయిచి పుడమింబడనక నడుమ నెడిచేసం బడచేతల దట్టుకందు
 కంబునంబోలె గొండొకగిడి ౨౬౦ వీధిసగంబుగా చుగ్రీడించుమరియునట్ట
 హాసంబులాగసంబు మట్టం నేసి బేక దురని రెటపాటనం బొనర్చు
 గతిహేచ్చిచ్చిచ్చివంపర గొండ్లియి న్నడరీకాయ ని కొలెమ్ముఖండశెలి
 మండనుండు పరిచినవిధమ్మున నయ్యుప చిత్తుమారుగా మొత్తిమోదరలా
 దుద్రచ్చురమాలకు మాంసంబును గొడగిడిగోలును పనికిరాకుండనావేదం

డంబుజేడివయిచిత్రోవదొలంగనివాసకు వెలితీగాకుండద్రోవసపోవగభావ
జవిజయుభక్తులెల్లనుల్ల సెల్లిరియనంతరంబు॥ క॥ ఎవ్వడునాపైచేసెను గ్రో
భ్యసబుగొలిపె యానగొట్టక నాలా । నెవ్వగమానదపోషణ । నవ్వా
తకవిభుండువీరి సమాకులమతియై॥ గీ॥ బసవరాజయ్యదేస జాపరమ
హవక॥ వారిపూగితనేత్రుడైవనుమతీశు । తోడిసిట్లనువలదన్నదోవు
జేసి॥ చంపబంపంగవలసె నీచలముబలము॥ క॥ నామాటలజెవిజెట్టక
మాటుశ్వర చెడుగుజనులబుడలువినగా । సమానముదూనికయును । నా
మజమునుబొలసెద్రోహసల వెలసెక॥ నీ॥ ధరణీశవినులొల్లిద్రవిశ

—ఇగవత్తుసికథ.—

మండలమునర యూరిచోడ భూవరునిరాజ్య । ముననిరవద్దకిముళ్ళరిలో
పలనిగువత్తుడన నొప్పనీశుభక్తు । డపగతసర్వసంగపరి గ్రహుండువేదా
గమశివపురాణాధకవేది । షడ్విధలింగాత్పితావధాన వినోదిస్తతతజం
గమాచకనసుశీలు॥ ఆ॥ గీ॥ డనగసురుచిర పరమానురాగుడగుచు । వెల
యుమిగులచెడనివిభవములను । ప్రకటవీరకావచాపరతంత్రు । డన
గయితడు నెగ మమోవ్వనమున॥ మ॥ రతిరాజ్ఞుడన భక్తిలోలతభయ
భ్రాంతాదులకమీరివి । శ్రుతవేదాగమశాస్త్ర చోదితలస గ్రుర్రాక్ష
భస్మాస్థిరం । జిత గాత్రుండయి నేమమొక్కటి వహించెక శంభుభా
క్తాశీకిం బ్రహ్మలత్వము సేయువాండ్ర నవిచార త్వంబునం జంపగక॥
క॥ ఆనియతీప్రాణపదముగ । దానముపుచుబ్రమతభాషిత పురాణకథా
ధాకనుభవవిశారదుడన । మానుగవిహరింపుచుండు మానవనాథా॥ క॥
ఈలీల నామహాత్ముడు । గాలాబవలీలగడపగానొకనాడా । చోళపహీపతి
మనగజ॥ మాలానము కురుము సింహపురపీఠిన్॥ క॥ నిడిచడికటయగుము
నమదజడధారలు గార గానశంకితవృత్తింబుడిమిప దాహితవడయు । వద్ద
కగనదలెంచుచుండెవడినట్టియెడక॥ క॥ ఓకవభక్తుడుశివపూ । జకుపుష్ప
ములపచయింపజు గెవ్వరులే॥ వకమునుపతోటలకునో । వక దనినడకకు
న్నవారితమతియై॥ వ॥ శృంగంబువెలువడిగవగడచి మృదునకంఠ గడి

పూనిపుష్పములు శోధింపదనకన్నిచ్చుకువచ్చు పూదోటలు సొచ్చి యచ్చట
 చెరుగాలితాకున రేకులుచినిగిన చిద్రపుష్పంబులును సుడిగాలింగడి వోయి
 తొడిమలుసడలి పుడమింబడి యున్న స్వయంపతీత పుష్పంబులును పుష్ప
 శ వయిరిపూజగి భౌజనంబులుగావలవడికల నొహరింబుల నొహరి
 మొగి పూచుం గన్నలకింపువట్టింపును నించుకించుక వికసింప నుద్యోగింపు
 చున్నసజ్జికంబులుసజ్జనిండశోధించుకొని చూలిపూజచాలాలకుండై యనా
 లస్సంబు నందనసదనంబునకుంబున రాగమనంబున॥ చ॥ విడివడివచ్చుచో
 శపృథివేవరుచు తగజంబుభక్తునిం । దొడిబడగూడిముట్టిన తుండమనంగ
 బళించిమీదికి న్వడినెగరంగవై చిరదవద్వయమొగ్గినమ్మహాత్ముకీ గడుపు
 నగొమ్మునుచ్చిసొవ గన్నలనిలైనుప్రాణభారములీ॥ గీ॥ ప్రాణవిశ్లేషజ
 నిత తాపమునభక్తు । డభవప్రాణేశశంబోమహాత్మునిన । యెలుగుని
 యిర్వదండారి యిదిచుహేళు । శరణు పుకనియాశ్చ సశ్చయమజేసి॥
 తా॥ సక్రోధంబునలేచి యిల్వెడలి జంఝాభారి సంచారుడై । యాక్రం
 దంబది యేమిటంచునియభ్యుక్తంబున గాచెకం । క్రొక్కొక్కనుభక్తు
 పాటుగనిబోదేదీప్యపానాసదా । కాక్రాంతంబుగ జేయుడాయుక్తదా
 వ్యాంబువ్యంబుగాన్॥ ఉ॥ ఏనికెరకనుండుశరమేళు నెడిచికనభాసగ
 న్నులం గావకంబిదంతమద మున్నరభక్తుమీ కిడునా । ధీఃధిక్రీడవ
 హ్నిమనిన ద్రవహింస ఈయుగాంత యీశాన శరాజ తారుడయ
 రా చిరుం నుగిసానాదముక॥ ఉ॥ అంతటమీదదంగి పెగటార్చగజే
 రి । హేళ వత్తపద్మక రాగ్రమొక్కెర తామర సంబునబట్టి యాద్యీ
 మాంబం నిశూన్యదానిమెడ వామన ల న ద్రొక్కుకుంభిమం । బాంతర
 నీలమగ్గ గావకంబు గొట్టికొనెడి । ప॥ కిరసురహేతిఘాత
 మొక్కెరకాంబుద్రోలుచో । ధగమనుబోలెగూలె ధగగర్విధమంత
 యువోడసూయ్యధ్వండు జగలచే నెగిరిచ్చు వత్తుగాంచితత్వ
 దాం । బురుహయుగంబుపైకెరిగి భోరునలేచిలటహస్తుడై॥ చ॥ కట
 కటభక్తునింగజము గారియబట్టెన జాత్యతాదులు । ప్పటలగృగాత్రభ

త్తులకునీక్రము సాగిరిరారటన్ననే । స్థిటపటదీనిచావు తుదమేకొనిమా
నకయేచచ్చినకై । సటనటగాకిదన్తన్నకికి సావ్యము సేసిన నోరుమా
వదే॥ ఉ॥ ఏగగుదబేర దిదేమి దిదేమిగను మానినెట్ల॥ । దాని
తలంపదోహె॥ దాని వృత్తి నెరిగిగడ్డం । దాని పాస్తుచైవకనా
మకభక్తులకెలాది దేవులైనావ॥ సే॥ మానవ అలోచనల వృత్తాధిక
భా॥ — ఈ కుర్తు — పరేడు గుడ్డు । పంచకూరకాశనినా, బా
త్తునునా, దేబ్బనది బొక్క పంపి గురి నలకా । బత్తులమొత్తముల్
గొలు వన్నె, పన్నెలను ప్రదే॥ । ల్పత్తినివ్విబుత్తుకిచ్చుచుచే॥ న్నా
డసూపవెండేరుకై॥ క॥ శుక వనమూరి, రు । డాంకితద్వారజా
తుడై, నోడఃనాన్నింకాగతునెనిభవ । త్రైంకయము ముగ్ధునిమదాజ
ట్టిగొనెన్॥ క॥ ఇరవైతొడఃనిమోడు । వామయవన్విశి చోడవరుమును
దీవుకై । వెరవకయదుగుంకిచ్చెద । నరమురివర మేమియైనననిచూరుడన ॥
ఉ॥ కోరిక లేమియేనియునుగోరికయిర్వ మెనన్నుతంపగకై । దారక రాజశేఖ
రుడు దాధ్యక్షుని గాతదభిష్టతాధికముల్ । మందుంధరంబయినముక్తియు
భక్తియుచ్చిభక్తున్ । భోమనదీనితా ద్భరిత చూరిశరీరుని జేస వెండి
యకై॥క॥ దుతిబ్రతికించితద్గజ । ముంకుకున్నుకకుమున్నెయనువులొసగి
భూ । కాంతుని భక్తునిగైలా । సాంతస్తులశెనె శంభుడ చగు నెరుగకై॥
వ॥ అట్లుచోడభూనాలుండు భృత్యపరాధునిమోక్ష దండచూను ప్రాక్త
నసూక్తి చిత్తంబుచూతుకొలిపి తననం॥ తస్మిన్మనోహరగా నిశ్చయించి
శిరంబు గుంపం దెంపు సేసెనన్నన్ని తప్పం శెప్పగొల్పిది యేవదన్న
నామాట గీటునబుచ్చి భయంబు లేక బంచితివని పశింపెన్పి పెడియుబ
సవదం దేశుండ తనికెట్లని చె॥

—బాహ్య విశ్వావృత్తిగారికథ.—

సీ॥ బాహ్యుబ్రహ్మయ్యనక్కాగ్రగణ్యంబు విరిమావేశ్వరా చారయ
తుడు । గాథమాహాత్మ్యుడభిషేకక్తుండుదైర్యసంపన్నుండు శౌర్యధను
డు । మంగళభక్తిక్రియంగభాషాంగుడ వార్య శౌర్యుండక సర్వావాక్యరా

శ్రీయృష్టమోస్తమ వృత్తిగుండు సర్వం సహితమైల బోగడంగ వె
యచుంకి॥ గీ॥ గుతడుజంగమలింగపాదారవింద । సేనసానుక్తిబరతం
ప్రచిత్తుడగుచు । అకులగుబువ్వుతోటలు జెట్టిమొదలి । కోడిగుండం
గబువ్వులుగోరుకతన॥ గీ॥ సరగతోటలకరిపుష్పములుగోసి । కొనిమ
రలినచ్చినండలు గూచిభక్తు । అనుసమర్పించునదియు కాలుకమగాగ
దారివిరచించుజంగమసర్పాము॥ ప॥ ఇట్లునేయుచు॥ ఉ॥ వతికానచ్చ
హతుడోకవాదముపట్టునఘట్టిగాజగ । త్కతకయుమానోహరునిగా
గప్రసన్నయొచ్చియస్కగో । భతకకుబుల్లుబుల్లమును బన్నుగమేపెనుజో
న్నలనశివుక । చూడవహింపజేసిబరము నృకించెనకించి తాత్కుడై
క॥ పిండేమియతండూఢుఁ । మండలపతివిమల నృపతిమండలముపయన్
దండెత్తిచుచుండిపల । నుండెన్బాహుర సైన్యముక్తుండగుచుక॥ప॥
అట్లుండియా ప్రాచీనసతి దూరంబున బ్రాగ్దశ భాగలబునవ్యాలంబులిడి
పించి తానుంబాదపథ్నాంతసశ్చో హారంబులు నామనో హారంబులున
గునుద సమీరంబులుగ్రందుకొన బుష్పవాటికాని కటంబునంబటుసం
ఘటితమంటప వ్రాకారి మందిరాంత మకండిరంబలతి నుండరంబులుగా
నియోగించియున్నెడ॥ కా॥ ఆరాజన్యవరణ్యుష్టపు గజంబానిష్ఠవదా
సవా । ధా॥ రామండితమైమహానిగళబంధద్భిత్తిగావించికుం । ధా॥ ధూం
డగు మావటిని గంకొకటంతటవైచిఘ్రిం । కారంబుల్సెలంగదండు
గలయలగా గ్రుమ్మనుంగ్రమ్మరన్॥ ఉ॥ డకునుల్కినుల్కి పడనుంగిరదం
బునవేలంబాలను । ల్లాడగగూడముట్టిమనుజాపలిచటలుచీరివైచునీ । కా
డగలంచురాజుడ సావజముల్ గనిబ్రహ్మశైరియూ । టాడనిమానసంబు
ననుయశ్చటిమట్టులయే సుమంగళన్॥ నీ॥ కిరిదాయనుడేరగాంచిబ్రహ్మ

య్యయింజెందువచ్చెనవని సందడింప । సందులుబిదలింహ సందునఁజల్పక
 వెనువెనుకకుభయాపిష్టమగుచు । గగముశిరంబున గదియించుకొని చనిమన
 నదీతీరభాగంబునందు । ఘేయంచుగూయుచుగదిసీమూఢమునింగిజీవం
 బులిడునుండుమావటిలు॥ ౧॥ భీతయుక్తులగుచు భూతపశుగాంచి । మస్త
 కస్తలస్థహస్తులగుచు । భద్రగజముదావుబ్రహ్మగ్యమహిమయు । శెప్పిరె
 ల్లజనులుశిరములూస॥ మ॥ ధరణీశాగ్రణివిన్ముఖక్తుడొడీ తద్దామధా
 ముందుశం కరపూజాకుసుమాధక మొక్కడయువః కాలంబునందేగిభా
 సుభంగిం గునుచుంబులెత్తికొని కొంచుంబోవు నానేతయు । స్థూలీలంగ
 జముంధరక నిలువ నదోదకండుభండహతిక । క॥ అనితనమావంతులుశె
 ప్పించిఁజనవిభుమమిగుల బ్రతుండైయా । ఘోరదనగజమేగతనె । గెనాయ
 విబ్రహ్మయ్యకడకు శేరన్నరిగన్॥ చ॥ అగింతదీను పాదముల కధిక
 మొయినదగ్రమొకరిలేచిరు । కరికృతదోషమంతయును గావుము గావును
 టంచుగ్రమ్మర । స్థూరముశేయజూచి జనవాంఛకునాస్త కృపాభిదేచ్చిత
 తగరటికిప్రాణమిచ్చెగగగణ్యుడుబ్రహ్మయనిమ్మహితలన్॥ చ॥ ఇట్లుబా
 పూరిబ్రహ్మయ్య శంఖజొచ్చి యప్పాధికపుడు గృతాదుండయ్యెట్టి
 సజ్జనభక్తుల చరితంబులిజ్జగనిపైన పరిమితంబులుగలవని యెట్లుండనిమ్ము
 వారలనయిజన్యవహారంబు శరణన్నగానుటయు మాగొన పొరిగొనుట
 గుం గానబిజ్జల భూనానుక మాచయ్య యనంగకేవలకలియగనుద్రుం
 దుగాని నుర్త్యమాశ్రుండు గాడవని శరణజొచ్చితేనిం బ్రతుకవచ్చు
 వాకుం గానవచ్చినకాశ్యపానగి గాపోదమని బసవడు వసువతీశునకుంశె
 ప్పించినిజనఁ ఘండు వేరొందు మతంబుగానక లజ్జాగతవదకుండయికొం
 డొక నెఘారండు మనంతరంబునననిదెన జూచినీవు శెప్పినదే కార్యం

బుగదలుమనియతనిపజ్జనతొనుంజనుదెంచి మాచయ్యంగాంచి యతిమారం

——శివిజ్జలరాజుమాచయ్యశరణసాచ్చుట.*—

బునసాష్టాంగంబాచరించిన లేవకున్న సైగింగి బసవండు మాచయ్యగారిం
 శేరివందన పురిస్కరంబుననిట్లనియె॥ గీ॥ వలదువలదని వారింపవలము
 శేసిముకుగ్రకుగన గోల్పడ్డ మూఖకాభంగి । యంతడాయగరానోడిన
 లేడునమ్ర । కాయుడైయున్నవాడునీకరుణగోరి॥ ఉ॥ పిచ్చుకమీదనేలసుర
 భీకరసాశుపతంబునైవమి । యిచ్చుకురాక యుంకఁత డెంతటివాడుభ
 వగ్గగగ్నిచే । వెచ్చవెమూడలోకములు పడెయేనాది భవన్మహత్యమి
 వచ్చిమరుంగు జోచ్చునృపవర్యని గావదగుంగువాఁధీ॥ చ॥ అబసవన్న
 బేడికొననట్టులకాకనిమాచతొరియ । మృదుజవశేష్యతెన్నెనినమాదరణం
 బునసజ్జబంపించ । య్యనమృతహస్తీయెన్నులును నట్టయు బొట్టయుగూడ
 ఁట్టిభూ । జనములుజూడభూతిపయిజన్మికరిన్బ్రీతికించెవెండియుక॥ గీ॥
 సాటితొలుచాడుచంపిననురియిష్టి । యాకసంబునండంగనాక్షణంబ
 భువికిడిగజాచిఁగోకులర్చితమునొంద । వానియసువులనొసగెభూనా
 యకుండు॥ చ॥ ఇట్లుసజ్జనసంబోధితంబైనకంజరరాజులు రాజకుంజరం
 బునకిచ్చిననదిడు రామధ్యందినమాతొకండ మండలంబునుంబోని చేగంబ
 దొంటియట్లు కరంబుననుం గరమనురాగంబునిం జనుదేరంజాటుకొ
 నుదినిజనివాసంబునకుంజనియె బసవండు మాచయ్యపాదంబులు గొలిచి
 యాయయ్యమతంబునకనచి వారిచేదాగ్గింపించుకొనితనని వాసంబునకే
 తెందెనంత మాచయ్యయెప్పటియట్లుసంతత సత్కీర్యాలీలనడుడఁచు
 డంగొన్నిదినంబులకొకరానాడు॥ గీ॥ బసవరాజయ్యయరలేసిభక్తిజేరి

సర్థికొనగీతమరముగినానతియ్య । నొడయలొగిదాఁమాచయ్యయెద్దబా
 డవిసిమహాగ్రతవృత్తిచేదనకుననుచు॥ క॥ అనియంతబాకశవశివ । య
 నుచుకొనబృగృహములుహస్తాబ్జయుగం । బునముసిగొనుచుహంక । న్లీనా
 ధాచెల్లడినులేశవధక్తుల్॥ క॥ అనీతుమగాకీగతి । శివధక్తులదైన్యయు
 తులశేయగజన్నె । భువిహాదాతనచో । తవిధంబున వెక్కరింపడకునెడ
 డే॥ క॥ దోషబుగాకనక్తులు । దోషింపకదీనినిం బెగోతయ్యెడినీ । భాషలు
 గీషలునదలుము । మాషకని జూడదగదుగుర్జనవర్యా॥ ఎ॥ అనిమాచన॥
 స్వకీయ కాకుతము సేయబోయెనీవాతకథ । క్తకాయంబుల చేనెరింగి
 బనవత్సోపత్యమాత్మండభి । మనిమగ్నాశయుడైకలంగుచు కడునై
 స్సాననాభోజుడ । చరియెక్కాచమనీషీయున్నెడకు భాస్వచ్ఛక్తనా
 హాయ్యుడై॥ వ॥ ఇట్లుచనియమ్మహత్సునివాదాంతకంబున నొడలుగెడపి
 యుట్టనియె॥ క॥ ఆంధ్రతాహంకారుని । నక్రమసృతరయుక్తినాగ
 స్సతని ర్విక్రాభావాపేతుని । సక్రోధుకదుడకను నెమ్మకారముక॥ క
 దుగ్భావకునకుభక్త్యా । విర్భావవిహీనజిహ్వవేదదురుక । వింభగ్యు
 నకౌచునిమ । గర్భునుగావికొనవెకరువొధరికొ గీ॥ నాల్గుతలనరు
 వదింట్లువేయ । గీతములుజప్పబదిగొంద్రకేశెడిచుక । నెట్లులయ్యెనుయి
 ప్పుడునీకాననమిని । జామినివయోయనకి మెన్నంగమెళా॥ క॥
 అనితనునిందించుకొనుచు । ఘనదైన్యముగాని ఒడగ గణపతింపంగా
 వినియునువిహవిధంబున । ననుపమశౌర్యండుమాచార్యుండనియెక్క॥
 క॥ కడుసధనుడకొవ్వితెమా । మృదుగణములధమలైత్ర పిఠియకటా ।
 యికిగెడుచిటలేకయ బడుగైతపెసజ్జదావృదాల రివ్యాగా॥ నీ॥ అట్టి

యాచకుల నెంచెనగందుముగాని యిట్టిత్యాగులగు నమేయగమున । పా
 నలిన్నియు నేల బసవయ్యసీవిచ్చు నేనికెదన్నలు నెర్రగోక । లట్టిగుఱ్ఱపుగా
 డైలవని బచ్చనిమన్ను సీకుటిలపునాతు లేమిభాతి । మాదేవుభక్తులపేదరికం
 బులోగరిమచూపుమనని కరయుగమున॥ గీ॥ సదమలోదకంబుసంధి-చివ
 ల్లిస । తేత్రంబులెల్లధరమరికత । నిలపుష్యరాగసర్గలవైచూర్య । ఓద్య
 మాదిరత్నవితతులయ్యె॥ క॥ ఉన్యతంద్రద్యుతి । ఖద్యోతంబపుడ శే
 లుఖద్యోతముగా । చోన్యంబందిరిజనుబును । వద్యన్మాచయ్యజూడవచ్చెన్
 నృపుడుక॥ గీ॥ ఏరువారనకందరువేగవచ్చి । చూచుచుండంగ మడివాలు
 మూచశేరి । చూచుగునెనుప్రమధప్రనాదపుష్ప । వషణమందరునాత్మ
 లోహషణ-ముంద॥ క॥ బసవనినిభిమతఫలముల । నసలారివిదనువనీశుడభ్య
 ర్చితుడై । యసమానుడుమాచశేరియపుహోప్పారెక॥ క॥ చెన్నారజం
 గమావలి । మున్నిటలింగావతారమున మాచయభక్త్యున్నతి శివుడెరుగ
 గలే । కెన్నేనియురూపమల్ వహించినభగిన్॥ గీ॥ అట్టిజంగమసత్త్వ
 భాభ్యంతరిమున । దొంటియున్నట్టిరత్నంపుదిట్టబండు । హరునిభక్తులబం
 డారిన్నయట్లు । బసవరాజయ్యమిగులజూపట్టుచుండె॥ వ॥ వెండియు
 బసవంబు మడివాలు మాచయ్యంగారిల శ్రీచరణార విందంబులకు నా
 ప్తాంగ పరిపర లాచరించి డెరజనుడెంచి యుదంచిత వాక్యంబుల
 సన్నుతించి శరణువేడుచు దేవనీమహర్షింబు జూడనెంతటి వాడనో
 సంగమేశ్వర నీశశ కరు డవుయేను కింకరుండ నీవునిర్మలుండవు యేదుర్మ
 లుండనీవు సుజ్ఞానివేన్జ్ఞానినీవమృతాంగుడవే విషాంగుండవీవు మహాదాని
 వేదీనుండవీవు పశుపతివేశువనీవుత్రైలోక్యచూడామణివేని ర్భగ్యచూ
 డామణి నిటిదుగుక॥ రాణియగునాయందుసగ్గులలేశంబు పదకొని ఓమగ్గ

ర్వపర్వతంబు భవదఖ్యక్ష్మపాగీర్వాణాయుధంబున గీటునంబుచ్చి యప
రాధశతసహస్రంబులు సైరించి రక్షింపవేవేయును నేలజగదాశ్చగ్యచర్య
మడివాలు మాచనార్యయనియనేక ప్రకారంబులవిన్నవింపవిని బసవనిద
నకొగటంజెచ్చి కామద్యారోరాసిమోహార్చ నప్పుడచ్చట భక్తులుతమలో
సిట్లుని॥ క॥ వినవయ్యలింగమందై । ననుగలుగ వెళ్తోప్రవాదంబులుకొం
చం । బురకయినకడవకాదువా । రునువాయుంపగ గ్రహింపరుగదా నం
దుక॥ గీ॥ అంతకంటె ఒకడమయేయత్సభ్యుత్పయ । నారయకూరికెచే
పట్టుమ రమహాత్ము । లట్లుమంగాకమాలివ్యమపనయింపగాకచీరెలకలు
గు నేచాకేమేండి ॥ క॥ అట్టిదవోబసవయ్యం । బట్టుటమాచప్రభుండు
బహువిధములవా ధట్టించిదుర్మలమువ్రా । దట్టివిమలశత్రుజ్ఞతం బొందిం
చెక॥ చ ॥ పనిపనిగాపగాపనవభర్మ నవణకనకెక్కుబొల్లిజం । దనమొగి
నెంతరాచినను । నవ్యసుగంధమునిచ్చులిలదు । త్తునకలుజేసినంజెరుకుతో
ల్లిటికంటెనుతీపుమిపువా । ట్టుందుదిముట్టెమాచవిభుం దొరయకబ
సవన్నిభక్తియుక॥ చ॥ అసమశ రారిభక్తులిటులంచుచుతింపగ మోట్పు
గేలుతో । బసవనమంత్రయన్నిగనిభవ్యచరత్రుమమాచశౌరియో । పస
వమహంకరించినను భక్తిఘట్టి నశంకరోక్తిభ । క్తసరణియేయహం

—శంకరదాసయ్యకథ.—

తపరికింపవేతోల్లిపురాతనాలిలో॥ గీ॥ జడయశంకరమనుమహస్తానమం
దు । దనరుభక్తుండుశంకరదాసియనగ । కాలగతికర్మముఖ్యేంద్రజాలమా
ల । నిర్మధనశౌరిభాక్తికమర్మవేది॥ సీ॥ జన్మజరామరణోన్ముక్తకాయం
దుచిన్నయానందవశీకృతుండు । రొద్రమహూద్రేకరంజితాపరవీరభద్రం
దు । ప్రత్యక్షఫాలద్రష్టి । ఎంతిరాజుండదోదకండతాండవమండితాండంబ

రుదుమనోహరియశుడు! విలసితసంసార తలగుండుగండం ప్రవృన్నవేషసం
సన్నతతుడు॥ గీ॥ గోపితాష్టవిభూతయైకుశలబుద్ధి । బొంతలునుగంతలును
గుట్టి ప్రోగులెట్టి । యంగడిని విక్రయం బార్చననుపు దినము గాయకం
జేసుమానికల్కలుగుచుండు॥ క॥ ఎ క్క క డ ర గ క గా యక!మ
క్కజముగయేనును న్కొలబ్బగదినముల్ । స్పక్కకడంగమకోటుల । క
క్కుదురతినందచేయునిష్టాన్నంబుల్॥ క॥ ఈసరణిజంగమార్చన । రాసి

దేవరదాసయ్యజూడవచ్చుట.

యొనకాంగ జూచుతలపునవేటరన్ । భూసురపతితో దేవర । దాసయ్య
నుచు దెచ్చి మ్రొక్కితగుగోష్ఠి మెయిన్॥ నీ॥ ఒక్కింతదడవంద నుండివీ
టూనితనమితముసకంతప్రేమముననేగి । సదయుండువోలెవిచారించికట
కటాయీగెకుతపును లేదిట్టితోన । శంకరదాసయ్య సద్భక్తిమహిమయు
లింగసమర్థత్వ సంగతియును । నింక నెన్నటికంచు నెండలో వగచుచుప్ర
కటించిదుగళ్యవ్వకునుజెప్పి॥ గీ॥ తగినగంపెడుగొలుచంపదాసిజూచి । ద
యదలచిపంపెగొలుచును దాసమయ్య । యంతయునుమేలు నాకేమియిం
దుకింక । నేమియుడగినదనుకు మాకియ్యగలచె॥ చ॥ కొలుచనకిచ్చెతోల్లి
యొకకోకతసస్వికిగొల్పుదెచ్చియే । మిలమమువేడునూ తమకు నెక్కడను
న్నివియిన్నియంచుది । క్కెలిగదియింపగంపెడును గేలవడంగెను దానిలో
ననే । తలకుచుచిక్కెదత్తవనిధానమునందయడంగెసర్వమున్॥ గీ॥ కొలు
చుగృహములోనగొవిదెండులేవయ్య । పాదువారెగాదెవాడవాడ । దా
సివడసిన్వీతకనిధిశంకర । దాసమయ్యదివి యదలగెనపుడు॥ క॥ పరిభ
వభవోకంబున । దురపిల్లెడుదాసిజూచి దుగ్గవవలికెక । ధరగలవాడ
బురలెద । వృరణునకుంగొలుచు పంప జనునే నీకున్॥ క॥ శివశరణుల

లుకడగన! భువిలోనివశమెజగముపుక్కిటపడ్డం । టవీచారింజేడుకమ్మా
 నవులకుబ్రతుకంగలదు నాయంచైనక॥ క॥ మృదుడుప్రసన్నాత్ముండే
 యదుగుము వరమన్ననమగ నాకించుటయి । స్వదమిజనులెల్లనెరుగరె
 కడపటభక్తుల మసాత్తుగా నగవశమె॥ సీ॥ చేయుకాయక మింతచెదరక
 మంఃరంబందుడ జంగమం బందమెంత । యెక్క వురగవునేను మాః
 క్లెజ గమ కోట్లకుజాలుటెట్లు । లింగసదగుల లేములే మనువచ్చు పెం
 డెయినాచుయ్య విపులభక్తి । లోకత్రయంబున ప్రాకిటంబున శేయవలసి
 ప్రత్యక్షమయియలికనేత్రు । డదుగువరమటన్న జిడిచి డి పడకన । స్మిత
 ముఖాబ్జగుడుశివమహేశ । కర్తృకతనామకతకవైసిపుండ । వేరెవరి
 ముగలదె వేడికొనగ॥ ఉ॥ ఏమియు వేడకున్న పరి మేశ్వర నీమది సిగ్గుపుట్టు
 నొ । కామనభీష్టమిచ్చుతిగల్గిన రేపటియట్లుసూదికనె । దూరమునరాత్రి
 చారమిడసూత్తు వి లోచనమిమ్మటన్నా । కామవిమడికయిచ్చెనభీకంబు
 న మిక్కిలికన్ను నెవ్వచున్॥ వ॥ అట్లుహరుండిచ్చి చిచ్చెర కన్నులరైవ
 దోగర్వగర్వతవజం బగుటయుశంకర దాసయ్య శంకరేతర సర్వసమ్మత
 విమత్తుండయియహంకరించిన శివద్రోహులనటలతట నటోత్కటచటులాగ్న
 పటుహితంబునబలు వ్రేల్పులం జిటచిటం వెచ్చుచుంక పాలంబులంబటపట
 బగులం గటకట యనక పెరవెల్పు పేరుకొన్న మాత్రంబ మూల్యంగ మర
 కొందరువేల్పులువెల్పుడిబోయిశివభారవుల వరుగులు నొచ్చివెచ్చ గూచక
 చుంగరంబుబొదలంగూచిక జోహారువెట్టిన గాంచి తక్కిన వేల్పులం బ్రతి
 డినంబునుముప్పెల్లుడం గొనంబనుగు దైవరంబులుబడుగు పనులు పంపంజెసి
 బ్రతుకుదమనిశ్చయించి॥ సీ॥ అసనకముంగిటి కిసవులు వానూకు కొనకొ
 నూరికొల్లుడెనూడి । నెట్టన కొట్టంబు నిత్యంబు బుట్టెమ దంపంగ బ్రోల

ఖోదాసిమతము । చుట్టునుజాలకాదుచునుండు బెడబోడికట్టలు మోవంగ
 గాటమెరి । పసువులగావంగభక్తితోగటకలు మైలారుడగోడుగు
 మునుతబట్ట గీ॥ రేకడమలచేటికొండేటిదారి । వూరిగింపంగీర్తులు
 పొంగి వెలుగింపల తిక్కించబో అర్థవలెము నోరొక్కొక్కపనులునేయి
 మునునెలున ॥ ౩॥ కాంక్షలమోగపగము । గాంక్షవైదములునప్పించు
 డగియాలముశున్ములవి ॥ ౪॥ బోలెకడబిడ్డ జగ్గి । ఇభిజియింప ॥
 చ॥ ఇట్లున్నవైవంబులము న్నెట్లుంగొను సామర్థ్య మహోంబును జగదేక
 మల్లకమరాజుల్లంబున సనన్యాత్వంబువహించి శత్యెల్లలాగున కృష్ణుని
 యోగసానిమెప్పించి ఘోషభివేషింబు వడయుట క్కంబగు ॥ ౫॥
 ఈవారిముందటకనిలిసి యుంచుకొనిములేకపోయినన్ । సాహసేదా
 నపొమ్మ । మజిలినత గ్రహధ్యమందిను । తాహములోడనుకునను
 శౌరిరచించితదియ్యు నేమము । న్నోహములందులన్ బొడి నూర్చుముగా
 ధరన్పొన్పొమ్ము ॥ ౬॥ అలక రేయనుబగలున్నవలిచ్చుచు గొల్వదాసి
 యు । స్తలమున కేగుదెంచి పురసంహారభక్తులుసంతసిల్లదా । నలరుచు
 నంకకాగతి గుడితల్పులుదీసిచూడరా । జలజనశాక్షినిగహముర్మున్
 తత్త్వమునొందెవంబుచు ॥ ౭॥ అంతకన్నమున్నహరిమిది మోహంబు
 శరణువేడివచ్చుకరణితిగి । చరణయుగము శేరినకు డరిదానయ్య । నిష్క
 రూపుమోపివిశ్వమెరుగ ॥ ౮॥ పరిసమయాపతుల్ పగిలిపాచిగిడికిరిసు
 గుండేం హే । శ్వరుశంఖగ్రగణ్ణుడగు శంకరదాసును లోకపద్యుడై
 ధరమచుచునీ నీకుదిశంబిక వీసేరుగి పరలశం । కలువకునైదిగురు
 లగంగరికాయనశ్యుగ్గహా ॥ ౯॥ భ కసద్బోధి నప్రబ్ధబాధుకున్న
 భక్తియును భ కునుగల్గిభక్తులకును । భక్తులద్వారానప్రబ్ధబాధినియూ
 న్నభక్తి యాచుభయంబును మోముచుబాచగా ॥ ౧౦॥ కలవదారింపిం
 హరుడేయ లగ్గచగువంగ బెట్టింక । గలమతియంతయున్ శెడినకైవడి
 యొప్పువట్టుగట్టుమా । బుబనియేమిమొసతటూరినపంగులువచ్చియి
 య్విరుం । బుమనదాగమ ద్యపదపద్మయ గ్రాణతుల్ ఘటింబుచు ॥

శీ॥ కావవేజయ్యభక్తజనకల్పకశంకరదాసమయ్యమ | దేవతలంపగాదెను
 యుదిక్కినునీవడిదయ్యమాకునం | చావిపులాతలంబుదనువంటగ్రమ్మ
 మ్రొక్కినల్పినన్ | బ వనమూర్తిగాంచి పరిభావపరోక్షులదాసికిట్లునన్॥
 శీ॥ అక్కటవిరేవ్వరయ్యభాదెల్లబాదాసి శేషయ్యగాచాశాః॥ నిస
 గవారమెమికిట్లు రాజన్నెయిటవచ్చుటకు గార్యమేమిగలిగె నెచ్చటకేనియు
 నేగుదునున్నాగో హరహరమము మరువరుగదయ్య మీయట్టితైర్యమానసు
 లురుశరణులుగల నెయ్యాభవనంబులొన॥ గీ॥ యిట్టిభక్తియుక్తియిట్టినిర్గు
 ము | నిట్టిభయముగల దెయ్యతరులకును | బాపు దాసమయ్యబడుగులాధారం
 బవాపుదాసిభక్తిపరులభాతి॥ ఉ॥ మాకిపుడేమి దెచ్చితవిచ్చికమిరగనీసర
 య్యకున్ | గొకయొసంగిగైకొనెన | గొల్పుచుగాదేలలోననిండవే | వేకొ
 నింపుగాక నిజనిశ్రుతిసంపదలెందుపోయెదె | మ్మాకలమాత్రమిబ్రతు
 గుక్కుసజాలకుగాకచాపలు॥ గీ॥ కాసువీసందువిడువంగగట్టికొన
 గ | నొసరిల్లినధనమిందునుండనొపు | ద్రవ్యమాయనిదేవరదాసిదేవు
 గ్రవ్యశేరుంగజంగమాస్థానమందు॥ ఉ॥ పుడమిపయిన్ఱనిత్రమటుబూ
 నుగదానిపసి డినకులై | వెడలగనక్కజంబాసవివేగమ దాసియుగు
 గ్గళివ్వయిన్ | గడుకడుభక్తితచ్చదసకాయమునంబడిలేవకున్నన | పు
 లనిగాంచి శంధుగణప్రాప్త్యాచ శంకరదాసియిట్లును॥ క॥ ఓలంగూలి
 కిగొలిచెడి | చేలయిగై టయూగిచెల్లించుకని | వేలాగుచజాగెదవని |
 ఘోరాశునివాగుమంతబని గకున్ను॥ శీ॥ ఇకొండుదడుపైనయిచ్చి
 పుష్పమపందుము ముకగ్రమ్మరబడియుమటుగాక | కుడిచింకట్టినబడు
 గు నైనయనిరుచుడిముచ్చడిదనముగొనుము | కాదేనిబేదలసాధులదొ
 నెలరుదుమలుగాగగలబొమ్మ | బడుగుబత్తులకాశ్యపైబజ్జగలుగాక
 కుడువంగట్టగవింపముడువ॥ గీ॥ యేదిగాదెనిపిచువుడుపాదయుగవల
 పేలమలపైగోవునే శేటప్పిన్నియచుశెప్పచువంగనింకనేల |
 మిశెప్పవరోపపంబయొ మరెల | ఈ నిష్ఠి ప్తికే॥ ఉ॥ పే
 బట్ట నెడు చెప్పరుమనా | పడిచానతిచ్చిన | నానియొకనెద్దొ

టప్పధివీపతిపట్టపు జేవిరిట్టయై । దండిగమాదికోట్టరుల ధాన్యములన్నియు
వెచ్చిపెట్టుడున్ । మండుచుభతకయాత్మసతి మార్కొనిగర్భిణినాకఖడ్గ
హస్తాడయివ్రేసికైకొనడె సుందరి ప్రాణము ముక్తి మత్స్యక॥ ౬॥
తప్పొనరించినట్టి సుతుదన్విమహూద్భుత భక్తియుక్తియై । చప్పుగుఱ
యిండగ వెసన్వేస జంపెనుగాక నేనుత । నిప్పుడు నిజమూర్తి నయి
చౌదవేవరచన్ననొల్లదా । యొప్పులకుప్పయాదన తనూభవునై ను శార
దేమనన్॥ ౭॥ అడిగినజంపిపిల్వమన నాత్మజుబిల్చికిరీర లేమిమే । మడుగక
జంపెబిల్వ మననట్టిదకాకని పిల్వదయ్యని । ప్పడమిననేకులిట్టి గణపుంగవు
లుండఘనుండనేననం । బెడతలపట్టి దేరసన బెట్టితినంచున హంతబక్తి
నన్॥ ౮॥ అశీరియాలు నెమ్మదియ హంకృతిబాయగ బల్కిశంకరుం । డను
పమవత్సలత్వమున చాణములాయమ పట్టికిచ్చితా । రనగముచేరరమ్మన
చరప్రభుసేవయచాలుముక్తులూ । ల్లననుచునుండెనిమ్మవయి లాతలి సత్త్రి
యలాచరింపుచు॥ ౯॥ గీ॥ హరుడుశిరియాలుశెట్టి దానంతమాత్ర । బోవ
నియ్యక నెయిచేతబొదివిపట్టి । రమ్మనుచుజంగమా కృతుల్ నెమ్మిదాల్చి ।
యటహాలాయుధపురమునకరుగునపుడు॥

—*హాలాయుధునికథ.*—

క॥ అల్లంతటగని మ్రొక్కి హృదుల్లాసము తోడ నవరసోచిత కృ
త్యంబెల్లనొకగూర్చిసుఖకర । సల్లాపంబులను బ్రాద్దుజరవుచు బలికె॥
సీ॥ యంతదవ్వులనుండి యేతెంచితిరో పదాలస్యముదోడెడి నాస్యములను ।
హారమూతులార మీయాగమనమునన న్మన్నింపనోకాక మరియుగలదో ।
యనివిన్నవించినఁనిజంగమాకృతి దనరుకంకరు డప్పడనియెన్మపతి । వినవ
య్యభక్తిదర్శనముకారణముగా జరిఁచుచుజంగమో త్కరములోన॥ గీ॥
నధిక జరియింపుచుందుముయభవుభక్త వరులుమాకును గతిమమ్ము వారుత
మను ॥ ప్రాణలింగంబులనికొనియాడుచుండ వారిబడివాయమెప్పుడ
వార్యలీల॥ సీ॥ తిగునీలకంఠండువరగొండపతియును కలికాలచోడందును
రియమయ్యయలయచంగుళిమార దేనాది నాధుండు చేరవశ్వ పచయ్య

చేదిరాజువాగీశనైనారువరకీతిక సోమాసిమారుండు విశ్వనై నారనంగ
 గలుగువీరలుమున్నుగాగల సద్భక్తవరులచే బూజలు వరుస గొన్న|| గీ||
 వారమీడాడయనిజెప్పవలదుధరణి | నేను చొరనట్టి హరుభక్తి నిలయ
 మెందు | లేదుమిమ్మెరుం నివారులేరుభక్తు | లెన్నడెన్నిదుమానుకు
 వెరుగరారు|| క|| వినుమెట్టివారిమెచ్చు| ఘనభక్తుమమ్ముమెచ్చగా
 నుంటిమి | మునురూపుగజేసినవా | రుభక్తవరులు చేపట్టి తువక||
 క|| మాదుబ్రతుకెల్లచిత్రం | చాదికడలియించినదినరాళివరంబే | ప్రో
 దియులేకయబెరిగిని | పెదిననుభవభద్రదండ్రులెవ్వకొయెరుగక|| సీ|| తల
 యంటియమ్మవ్వజలమాదక చన్నయ్య బెరిగి గొన్నవిడ్డయట్లు | కెంబా
 విభోగయ్యగేలిచ్చినడపింపనడుగిడ నేచికొంటిబుడమిమీద | బడిపనలకునం
 బిపలుమూరుపిలువంగ నడువంగనేచికొనిొడికముగను | చన్నయ్యపొత్తు
 నజెయ్యారభుజియించినెరయ భుజింపంగనేర్చికొంటి|| గీ|| దాసనయ్య
 కతంబునదప్పకవుడు | కోకగట్టుకొనగనేచికొంటిమరియు | మానకది
 జారియాత్మకుమారికొప్పుగోసిజడగట్టి నేచికొంటిగొప్పవెట్టి|| ఉ|| అంతట
 యెవ్వనాభ్యుదయమందుటగన్గోనిబల్లహుండునీ | మంతినినోతు మాకును
 సమర్పణజేసెనుమద్వయాధకమై | యెంతయువేటకమొన్నయధరేకుడుము
 మ్మడిపళ్లుజేసెన | శ్రాంతముగాంతకున్వలసిరా గిలుచుంటిమి దక్షవాటి
 లో|| గీ|| మొన్నశిరియాలునింటికి మదముతోడ | నరిగికన్నకుమారుడీ
 శ్వరుడుగూడి | కొనియెనామేలుగీళ్లుకుకవముగాగ | నీకుజెప్పకయే
 రికినేగిధింతు|| ఉ|| గ్రోత్రముగాదునికక మొక సుద్దిహలాయుధ విన్నుకం
 చిలో | గ్రోత్రమువారినందరిని గూహకవేడుక గాజితాద్రికిన్ | యాత్ర
 యొవర్పుచుండె శిరియాళిండు వారలలోనగూడరా | కృత్రుడుపోయెనిద్దర
 ణిబుట్టెదరేయికనట్టిభక్తులు|| క|| ఆతనియదిలో నరయం | జేతోహరణ
 దునై జశిష్యులబంపన్ | బ్రీతచెరకురసమాశివ | దూతలడుగ నొసగిదా
 నధూజకటిగలిజెన్|| సీ|| అంతటపోక పృష్ఠాకుడు గంచినొనిరువదియొ
 కదినంబించుకైచ | వెలువనివానలజలమున గురియింప పదివేలు జగముప్ర

భవలైపుడు । పాయకుండెడు మహాపట్టాంబున జంగమొక్కందు నుండక
యొడిసిపోయి । రప్పుడుశిరియాలుడధికత్తుదాతుడై జంగమొన్నేవదాన
క్తిసూరు॥ గీ॥ గలయదిరిగియెందు గానకయింటికి । వచ్చు నెడవారుం
డువరతపస్వి । వేషమొప్పతాల్చి వేవచ్చిశిరియాలు । కొడుకునడుగవనకు
గూడదనక॥ ఉ॥ భాసురశాకభాతపరివక్తము సేసి సుతున్నహీధరే । ప్వా
సునకథితోడనిడినసర్వజనంబులుచోద్యమందగా । నాసుతు గ్రమ్మరంబ
డశియాత్తులు మిత్రులుదానుగూడగై । లాసముచూరముట్టి శిలాంభునగాం
చిరెయిట్టులెవ్వరున్॥ వ॥ అప్పుడుమేముం దన్నందిరంబందయిండికన్న
కార్యంబుగాని విన్నమాత్రంబుగాదు మచ్చరంబున నొకత్తై కళ్ళ మెచ్చక
హెచ్చగుందులుగాభక్తి భాష లుచ్చరింపవచ్చుగాక యిట్లుసేయ వచ్చు
సేయని యనేకప్రకారంబులం బెచ్చువెరిగి శిరియాలుం గొనియాడ హలా
యధుండు గుజనా జంగమలింగంబుతో నీట్లనియె॥ చ॥ శివశివయేమి
చోద్యములుచెప్పెద వీశుడు రక్తిసుండెమా । నవపలలంబు మొక్కవదన
ద్విషుభక్తుడుభక్తుజంపెభక్తివిరహితుండె మీరొడయ దేవర లాడినబాం
కుసాంగమాకవిహీతమంచుగాకవిన్నైనను గూడనె యీద్యభోక్తులకై
క॥ అనియాసర్వముమిధ్యగ । మనమునదలపోసి పల్కుమానవనాథుం
గనిగొనివినుముహాలాయుధ । యనుమానముమాని హరగణావళితోడక॥
సీ॥ సతులనిచ్చినవారుశతకోటి కోటులు సుతదాతలకునైన మితయులేదు
తమ్ముఁచ్చినవారదరము గాదెన్నంగనెట్లుండలేదననెట్లువచ్చు । హరుడు
భక్తులమనంబరిసి చూడదలంచి యడుగగానివి యెల్లనడుగుచుండు । యం
శిలిలేకిత్తుట్ల సద్భక్తులు శిరియాలుడును సుతు శిశున వేడ॥ గీ॥ బెట్టెనమ్మ
వెసిముట్టవిచారంపు । ధరణిసూరసూర దచ్చరిత్ర । గద్యఃద్య కావ్యకల
నబాటలలీల । జరుగుమిగుల భక్తసఫలయందు॥ ఉ॥ ప్రాకృతసంస్కృ
తప్రభృతిబావలనాటకసంవిదానముత్ । జోకయొచ్చి సూత్రధరసూచి
తపిత్రులపెక్కుభంగులం । గైకొనివచ్చియాడుచును గ్రమ్మరి చావుచు
నీక్రమంబునకై । లోకములోనివాడనవి లోకమునర్ప వెదవృత్తముత్॥

ఉ॥ వీమిటికిన్నిశెప్ప మనుజేశ హలాయుధ యెల్లదిక్కులన్ । భామల
 కోళ్ళకోకలులబాడగనం చాడయుండుశెప్పనా । ధూమిపుడంతయున్ ।
 వినిప్రభూతతరా గ్రహయు క్తచిత్తుడై । హై శతీ సహాయ శిరియాల
 నీజులగ బల్కునీక్రియన్ ॥ చ॥ మది మది సుండి యెట్లు నర మాంసము
 వేడెనుకూలిగాకతా । నదయతతల్లిగిక్కనీ క్రియన్ సుతునెట్టుల జంపె
 నల్లఘా । మదనవిరోధి మేలదయ మాలినదానవుడయ్యె నయ్యయో । ము
 దిమిఘటిల్లమైమరచి మోసమునొందెనునాపినాకియున్ ॥ ఉ ॥ ఆమిషమ
 న్నభక్తవరులటంరుచేతులనట్టిమాంసమున్ । బ్రేమముతోడనీశునకుబె
 ట్టుటయెట్టులువట్టియాసమై । కోమటిబుద్ధిసేసీసుతుగొంతునుగొసిరిగాక
 లోకమం । దేమయినవ్వరెనడచి రేగేవభక్తులుదీసిమెత్తురె ॥ ఉ ॥ భక్తుచి
 త్రవృత్తిపరిపాకముసూడదనూజువేడినన్ । యుక్తముదాననేమియుని
 యుక్తకరుండయిపుత్రుజంపను । ద్యుక్తియొనర్చునంతటనయుత్పతాకు
 డుమెచ్చునిక్తమా । యుక్తికబాడగోరినటులున్నదిపన్నగధారిదత్సతున్ ॥
 మ ॥ చిరుతొండండునిజాలభక్తుడయిననన్ శ్రీకంఠుడధింపన । త్తరిదుం
 డ్రించినతుమ్మదుడ్డుపగిదీందానుండిచేసెంతబం । పరబాతున్ వధియించు
 నెతమసుతుండైనన్ మహేశాంకితుం । డురులేతోపరమూ క్తినాకగ
 తశంకంజంపగాగూడునే ॥ గీ ॥ ఎదిరియింటచిచ్చుయిలదన్నగాల్పునా ।
 గానస్వగవహేగాల్పకున్నె । యన్యలింగవంతుకున్నపాపముగల్గి । తన
 యునింతవంతుడునుమలేడె ॥ క ॥ వెలిదుఃఖము వెలిబుచ్చిన । నలువునను
 తుజంపితాను నడుమనజుణిగెన్ । నలిబ్రాహ్మమున్నగోమట । భలిగాభలు
 సాకునమిలి బ్రతికెదననుచున్ ॥ చ॥ అకటమనోజవైరికి నరామిష ఖండమ
 కానియొండుకు । త్తుకకునుడిగ్గకున్నను సుతుంవధియించుట యేవిరక్తిః ।
 మ్మిక్తగలభక్తుడేదనమేను పదార్థముజేసెపెట్టుకొ । దొకరినిజంపునెల్ల
 మదినూహ యొనర్చగ మోసగాదొకో ॥ చ॥ అట్లునుం గాక చింతొం
 డండు దన్నువంచిచి తన హాసాప్పించెను నిందంబొంద నొడినందనుంచి
 లువుమనసుందరింబని శంకాని యప్పుడర్పించిశింబి చుట భక్తిం బాడిగా

దనిపలుక లేడయ్యెం బంచవదలండు నరుడెంచి యధికంచి పసినినువుంబు
 పించె మ్రొంగనగొంటి యయ్యెంగదె యసునడకేజడికి జడిగొడు వెడలెంగా
 కగడుపార నారగించెనేగాట్లు సెట్టియు నాగట్టుపట్టి పెనిమిటియు వట్టిర
 ట్టునకొడిగట్టిగి కాపుల భక్తులమ్రొంగపచ్చిరక్కసుండను చుక్కలరాజతా
 య్యచుభక్తులజంపం బాల్పకండు వీరిబారిత్రంబు విచిత్ర కథా సూత్రంబు
 గానభలం జదువంజెప్పు మూఁడులునిసంఖ్యాత మహా ప్రమథ గాంబులకు
 వెలి వెలిసుండోయనహలాయుధుండు సక్రోధుండయి కరతాళ నాస్ఫుటన
 పూర్వకంబుగాఁబుటమోసెనప్పుడు॥ ఉ॥ అంతట గంతు హంతకుడునా
 శిరగాఁబుడుదత్తుదాగ్నిక । త్యంతభయంబునొంది యెదురైనిలచుం
 డగనోడిపొగ్గవ్వఁగా । మృంతమునందునిల్చి హృదయంబులురుల్లినదల్లడి
 ల్లుచు॥ భ్రాంతులుపోలెనొండొరులబాయక చూచుచునున్నయిర్వర॥
 వ॥ హలాయుధుండుగాంచిజంగమంబులగుట మమ్మున సారకు మన్నింప
 వలసెంగదాయుంక క్రందనాడిన మాటలకుం దప్పునింపనుండి చిరుతొండని
 ఖండశశిమండనునివాతక గీతకంచితిరేని మీరును వారిలోని వారలేకానిమా
 భక్తులపంటివారు కారుసుండియన మా రాడనోడి మనిసిబారిగిరి కుమా
 రిందలంచిన॥ నీ॥ కటిశటంబువచితకావిబెట్టినచీరె మోకాళ్లునునుగంగ
 మోచిక్కట్టి । కరగబెట్టినకావగంత కుచంబులనొదివి గాగళమునబొం
 దుపరిచి । సన్నంపురుద్రాక్షుసరములుజుళిగా సంగలవణికట్టులందు
 దాల్చినడుమ రుద్రాక్షులండంగజేసిన రాగికమ్మలు కణకయుక్తములదా
 ల్చి॥గీ॥ జడలతురుమునబైబట్టగడనవాడ । నుదుటగలయంగభస్మంబుమెది
 చిపెట్ట । సంగళవాద్విషయ్యయైస్మరవిగోధి । రాణిచనుడెచెజంగము
 రాలికరణి॥ గీ॥ భక్తిభామినిజంగుభామభాతి । దాల్చిచు దెంచుగత
 వచ్చుదస్విజాచి॥ యాహలాయుధుండెదురేగియధికమ్రుకిరి । తోడుకొని
 వచ్చిమిగులనెత్తుకముతోడ॥ క॥కాలోచితసత్కారము । లోలెంకావింప
 నన్నియునుగైకొనియా । నాలోనను సదాచూపాలునితో నిట్టిలనియెప
 టుతరిఫణికిన్॥ క॥కమలజకమరాక్షులుదమరసంబుల ముఖపద్మములగుగం
 బుననుగృహం॥ కెమలకయిండియునన్యల । గమియింతగు గాంధలందుగల
 వేగుణముల్॥క॥ కలనైననన్యపురుషుల । పలనెరుగనిగిరిజ యట్టివారమమే
 ముక॥మలహారాభక్తిరంతర । నిలయాశ్శునింతవట్లుగజముస్పహలా॥
 ఉ॥ నీవును సోశుభక్తులును నీయొడలచిగనెమివేడినన్ । లెవనెత్తువంచు

నవనీసఖభక్తులశేష్పడుండగా । వేనినచ్చిచారమతి వేగమునకొ మనమి
చ్చిమీదమా । దీవెనబొందవేరజగతీసుతచూరి యశాహలాయుధా॥
అనివెండియు॥ నీ॥ మహితశివాచారిమాగరక్షణకీల సహజైకలింగనిష్ఠా
విలోల ప్రకటనంబిచ్చి క్తిభాస్వత్సధామ శ్రయతుల ప్రచాద పాత్రైక
గాత్ర॥ హరిలింగజంగమాభ్యర్చన శృంగార సత్సంగధీర వాక్యారధీర॥
దక్షుండుమోక్షవిద్యాపండితుడు సామన్యైకచరణుడు సేవకలండు॥ గీ॥
యలుచునగ్గింపవినియాహలాయుధుండు । లాలిత శీతీకమ్మకుగేలుమొగి
చీసకలభ కులకెటవైజయగుచున్న । ప్రస్తుతించిఃసోతుక నెసరమసా
ధ్యుక॥ ఏవిద్యానెవ్వడనుమా । భానుజవాగున క్తవలపటుకరుణాసం
దానయొసగడుచది । స్థానూపవాదకసమితి మడుగుముతల్లి॥ చ॥
అవనినియమ్మహేశ్వరిహలాయుధుగన్దొని యేనుపార్వతిక । వినుకీరియా
లుయియ్యదియనిఁ గమునర్పవిహీనులై ధరక । జనుసతులకమహేశపద
సారసభక్తిని యుక్తమైనభర్తనివహనే దలంప జగతీశల వ్రాజ్యులుగా
గుగావునకొగీ॥ తప్పలెల్లనిష్పదోష్టాగాగొని । గుహనయూరబురాశిన
గ్దిమాకు॥ పేరుకొడిగైక భీషయమంకురు బ్రీతిపునవ భీష్మపెట్టుచునుచు॥
క॥ కట్టమకలితోడ శిశుపాలునిహీన శైలరాజపుత్రివలక॥ నెట్టియు
శరణయదంబి॥ ముష్టిహలాయుదుని । మోటుమొకుకచుకులుదక॥ గీ॥
అహలాయుధుండనధనధిక్తానియు॥ శీశకిరణధరణిసెట్టిజూచి । యె
దలిసభయ కానబుగ్గవసే గు । బరమహవకమొంది భగవం డపడుడు॥
కుత్తుకగప్పుగొప్పు పయిగొంచున మైనుగు మేవమానగ్రా । కైత్తురు
బొల్లు వెక్కిరింప కేయలిచారలచీకెనర్చు । హస్తైకొండచులిసొసలంట
నచులుల బొల్లు కొప్పనా । బత్తుముంచుచున్నచే బత్తుల డు గడంకతో
డువక॥ చ॥ కీలకొలచుల వచచటగువులు గూ పకరెడువేలక॥ ద్రులు
గొకొట్టుకుంకటకమొకటచభక్తులుకండింపవె॥ సరి లలితభంగిసె
ట్టిగూగుకంకయ బస్తు సేయవచ్చులుక॥ జలజదళాక్ష స్మయలుగదరు
లకొంప లన్నికొలకన్॥ ఉ॥ తుంబుగురాగరాదు॥ ప్రాశంకానోడు
తనాడనేనతూ । మోటుయచుండ శరీయాలసథి కిల ముఖ్య
కా॥ వ్యంబులు వననికహలాయుధు డ్కమేనుపా । దం
బుసహంకధూమివనువంటగ మొక్కిశిరిస్తహస్తుడై॥ మ॥ ప్రచుదావి
ద్యవగ్రుహుః పులు ధారావాహికస్ఫుతకనా । త్నమఖాంభోజము

దొప్పదోపగ సముద్యద్యదధ్వానసం । భ్రమరోమాంచదర స్థితంబు
 లబహిర్భక్తిప్రపంచంబున । క్తమసేయంగనదంభ భక్తయుతుడై కన్ప
 ట్టునాధిపతిన్॥ ఉ॥ కాంచినోజహంతనకొగిటజేచి హలాయుధుం
 మనిశ్చంచలమైన నీసహజసాహస శక్తికిభక్తినిపట్టుక । మంచిగమెచ్చి
 కొగనకమంబు నణిమయ పుష్పకావిష్టై గొంచుగమించ నత్తుకీగొచ్చి
 నరండనుచుంగడంకదోక॥ గీ॥ ఆకాయుధాఖ్యుడనురక్తితోనెలుసెవ
 పురములని క్తవహములన । గొనుచునదిగె రజిగు ధరంబుకు నాన
 పాలుతోడగూడభగుడపుడుక॥ శిరియూ సెట్టుగర్జును బరిహరచూచొంద
 జేయబనికై హానిడి । ధృష్టికాచాయుధాఖ్యుని । జరితమునుతి కెక-జే
 సేసత్సభలందుక॥ క॥ కావున సమస్త దుష్టగు । కావనదంబైన గర్వనప
 విణులునులో । దావుకొనియున్న భక్తులు । భావంబుల గూడి కొండ్రెబ
 సవకుమార॥

—*మిరుమండకథ *—

గీ॥ మరియుసద్భక్తిమహనీయమండనుడు । నెలయుమిరుమిండనై
 నారువిప్రులకీ॥ సతతజంగమపూజనాన క్తవృత్తి । గూరగూరగతాంగ
 వికారునిగుచు॥ క॥ కాపాను గ్రహసామ । స్థోపేతుడు శుద్ధశైవయుక్తా
 త్నుడుడు । ర్వాపారదుష్టదళనుం । దాపాపతశిష్టరక్షణాభరణుండుక॥
 వ॥ అటుచు జగతీసతిముఖ మండనంబునుం బొంగి చెంగొండ యనుపు
 రవరంబునం గాపురంబుండుచు గుండలీ కృత గుండలి నుద్దేశించి నెల నెల
 శివరాత్రినేమంబుప్రేమంబునంగయికొని యేకడమయు లేమండబండ్రెండు
 వత్సరంబులు నడపి పదమూడవ పశ్చాత్సాహనంబునం శెక్తిత్తిరువా
 రుచిరరిగియందలి భక్తసందోహంబున విశిష్టేష గోష్ఠినిపులె యుండున
 పయంబు॥ క॥ అవాల్మీక మహేశ్వరు । సేవింపెడు వేటకతో నడిగు
 నోస్తంగా । వేవేలగుచువాచ్ఛం । బావకథము వెడలివం బయప్పుర
 వీధిన్॥ వ॥ పరిజన సంపదంబు భయపార్శ్వములంగడ గూడి గొల్వన
 ద్విరచితగద్య పద్యమయ విశుత కావ్యముల ప్రభూమిని । ద్విరగతిపాత
 రుత్సకువిధూజకటి చారు కృపాపలబ్ధుని । స్థిరగురించి తాములుదీవనలి
 య్యగశిచ్చ మెచ్చుచుక॥ క॥ తమరాక దెలియ దిందిం । ధిమియనిమదైశ
 లుప్రమోద నెమలకబల్ దా । శములొత్తితమ్ముజూచిన । ప్రమదంబునప్రమి
 కింనెటుని బాతులు నడవక॥ ఉ॥ గాయకులు గవీశ్వరులు గాంతలు

భట్టులు సద్గుణాంకనల్ । వాఁని కేట్కులన్ బహుళ భంగుల బ్రస్తుతి
 సేయసా నెడె । పాఁచుచు పలుక వేత్రకర యూధ నుడగ్గరియుగ్గడింప ।
 భాగ్యయుత మూతి యెవలసి నధఃములధఃల కధినిచ్చుచున్ ॥
 చ ॥ పవనఖళాంతి మామవతిభాస్వదురోజయుగాంతర స్తుతి । పదపద
 కన్ధతత్తజప్రభావిధి వండుద్యుతీకరపనం । గదముఖభూషణవికాసము
 దిక్కరిసుంభమాక్తికా । భ్యుప గుహాగ్రేణ సేవనవభరద్యుతహేళినిగే
 లిబెట్టుగ ॥ చ ॥ స్థిరద తాతనితాంతికాంతప్రతదంతశృంగారలక్ష్మీము
 ఖాం । బురుహదగ్గమలీలగ్రాలంయనప్రద్యుప్రమిల్ శంభుపా । దరస్తీ
 జస్ఫురిణంబున్ వెలుగన్ స్తస్థాయిమాణిక్యభా । సురకొటిరముమేరు
 శృంగముగతింజూపట్టిశోభిల్లగన్ ॥ గీ ॥ హరికృపారముదాటోపశరధిమిగ్న
 మానసుండయ్యంబుమరచినుచి । ధరిణిలోపలగలవిటధర్మమెల్ల ।
 నేకరూపంబుదాల్చెనా నేర్పుమిగిలి ॥ నీ ॥ పసిడిహండియుకోలపసనార
 జేపట్టివిసరివిసరిబయల్వేసికొనుచు । నడుగుబడబడనట్టిట్టుద్రొక్కుచు
 సొక్కుచు సోలుచునిక్కికొనుచు । భుజములంకింపుచు పొంగియంగంబెక్కి
 డిగటాచును గానిచగవునకును । సుగడికాండ్రతో సరసంబులాడుచు పొల
 తిభావముదలపోసికొనుచు ॥ గీ ॥ నీడచూచుచునీల్లుచునిచ్చినిచ్చి । చనుచునె
 ట్టెట్టివారినిగరకుగానక । చిట్లకంబులు సేయుచుడనడెలి । పుడరిలసం
 బులదొడిగికొనుచు ॥ గీ ॥ ఇట్లుచును దెంచినం బినుయ్యంగుమాళి । గోవు
 గాంతస్థులయినభక్తులకుజేతు । వెత్తిముక్కుక నృకక యించుకేని । లె
 క్కు సేయక గుడిసొచ్చి యిక్కజముగ । చు తనపడి వెడన నుచినటదాగని
 యోమిరుమిండనాయనా । గణనలుచునీడె దెవ్వడహింకంకణ పట్టుపుదిగ్గజం
 పుంబం । గనియును గానవటులతి గర్వితుడైబడి సొచ్చెనీదృశుల్ । ఎనమున
 గాఁ గాగలరెమానకభక్త వహత్య వింతయుక ॥ క । హరుడల్గినభక్తు
 లుద । స్మరశంగాచెదరు గాక భక్తులలుగనా । హరుడా కాచెనె వాడీ
 వెరవడినీతనము యిలట వెడలింపుడనన్ ॥ చ ॥ అప్పు డగ్గుడీతంబడి వదుగుం
 గదువడినేతెంచి యామిగు మిండవ చునాని యడుగులంబడి వేదికంబుబుగి
 రంబునందరంబుగా నిలిపి యిట్లునియె ॥ కా ॥ దేవామీర లెరుంగ రే యితని
 కీ నేవుండు గానిత్యము । న్యవేనిమగ ము లిచ్చుభక్తి విధికెంతే మెచ్చియోగా
 నని । యెవ్వనిచిత్ర మెచ్చియో యెరుగ మేతగ్గాత్యముక జేయని । స్వా
 తంత్రున్ ఘటియి . ఎ నీతని ముందుపగముక దుండుక నెనన్ ॥ క . మన్నిం

చుముద్దుసేయుం । జెన్నారగజెంచి నట్లు సేయు విటత్వం । బెన్నడునెడ
 తెగకుండుం । బన్నగ భూషణుడు సితనెబడవసకాడై ॥ గీ॥ పెద్దమన్నం
 చుగడుకడుముద్దు సేయు । నననివిటధం మిడేర్చుకొన్నదిలచి । శూరింబ
 లొనుకాగవెన్నుతీకామోతు । భూతని నాగకాళాన విధు నిడనుక । ॥
 అననికి కాపెకు న్వలపు అత్తధికంబులు గానుదోగుం । మునుకానాగ
 జేయునువిదూషకు నట్టులత్రోయోకానో । క్రితములదేల్పు న గద్యశ్య
 ముదాలిచివీరనిదకానాతిభయహరుం నన నిడ బడిపన్నొంరిచు సుంచి
 తాకృతికా ॥ క । అ'పూజాగియునె'గ నిమిరుమిండనయి నాగవిశ్వ
 శునిచే । దినమున వేమాడలువడి । గొనునబిడయాతడామిగులమలయ్యెకా ॥
 వ॥ ఈతనిబగితియు సితనిగూడుకనాతనికూమిడయుం జ్ఞాతుండు గాకని
 చ్చి నంబికిం గూడుక శంభుండు నసంఖ్యాత హా గాంబులకు వెలివలిసుం
 డోయని మిరిమిండన చునారి యక్కడ న్న ముక్కంటి భక్తులకర జంబం
 దఘట వేయించె నన్నడు ॥ ఉ॥ గోపురపథ్య పథ్యమన గొల్వయి యుం
 డినభక్తకోటిహృ । తోకపమెరింగియిచ్చునెగిగూడకు రమ్మని హస్తసౌజ్ఞ
 నగ్గోపహయండునంబినను గొబ్బన జేగబిచ్చుపూర్వవా । గావతులుజ్జ
 గించి సకలకృతి దాల్చి సభితకంపుడై ॥ క॥ భక్తసరత త్రత యుభయ
 భక్తినియుక్తియును నంబి భావంబునకున్ । వక్తముసేయుతకుండ । భక్త
 సమత్తుమున మె ॥ భయపడినగతిన్ ॥ చ॥ తనపెడకచ్చ నంబిక రతామర
 సంబునబట్టజేసిభ । క్తనివహించుక న్నెరిగికట్టెదు రంజన భీతనొందియె
 య్యనల దారిదికునకు నైచను నన్నడుయూశుడేకిన్ । వినబడకుండచీపము
 లవెనగన యీగుచు నేగెలాగునన్ ॥ ఉ॥ మూలల కోన రిల్లచును ముంగ
 లవెలెడు పుష్పమాలికా । జాలము క్రేవదారుచును సన్నుచుగానొ
 కపూర్పు పుచ్చుచు । లాలితభక్తి కీలిత శిఖాశతి చేతుల నూగొం
 చువా ! చాల జనోగ సంజనిత పాధ్వన యులు వాల కంపుచున్ ॥
 నీ॥ శాలుగున డె ద గు దట నట నదరంగ నలుకుచు గభక గృహంబు
 నుని యోడల్గులయందు జేరిజాలక మలదూఱుల నెంబడితొంగితొంగి
 చుండుచొలగినింబుచు వెల్లిపొవంగ వెరచును నచును నలువడంగ । నోడు
 చుజలనంబునొందుచు సందడిగలసిపూజారులగన్నుమురగి ॥ గీ॥ భక్తపతతు
 లజూడగభ చుచుపుట్టి । చెయ్యిముగమునకడ్డంబుజేసికొనుచు । సృకిచ
 కర సుకచాసి సొచ్చి పెడలి । గుడివెనుకకేగి వెనకది కరనను గొనుచు ॥

మణియును॥ క॥ మగుడిమగుడియాలించున్ । బెగడిచెగడి నడచు భయము
 పెక్కువదిక్కుల్ । దగనిక్కినిక్కిచూచున్ । దిగులుకుడుభునేల మెట్టిధీరు
 న్నక్తెనన్॥ గీ॥ తొంగితొంగిపోవ దొడరిపోవగనోడి । చెంగిచెంగిపోవుకట్ల
 వెంట । వంగివంగిసారువరభ క్తమండలి । భక్తికైపుప శివుడ శక్తుడగుచు॥
 వ॥ అటుచవనుంపటపన్న కలుగోట గాం నొక్క యతిశోకా వాసాంతం
 బుపచాంగులి గోటని క బుంసు చూటిని సెలంగుల్ని యాగండి కను
 దూరికకురుజంగ న్నిడు కాగగులుకుల బద్వయతి శివగ నగుట గ్రోశమా
 త్రంబరుగముందట॥ నీ ఫలదశివ్రామార్య బంధుర శోభాప ఘటిత నిధ్యం
 దినార్కప్రభంబు । పుల మహామోదన నిమగ్న కా విన్లతాశోకాది వృక్ష
 చయము । సహకారకపలయాస్వాద మెదురకరకలకంఠ పులకు హూకార
 యుతము । మకరందంసంపూర్ణకవిపీఠకాసారరొచ్చి పుకజాతభ్రమా
 ద్భసలిలసరి॥ గీ॥ నిర్భయత్రాంతి పశ్యతో చరమరుతి । శోరసంచార సం
 జాతుశుకసుఖియు । బహులతాగుల్మ భూమిని ద్భరితమగుచు । గాననా
 ప్సారు నొక్కయు న్యవవనము॥ లయగ్రాహి॥ ఈములగల ద్రుహములీ
 యెడనగూడెనని పాయకసుతింపనను వైయరులుగమ్మక । రాయకులకర
 తతులేను ములుగానలంబు మోయుచు గుగోచ్చముబచాయలఁటింపం । గా
 యజనివాజులకు దాయముల నందిగిన యాయత రసాలములతో యములు
 గ్రాలక । శ్రీయెదలియూరటకు వాచుమయి చెన్నలరు నాయుప వనంబుజ
 గనాయకుడుసూచ్యక॥ గీ॥ చొచ్చిభ్రమతుసల్పనుశూలపాణి । యూరొకో
 యది యటుగాకను గ్రవనము । యూరనిడువియ గాకిదియు పవనంబొ
 యూరుగాకిది యేమైచనుండవచ్చున॥ అయచు నొక్కొక గువ్వలంతరా
 శంబు దరియజొచ్చి చనుదెంచి సోపచొప్పి దప్పించి చప్పడు గాకుండ
 వేరొందుమాగకంబునజనిచ॥ గీ॥ అలకాధీశసఖి । దుగన్తోనియెగూలాభ్య
 గాభాగోద్భిదా । మలకాశోకరసాలపాటల గుఖిత్సౌజాగ్ర శాపావస
 త్రలకంతాసిత కంఠ సాండు రగరు త్రొంచోడు సంచారసం । చలమ
 త్పుల్లలతాంత వారికణికాసారంబు గా సారముక॥ వ॥ కనితదియ్యరామ
 ణికంబునకుమనంబు ఘనంబగు వేడుకవెల్లి సునుంగుచుండ॥ ఉ॥ చందనవారి
 జాతహరిచందనసాలరీసాలజాలమా । కందమధూకచంపక కంకటకంఠ
 కపూగతింత్రణి । తిందుకముల్గసూ జగతీరుహపంక్తులు దాటిమాగధి । సం
 దనివణక విద్రుమ్మరుండు కంచుకా క్రైస్తవ ప్రచున్ శి॥ చ॥ ౧౨ క్రైస్త

ధూవణుండుగనియెకసంపుల్లసన్నుతికా । ద్రాక్షముఖ్యులతాప్రతానకశరీ
 రస్థితశాఖాశిఖా । దక్షాజీవరద ద్వనీన వితతాధ్వ శ్రాంతపాయాక్రియా ।
 న్యక్షంబై కనుపట్టివట్టియొకసంతా నాఖ్యధాత్రీజముక ॥ వ ॥ కనితనవిడిచివ
 ప్పించుడియకా మదిలోనం దలంది ముందరి కుందు వకడు గిడక సంతయా
 వ్యసచేతసురండ్లయిట్లనీవితరీలంచెడు ఈవనంధ్యంనునియేమియొకో
 గుడియొక్కొ కాకజే । వావనిజంబుమీనగెలవారుచున్నదిపైడికండలో
 మావినువాక్యనిబొలుచు చూరిననస్ఫురదగ్రశాఖలో । లో వెలుగొందున
 ల్లగువీలొలతరంబగురన్నదీపులోక ॥ ౩ ॥ రుసుమితలతాపరీత । ప్రస్థమరగు
 ల్లములు మూడుబడలికవాడక । వెనరచియించినపుష్పా । వసంబులవీల
 గానవచ్చేడిచివటన్డు అచ్చపువేటకగుల్మమనుజావని గ్రేవల జేరికొల్వగా ।
 పొచ్చినదివ్యధూజపతికివన దేవతవీచ గ్రీత గాబచ్చని పట్టుపుట్టములుబా
 గుగట్టించయాలవట్టముల్ । మచ్చరికింప జూువన మధ్యచల త్కదళీ దళా
 వళల్ ॥ వ ॥ కావుననిది కల్ప నృతంబగుట కను మానింపం బని లేవ
 రిమనోజవైరి యమ్మహీజంబు కింద మకరంద బిందు బృంద స్వందా
 దిశితలేదూ గలోపశోభిత విస్తారనితధీకాంతః పతత ప్రసవాస్తరణ
 పాణిశి సుఖాశీనుండయి నటచుఖుంబుచూచుచు దట్టంపునిట్టర్పులుగుడిం
 చుచుబులుటజీవమాయాకరమ్ముగరమ్ము నడదివి కొనుచు మొగంబునం
 బుట్టినదవటబొట్టుంగారి నఖశేఖరంబుల దిగిచి సారముచు గదశీఫలా
 శజాలజాత తపూత సమంగంబుల కన్లుదం బందును సారీఫలపా
 చచరమం వారసాగవున్నాగాదిమేని నిజమిడమవాసల కానపదుచుబ
 ప గలమ మోమిచ్చివవిలర పరి గలనకు శిరోధాగంబు సావుచునమ్మ
 కకక శేఖగుండ ప్పమ చూంగు పొగ్గెగు గమన వశం ॥ ౪ ॥ బొడిమిన
 గొంబువాప బహు మంత్రొనిచున్న పదంబున ॥ ఊ నంగింబునతి
 గలకాన బగు గర్వము నిడుకొన్నెం । పొగ్గెంబునం బొగమ పూరవి
 మునుత గు న్ననీ కుంబున మియిగ్గు గగు కొండురయిబున బారు
 తేరి ॥ ౫ ॥ నుండునంది దండ వచ్చిన మచ్చికితోడ నిట్లుచన్ ॥ క ॥ భక్తులకో
 ప్రసాదా ॥ ౬ ॥ క్తుల సహజుల య్గ బహుతగువే । వ్యక్తిగతత్రసుపా
 స్థ ॥ ౭ ॥ వాననియెంబుల వసన నియిస ॥ క ॥ మచ్చక్త నుతియచ
 సా ॥ ౮ ॥ భక్తులగూంబునెద్ద కా మెన్నెచ్చక్తు భజియింపమీ ॥ మచ్చ
 జయియ నిట్టలంబు మదినుంబున ॥ క ॥ న్నావంజంగమపుంజలు । గావింప

గవలయుసమముగాజంగమనూ | జూవిరహాతునకుస్తావర | సేవయునిష్ఠ
 లమయనివచించున్ శ్రుతులన్ || క || భక్తైక దేహమూర్తిన్ | భక్తప్రాణుం
 డనఖిలభక్తాశ్రితులన్ || క || కడన వత్సలుండ | భక్తపరాధీనుడ | గడుభక్తికి
 గతన్ || క || అదియెల్లప్పుడూ శ్రేష్ఠ | పదభక్త్యా సక్తవృత్తి బాణుడనన్

—*— ని క థ.జి—

గా | నుదధిపరీశమహితలి | సదయుడై యేలుసాధు సమితి నుజింపన్ ||
 చొనినమునువేయుచునా లునియతిన్ మునునర్చన దేల్పుచుండద | కిరనతనుధ
 మకకమతతికిన్ డెర పేమియులేమి గాంచిబా | ణునకుగరంబులే ముపది
 నూరులొవర్చగనన్నిచేతులన్ | గొనకొనియొక మా రపది నూరులుపూ
 జలుదీచునాతడున్ || క || ఈవాణవిన్నశివ భక్తావలిదద్దర్శనాధమునదే
 రంగా | గేవలతత్సు ఖతరగోష్ఠీచతుడై మెలగువల చిత్తుండగుచున్ || క ||
 ఈపగిదినున్ననర్ప | వ్యాపితకెడ గలుగ దనుచు డ్యాస్తుని లీలన్ | లోపలి
 డెవ్వరివిచువక | కాపుండుబ్రహ్మదమతడుగైకొనుదాకన్ ||

కరికాలచోడరాజుకథ

వ || వెడియుచుదిగొండయంపురిగరికాలచోడమండలేశ్వరుండుకా
 వేరిగట్టింపదిట్ట పెట్టంగడంగి యిల్లాదిగావెట్టిచట్టినంబిట్టవ్వభక్తికింగట్టు
 వడివెట్టితట్టలుమోవంబోవడేయదీయునుంగాక || సీ || సత్యార్థమగుస్వా
 మిభృత్సంబంధంబుదిగద్రావిశంకరదివ్యచరణ | కంజాతయగళంబు
 గందునోయనెడుభయంబింతయునులేకనంబివేశ్య | నపుడుబలుమారుకుం
 టెనబనుపంగదగదనివారింపతారుజేల | నొకసినైనను నొవర్చకయూ
 రకున్నారనీలీనువాలూరియగుభక్తు || గీ || లనుచుచాగ్రహించియా
 వార్తదనమోల | దడవివపుడనడగబొడుతుననుచు | నసింపంగుచున్న
 గరికామదేవు | కదలేరింగిడేనకదలపోయి || క || అకలివాచగణేశుననేక
 పోవిధులగు స్తరించియీపురిభక్తానికను తోజగడింపక | యేకంబైనడవజే
 ణయనేజగమరుగన్ || వ || అన్నియునెలచెయ్యెగిమితాతచేతమాహాతయా
 తరయతిమాపికొన్న ప్రాతప్పు సెప్పమియంగలదే యనియడిగి నంగడంక
 త్థయోడమియడలగుచ్చుటయబడి పనులు సెప్పించారిపారి చేయుబయలు
 ణేమికటంబగునీభక్తినిమిత్తంబుగాదె కావుననీవునేమి మాభక్తగాన
 మతంబున నహంకరించినిలువ నెంతటివాడవు (సంసర్గయాపాపగుణా
 భవంతి)యనుచువుసార్ధంబయ్యెనీతోడె సాంగత్యపోషంబున మాకును

మోక్షకులగును నెరపరింబువు ధైర్యముల్లు పెక్కుదృష్టాంతంబులుగఁతు
హంతనంబికిం బ్రవృత్తంబుగా నిజభక్తమగుశ్శోబుదదీచు భవ్యాచర
ణంబులు లేటలేల్లంబుగా జెప్పిన వినినంబియప్పుడు॥ ౩॥ నయమునుబియ
మశ్యధికవినిగమునుభక్తియుభయంబునాటుకొనంగా॥ స్వయమాయదూ
రసద్భక్త్య | నయముజూపుటకుహగునకానకుడగుచున్॥ ౪॥ గద్గరుమూ
ర్తిసమస్తజ | గద్గితవిశాలవిశదకలితయశాంగా | హృద్గతమగుగర్వనాడచి
స్సతిజూపింపారసముదైవారిన్॥ ౫॥ ధన్యడనైతిభక్తసముదాయములు
న్నెడఁజ్ఞువోయిహృ | దైన్యమనోపగానభయదానము వేడుచుజేతెన్న
నూ | మన్యవడంగసన్నుతులుమాటికింబడికేసే మ్రోకి మూర్ధన్యకరద్వ
యుండునయతత్కృపగానకమాననెమ్మొయిన్॥ ౬॥ ఆడిపాడియెననడుగల
బడియెన | గంటులేనియట్టిబంటులిల | బసులొంద్రియెనబడయునుదత్కృప
చూడసోసుతునుదద్భక్తి॥ ౭॥ అనియచ్చోటనుండియు భక్తాభీషుఖుడై
యడుగడుగునకు సాష్టాంగదండంబులిడుచు చాళంబులొండొంటితోడంగం
గుక్రంగుమనం వాకించిన మసకరించి శాకలానుకూలరాగంబునను రాగం
బుతోనుహాభక్తచరితంబులు సగ్వభగింబులుగా తిరుపాట నేసియొక్క
క్కభక్తుని హత్యంబు | బశ్యేకభావతులఁబొగడందొడ గెనదియెట్లునన

—యెఱు సూరితి గారికథ.—

మ॥ ఘనభక్తిందచదాగలిగి మనకుం గాలంబు న్మాటజం దననం
కంబనురక్తియుక్తుడయి త్యంబున్ సమర్పింపగా | ధనసాధకంబుడగర్థ
మైచనుడుగంధంపెంగునంబిదనం | బొనరింపంవగ గొక్కయిట్లుమిటలో
సూహి బెనిమోకపడదై॥ చ కలగ నేలభక్తిగతికన్మిగ మిన్నకల్మి
గాకదం | చలతంబు స్థితద్రవిణునంగమ గన్మియెనామసంబులో | ధాన్య
ధభక్తిలేమిలపంగనం | స్తనాలేమిచి నదే | హలకతుడు గెయి మా
రడిబుచ్చిసూలిపెచ్చునే॥ మ॥ ల వెల్లెన్నవచందనంబుగిందాదీసి
యొంబున | ప్రియంగాంబుచ త్తురుదీనం పాగానొక ప్రియి | న్నెను
కన్మిగులుదేరినన్ మెగులున్ | బులైయింపి కన్నను విచ్చా రుణి
నొందినన్ మొదలిగంధంబట్ల కుండినన్॥ ౮॥ కంపొందుగతిపలచినను
గెంపించుకగడంబునక్రిమగడమైనన్ | సూపుగబూయగనురిలిస | సెం
పొంతుకయున్నచెలుప మెక్కంకయున్నన్॥ ౯॥ వారిక చాళివుడుమానుదుమా
టపలుకు | లిప్పుడగియెరినానంగ నేటికనుచు | సరుగవ పడిమోచెయిసాన

మీదగదియగాజేసిలింగోదకములువోసి॥ చ॥ మనమునగొంకులేకయన
 మానముదంబునదీసిచారుచం । దంపరుదొందగాబడసిదక్షమఖాకినర్ప
 ణంబుజేసి నరులుసూడజూడనవిశేషవిహీనముమీదనెక్కిం । భునిపురికే
 గినట్టియెఱుముారిటిబట్లుకుబంటుచచ్చెదక॥

—కడవలనఁబికథ.—

సీ॥ తనప్రాణిభుంకుగప్పకదిం ముచుడునర్థివోడఁఖండదీప॥ ము
 లుచేయువెయ్యెసిముచ్చి పదన్నిమిత్తమున నర్థంజెల్లనఁచుటయును । నను
 మానముఁగియొకనుచని వేదించురియెయ్యెననాచు గుంకరములన్ని । దరి
 గొల్పివెలుగువేడగబెట్టి శంకరుమూడు మెచ్చులుమెచ్చముట్టగొల్పి॥ గీ॥
 జులుచోద్యమందజారుపుష్పకమన । నంగజారిపురమునరిగినట్టిఘనమహా
 త్ముడైనకడవలనందికి । బనులుసేయునింటిబంటుబంటు॥ చ॥ దినమునానా
 గుగ్గులకళియారికథ.

సాధుంకుదీనశమైచుహిసాక్షిధూపముం । బనివడిమూడువేళలకుభక్తిస
 వచ్చుసేయునాత్మగా । మనసునైయాదిగనమస్తథనంబులుజెల్ల
 నత్తరిక॥ మనసిజమరనుండుగనాళులగాడగమెచ్చిమెచ్చగ॥ గీ॥ తిరు
 పకుండాచయసునూరిదేవదేవు । డగ్రహమికినేవ్రాలవచ్చునంబు । తేలభా
 వించువట్టిభూపాలవడుదు । పెక్కులగులచక్కగాబెట్టలేక॥ ఉ॥ తల్లడ
 మందుచున్నమెడదావినచ్చటికేసి నాకుమీ । కొల్లలుగాగఁగ్గులగు
 గ్గులధూపముజెల్లి గచ్చినన్ । దొల్లిమిబొట్టనక్కరగుధూజఁగినిల్వెదన
 నన్నుహి । వల్లగుం యిట్లనావైశముగైకొనికూలిపాలికిన్॥ చ॥
 ఉనిమొకపట్టుచీరెగమిసాని మరపులగనచ । య్యసంకవాలురెం
 డుగడలంచుడరగన । గ్గులకలముది దుకలతనునం
 దిగ్గులరాప్పుడై నిల్లగంబు వశ్యమింబుడుచుడఁకునుడై॥
 గీ॥ నిలిచి య్యగ్గుమూడుదనావహింప । బహుళనానాభుష్పభాగ్ని
 తులకవి । కనులకబోవపని సమ్మఖలబుండు । బరగుగుగ్గులకళియారి
 —లరిపాలునికథ—

బంటుబంటు॥ క॥ వెండియుగాతముచున । బండినరతరాజనంపుబ్రాహ్మ
 గిరునున్ । జండేశునకర్పింపుచు । నుండగధనమెల్లమెల్లనుడవోపుటయెనున్॥
 సీ॥ వేరొండుపాయంబునెదకింనగలేక గొడవలిగదియించిహిసయతం
 దు । కూలిరాజు బలగొలుచగట్టకతేన కొనితననేమంబు గుళ్లలవడక ।

నుండంగ వడుపుచు నుండగూలియుబుట్టడ మెల్లనయ్యెడ నతంజైదునాళ్లు ।
 నిఱు పాపంబున నెరినున్నచో నెట్ట కేలకుచే రెడుగింజలపుడు ॥ గీ ॥ సంభ
 వించుడుగైకొనిసంభ్రమమున । నడచివచ్చునుధరమ్రొగ్గివడుటబియ్య
 మంతకల్గుచు నెరియ పాలెనగూచి । హరహ రామః యాత్మకట్ల వలంచె॥
 గీ ఎచ్చ కేల వదలెను ము. కాథక । గీ. = కృష్ణుడ స్వసింహ
 గూను । బ్రతుకురోతనిసంశయభ్రాంతిబడిగి । గొండికొడవమెడ జేర్చి
 ని డువేట్రు॥ క॥ తలకోకదిగిచిమెడకొడ । పలిబెడ్డకయుంపబట్టిపడి
 మాడిగిపదం । బులిదివిహుల దడవుడు । మలహరుడ్పాక్షగాంచిమ
 చ్చికతోడక॥ చ॥ ప్రసాదులుచుట్టులక నిలువ పార్వతీసామునలకరింప
 నం । యములకుభాంతంగముల నారసిక నైసరూపుచూపిభా । విమ
 రణజన్మమఖిముల చీటొకనశననిత్యభా । వమునజరింపుచున్నయరిపా
 లునకున్ననుగైనభృత్యుడక॥

—అడిభ ర్తనయ నారి. ఎ. ప. ధ—

వ॥ మరియును న గ్నాడ్యంబులందు గలభక్తుండొందుగాయ
 కములజేమియు నెరుంగమిజేసిదలచుచు । పు. రుందున ము. లవచ్చిన
 ట్టిమిగు. నివప్రీతిగాకాకెలోపలనిడుచు । బ గా వెనకజిక్కినట్టిమల్వ్యం
 బులనుగడిజోకొచ్చి యయ్యెధకంబున జంగమార్చనంబునలుప నొకకొన్ని
 దింబులు జరుగునంతట వేటయేనాళ్లు పా. వివిసకీడస్స నాటిమరునాడు
 వలగొనివేటకరుగదగిలె దొలితొలిబైడిమల్వ్యంబుదాసి॥ ఉ ॥ ఎప్పటియ
 ట్లహాటకరుహీన్రధనుష్క-వ నెప్పియెలుగుగా । నప్పులలోనబోపడినియ
 వ్వలవచ్చులవైచుపుడుక॥ దప్పకదాన రాడిచి దవ్వలరేవుకే
 గివైచిరాక జెప్పిడిదేమిశాన వలజిక్కిన విస్మయచూ వహిల్లగక॥ గీ॥
 గా. ఎడిగి మరియుదాపలవైచిన । దగులునదియ సిడుచు దానిదాని
 దగులువిడుపనాటి పగలెల్లనమ్మిచే । పట్టుపడగదలచెభక్తుడిస్స మ॥
 హరసంప్రీతిగ నేనునుకొనిడిచి యాత్మాధకంబుగాగ్రుమ్మక॥ హరి
 యింపన్ హరుభక్తులైననగ రేహయందునీ ప్రియం । డేరయంబొప్పు
 క నెల్లిరేపుడపారీనంబులంబట్టవి । ప్పరకర్మాగవగీసన స్త్రులకుండా
 యంగ నేగదగున్॥ క॥ అయిట్లుచేయవారుచా । డు. కలనామి నైగులు
 డుసేడిగిలనః । పునరీద్యగ్విభక్త్యము । ననుకాలముసంగవతడునవ్వ
 చుబలికె. ॥ క॥ ఈనానికియవలెలవల । వైవసీహరుమి నెమరియువచ్చినయే

నీక । నేవలచేతంబట్టక । పోవిడిచెదననుచుచైచిముదమున నదివియక॥
 మ॥ అలబ్రహ్మవిమహామృగంబులను మాహాధ్వంతమకపేరిపె । న్వల
 లంబెట్టుశీల డుభ క్త కలసద్యాత్సల్యడైభ క్తియున్ । వలకు జేకుటని
 కుగంబనగభాన్వత్ఫలసేత్రంబుడా । కలశర్వాణియగల్గజోడువల
 లో బ్రహ్మమైచేరగన్॥ గీ॥ వచ్చిరం ధాధిపత్యంబువసుధనొసగ సంత
 రానందమైసుగ్రాహారభరిత । మాంసేంద్రియంగుఁ డైసు చుచున్న యట్టి
 యక్షిభ ర్తనచునొక గుబుట॥ నీ॥ అనఁగ బుధూతయద్రాక్షధారిణులె

—యేనాధిరాధుకథ.—

ల్లదనప్రాణింగంబులకిదలంచు । నదియ నేమంబుగానవనిలో నేలావునము
 సాక్ష్యమనెయినమి సత్య క్తి । నొడబడి గెలుపించి యోడినవీటపైబడిభరంబె
 రిగి పుష్పమునుగొనుచు । నవసితులకు నెల్లనుకుకొ కొరియియిట్లు పరంగంగనా
 భూమిపాడుకొక్క॥ గీ॥ సజ్జనుపార్వతీశశానసద్ధీరుసేసి బలముతోడగూర్చి
 పంపనతః । దాకిపోరెల సతసిమేళనస్కంబు । గనెనమగ్ధివాయయసిభయ
 మును॥ క॥ కరవాలల్లంతటవై । చిరమంబునచేర వచ్చితివరిణసమి । పర
 సాతలిజాగిలబడి । శరణనుమనుజేల్ జూచిన చివుగ గడకొ॥ క॥ అటుపో
 యినబోగాదని । నటుకునగరవాలుదిగిచితల దెగచేయన్ । బటుశై క్తిభ
 క్తిప్రబోధి । లె యదామక గుచుబొలిచెదతరదధముపై॥ క॥ హరశాసన
 నిస్సాత । త్వరకవనీసుండుమెచ్చిప్రత్యత్ బై । వరమోక్షముసగఃక్షితి ।
 బంగన డి.నాధినాధుబంటులబ టన్॥ క॥ వండియరుద్రాక్షభసిత । మండ

—చే ది వ ల్ల భు క థ —

ను సుద్రుండునన చున్ నింపంగా । భండనమున జారినవర । మండలపతుల
 తసిసోడిచుచ్చరికమునన్॥ ఉ॥ భూంబలప్రతోపభుజభూషణులంబదుము
 వ్యగ్రుం । ధోరుతరాసులన్ హరిసమన్వతచిహ్నాలశేసిన పుదున్
 వాలగా నిభ క్తిః । కామచంద్రగదాచియున్నద । తూర్కరతరా
 మునప్రసాదగ్రమ్మగ నెత్తురుగ్రమ్మః పృథుక॥ చ॥ కలగకవారినన్యమతి
 గానకగేరలగద్గురుస్వరూ । ఫలకెటులష్టమైకనహిభూషణుడంతని
 జగ్వరూపత । నిలిచికృపార్పచిత్తుడయిసత్యపదంబొసగన్ గృతాధు॥
 డైచెల గెడుచేదివల్లభుని చేరువనుండెడు భృత్యుడన్దగున్॥ నీ॥ శంభులాం

—కరయూరిచోడనికథ.—

భువనధారుశంభుస్వంపుగాగను బాసగభూమిమనుచునుండి । పరిమడం

ల.బులపై దండుబంపంగదలలుముప్పదిబండ్లదరగితేర । నందులోనొకత
లయధికరక్తార్దమైచిడిముడి గతిగానబడుటబాడి । జడతలకునుదనము
డితలయన్నింటుననితనతల ప్రసించియాశేరంబు॥ గీ॥ మీదజెట్టశివుడుమొచ్చి
ప్రత్యక్షమై । మోక్షమె.సగమిగులముదముతోడ । భగవంతునిచేత నయ్యు
చోడని । వరపుబనులు సేయువానిబంటు॥ సీ॥ సనిగేయబ మాటలు నగలు॥

—కలిమిగుబనయరాధ—

నందుచిలిగిగధారియైజంగమలి । గూడు ప్తినగరాంధు లొప్పున
జ్యముల్బోయుచునతిసానిపోలు పుజూచి । మనసిరియక గ మలు డుం
సిగాన వెకాలేలకపీడెనుచు । చులక గాబలుకుగుడలమ పోషింపఁ జే
కరిముర్తిచిత్తంకచ్చి॥ గీ॥ నాలిగోను పెట్టు లనితనయాటకెలు । దొయ
ఖంఠించిహరిశ్చివాదుగ్ధవార్ధి । వెల్లిగురియించిమోక్షముగొల్లెపోరి । ఒర
గుతిలియంబునయనారిబంటుబంటు॥ ఉ॥ జంగమలంకప్రాదనమ సత్తుగడ

—ఇరవదాండకథ—

ల్పమనుండశూలిద । జ్వంగమలిగ వేషమనజ ద్భవశచ్చిఃభూ తయిచ్చియ ।
ప్యా గుడుగోచిపాతయనుబొంతయు కాచుకయు డుప్పిల్లునే । నగడి
త్తుననియప్పడుమాయము జేసిక్రన్నరన్॥ ఉ॥ బొంతయిగోచిపాతయనుబొ
రున శిన్ననివేడచందిరా । భగంతరచూడు దాచినయచ్చటజెన్చె బాచి
సిక । ల్వంత సమామలాత్మునియెల్ల సకలగోచిపాతకుం । బొంతకు సత్తు
నెత్తనముగూత । వస్త్రములిత్తునిత్తరిన్॥ గీ॥ అంత్రాసు దెచ్చియాతనిబొం
యొకచ్చడుబునొక్కకడసమర్చి । కడమవకనిటగల కెక్కువలువలు । కెల్లతూ
పసవతుగిట్టకున్న॥ ఉ॥ కడతనయింటగల్గుక నకింబునుచ వ్యూరంబరంబులు ।
గొనిచనిత్రాసుతట్టపయిగొబ్బున నెక్కినమెచ్చిశంకరుండనఘ । యె
యియానతియిచ్చినభక్తియుక్తుడై । యనయమునుం డెనయ్యరవదాండకం

—ద.గుళిగూరియ్యకథ—

గులమైనభృత్యుడన్॥ సీ॥ సకలసంపదలునుజంగమా ర్థంబుగాసరియించిపేద
మైజరగుచుండ । నయ్యెడశంకమడర్ధ రాత్రంబునవానలోదడియుచువడికికొను
చు । వచ్చింగనిపాకవిచ్చిమ టుపపెట్టచలిపోయెగాపనాకడిదనించె । స
న్నంబుకావలెనన్నబన్నుగాదొలునాడు పిత్తపిత్తులుపెరికితచ్చి॥ గీ॥ పెచ్చ
జేసిదలచివెలదియుదానును । పాకయన్నమప్పు జోకజేసి । యీశుకరుణ
గన్నయెడయదంగుళిమాం । నామధేయునకుసుననుగుబంటు॥ సీ॥ భవిసా

కరునిదనభువినుండనియ్యక శివలింగధారులజేయచాని । కొడబడకు
న్నవేదోక్తులబోధించునాదిసృష్టియుగమంబరయదెల్పు । గాదన్ననధకంబు
గన్నుదనియనిచ్చుయుక్త్యంతరంబులనొప్పజెప్పు । నేతసాక్షిగతు
హంతభక్తులుగావాలనిప్రల్లదుదుశ్శరూల॥ గీ॥ మోక్షసధియందునియ
మహీష్టనిష్ట । గాగవర్తింపదక్రవ్యంబగౌరవంబుచూడనిశుడు వెలమనిచొ
ప్పుదాల్చి । వచ్చివాటినివృథాపరవర్జ్య॥ ఉ॥ కాసుకగట్టుమందునొ
కకాసునుజికరదుసుకసూత్రముల్ । మానకకొన్నిబెట్టిటనిమాపమునిల్వ
యులేదువెట్టియెం । తైననుజేరెట్టినినువారడినూరికబెట్టసేటిక । రెల్ల
నవనాధనాదుమురయుల్లమునబడకింపు॥ పు॥ ఉ॥ వాకిటిరాడకా
పిడినవారలసేగతిగన్నుబ్రామిని । ఏకడకేగుతంచితపుడేటికిమంటలువే
యుగానవి । న్నాకిలకాలముకనకలమాన్యముజేసెదగానివేగనా । ర్యా
కలితాంగసంగతుడవై మనుమాయనుమానజేటికి॥ నీ॥ అనన్యాయార
మున్నలవాటులేమమాపంగడంబునలేకులింగధరులు । బిత్తిమాకోష్ఠదు
బత్తులుమనరనమనుసంగమాఘాటమరియునీకు । ధనమిత్తుమనుమిత్తుద
గురాజ్యమునునిత్తునొడబడుమనుదుదాసొల్లిననుడు । శాలభక్తముచేతజ
ళిపించితలగెళ్ళవేసియువేయమివిశ్వభర్త॥ గీ॥ యర్థిబ్రహ్మమైవరంబ
దుగుమనిన । ఎరదనీయిచ్చువరములవలదునాకు । భిక్షుడవుగిమ్మరమ్మభ
ర్తుప్రాణ । లింగుజేసినగణపాలులెంకలెక॥ గీ॥ మరియుబెనుబెట్టుపురియూ

—కుమ్మరుగుం య్యకథ.—

రమహితభక్త । పరతదిరునీలకంఠేశువరగృహమున । కిరిగిసేవించియిం
టికిదిరిగివచ్చు । త్రోవజేడియొకనాకఅతొయవాక్షి॥ క॥ తలగడిగిచల్లయెంగి
లిజలములుమైజిలుకశర్వశంకరమునన । పౌలతివినివచ్చితర్పెద । జలజంబు
లకెరగియాత్మసదనంబునుంబ॥ క॥ పేరుచుకజనిచోగ్యగా । దిలలితసక్రి
యలుభక్తిదీర్చియతనిలో । పలియలుకదీర్చిపంపుడు । నలువునదనమందిరం
బునకుభనుదేర॥ క॥ ఆరీతనశదుదడనిన । వారవధూయుక్తుడగుచుపర్తిల్లు
టదా । నారసితత్వమెనిమిటి । జేరంగానయ్యడయ్యెజ్జిట్టారులకు॥ క॥
మానినిలేదీటురమ్మని । పోనియ్యకకొంగుబట్టబోవలెకల॥ బూనితరుసి
లకంతుని । యానసుమీనన్నుబట్టనివిరియతడు॥ క॥ ఘనసిద్ధులందురిక ।
జులెగుగళనెనబడెండ్లుపరిమందినిని । దనదనభుమిదంగులను । ఘన

డైవనియతనిచేతసత్యతుడగుచుకొ॥ ఉ॥ కప్పెరవాచుకుండుమిటగ్రమ్మ
 రవచ్చెదనెంచునేగియా । కప్పెరమాయజేసియడుగంగనలీ పతులధిక్కునుం
 డుచో । గొప్పగజూచికానకికనోయనిభీతివడంకునంతనా । ఆప్పబిడారు
 జోడుపలుచిక్కులబెట్టుచుబయిలీగతికొ॥ క॥ మాయలుజేసినబోవగ
 నీయంగప్పెరగ్రహింప రేరియరువుదుకొ । జేయుడుశపథములేదానా
 యులునకైనరండుచుబడిననుడుకొ॥ క॥ రమణియురమణుండునుశప ।
 ధమునకునడబడ్డజువితెజూడగగుం । డములోమంపుడునగసిరి । కొమ
 రుంబయలబుతోడగొంఱియుబయిన్॥ ఉ॥ పమ్మినవేటకతోనపుడుభా
 వజవైరిబసన్నుడైనశీ । ఘ్రమ్మననుక్తియుక్తులయి కాంతయుదాను
 దదభ్యున్జిమ్మె । యిష్టహీనెచ్చదేండ్లునుఖియించి తుడకహారుంజేరగన
 మా । కుమ్మరగుండయప్రభునకుంబరిచర్యలునేయుభృత్యుడకొ॥ ఉ॥ శే॥

—పూసలనాయనారికథ.—

టలీక క ధుగుడివిక్రమచోడదుపైడిగట్టుగో । రీసహేతులబ్రతిష్టపూగ
 ంగలుగొనిరానుకట్లనా । యాగతనాశ్శగట్టువాదనాంతకు మ్మె
 కొన్నయా । పూసలనాయనారియటుపుట్టభటాపీభృత్యభృత్య
 రిరాజ్యముల్లకదరుముడిధరియించిపరమగూరినతిరుపాలబంట
 వకనకుంకరులనీశ్వరునరవెగికొల్చి నగరుగారిపిబంట । ధరరి
 దనునాడుకృపపడసినతిరువూరిరుముల దేవుబంట । సతభక్త్యర్చ
 క్తచిత్తుండముబ గించిపులిబంటుంట॥ గీ॥ సదీసనిపదీసమఖినుడమ్మ
 నిశీన । గొనుచిరుశనయిరిబట్లకుభటుండ । జన్మభువుడున్నభక్తుల
 చుపుబంట । నింకశివుగొల్పగలభక్తులిండ్లకంట క॥ ఈలికభక్తచరితము ।
 లోలి గుపామమదనొసంచించో । లాలిశ్యమొదవసయింబు । వా
 రుగంధే గొన నవ పేమముకొకలంతల తనాగిలంబడి యెంతయు
 రసిదండవిరుతులన్దేమిం । గొంకచడికస్తమముమ । స్తావరమున
 జేరికామి కుగనకరగీన్ । ప॥ పెండియు మీదూత గిబంటమిడింగ
 రీడపిండ్లపిన్నమిత కవాడగుద తి సువాడ మిధమకాకపినె పుదాసాను
 దం డమింకల పెరియెనైనన గావరెయని యెనక ప్రకారంబులం
 గరుణపుట్టపట్లగొనియాడుట నెలనెలబి కొధివ భక్తకదంబునభయంబు
 వేడుకొను దుడాయల జనుడెలమనన్వము పుట్టెనె హరుండునుం బొంచి
 పొండెయితెగెవెనుకగలెటనిరు డలచునుం నెనెనెయంబున॥ ప॥ తము

నభయంబువేడుచు ముదమున వచ్చెడువనిగాంచి నె । య్యమదలుతోత్త
నందరునునాతన్నికొని వెనకవచ్చుతే । హిమకరఖండమాళి కై రేగింప
స్కృతులాచరింపనా । న న ధీతచ్చరం సంఘముజూడికృపార్ధిచి
త్తుడై క॥ అరంభి క్రియ క్తుడు । మిమిండని వృత్తికి మిగులమెచ్చియ
జడచుం దరగైలాంబుననె । గురుతుగగొనిపోయెంబిగులలమలూ
నన్ క॥ ఎప్పటియట్టులశివారు । కొప్పు నొసాడుచుడ మగావుచునె
నొప్పెడుభక్తిగర్వము । దప్పొనోకవోబవదండాధీశ॥ చ॥ అని
మెడిపాలుమాచపభుధాదిమభక్తులసరిక ధామివం । బంబహునీశిత
లునుబుద్ధులుపెద్దగి డెప్పగిర్వముక । నెకకద్రోచి కనులకు విందొడిం
నెడుసన్నజీమయా । వధరపజీవాడమునవచ్చిభక్తికిచ్చిచుచ్చికక॥
పిడి బసవన్నవీడుకొల్పిన । వెనచాదాక్రాంతుడగును వీటొక సద్భక్తి
యుగంబునమేతుండై । యసమనచనొనురాగుగగుచుంజని మెక । క॥ నర
కలితాంగిబురజనులును । హరిదీపింపదనుచునొదలలగకో త్కరములజే
మున్నలవోగిరి । బరగెకమాచగ్యవో లిభ క్తికిచ్చెక॥ క॥ ధరలోమడినా
బత్తులమన । చరితముచాపనచవిచ్చకకభక్తి । స్థిరతయుదృష్టాదృ
గురాజ్యమరచాచాసిద్ధిముఖ్య కలసవ హించుక॥ మహాస్థిర॥ రిసనాగ్ర
శిపించితలస్థ విమలశివశాస్త్రస్థి తాశేషగోళాశాఖాగళ త్యావిషిగ్రయా
దుగుళుమరవచాంధాననెపు య్యసవ । గృహధీశాదిచానా ప్రయతగణమ
రుసాసాభవోత్కాధాంచ । గృహస్థశ్రవణంబగ్రధన । విధిమహాక్రాం
హిద్ధాంతలెంత॥ క॥ దానసనపదిగావెచి । పరికల్పితసంలభ క్తబం
ధుదగోరా । మర క్యాగ్రాదయకమగా । కిరిమగ్గి పకస్వరాం ఘ్రికం
జాతముగ॥ క॥ లిలి అతులతగు నరా హరిహరి గెల్ల పూగా । శ్రుతి
సంఘముపత్తిగుడ్డజ్ఞా విదాతేక । నరజవలంబిజాన్యకైవల్యవీచి ।
ప్రసవత రిద్యానాదిజెప్రకరణ॥

గడ్డ ౧౧ నిమిత్తము రికిసామగ్గి క్రపాగల్గె పబంధి నావశక్తి
యొక్కము పరవర్యా గృహస్థశ్రవణంబు ప్రసాదము
యొక్కము రికిసామగ్గి క్రపాగల్గె పబంధి నావశక్తి

సంధు - చ త్త గా శ్వా స మః

సంపూర్ణము.

బసవపురాణము పంచమాశ్వాసము.

క॥ శ్రీరుద్రభద్రపదసంకేతుహమకరందపానకేలీలాల । స్వాగాం
తరంగమనుకర । సూరిస్తుతచాలకరికిసోమారాధ్యా॥ గీ॥ దేవమన్నుమీ
రుద్విపదగావింగింప । బసవచరితయెనుభవదసృష్టి । బద్ధహృద్యకావ్యభం
గినా నేర్చిన । యెచ్చిన్నవింతునవధిరంపు॥ ఉ॥ పురభిద్భక్తిపరాయణుండ

కిన్నెరబ్రహ్మయ్యకథ.

ఖిలభోగాతానుకంపాశ్రయం । దుఃఖీరవ్రహ్మహృదప్రకట భక్త్యుద్ధా
సింహుర్వారా । తరుణీనూననగర్వణంబనగనందంబైనపోడూరగి । నె
బ్రహ్మయ్యయనంగనంగదమనున్ నానాకళాభీత్యతన్॥ క॥ లోకైకపుగం
మూతికయు॥ లోకీవతానుడువిగతతాల్మశివాచా॥ రాకరుడభుతితఘా
దకళాకౌశలుడభువిఘాతతఘాడగుడుక॥ క॥ కాయకములనేకంబు
యం గానేసుకతి॥ జేసికనలయివ్ । డామగనవిజంగమలిం । గాయత్రీ
గనుజేయిసతిడనరకంబుక॥ చ॥ ఇట్లునానావిధంబులనాచరించిచుర్రం
నిరర్థంబుగానుండ జుగంబుగ నేవాసరాయణంబై యుండి యతంబొ
క్కనాడు॥ ఉ॥ కిన్నెర ఎళివించు కొనికిన్నెరనాకదముఖ్యులంతక॥ స్మగ్నైర
పాదీరానతడుచాగవిభగాక్షణమోలడుటుడుం । కిన్నెరబ్రహ్మదేవుడనుగీ
తికేనెక్కరజేసమాడడిరూ । జిన్నునానొక్కచాతికెయు జేసతిమిచ్చుదినం
బురేసుడుక॥ చ॥ ఇటులుచేసవలంబుడగుచుగిహొనుస్సెంకా । ధనము
నిగారుకానితనంబు చారింప నొకడరుడజుడుం । పునములునిత్యకృ
త్యముగనల్పనైకబహుస్మగ్నైరిం । నెను పాద ప్రసాదగతి నర్వదిశా
వలంబుచేయిదినక॥ గీ॥ బసవరామనిరడంగభక్తితోట । జనియెగిన్నె
రబ్రహ్మయ్యపంథియనున । రారాచయూస న్నడంతకన్న । మన్నగ
ని మొనుతననింగమూలంబొందు॥ చ॥ క॥ ఇట్లుగినుంగనుంగొనవచ్చి నగి
న్నెరన్నకుం గతిపయసదంబు తెనురంజగుడెంచి పోడగాంచి దండప్రణా

నాంబులాచరించి సమంచితోపచారంబుల సంభాపించి యతని పాదోదక
 ప్రసాదంబులెచ్చిన భక్తసేవించి సవిశేషతత్వాను భవంబునం దగిలియుం
 డె॥ క॥ ఈవీలస్వగోష్ఠింగాలముసనుచుండగానొకానొకనాడా । ప్రోం
 గ్రిపురాంత కేశ్వరు । నాటముమనకరిగికిన్నెరయ్యగడంకకొ॥ ప॥ అద్దేవదేవు
 గోపురాంతమునం గూర్చున్న సమయంబున॥ చ॥ విటుడొకరుండపండుగ
 నివేశ్యకొంగకండకొవ్వునక । బుటబుటనైనపెన్మోరియ పోతునకున్వెల
 యిచ్చియట్టినకడ । ఘటియించియాడ్చికొని వచ్చునెడన్నదు వీధిలోప
 లం । బుటుకునత్రాడుద్రెవ్వ నదిబోయెళివాలయభూమిలోనికి॥ డ॥ పోయి
 తుబోవనీకనుది పోయినపజ్జనశంశరాలయం । బాయతిజొచ్చివచ్చువిటున
 జనునకన్మోని కిన్నెరయ్యబా । ప్పాయిటురాకనిల్వమిది ప్రాణభయంబున
 బరన్నజేవతా । నాయకుభవ్యమందిరము నాయముగాదికదీనిజంపగక॥
 చరిగ్నుమడివెయ్యెననిత్తు గాకీకదీని జంపంగనియ్యనిశ్చయమువినుము । జడు
 ాదాసీధివిడువరుశరణన్నగావక మృడుభక్తులకునెట్లువిడువదగును । చుకడి
 గ్రివిమున్నెల్లజావునునొప్పియుజర్చించిచూడంగనరియకాదె । నీకుదీనినిజంప
 పనంజేదీకికి చుచ్చొక్కొకానిని యబలకనుచు॥ గీ॥ వట్టిచలమేలకాతోడవ
 సుధమీద । ద్రవ్యమునకెక్కుడగుపదాధంబుగలదె । యల్పతరమూల్యమైన
 నీయలికినప్పు । డిత్తుచూడెనగైనియేగుననిం॥ క॥ పెడనవ్విబొప్పడప్పు
 డు । జడుడైయాకన్నెరయ్యసన్నిధిబలికెక । గుడిజొచ్చునుపడిజొచ్చును
 నొటటురెగొఱియలనువెలకు విలచినవారల్॥ ప॥ అంతన్న మున్నయ
 రుకంతయున్న నృతాతంబు నాద్యంతంబుగావిని యంతరంగంబున గం
 రావచింతాకాంతయై యున్న యదిగావున వానికిట్లనియె॥ చ॥ పడి
 పదములు వెళ్ళి పటపంతముడిందితె తోడివారున । రెవ్వెవను సిగ్గులేక
 నియివేల్పులకేసిన పేటివడిన । నమ్ముగు రెధనాశజేసి కడుమువ్కరులైననీ
 నెన్నిచూడగా । జదివెడువీధులందు వెదజల్లగబంపుదునేధనాబతుల్॥ గీ॥
 ఇస్సీరోయిట్టిలంజెరుకమేలనీకు । దుస్సికట్టుముపకలేదొంతరలకు । మా
 నవళినొటజాలు నీగునెరుగ । మూసముకూసముగ్గు నెన్ని మానకున్న

చ॥ బలుణులలోన నెన్నడు పరాభవమొందని నాకునిర్నిమి । శ్రమనన
 వజ్రబుట్టెమరి దానికికంటడలేలమీరుబే । రమననయింటివారలకు గ్రా
 మువెట్టగనోపునంచులో । కములజలంబులాడుకొనగా వినగావలసెకొ
 లంబులోపలన్॥ ఉ॥ వన్నెయూవాసియుంగలిగి వారవధూటులలోనెన్న
 న । త్యుష్టతిమన్ననాకునొకయొచ్చమువచ్చెనుదీనికింకనే । నెన్నడువచ్చి
 కొందు నలియెంతయువందురివీనిబిల్వకు । న్నన్ననుమెత్తురదరును నొ
 గుబాటును బాయునంతటన్॥ క॥ అనితలచిబొప్పయిష్టడ । చనుమి
 తోడిపొందు చాలుననుచున । వ్వునితనిజంబుగబలికిన । వినివాడువియోగ
 దుఃఖ వివశుండగుచుకొ॥ చ॥ ననువుదలంపకిచ్చిన ధనంబుకునంబనకంగజ
 ప్రవే । దనబరిమాలునోయనకతప్పనునల్పమనాకయూళ్ళలో । గడి
 మింతలేకయది గ్రకునదక్కగజేసివానిసీ । వనితలసమ్మిప్రాప్తా దగ
 మగవానికి బారవైవగక॥ క॥ వెలయాలిపొందు సజచని । కలకాళి
 నున్నవారుగలరెధరిత్రన్ । దెలిసియుదెలియగనీయును । అగాయూచ
 యయెంతవారికినైనన్॥ క॥ నీవంటిదయాయుక్తుని । నేపెటను వెచ్చ
 నమెయెన్నండును । మాళివాలయంబునజొచ్చిన । జీవిగావంగసంతజ
 తింపుమనుక॥ గీ॥ తడవుజేసినలంజె చిత్తముననొండు । విధముగానెంచి
 తోపించువేగనరుగ । వలయుననికిన్నెరయ్యకేవలంబుబుట్ట । గొన్నియనిప
 లుధనకాంక్ష గొణిగెపిటుడు॥ నీ॥ పెట్టెదవెలయనిబిగిచేడినీపెద్ద యల్లద
 యాపరుడెచటగలడు । జెరజీవులకు నెల్లజావునునొప్పియునొకిసమ
 బనియుబుమీరి । యిప్పుడాడినమాట దప్పగదాల్చినె మునిసీవేలవేయ
 మాడతైన । నొసగియీగొరియనింపెనగంగవిడిపించి తొనమాంబు
 పొమ్మనంచు॥ గీ॥ వాడుపోవవచ్చిననొరోరిపోకుమనచు । వెలయగ
 గలుదెప్పించివేగనిచ్చి । యింకబొంకిననేబోవ నీయ్యసుమ్ము । విడువ
 చొత్తి యిప్పుడు వృషభమనగ॥ తరల॥ అనుడు బొప్పడు నప్పుడప్పు
 నాళ్ళనొప్పి ధనంబుగొబ్బు । ననుగైకొనిలంజెయింటికి బోయిపోయితల
 చేని । ట్లనుచునీవగముల్కెయిచ్చినంగనామణివేటదే । వనుచుకొని

పట్టహాయి న తలతెగగొట్టగిన్నె । రయ్యెనెనోకశివభక్తుడవటనుండి॥
 క॥ శక్తిగలశంభుభక్తులు । శక్తులపురజనులునిట్లు చంపిననికనే । యుక్తింగ
 ననేతుకమిప్పురి । శక్తిగలశంభుభక్తులు పుష్పమై నెన్క॥ చ॥ అనవ డువిజ్ఞ
 లుండు, పవన్నగలగోరొవహిచ్చే । ననుచుబలెగమీకు మోకతలు
 లేరనతప్పుచెనిసా । జలములజంపడెన్నెనెన గలహంబుభక్తులు విస్ఫురద
 యా । భక్తులనుమీ లోనికొకరినొకరింబునన్క॥ అనగాదు
 గాకగోరొవల । శక్తిగల గలలెమూర్తిబ్రహ్మకురుచే । పనినికబాసెమీ
 వ । ప్తనగల శక్తియు సమచితంబునగా॥ క॥ బాలుంజలపుటశ్రీకరు
 గాలంబుట, లంబు డనులిపిటన్ । రాలరువ్వటగలములు । గోలప
 డుటవల్లెనె డుట్టుటగలయున్॥ గీ॥ తన్నె జలముదలుగా దమ్ముదొ
 రల । వైశ్ణవములను సేవారం । పుడధర్మంబులనుమీయాగడ
 మున్ । వసుధ సేలంగమాకింకవశముగాదు॥ వ॥ కాపున మీగొలందిగొట్టు
 తనంబు బిడ్డలంజలమేమవారు మీరాజ్యమంత యునింతనుండి మీరయేలుం
 డనవిని భీష్మునకు బసవన్నుట్లనియె॥ మత్తకోకిల॥ ధర్మమార్గముశంభుభ
 క్తులదప్ప రెప్పుడువిన్నగు । పుర్బశీలుదువోలెఘావర గానకూరకబలగా
 గా । ధర్మవేయపుగామలాలయ డండలారయబ పుమా । నిర్మలాత్ముడుగి
 యొక్క గుణంబుల గల బలుడే॥ గీ॥ వినవల మునెన్వరేమి జెప్పిననుమొద
 ల । నమము జనునెవ్వలనరయవలయు । గాక నేస్త్రినెననదొడి గట్టుమన్న
 కరణిబలికినకార్యంబుగాననగు నె॥ క॥ అనవినివిజ్ఞలుడొగా । కనినమంత్రు
 లనుబిలిచియాగాములుజ । య్యనగనిరండనిపనిచిన । జనిరాత్రిపురారిగుడి
 కిజగపతిమంత్రున్॥ మ॥ చనియమ్మంత్రులు గిన్నెరయ్యగనిరి సదావాసమం
 డనభూ । తోన్నతగోపురాంతరల సన్నాహమణికుట్టిమా । వనివిస్తారవి
 తధికాంచనతత వాస్తవ్యుశాంతస । ధ్వజసంతర్పిత నిగమధ్యక్షావ
 సద్భక్తునిన్క॥ క॥ కన్నత మ్రొక్కచుననా । కిన్నగ్రహ్యయ్యజేరికృప
 గునినిమా । ధృజమంద్రులు పలికిరి । యయిదియేమహింసయా
 హామెనీకున్॥ వ॥ మరియు గాగదోప గల నాస్మనే నెంటనంటని నీవంటి

గంటులేని ముక్కంటిభక్తుడు సంసారిసరిజేసి హింసకుం దొడంగునే యి
ట్టివట్టిసడి నీకెట్లువట్టిలె నదియునుం గాక లోక నిందితంబయి నటవిటమ
నీవ ప్రసంగంబున సంగల దదియట్లుండనిమ్ము మమ్ము బిజ్జబుండేజ్జగడంబుతె
రంగెరింగి క్రొత్తర విన్నవించు నదియని పుత్రులచే నదిగాన మారాజన్యన
కేసుని విన్నవించు మననన్తర పతిమంత్రులకు గిన్నెరన్న యిట్లనియె॥ ఉ॥
బూటక పేటికిన్ వినుడు బొప్పడు నీవురవీధి లోపలం । ద్రాటనమచ్చి
యిచ్చికొని తాజనుచో విడగొట్టింద్రమా । జూతుని మందిరాంతరవా
జాబ్బెను జొచ్చిన గాంచివాడున । ప్పాలనజొచ్చి పట్టగని పక్కితియిట్లు
ని యేసువానితోక॥ క॥ గుడిసొచ్చె నింకజంపక । విడువుము గాదేనికీని
చెలకెట్టిని । న్మడిముక్కుడైననిత్తున । నుడువాడేట్లనియెనన్నునుం గను
గొనుచున్॥ క॥ వేయిచ్చి యైననియ్యది । నీయన విడపించుగాని యింక
జంపగా । నీయదుపొమ్మన మాడిలు । వేయును ప్పొచ్చి జనులు విస్మ
యమందన్॥ ఉ॥ అత్తరి వానితోడ నిటులంటి ననుంబడి వచ్చి తేనినే
నిత్తునటంచు నొచకీడె యిప్పుడ దీనికి లింగ లాంఛనం । బొత్తుదు నన్న
వప్పటికి నొప్పిపదంపడివచ్చి యాత్మలో । దత్తరపాటుతోడ శివధా
మములోపలిగొట్టెబట్టుదుక॥ ఉ॥ పట్టకుమన్నవాడు తనపైనొరదూసిన
వానిచుస్తకం । బట్టకుబాయగొట్టితి యధాధికముదప్పు దలంపుడేరిదో
యిట్టులయూటకింతటికి నీతిపురారియసాక్షియెవ్వరిం । బట్టినదృష్టమేర్ప
డగ బల్కగజేయుదు నీయు మేళుసునిక॥ నీ॥ అననినిమంత్రు లాశ్చర్యమున
నొంది చనిమహీపతికి శెప్పిననతండు । నద్దెరబత్తుండు నిద్దెలాడెడుగాక
విందుమేమున్నిట్టి పేడబములు । బత్తుండుత్రపురారి బలికింతుననుపెల్లకప
టమొనిక్కమో గానవలయు । ననిబిజ్జబుడుసర్వసమేతంబుగాజనుడెంచె
నాశివస్తానమునకు॥ గీ॥ బసవడప్పుడుగెన్నెరిబ్రహ్మశౌరి । గాంచితత్ప
దకమల యుగ్మంబుమీద । బడికడిందిగలేచి సశ్చక్తియుక్తుడగుచు । నా
య్యునిట్లు యభినుతించె॥ నీ॥ శృంగారములకీలు శివుచేతిగరవాలు మం
గళంబుమోకి గూనముగీకి । పడయు. బుట్టెల్లు వివేకసంపదవెల్లు నీచగుగా

స్తుతియూత నిష్ఠశేత । సత్యంబుభాతియాస్థానంబుజోత దీవ్యతరోజుప్ర
త్యగూవలులరాజ । యోగంబుదునియని రాగంబుగనియె యాగమము
లగెల్లిచూడఁ-ములగెల్లి॥ గీ॥ బరమతాంతతపోగుమద్భక్తిచాగు దాంతిపెం
పుప్రతాపవిశ్రాంతిసాపు । గేవలుండెదలంపగిస్సెగ్రాహనుచు । నుచి
తోక్తులనుచు బసఁబ్బయనుచు వరియె॥ వ॥ ఇట్లుగిర్తింపుచుండు నప్పడ
ప్పుకాసను గోపురంబుకడచాపురంబునంగల సకలజనంబులు మరోహితా
మాయోభ్యుక్త సామంత సీమంతినీజనంబులును జనపతిసమేతులై యందరు
నందంద సందడింపుచు నయ్యందుశేఖరు నెలుంగు వినంగలవారలై యుండి
రటుమున్న సగ్గుడితమ్ముడివడుగుగుంచికోలదొలగించి తానునుంబొడసూప
నొడి యెడకేనియుం జనియె నాసమయంబున॥ ఉ॥ సన్నపు నవ్వువెన్నల
పసంగొసంగ మెలంగలీనమై । గన్నరవిచ్చిశంకరుని గామదివిక్రమ దృ
ష్టిసాన్పుడుక । గిన్నెరబ్రహ్మశౌరికి నకిల్చిషమూతికి రెండుదల్పులుం
బన్న రాజకంఠుడు బాచుగజేసెనుభక్త్యగీనుడై॥ గీ॥ చెప్పవిందుము
దొల్లి సాసినిశివుడు । దెరచెదల్పునాగనందరమునేడు । గిన్నెరన్నకతం
బునగల్గులార । గంటిమికశివుబలికింప గలడితందు॥ వ॥ అని యిట్లుజూ
పగులభినుతీప నభవునకభిముఖుండై హావకంబుతోనిట్లనియె॥ సీ॥ మనసీ
జక్రీదాంబి మనశెయిపైపైచి వనితపాలిండ్లు నీవనితలంచి । పిలచిన
నొడచించి కప్రయంబుం నొంద । బతిశబ్ద మొసగినబార్వతీశ । దాసవయ్య
చువాదసంయమున జీనలోపలబికిన గోపవాహ । బాహురిబ్రహ్మ
య్యభక్తిష్టకుమెచ్చి తొన్నలనిలచియో యన్నయభవ॥ గీ॥ బలుకవేనే
మనాబారబారితన్న । బగిదిహస్తంబుశస్త్రంబు ఘరజలోన । గీలురొ
నజీయభిలభక్తాలిద్రోచి । హనువిసమ్మఖమున గిన్నెరయ్యనిలిచి॥ క॥
భగదీప్యనితోనొత్రిపు । గారీయనిపిల్చుటయపహశైలవ్యత్యారివణలొన
రినొంది । తారకాహరుడుబలికెదర్పయహాన॥ ఉ॥ ఆపరమేశుఘో
షమహాప్రళయప్రళిఘూర్ణితార్ణవౌ । దీపితభూభృతకృతిగతిం గడుత్రై
వ్యకమ్రోయలింగని । ప్తాపరతంత్రభక్త జనఘోషమొ చికిరగజారు

శైలిమూ | గ్రాపరిభూతులైరభిలసత్వసమాజముతోడగూడగల || వ || వెండి
 యము || చ || ధరణివడంకెగ్గంకెహిమధానుడువారధులింకెనప్పది | కక్కులటు
 మ్రొగ్గెమ్రొగ్గెనహి కచ్చపరాజముమేనుసగ్గెనం | బరమలత్రాలెచుడుపంక్తు
 లువాండుపుదూలెనగ్నివి | స్ఫురణమువలనెవీలెబలనూనలోకముఖోర్ధ్వ
 లోకముల్ || ౧ || నురియుచుంబుజ | సుదలకించకంజనేత్రుండుశంకించె
 నచ్చటనునెరుంగక పశ్యల్లెల్లంబుత్తొలులాటంబు గాలంబులోలి గతిం
 గడుపునుండ య్యోహిరావణభూషణంబు | మోచుందోడంగి యేడహిరా
 రాత్రంబులయ్యె నించుకెనియుం గొంచంబుగాక లోకభీకరం బగుచున్న
 నాదంబు భూజనోపకారాధకంబుగా మాన్పందలంచి బసవన్నగిన్నెరబ్ర
 హ్మయ్య నిట్లనిస్తుతించె || సీ || సజ్జనశృంగార సత్యైకనిస్తార చూతసంస్కృతి
 వారదుష్టదూర | నిఖిలోపకారవినిజితాహంకార శంకరాకారనిశ్చంక
 సార | కారుణ్యపూరయక్మచాత్మకశరీర మంగళాకారసన్మహిమహార |
 జగదేకవీరవిశ్వమతసారాచార సుగుణవిస్తారయశోవిహార || గీ || భక్తమం
 దారపరిపూరితభవవికార | యంచితంబుధిగభీరయస్సదాగ | గాఢభ
 రభక్తసహకారరాజకీర | గతనోజయింకగలవిచార || వ || ఇట్లువిను
 తించి పరచగుణుభవాగ్భటి సుదర్శంబు శీఘ్రంబు మాన్పవేయ నవుడుగి
 న్నెరయ్య || ౩ || బసవనిచేమోయెనుదర | సూసివికపితాస్యడగుచునట్టి
 ట్టనకా | కుసుమశరహరునిగనుగొని | మసలంహూయన్నిమాత్ర మానె
 రవంబు || ౪ || తొగ్గింపకంటె భవము | నల్లనామనబల్లనిచ్చెననాధున
 కు || దల్లనబుడిగెలంకలునెల్లముగానెల్లంబులనివసించె || వ ||
 అప్పుడు || ౫ || సచ్చిదుగ్గెనెల్లంబు | స్కందంబుగెల్లెయింపమహి బాగ్గిలిపం |
 జప్రణలియు నెనెచి | లలలలలల | పుగలగలల వొడగ ||
 సీ || నీయాజ్ఞచలమొంది నీవు గురువు | నీవు నీవు నీవు నీవు నీవు నీవు నీవు
 గె | లోకముల్ | స్థలములముగ | నీవు నీవు నీవు నీవు నీవు నీవు నీవు నీవు
 నీమహాశ్వమేనుగ నీరజాని యెల్లంబులంబుల గల్గెంబు బనంగ | న
 జ్ఞానులము సమస్తపరాధులము మేమేమెరుంగునుమగ్గె మీషహత్వ ||

గీ॥ మరియలొకఁగులకు నెల్లహతఁవీర । భవఁపునవీచగలపంగగతఁవీర ।
కాపుననుచుమ్ము నీకటాక్షమనగాచి । యభయఁగానంబు గృహసేయుమ
య్యజియ్య ॥ గీ ॥ మాకుఁగుననేల బ్రహ్మాది ఎత్త్యఁకొల్ల । కును
దలపంగనీ వెదిక్కుట దెసయును । నగుటగంటిమిమముసీటనద్దుచాల । న
ద్దుమరయన్యమెరుగనిఁదూర్తజనుల ॥ చ॥ అసిమనుజేశ్వరుఁడు వినయంబునన
యంబునుభక్తి యుక్తియుం । బెనగొనికీన్తరయ్యమది బ్రీతివహింపనతిం
చివెండియు । పొనగవిల్లనవ్వితవశంబులంగసభీకనొందుచుక । మను
మంవిడుకొల్పి నరనాథుడునేగబ్రజాసూత్రుడై ॥ క॥ నరపతిగొనునరులుగ
నియ । చ్చెరువొందకబొప్పవినసజీవితగుజే । సీరభిలభక్తులుబసవం । డరు
దారగనందగిన్నెర య్యయిండిగెక ॥ క॥ మున్నింటికంటెశివభ । క్తున్న
తుడైగిన్నెరయ్యయిండెధర్మతం । బన్నుగనతనిజరిత్రము । విన్నంజదివిన
నునఘమవీటొకనుగరియుక ॥ చ॥ అభిరుతకీర్తకజంగమ సమాహితస్థు

కలకేత బ్రహ్మయ్యకథ.

దులింగసంగతా । నుభవుమహద్భుతప్రతుడను త్తశుభాశుభగమక సంచ
యుం । డభయడపాకృతాఘమమహాత్ముడు చాకలకేతబ్రహ్మగు । ప్రభు
దువొగడ్డకెక్కుటధర్మలిలో సమభవకలొప్పుడై ॥ క॥ లింగాభిమాన
యుప్పుడు । సంగతజంగమాలసత్ప్రకాదానుభవుం । డంగీకృతలింగైక్యు
డ । భంగుడుసద్యోవిముక్తిపథపథిండుక ॥ క॥ ముగిదతునితలకొన్నాన
దగినకలతదగుకొమ్ముదారహరిసెం । పగుకంకాళమలీం । జిగిబిగు
వుమిగులగలుగుచేపగుగుడియుక ॥ క॥ నెండుగంబులమెరియుచు నుం
డంగలకేతవేషయిక్తుండుగుమక । ఖండశబ్దభక్తుల । యుండులకనుది
సమునరుగునిట్లుపలుకుచున్ ॥ సి॥ పరసయియ లిబడిదాకిగలగుదునిటలా
గ్నితగరుముంగిటకివచ్చె । నన్యమతొబ్బంబు నుసిగిజెరికి పట్టగలవీరిభద్రవి
గ్గంతివచ్చె । నిమ్మకాతపగలనుల్లభివులయిండ్ల వింతైననిజకవికవచ్చె
నలగుమహాప్రవాధుల మద్దుజనాదంచెదుగళివ్వకును బుట్టుండువచ్చె ॥ గీ॥
సంగళివచ్చునుజుండుదాయంగవచ్చె । నెట్లొరక్కలారనిపాషకమెగగ । బ

లికినగియించి దినమర్చగొలిచితెచ్చి । భక్తకోట్లకుడై పి దప్పకనొనర్చి
 వ॥ ఇట్లనవరతజంగమలింగ సేవయ్యున్నచిత్తుండై యుండునెడ॥ క॥ ఒకశి
 వభక్తుడతడు । న్నకడకు నేతెంచిదవ్వునడచిమిగులడ । స్పృశ శేబరంబుగృ
 స్పృశ । దళమలములువ్రప్పివీనదశదోషగణ గీ॥ ఇట్లుజనుదెరబనినీకు నేమి
 గలిగె । నచుచుగలకేతబ్రహ్మయ్యయదుగుటయును । భక్తుడునుదనరాకయే
 ర్పడగ శ్చదలచి । బ్రహ్మయ్యవినుమసిపలికెఁట్లు॥ ఉ॥ నంబికశంకరుండనది
 నంబులుమేలన్నడి నెట్లునట్లు । శృంగునుగిన్నెరయ్యకు బురారిదయంబడివె
 ట్లునంచులా । కంబులవారిజెప్పికొనగానియాచనగాంచి నాడులే । మింబ
 డేనుచ్చికొందుని మేకొనివచ్చిద్రోవనొచ్చితన్॥ క॥ ఆమేటిగన్నయం
 తకు । నూనుడిగృహస్థశేడదునాకలలితతం । బేమెయినుండుసుదూరం
 బేమాత్రముగలదుజెప్పనేచునతడున్॥ గీ॥ ఇదియునొకదొడ్డగాజేసి
 యిగటనగని । నేలశెప్పెదవుడుగుజేకూలికాని । కూలివాడ్రకురాసిజే
 కొనగనొరుల । కొనగననుగుగాదపొనగవివె॥ క॥ అంగజమదకను
 భనవాం । ఛంగొలిచిఫలంబువడిసిసరిశేసుకపో । వంగలవారిగలుగు
 నె । లంగసరంజెనుభులులేశంబైనక॥ గీ॥ ఫలములాసింపికొనుచునేభ
 క్తుడభవు । ఒకదళనుగిగవులుచుత్త్యంబునేమి । బ్రాహ్మహేతునిమా
 వనిష్ట । గొబునెద్దనకింగనంగులకునెంచు॥ ఉ॥ కావున శివు ధనంబున
 కై ఘనంబులును గాదనగంబులబడి యంతదవ్వగుగనెల నీకునెంచుం
 బునుమనున పదమొకైతై శక్తుకొనినొచ్చున లెనశేతికుచియగుటతోడ రా
 కింబిని ననక నురాతై॥ ఉ॥ తంగెదుబుల్వలేచిక వసుధా స్తలిగాసిగబొసిన
 లెజు । కంగరనుపపవ్వనడిపగ్గభక్తుడుగట్టికొన్నచే । లంగదుగధిక
 ట్లికినలాచుకనగ్గలమైనమోపుమో । వంగవశంబుగాకబంగవ్రభువాకిట
 మోపుడింబుచున్॥ గుసవనిచే గవగజ తనపోచువచ్చుటాదిగబూన
 గ్రచ్చినెన్ । గడువేగమునశెప్పికలకేతబ్రహ్మయ్య యొసననధకమునాకు
 పోకగనిని । మోచంగవశముగాదీవొక్కపాచారు ననువుమన్నను బసవ
 స్తువోయ్య । చుడిమన క్తాపాపవిట్టిపదా యేమనవచ్చువాడెట్లులు

న్న॥ గీ॥ గాయంబుగలపగకేతవిద్యయా । యుయ్యయివిదలవనవరధేను ।
 భూజభూధరప్రభూతచింతారత్న । రాజికెల్లనమిగులదేజరిల్లె॥ క॥ అ
 శదేంతఘనదోగాకు । న్నతరిన్మనగన్నెరయ్యెడకకడగుగా । మనదల
 చిపలుకవశమే । యితరులకునసండునంగమేళుడబలినీ॥ వ॥ అసన్ని
 యించి యాకలకేత బ్రహ్మవ్యగమంగొను పేటకుచుచుబెసగొనుబుడధ
 క్తునభకంబుమోవలగల బాచరునంబిట్ట కిన్నెరబ్రహ్మవ్య ద్భతయిందైన
 బసవండామహాత్మునింగనుంగొని॥ క॥ గ్రకురనిధరజాగిలబడి । మ్రొకిక
 'రంబుజ యుగంబు మోడ్చిరముపై । నెకొకలిపిబ్రస్తుపింపగ । న
 క్కలకేతయ్యగించియథ డిట్లనియెన్॥ నీ॥ బసవమాగిన్నెర బహ్మయ్య
 బోలంగ గల రేభక్తులుధరావలయమనను । నొడచునలినెదోడ్చిబడిపెట్టు
 శివుడిప్తుబపెట్టుగిన్నెరబ్రహ్మయకును । ముట్టుగ కొలుచుటకట్టుండవలయు
 నొపట్టిమాటలవారికెట్లుదెలియు॥ గీ॥ గటగటానిమ్మలంబుగా గాలగళుని
 నింతగాలంబుగొలిచియునేముద్రేమ । నొక్కచాకియునుగననెకకమైతి
 మనుభవడేనరుగనేదన్నునడుగకున్నె॥ క॥ ఇల్లుశివభూజచేసం । బెట్టుగ
 గాలంబిథలము న్నికొసం గా । నెట్లుగునాబొట్లకుబలు । పొట్టు బడ
 గుంచెబు బడవలచగుటక॥ నీ॥ శ్రున్నంబుమారిన విడవలమేమెల్ల న
 నికటండంగనేమిథలము । బసవమాగిన్నెరబ్రహ్మయ్యహరుబలి కించి
 నాడనియునుబంచవదను । గిరికేగిమరలయీక్షికేగుచి నాడనియు
 నుజూడంగనవనిగలుగు । వారెల్లవత్తురువ్రయన నకభకంబుల నొనాజా
 లకున్నె॥ గీ॥ గిన్నెరయ్యకుశెప్పి యట్లున్నభంగి । దోలిపంపుటకువేస
 వెలుబండు । మనసిజారియొసగుధనమునకుదోడు । గొంతధనమిచ్చినను
 మాకుగొరతలేదు॥ క॥ శంకరదాసయ్యకనుగు । లెక్కలకుపమాకుధన
 ములేదనిమదిలో । శంకింపవలదుబడ్డం । గొంకకపుత్రెన్నబొమ్మగొ
 మిలసంఖ్యల్॥ క॥ వివిలికాయకములచే నలవడనాజికలచి పాశనట్టి
 ధనంబుల్ । కొలదికొకయింతగలదిని । కలకేసవిభుండుపదడుగరమున
 బట్టెన్॥ వ॥ పట్టిపమాత్రబున బదదు మెరుగుబంగారంబై కనుపట్టుకు

విస్మయము బసవన్నయుం గిన్నెరగ్యయు సభ్రము బసం డెట్లు
మీదంబుడి మొక్కిరి లేవకున్నదిగని కలకేతబ్రహ్మయ్యయు॥ ఉ॥ పోచ్చిన
బ్రేమతోడ బసవేశునిగి న్నరి బ్రహ్మదేవునిం । గ్రుచ్చియు గొగ్గించుకొని
కూర్చుబెలకగగి న్నరియ్యును । సచ్చిగఖండలైంగికల సద్గతివకలుకేలు
సూపును । శిచ్చెర వెండ్లి గున్నతులు శేసిననిర్వర గారింపుచు॥ గీ॥
అనుడుకలకేతబ్రహ్మయ్యవాత్స॥ ౧౦౬ । రమునబసవన్నకిన్నెరబ్రహ్మవిభు
డ । శంభుబూజలు సేయించినమంచితో । పచారముల జేల్చివీటోలజనిరితా
రు॥ క॥ భువి నేప్పట్లుగలకే । తవిభుడుమనుమండెభక్తితత్పరుడైతత్పవిత్రే
షమహిమవిన్నజ । దివినజులుచు క్తుతొటదెల్లముమయి॥

మోళిగెమారయ్యకథ.

చ॥ నగజాధీశ్వర భక్తుభక్తి పరిపూర్ణాన్వాంతుడత్యంతశు । ద్ధగుణా
భారుషగవ్యక్తింబును చత్వర్జ్వానియంతస్సప । త్నగుణోన్మూలనవావి
విక్రమధూరి ప్రజ్ఞుడైయొప్పుమో । శిగమారయ్యసదింధనాహారిణకళి
లోలవేశసుగ్రాడై॥ గీ॥ అతలెండ్లైక్యనిష్ఠయునతనిజంగ । మార్చనారంభ
రీతియెససనిజొంత । యంతయుంబనిచెప్పంగనలసిగాదు । రూఢిబాడంగ
ప్రచ్ఛన్నగుడతడు॥ నీ॥ అయింబునతులఘోరాటవులకు నేగి మో
పెండుగట్టెలుమోపితేచ్చి । యంగడివిక్రయంబార్చినిత్యంబును జంగమా
రాధనలై యుపుచుండు । రురసాచనమబుబసవన్ననగరును నొకరభు
జించియునొకరాదినము । నొకపూటజంగమయూధుబుమోళిగె మార
య్యునిపనియ్యును కలమన॥ గీ॥ నా' గింతుమతడు నభవుభక్తివిధూతి
బగ్గిపడకనట్లు బిట్టుచుండ । నొకనామబపవడున్నచోటికి జననెలమి
జంగమంబులిట్టులనిరి॥ గీ॥ బసవనిగృహంబురసరసాయనములు । నతనిన
గరిగాచువగ బకళము । సాటిగావునొకజంగమార్చుకలట్టి । వారుగలరె
యొడునసుధలోన॥ క॥ వినుముకదూమేవదొరకెడు । దనకాయకమెం
తయెంతభక్తుతు । లనుసంతప్తుని జేయునెంతచిత్రము । వినియుము
శ్చెరుగముగ మోడునకనదియు॥ వ అ తకమున్న గుక్కాంతశరణా

[illegible]

యంబునవిచ్చే సేనదీయకాని । మీవిపనులింక మాకు నేమేనిదెలియ । వను
దుమారయ్యబసవయ్యయగుట యెఱిగి॥

సీ॥ కడునధఃసంపదగవిగినభక్తులుబడుగభక్తులబ్రోవబాడిగాదె । బాత
యైయూరీతిదాబ్రోవగాగాదె బ్రతికియున్నారమిప్పట్టణమున । దనబిడ్డల
నిమమ్ముదలచినచ్చుటజాల జేమాకుమాలిగమిచ్చినట్టి । కాయకంబున
బూటగడుచుచున్నదిగాన మాడలేటకీననిమితదకి॥ గీ॥ యపుడుదన
మందిరమునకువారగింప । వచ్చియున్నట్టిజంగవివరులలోన । నిద్దగ
య్యలకదిరెండునిచ్చిభక్తి । గడమయొడయలబాదముల్గడిగిబ్రీతి॥ ఉ॥
జంగమపాదతీర్థములుజల్లినమాత్రనయేమిబెప్పన । మ్ముంగిటనున్నకావ్వు
ములమోపుగదానిపసిండియయ్యెనా । మంగళమూతిమోళిగయమార
మనిషియశేషజంగమా । లింగితవేదియైవిరియలెత్తుదునక్కలుజేసికా
వ్వుముల్॥ వ॥ ఇట్లు వేయ్యేసిమాడలయెత్తుగాఖండించిన రంగైబంగారు
నకులకకడ జంగమలింగంబులకు సమర్పించినగైకొని సంతుష్టాంతరం
గులై బసవన్నయున్నచోటికిజని యంభవృత్తాంతంబున నతనికెరుంగిం
చియిట్లునిరి॥ క॥ మిక్కిలిజంగమనిష్ఠము । నిక్కపులింగాభిరతియు నెరిని
చెడిచో । నెక్కువయు మోళిగయ్యకు । దక్కగలేదెందునట్టి ధన్యుడు
గలదె॥ సీ॥ అనియిట్లుగొనియాడ వినిబసవండుక్క పడియేగి మారయ్య
పాదములకు । జాగిలబడిముక్కి శరణాగతత్రాణ కావవెనన్నని గణు
తిసేయ । యన్నన్నయిట్లెలకానతిచ్చెవపునే నన్నదేమేనియుమున్నుగలదె
బడుగుభక్తులకెల్ల బ్రాపైనయానీన్ను గడవన్నభక్తులు గలరెభువిని॥ గీ॥
మహానిమాబోటిభక్తులమనికేసునికి । నీదుడైసికతంబునగాదెమున్ను । విని
యెనెగుగము మాడలవిడియలనగ । గనుగొనగ నయ్యెనేడు నీకార
ణమున॥ వ॥ అనిమారయ్యమరియును॥ క॥ తడయకనాకిచ్చినరీతి
మృదుభక్తులకెల్లనిత్తు మెత్తురునిన్నుక । మడివాలయ్య మనుమలము
విడువక మమునడిపికొనుము వేయనునేలా ॥ క॥ బాపురె భాగ్య
సాపణి । బాపుక్కపామునగాత బాపురెవరదా । బాపురెకీ

తీసతీశా । బాపురేయనియుల్లసములు బలుకబసవండుకొ॥ చ॥ కనకమ
హరిహరము కాకిగూంబరయంగజూచునే । యినుముగుణంబుదానర
యనేపరుసంబిలనేనుదుగుణాణి । వినుతగుణాశీనిపుజనవిశ్రుతనాయెడ
సద్గుణంబులే । దసిసౌలయగనీకదగువాయనిశోకసమాకులాత్ముడై॥ గీ॥
పినగగల్గునెవెలివాడవేదఘోష । వసుధజీమూతగుమ్మరా వమనగలదె
యలరియుండు నెకుంపటినంబుజంబు । గతవివేకుండనాయుండు గలదెగు
ణము॥ చ॥ అనియిట్లుబసవండు దీనాననుండై మరియు మారయ్యపాదం
బులపైబడిననతండు॥ ఉ॥ ఎత్తికవుంగలించికొని యిష్టతనాబసవేశు జం
గమా । యత్తునిజానుకంపకు దృఢాలయుజేసివృద్ధాక్రితద । చ్చిత్త
ముభేదమాశ్చటయు జేరినుతింపుచుమారశౌరికిం । జిత్తమెలర్పమొ
కొ బుధసేవితుడౌ బసవశ్చయేగగన్॥ క॥ శ్రీరమణియ్యుడుమో
ళిగ । మారయ్యయు నేప్పటట్లుననుచుండెనుద । చ్చారిత్రమువినజను

కన్నదబ్రహ్మయ్యగారికథ.

వన । పరాత్మసుఖోపలబ్ధిబరగునుమరియున్॥ మ॥ ఉదితాత్మద్భు
తవతానుండు జరలింగోపాసకశ్రేణిలో । మొదలంజెప్పగ నొప్పువీరని
యనుంభోనాశి భక్తిక్రియా । స్పదుడైశంభుడ యీశదైబతగెనా
జన్మట్టిధన్యుడుక । న్నదబ్రహ్మయ్య ధరంజరించు బహిరంతర్యోగ
సంపన్నుడై క । శర్పితగుణచరణంబును । దర్శితసంసారమదవిదళనుడు
చరికిం । స్వారతనుధానిమివానర్పితనావాధకమీరుడతడునువినముకొ॥
సీ॥ బలప బుగన్తియు నొలపలమూరియు గత్తెరమునుము నక్షతలువీక ।
గావించి యుగైల గోలయువాటెలు మంత్రకాటుకముండ్ల బంతిత్రాడు ।
గొంకిం రసమను గురకలవాట్టు నెసితాబరంబునొంటట్టచెప్ప । లాది
గాగలదనుగెసాధనములు బునిసూచ్యగ్రమును జొన్నరానియట్టి॥ గీ॥
యంకకొంగంబునందుజాగం గణపాలు । జేరివారలయెల్లపు శెన్నారనర
సి । గడెలకవలిగోడొకందుకలును । గన్నములుబెట్టదనకిది గాయక
ముగ॥ చ॥ ఇట్లుగన్నంబులిడి జంగమాగలంబుగా నరంబుదెచ్చుటకై విచ్చ

అవిడి నిచ్చలుమచ్చలుగల గచ్చులనిలయంబులైన బొచ్చునెడ నవియును
 భక్తభవనంబులై యుండెనేనియు భక్తితాత్పర్యకలాపంబుతో దీపంబు
 సంధించి తత్పావపగ్గంబుల పయంబడి మేలుకొల్పి వారల బాదోదకబ్ర
 సాదంబులుంగొని శరణార్థిసేసి మీయిండ్లవరిపుడ గన్న దబ్రహ్మాండను
 వాడనని యెరింగించి వెడలి వనునట్లు గాకలోభంబున నీహపరసుఖానులా
 భం బుగదూరుతైనంజొచ్చి యందులంగల సకలసాధకంబులు దెచ్చికొని
 15 గంబుంగొచ్చి హెచ్చి జంగమాగ్నినంబుసేయుచుండు నిట్లుండె
 నాడు॥ ఉ॥ జంగమామూర్తునియెరికి ననంభ్యోవాచినగన్న పెట్టబో॥
 16 నామృతంబునకొ కకచుర్థ మొండ చో॥ టంగలుగంగనేరదు
 పానవిజ్జలు ర్థమింటికే॥ గంగధన బులబ్బునకన్నదబ్రహ్మయనిచ్చి తాత్పు
 డై॥ క॥ కన్నంపుమాట్టగొనుచుంగన్నద బహ్మయ్యయవనికాంతునగరిం॥ గ
 న్నంబిడగాదనబస॥ వన్నంగుగొనగజనియెనప్పక పరవీధి॥ వ॥ అట్లు
 గనుంగొనసాష్టాంగదండప్రణామంబులచరించి యున్న బసవన్నకు గన్న
 దబ్రహ్మయ్య మిట్లనియె॥ నీ॥ పట్టుచుగత్తి మబలపంబుకాటుక భరిణేయు
 గన్నంబుపెట్టబోవ॥ బ్రత్యుత్తరంబిలిచాన గావునతరి డుచిసంబుగాదన
 కొనరబుక॥ గాని పురస్కరి కన్నంపుమాట్టగా గరమ వదరియించి కర
 మువేటక॥ ననుపరి ముబోవెరా న న్యకనుక రాగ నిర్వంనుకలిసి నెడు
 రనున్న॥ గీ॥ నగరుసాత్రైధవభవనంబులూచి॥ గన్నెవెట్టంగబదిడు
 బంగారంబుయ్యె॥ బంబుపుసాద్విన్నదబ్రహ్మ యయుచు॥ నీగ మల్విరు
 గగొట్టియునిండు గను॥ క॥ పెట్టెల సోపలిసొచ్చెలు॥ గట్టుకవిచ్చే నెనచ
 టిగావలిగానున॥ తెట్టిం దులొకరి॥ పుట్టదన గురేగిరవనీ భతకకుశే
 పున్॥ గీ॥ చను నకకాంబుగా డిరడు లుముకె॥ సకలవృత్తాంబుమును
 జెప్పజునిండు॥ బసవడి ప్పడం బారిబాగెన చు॥ సమసంగుచునా
 డులుగరచుగొనుడు॥ 17॥ చల్లంబగడుజిన్నవాడకనాచేనాజికతంబయి
 నశ్రీ॥ కెల్లందీర్పగదప్ప నిట్టికి నేగతకగావిడినం॥ జెల్లబొమ్మనిపల్ల
 దుండగుచునా జెన్నా బంబారమల్॥ గొల్లాడబసవండు మేలనుచరు

ధూర్జీభవన్నేత్రుడై॥ క॥ పట్టపగలిట్లుగన్నము । బెట్టింపగనేలనిజముపె
 ట్టెత్తిగదా । నెట్టిపనికైననడిగిన । నట్టిట్టనకనేవలసినంతధనంబుల్॥ గీ॥ ఇత
 డుశివభక్తివిరహితుడింత । నెత్తికొనెమీదనెంత నెత్తికొనగ । గాచుకున్నా
 డొయంచునుగన్నుగవను । నిప్పులుగులంగదనధననిలయమునకు॥ వ॥ చని
 యక్కన్నంబు వాకిటనున్నగవకంబుగనుం గొనివెరచడికోపంబుడిగి బ
 సవనమంత్రితోబిజ్జలుడిట్లనియె॥ క॥ ఎక్కడిపసిండిప్రోగిది । యెక్కడికన్నం
 భద్రొగలెక్కడివారల్ । పెక్కులుమాయలుబన్నగ । నెక్కడనేరిచిత
 జెప్పవేయననతడుక॥ సీ॥ వినవయ్యపృథివిశవీరమా హేళుండుబ్రత్యక్ష
 రుద్రుండుబ్రకటబలుడు । భక్తుండుగన్నదబ్రహ్మయ్యనాగలాడతనివర్నిం
 పంగహరునకైన । నలవిగాదతనిపదాంగుష్ఠయుగళంబుగణుతింప కల్పవృ
 థములకూత । యామహామహునిదివ్యకటాక్షకోణంబు గామధేనువులగ
 న్నయిల్లు॥ గీ॥ నామమేయనిచ్చకులచిత్తాంబుజంబు । దలకకుండెడుపట్టు
 చింతామణులకు । నతనిహస్తాంబుజంబుస్పర్శమరవిచూడ । వేయనెటి
 కిమరిపరసవేదిగనులు॥ వ॥ అమరియును॥ సీ॥ అతడుద్రోక్కినచోటులిల
 ముక్తిసూమికయతనిప్రసాదంబునవృశసార । మతనికోపంబుసహారక
 రగాకాలమాతనికరుం సత్యాపవగళ । మణిమాడిసిద్ధులునాతనితోత్తులట్లు
 య్యను నాయయ్యయతులనిష్ఠ । నియమంబు బన్నగాగన్నంబుబెట్టువర్పము
 గాసిముట్టనొల్ల॥ గీ॥ డిదియమాగళముభక్తిసెల్లెగూడు । ననగవలదనిపె
 క్కుదృష్టాంతములను । బగవరాజయ్యయొడబడబలికిమరియు । మనుజపతి
 విస్మయంబందిచినుచునుండ॥ క॥ ఈధరభక్తులువడచిన । దేధర్మవధర్మ
 మైననెట్లున్ననధ । ర్మోధర్మతాంత్రశేత్తను । శ్రీధరశకువలకుసకలసేవ్యం
 బగుటక॥ క॥ వాదేలపాండవులును । జూదంబునగాదెడిరినువత్తుడై
 యా । జూదమునదమనినారమ । హాదేవులగనడెలోకంతయు నరుగన్॥
 గీ॥ మరియువేటాడిరాముడునుడితిగోలు । పడియెగన్నప్పవేటమైభవు
 నిగలసె । హింసమాండవ్యముకిగొర్రెక్కవలసె । దానచండేశ్వరుండు
 బ్రసాదంబువడసె॥ క॥ ధరబరసతులందగిలిన । నరనాముకులెల్లజనిరినరకం

బసకుం । బగవనితాహాం డై । హరుగూడడెనంబిపలకులన్నియు నేలా॥
 గీ॥ బొంకిపంకజగర్భంశపూజ్యశయ్యో । బొంకిచిరుతొండడరిగనుబొం
 దితోను । గొరియమృచ్చనియాశాద్రకుండునరుకున । వడియెదురువడిచిను
 హేళుభక్తుడయ్యో॥ వ॥ మరియు (రాజ్యాం తేనరకం) బసువచనంబుమీరిరా
 జ్యాంతంబునతోడండు చేరనురాయుగడుముక్తులైరి వారందరునట్లుండ
 నిడుకన్నదబ్రహ్మయ్యనుహాత్వం బెరింగించెదవియము॥ ౧॥ ఏవేళభక్తులక
 న్నుము । గావలెననివత్తుంటికడకట్టిదుదా । బోవుంగన్నముబెట్టగ । భావిం
 పడుభయము గాత్రిబగలిదియనుచున్॥ గీ॥ కన్నమిడిభక్తులిండ్లై నగడచిపో
 వు । నిశగునిండ్లై వధనమెల్ల నెత్తికొనుచు । నరిగివారలబుణ్ణులై పరగు
 శేయు । సువికివచ్చినప్రాక్తనబురుషుడతడు॥ ౨॥ ముట్టినవస్తుసంగములు
 ముంకొనిత్రవ్విన మన్నులుంఘ్రిలక । మెట్టినయట్టిపట్టులను మేలిమిబంగ
 రులెడలంగనీ । పెట్టెసొమ్ములాసపడి పట్టినగన్నము నేమనిన్నుజే । పట్ట
 గవచ్చుగాక ధర్మాదులెట్లవచ్చాయకుంబదార్థముల్॥ వ॥ ఇందులకునీడెం
 దుంబుగదియంబయ్యే నేనినీబుడారంబు లెక్కవకొనించెగ వినుద్య
 మ్మంబుజూషమొకటి సహస్రంబైయుండకుండినం గొరంతపెట్టుమను
 ట గువిజ్జలుంబట్లజేసి బసవన్నబలుకుమం బంతంబు నొక్కటియైమి
 క్కిరిసక్కిరిసడుచుండట బ్రహ్మయ్యయపదాధికంబుగొనీ నిజమంది
 రెండుంకరగునుల॥ ౩॥ అతనితగుణేమణి । యెదురేకందినమస్కరించి
 యుంబియుభక్తుకొ । జెతిధనంబునుసాధన । జాతంబునుచందుతొనియెచయ్య
 నలదిడున్॥ ౪॥ జంగమలింగమూర్తులకుజాగిలిముక్తి- శివార్చదీర్చియా ।
 స్థానంబుండివచ్చుచుది గాన్న ముషడ్రససంయుతంబుగా । బొంగుచుబె
 న్ని గొంగొంబోడలంచినవారికెల్లభ । క్తింగనకాంబరాదు లొసగెంబరి
 తొడ్డికూరిగియులుకొ॥ ౫॥ ఈరితిజంగమూర్తినబారముబొంపించు
 చుండెట్లగ్నయ్యతది । య్యోరుమహాత్వముజదివిన । ధారుణీలోవిన్నజ
 నుబుధ్యోనిమియుకొ॥ ౬॥ అసత్యకాప్తభక్తులసనాములదర్పణమిడ్డ

ముసిడిచౌడయ్యగారికథ.

వీరశైవసుఖతరాధ్యవతిఃపలవజితసత్క్రియమల్లసద్యశుం | ఉనద్యశవీర
భద్రసముడక్షయవీరరసాంబురాశియై | ముసిడిచముండుద గుతుండు మోము
పరాక్రముడొప్పునెప్పుడున్ | క॥ శావాన గ్రహసామ | ధోన్యశేతుడువిమల
విద్యయుక్తుడజ్ఞాసాచాకరణధురీణుమద్రీపితవిజ్ఞానధునిధి శావాండున్
॥ క॥ సంసారభ్రమపటలీ | ద్వింసనుడన్యక్తపాదన్యకపయభిస్సో | త్తం
సజ్జాధారుడభున్యగంసుడుశ్రౌతదృష్టలోకనాక్షికనతడున్ | చ॥ మదిగయ
నతుండు సంసారతలగుండు గండుడును నిరుదైన బిరుదులునం బరగుచుండె
రువునంబను నెడబడవాగ్నియడ్డుంబయిన సత్క్రియలు జాయక సలుపునట్లు
నుందప్పించిన గాజేసికొని ముసిడి యువురవంబున నుండునుండియొ
క్కనాడు॥ చ॥ వసుమతివీరువారినక వారణగా బసరన్నభక్తి | క్క
సముగజెప్పగా నతడుగాంచురతిక చనుడయ్యభక్తసం | ముసహితుడై
వెనజనుచు గన్గెనియెన్ మనకాననంబుబెం | వెనగుచు నవ్వనంబునననే
కములుండు ముసిండివృక్షమున్ | క॥ అవిఫలభరితమలగుచున్ | దీవివద్గిరిని
కరభంగింగిదొడుకగా | శివభక్తులుగతస్థల | సవిశేషాస్వాదసుఖము
దంభునకొనగన్ | క॥ మదిదలచి ముసడిచౌడయ్య | గదియంగానేగిభక్త
గణమిట్లనియెన్ | మదిరినముసిండిబండ్లును | హృదయే శునిచ్చికొనగని
ష్టముమాకున్ | సీ॥ అభక్తులందరు నాననిచ్చిన విని సంస్థిపవక్తురై
చౌడనాన్య | దావృక్షముడాయనరిగిక రాసి తన్నూలతలంబుల గీలుగొని
పిభక్తులదన జూచిభక్త్యోక్కులారమీ రారగింపుడన్నవారిలరి | య
బృతాంశు ధరునకునచ్చించి త్ప్రసాదముగొని భక్తులు బహుదమంది॥ గీ॥
ముసిడిచౌడయ్యయ్యను చేయ మొదలిగ యొనెడు | నేడు మొదలుగసాధకమైన
గడుబొగడననుచునుభక్తులువినుతింపవచటగదలిచనియె | చౌడయ్యగ శ్వా
ణముఃకు బేను॥ గీ॥ అవునుబసవయ్య ముసిడి చౌడయ్యరాక | సంగమ
శ్వరుండునానంగగాంచి | యెదురనడతెంచి నాస్థాగమెరగితోడు | కొ
నుచునేతెంచె మదిరంబునకునశని॥ చ॥ అట్లుజనెంచిన ముసిడి చౌడయ్య

కుసమంచితోప చాంబులం బరితోషమునరించి నిశ్శంకున సంగమేశ్వ
 రువారి ధిగంబుల బసవండ్ సవ్యశభక్తి సతనిం గొలువ నతండు గళ్యా
 గంబునభక్తాళి క్లెల్లయెబిగి మహావాల్లా సలబున వతికల్లుచుండియొ
 క్కనాడు డ వైకృతాయులెల్ల విలసత్కవి దీవనలిచ్చిచ్చునం । భావితు
 డైన స్తలి భక్తులతోజనుచే బెండ్లికిం బోవుచుజొడ శౌరభూరిచతు
 వృక్షమందు కాంచె నజీవతపస్వి దేహము పరేతధాతలి గొంచుబోవ
 గన్॥ ౩॥ కఃయా? సస్విచేదీ । వనలదకసితడు నావివాహంబునకు జ
 నుదేరకనే కేమనించు గాడ న్నిలువునునుచు సరభసమెసగన్॥ చ॥ తనక
 రచాలగఘ్నర తామరసంబున బూనిపాముజో । పింగతిదోవుచుండజలి
 పింబిధువావళిరాగదీ యయం । తనమొనజూపిచిమ్ముచు మదంబుననాచుకా
 చునాశవలబుశేరనగిచాడశౌరి పరాజునకుక శరణాధీనావుడు॥ ౪॥
 ఆగపసి యునాక్షుమన । చైతన్యండగుచుముసిడి చౌడయ్యశుభో । పే
 తుడవగునాదీవన । లాతతవంతిసన్దేజారు లచ్చెరువదన్॥ చ॥ అవుడు
 ముసింగిచౌశయయు రాశసంగవియంగబో యి । వెవుడువృషేంద్రవా
 నుండ వేటికి గోకులనవ్వనిల్లుదు । చృపునర వాహనంబు పయిజన్నెచ
 నింగిగుడ్డిగుండ । స్పృహదనువట్టిదట్టుడయిరమ్మనమునీసస్మితా
 మ్ముడై ॥ ౫॥ ధగగుడిగనురికియూజౌ డగగుండపరాజనిజకాగ్లాష్ట్రపరం
 సరలబతుపుజేసెన్ బరజనములవిష్కయంబుబొందనుతింపన్॥ ౬॥ ఇట్లు
 సద్యస్సంజీవితండు మన దపస్వికర్మండవార్య వీర్యబుసంబెడిలికింబు
 గో॥ ౭॥ డగగుడుచౌడగయ్యుడుబారంబు వెలువడిపోలిమేరవలు
 విప్పిని వోలు బులనడుచుంబలు వేగంబున నేగుచున్న సనియంబున॥ ౮॥
 గోశలగాచుకాలకులు గొంగుసుమందరగుంపులేచిక్రి । దావశులైయొక
 త్తేగరిడగ్గొల్ప గుహరిపట్టుచున్ । స్వావధిధూమి వెల్వడిన యంతనగో
 లుచె గవోలుచున్ । గోశలబోలిత్రోవ జనిగూడగ బారుచు గ్రమ్మరిం
 పునున్॥ ౯॥ ఈవిధముననాడెడిబా । లావలి లోపలి నిలువురకువిధిమి
 డై । బెవెఃజగడముబట్టిన । నావాగుడిగింప బాలులందరు దవలూన్॥

క॥ మాకునుమీకునునవధియా । గోకులపతిచురిమేరకునుదప్పితిమే । గోకు
లపతియానయనుచు । నేకగ్రీవంబుబలుక నెట్టెట్టనుచుక॥ నీ॥ చౌడయ్య
రయమునజని బాలకులగనిరండని వాండ్రజేరంగబిలచి । యామరి గోకు
లస్వామి దెట్లయ్యోమీర్గన్న విన్నదెరలగుగలిగెనేని । వినుపింపుమనవుని సిని
వాండ్రలోపలివేబొత్తి పెయ్యల పెత్తండొకడు । దమతాతచేతనుదా
వింటినినిమాకుమాతాతజెప్పి॥ గీ॥ నీమరివిధము వినగ మీకువేడుకగల
దేని । వినుచుటంచుదానువిన్నభంగి । జెప్పదొడగెనాముసింగి జౌడయ్య
కు । నెల్లవారువినగనిట్లువాడ॥ ఉ॥ ఇచ్చటదొంటికాలమున నేడు దినంబు

కవీకమై । హెచ్చినమచ్చరంబునవృషేంద్ర యుగంబాగిబోరికొమ్మ
లు । స్త్రీచ్చియొకటి నేలవడగ్రుమ్మకధించియధేచ్చనేగనా । జచ్చినబో
తుచాతిరిటజైవులుదానిసమాధీమీదటక॥ చ॥ దెసలనలంకరింపగల దీక్షుక
బ్రశాఖలతోడి మరిబెం । పెసగునుదత్ఫలంబు దిననిట్టును మాంసమరీతి
నుండుర । క్తసదృశమందుపాలునటుగావున నీవనుధాతలింజనుత్ । బసవన
మరియందురనిచాలునిచేవినిచౌడనార్యుడుక॥ చ॥ బసవనిచావువి. టిని
టచాసీచనంజనదింక బెండ్లికిక । బసవదురాకదాననుడు భక్తులు సుగ్రంథర
క్తముండునె । బొసగవుప్రాత వాతకలవిపోదము గవ్వనల్లనవ్వియా ।
ముసడిచౌండరాయడసి మోహనమందుగరంబుజేచుక॥ గీ॥ త్రొత్త
యేమిర । పాతేమిగోకులేశు । జాన్మవిన్ననుచునిచేరుడచౌడగా॥ పంత
ముడిగినమాటలుపనియుగలదే । యనుచుబెడవేళనుచేకదాగా॥ చౌడయ్య॥ ఉగీ॥
క॥ తనచేతిహేతిమొనయా । ఘనవటమన సావటంబుగా నూదివెనక॥ జ
నుదెమ్మువెడలినందెన । యనుచుంజముడనార్య జీ॥ బసవండున్॥ చ॥
అటమున్నవటంబగిలి మిగిలగువు జెడివీటలెగ యవటవిటపి వెళ్ళకుంజే
ల్లగిలుచు జటజట తొగరంబులు దోరంబులుగా జూపరుల డెంజంబులకా
నందించునచ్చేరువు నందనడనందడింప నందుండి యన్నందిపో తందరికందు
వకుశులంకించిలంఘించిఘణిల్లు ఘణిల్లుమని నిశ్చంకమైరంకెలు వయిచుచున
టలించినిలచినిలచి॥ నీ॥ చాలమల్లాడుకను కాలు ద్రవ్వను నేల గ్రోడము

గొమ్మలనీడకులుక్- నింగికిలంఘించునంగంబు లేంచు నవ్వడముచూచొక
 నబోవువడిగబరచు । గద్దించునెగయ మెగంబెత్తి మూతులిగియించుదె
 సవిరిమిరిమిచూచు । గదరు బెదరులగంటగింపు జూచునూచునరచుచుజల్లా
 చిన్దీలుచు॥ గీ॥ గురుచజంగలిడుచుజీరులెడబెట్టుచు । శెరలువోడుచు గెల
 కులరయదన్ను । నెల్లవారుజూడబుల్లుగరచివైచు । వెనుక మరలిరాకికొ
 నుదినంబు॥ క॥ కొమ్మలారగించుకొనిశీ । ఘ్రమ్మనజను బొగ్గుమూకగ
 నిమస్సనుచు॥ జిమ్మదొమ్మలమిక్కిలి । గృమ్మగునూరికిరలు గొట్టుతగ
 లమద్రువగ॥ గీ॥ చౌడవిభుజూచునెంతయుసంతసిల్లు । దపసి వెనుకొను
 మైత్రిచందముతోడ॥ పసపుటక్షితలునుదొంటిబాసికంబు । గంధమాల్యాను
 గంధముల్గడలుకొనగ॥క॥ గళమునఘంటలుమువ్వలు । నులియంగావంత
 శెల్వుమొలయంగానా॥ పులరేడుతనదుముందర । నిలచినచౌడయ్యహాషానితి
 యుండగుచు॥గీ॥ దృష్టిదోషంబువాయనందికిని వాళులిచ్చి మెడగొగలించు
 కడచ్చరణములధీతోడుతగడగిపుష్పజలులుర । చిచిధూపదీపాదులిచ్చి
 పిదప॥ ఉ॥ నెయ్యిచాలునుంగడుపునిండససుర్పణజేసినందివి । చేయము
 నీవుకెండ్లికటు సేయవు యేనియునీవసాక్షయే । బోయెడివాడగాననుచు
 బుంగవుతోజముడయ్యవలుక్ దుం । బాయనివేటకనందియాదపస్వియుముంద
 రగానటింపుచు॥క॥ నడవగగనుగొనిజనములు । గడువిస్మయమనుచుబొగ
 డగాబోషితుడై మృదుభక్తులలరజౌడయ । దడయకవడినేగియేగతాగట్టె
 దురన్॥ పహస్యగ్రంథనియెంగల్లాలడోలాగ్ర హరణ సమగ్ర ప్రాభుద్ధా
 మమైభా । వినటచ్చేదచ్చటారివిలసితసలిలన్వి స్ఫుర ట్టేనమజ్జ । ద్వనభేకల్
 భోగినక్రాక్షిచిణిచిలిచిమ గ్రాహనందోహనాస్వ । దుకానికింబెన్నుద్దిహా
 ద్దారయనసదిగనభ్రాత మేదిన్యహాఘ॥ మ॥ అదియభక్తింకషవారిపూరయ
 యిడా యంఘోరమైయున్నజా । చిదరస్మేరయుతాస్మడైకదిసిక స్త్రింగే
 లగీల్పొల్పిశీ । తిదవాక్యంబుబుజాడ శౌరినదినుద్దేశించిపలెబధ । ప్రదత్త
 భక్తులనీవెదురొకనగ నేగాంతుంద్వ చాటోపము॥ సీ॥ ఎరుగవే దొల్లిని
 వృద్ధయేను మదనూన నొకయ్యోజేపట్టి గృక్కగొనియె । వరిచిరేగజై

శుమననయ్యనీరెండు వాయలబరపినభంగపాటు । దలపవెట్లుబ్రసాదిదా
 సయ్యభవిపుట్టియొక్కగ నీయుక్కు డక్కజేత । వెడవంతయిదియెలవెల్లి
 చూపెవపుచాలునగుము ద్రోవయిమ్మనకమున్న॥ గీ॥ నీరుపాయయిచ్చి
 సింగికిసప్పొంగె । దివిజగంగచేత భవునిమహిమ । వినగనేగెనన్నవిధమున
 మాద్దిర । జూచువారెల్లజోద్యమంద॥ క॥ నిట్టవొడిచినిలచినా । డట్టుడుచొ
 డవ్యయిదిగుదప్పుగమదిలో । బుట్టునొయనీపాళము । పట్టినగతీబూ
 ర్వభాగపాదములకెక్క॥ వ॥ నీటనమమవ్రేసినరెండు గావనుమాటబూ
 టకంబుగానిట్లునట్టేరుమిట్టలుమిట్టలు గావించిగట్టుపట్టికాబట్టుకొమ్మనజ
 గజ్జటివేల్పులం జేపట్టు కుంచంబు గావించు కొన్నభక్తులం జూచి యట్టిట్ట
 నకట్టినపుట్టంబులతోడన బొట్టన వ్రేళ్లునుమడవలుందడి గాకుండం జనుండ
 నుచుచౌడయ్య ముందర నడుచుచుండ నాభక్తులు నంచరు నానందంబులొం
 డ॥చ॥గతులకు నాడుచుంగడువ । గంతులువై చుచునిల్చినీల్చి యద్భుతముగ
 నాచికయాచిక పెడబొబ్బలుదెట్టు । మిన్నుమెట్టుచుంగుతలముగ్రుంగమెట్టు
 చునుగొబ్బునబారుచుగూడజీరుచుం । జతురతబాడుచున్ ముసిడి జౌడయ
 జూచుచుబ్రస్తుతింపుచున్॥ క॥ అందరి చుందర దపసియు । సందియునందం
 బు గాగనడువగనత్యా । నందమునబొందిభక్తులు । సందడిముడివడగముసిడి
 జౌడయయిరిగెక॥ ఐ॥ అట్లునదిదాటియవ్వలిదరి నిలిచిమీదటి బ్రదేశంబున
 ట్టవొడిచిగట్టువలెనున్నది దెసవాకించి చూచిలోకంబులెల్ల వెల్లిముంప
 కళ్ళొడగి మెల్ల జనుమనినది వీటొకని తానును ధునమనఃపమోదంబున
 బుగ చుంబునకుం జనిపైవాహిక క్రియా లోపంబుగా కుండ సమాప్తిగా
 విందికొని కల్యాణ కటకం బునకుంబున రాగచునంబు నేయునెడ ముందర
 నెడతెంచుదపస్వి వృషభంబుల స్మృతాంతంబులు విని పురజనులు జనుజయ
 ధ్వనులు నభో తరంబులు ని డంగొని యాడుచుండ నాజౌడ క్య కల్యాణ
 కటకంబునకుసాతైంచి యాజుషీమార్గంబు దరియం జొచ్చున ట్టియెడ
 డ॥ బాలయొక్కర్తు శశిబాలపదంబులవోలిక వ్రాలమేధాలయనా సతింగనిశ
 తాయువుగమ్మనియానతిచ్చిలి । లాలసవృత్తి నాత్మ భవనాంగణముందరి

యంగ నేగిభక్తాలిభజింపుచున్ మోదలియట్టులనుండెనుచోడ చార్యుఁ మొక్కి
 డున్ || గీ || మోక్షదీపెనలొడసియాముదితయునుని | జాలయంబునకరిగెన
 ఖ్యాతిగూడి | తత్తలోదరిమరునాడుమిత్తిన్ నొంద | దానితల్లియుతండ్రియు
 దల్లిడిల్లి || న || మానంబుదూలినిమానంబునచ్చేడి' యనిడికొనినడు వీధిజనివ
 నిచోడఁ బ్రయము న్నెడకుంజని దానిజననీ జఁకులిట్లరి || క || నిన్నభవత్పద
 యుగళిక | నెన్నుదురిరియంగఁ మొక్కినదీ వెనల | త్యన్నతిగన్నతలోదరి
 క్కన్నేడుసుటిల్లజాపుకృపదలపగవలదే || క || నీదీ వెనలుంబప్పిన | నేదీగతిమా
 కుననుచు నేడ్చుచుదస్సోపాదములు విడువకున్నద | యోదయుడై చోడయ
 నియుక్తుండగుచున్ || సీ || తొలు తొలు డనివారిఁ త్రోవకడ్డమువచ్చి కప్ప
 రంబవనిపైదింపజేసి | యెరవోదొట్టియందున్న బాలికజూచిశిశువలెమ్మ
 ఖిపిరజీరదడవ | కట్టులు దెగిపోవ గానీలుచునునిద మేలొకనుభావినమ్మెలత
 లేచి | సంభ్రమమెసంగఁజొడయ్యగారి శ్రీపాదంబులకు బ్రణామంబు
 జేసి || గీ || యటకమున్నయమృగాక్షి | తల్లియుదండ్రి జక్కజాగిలిమో
 కి | చోడచార్య యసమశౌర్య నిన్ను నభిమతింపంగమా | దరమెమృతజనా
 ముదాన || ఉ || ప్రాణము బ్రాణమైననునా పాణములిచ్చిన నేటియండిమా
 వ్రాణమిహియు నియదియబంటు లగామము నేలిదుర్భవ | శ్రేణి చుడం
 చుమండునతి జేసిన్నకొని లింగసంగత | ప్రాణుల జే సెజొడయగృహ
 యుతుడై యటదల్లిమువ్వరన్ || వ || అట్లుజేసిరిమరియును || క || తత్స
 మమునునకుగడచిన | వశ్యరములుదక్కమీదవచ్చెడుశతసం | వశ్యరముల
 యాముష్యం | బుశ్యవుడైమువ్వరకుననొసగెంబొసగన్ || ఉ || అప్పు
 డువీరువార నకయశ్చరిలోగలవారలెల్లనీ | చొప్పునప్రాణములుకూలి
 యుజేయగలందెయితసం | జెప్పిన చోటనొండు లజెప్పగరాదవిప్రస్తు
 తింపదా | నెప్పటిదేట్లభక్తగతి కెల్లయనంజవుడయ్య యున్నాడన్ || క ||
 తోడసూడునాడకుర్రల | జడలగొరగలనుముసిండిచో | డయమగుడంబడ
 యునటెయట్లుజచ్చిన | దడయకమనమిష్టవిధముగనవలయున్ || ఉ ||
 అన్యమ రుతుల్ దదియ్యమహిమాధ్యత నకలేకలోకసా | మాన్యునిగా

కలుచియొక నూయస్సజించిసరాభమించినన్ | మాన్యతహాలిపోవునని
 మానసవీధులనెంచియొకరచె | తన్యములేనిగోసయొకదాపసవేషమువెట్టు
 వరలై || చ|| పదకుచుగోనెచించిశివబాహ్యులుగుట్టరికాళ్లు గాగపే | రు
 దరముగాగవత్తముగనన్నతబాహులు గాగగంధరా | పదముగముక్తి
 గావెడదఫాలముగానవియన్నిదునులున్ | గరియగజేయజట్టమయిగా
 సగనొప్పెడునప్పుడందరున్ || సీ|| గోనియసేసినమానవాకృతికిన్ బొం
 కలబుగాలోనబూరినించి | బూదిమైండంగ బూసిమీదద్రిపుం ద్ర
 ముబదీచిన్ జన్నిదంబలవరించి | పెట్టుజడలువెట్ట పుట్టగోచియ
 మర్చివలయుచోగదాత్తములుధరించి | పలువన్నెయలయోగ బట్టియస
 వరించి మేవ్వయొకరటిబాద మునఘటించి || గీ|| క్రిందనరివొత్తసవరించి
 రిత్తనజ్జ | వస్త్రమునుబొదివిశశమునవరుసగట్టి | నియతిజంగమముద్రల
 స్థియునొనచిన్ | యితరులెవ్వరుదమకృత్యమెరుగకుండ || క|| ఈవిధిక్రతక
 పుశవముం | గావించిపురంబుకట్టకడపాడ్డుడిలో | వేవైచివచ్చితమకపు
 జావల్లాడనాడననంజుగిరిమదిలో || గీ|| అకటబాడుగుడికాడనొక్కతపసి
 శవముదిక్కులేకున్నది జంగమగ్య | లచటగుడుంగగట్టలే దనుచుజే |
 రెవ్వగునునిత్యమే ప్రాణమెవ్వరికిని || క|| ఎన్నకైజూడగాగాదనుచును
 దగుమంపుగట్టియెనువెట్టు | జనుచనుడనిచొడయ్యకు | వినబడుమాత్ర
 ముగబలికెవేగమేధూతన్ || క|| ద్రివ్వరులదమకదోషగ | తన్ముళ్ళింగప
 టదసిబిలభినిమా | నమ్ముకటిగట్టియై | నమ్మాయపుశవమునునుపనా
 యతపడుచున్ || గీ|| ఈతడిడన్నియెన్నినాళ్ళయ్యెనో | జేరరాదుకంపుచే
 తననుచు | ముక్కుబట్టుకొనుచుమట్టిరోయుచువిమా | నమ్ముమీదనాశవ
 స్ములిపి || క|| కొరలజేతమానుం | బరుదుగనెత్తించిచొడి వార్యున
 నుం | నిరమొగుసుకబోవబడిచి | కరసనియులువేనుకనగును బరతంచువ
 డి || చ|| అసదృశపీఠ్యడాచచిద్యాడగన్గొనియంపవట్టున | స్వసము
 వైతవంబయిన యాత్మనరింగియు స్మృతాస్మయై | బిసరుహసంభవాం
 డమునువేట్కడంప స్వజింబులు | భక్తసమితికెంతబెద్దయిదివాననిభ
 క్తపదాహతాత్మకై || క|| భోమకైగవశవముం | శరనరిగిగాంచిజలు
 చిత్రమసంగా | సరూపమనగిబ్రహ్మ | రీరంబులపడశేయవాడిగ్గోక
 లుపెద్ద || మ|| అచొడయ్యవిశానయంగన వాలమల్లాచిబిట్ట చిత్త

వసుమానః బహుయ బెట్టిచను దేమ్మాదాపసయంచుచి । ల్చినమాత్రంబునగే
 క్లుగునక్కలుగ సజీవాఁగఁజేలేచిచె । గనమామిం బడగుప్పిగంతుగొని
 యున్గొనిత్రజంబులకా ॥ ౯ ॥ ఇట్లు మసిండి చౌడయ్యముందరిగా నం
 దకునచ్చేరునుది విమానంబుడిగనరికి యెక్కరథుందపసి ముసిడిచౌడయ్య
 గానగదాదంబులకు భక్తిద్రావిడభుంజై పండు దెరంగేరుంగ భవ
 త్తానాదై రక్షి కాంక్ష లంజేసి రక్షింపవేయని యనేక ప్రకారంబుల
 గానంబు నవని ఒకగహంబు దలంపునెసి బిగసగతుజేసి కలిపిత
 ననిమిదంబుగు నున్నది ననుకంప గృహంబువచ్చిన యస్య మతుల
 హతులంబును చూసింబుచి యుంకుపిలుండైన చౌడయ్యంగని యాచెడుగు
 లుబుఁమిపైనదుగులిడ నడం నోక్కవడి లేక పొడిపడంబు నన్నుహున్నునమ
 గులఁడ నొడన్లుగెడపి యుని ప్రస్తుతించిరి ॥ నీ॥ అసమానవిర్యకౌడార్య
 నగాకెల్లరు నికునా చాగులునులేవనివ । కాని యవ్యయలేమిగంటిమి మం
 బుమెరువునజ్ఞానపడమెల యు । యపరాధవంతుల ముకరక్షింపవేశ
 గణాగణతాదానియ్య ॥ ౧౦ ॥ యచే గ్గముదోనస్యులునంస్తుతుల్ సే
 యుగనిదగూనింభిభవ ॥ ౧౧ ॥ ముఖంబురక్షణం గుడిచుచు । న చౌడయ్య
 కౌంజిలంబునమ క హారంబు । వారి నల్లని కంఠంబుగాంచి । వసుధ
 దేవ్యుల్లంబునంబుడ ॥ ౧౨ ॥ ముసి చౌడయ్యజంతుము । వసుమతదదివిననువి
 నినగానిచగలగం గుమచిరపాదనిభక్తియు । ననద్యశవైభవశుభో
 దంబుంబులు గొనవక ॥ ౧౩ ॥ శుద్ధాంతరికరగానచారుడుగలగ్రోత్రాది
 సురియవసుడయ్య గారికథ.

కంఠాగ్రయా । బృహస్పతినిగులాస్యమయాపాగోః ధానుడు । స
 శ్రద్ధాగ్నితీర్థముడని సూరిండుండ ప్ర । జ్ఞానముగల సుడ
 ప్పవభిక్తు గృహసతీతాతయిన్ ॥ ౧౪ ॥ స్త్రీగిమమజ్ఞాదుభయం గా
 నగోపహాగింగంకలగల ॥ గాగంధేయాయత్తుండన్ భకుడననుది
 యుచును కృబరగుధా ॥ ౧౫ ॥ మరియువతండు కారణపురుషుండుగావు
 న హామింబునంబు గాక (గిహాసభక్త్యజిహ్వగె) యను పుగాణత
 గనుడి లుచియ - గృహంబున । ననవంతుంబును పరులింగ భావం
 బుల దులింగబుల వారాధించి ॥ ౧౬ ॥ స్వామిత్వాన పూపసూప సుష
 మునంబున్న గ జన్మచా । న యంబులచరలింగపాత్రసులలో నిదానక

క్షీణితా । జేయింజేయనిగూర్చియాదలపముంజేరించిశ్లేష్ణంపరే । ధీ
 గూమోహావిదూరులారయనుచుకబంబురుబ్రాధికంపగన్ ॥ క॥ ప్రాధికం
 బుకొనిజంగమ । సాధికంబారోగణంబుసలుపగశివబా । జూరకంబును
 గుచోడయ । బ్రాధికంగూర్చుండిసత్కీయబుసలుపగశివబా ॥ నీ॥ తొలగవా
 రికశేయముంపమటమున్న హమాశ్చసృజదొయిగహమనింప । బుప్య
 మువీకమబూన్పకముటమున్న హమనిపైలరుహ్మస్సరిడియు । సగ్ని
 లోపలధూపమర్పింపకటమున్న లోసినద్యాసనబూనిభభ । కారితలె
 త్తొకగుటమున్నయంగజ హరుకాశ్చివ్యోతి యలరజేయ ॥ గీ॥ బదపద
 ధాకర్పణంబుజొప్పడకమున్న । బ్రాణముపహారమైకంభుభరితుజేయి । ని
 ట్లుబాహ్మంతరంగంబునిష్ఠలింగ । మందజెన్నొంది నిత్యలింగార్చిదీర్చి ॥ క॥
 వైవేద్యమిచ్చుతరినా । వైవవరుడుప్రాణమనకుసరిహారగోనెన్ । నావ
 డిసుగియవేదియొక । క్రేవరబెట్టుకొనికూలికింబియమెనగన్ ॥ ఉ॥ జంగ
 మగర్పణము సల్పెడిరీకనబల్లెరంబునిం । ఉంగరసరిసాన్నము తటా
 లునెల్ల వాడశౌరీచే । సంగనికట్లుపెట్టి ధామునకియ్యగజేయినా
 చియా । యంగజవైరియందికొన నప్పటిప్పట కప్పగాధకయిన్ ॥ ఉ॥
 కేరికిశియిసాచిశశశేఖరగామయడయ్యుంటును । ప్రేప్రసంస్కలం
 దుడరబృందముదానిభుజింపదద్వయ । ఖ్యాతలసప్తప్రహరియుగళోభ్యస
 హరిముసేయుదున్ముద । స్వశివనోంబుజాతుడుచివితభయుడునునెల్ల
 నన్యెడన్ ॥ వ॥ ఇట్లుదొలియు శంకరాదు కింకరివాత్సల్య బునదనభ శి
 భవంబులచారగించుని విందుమదియెట్లునిన్ ॥ నీ॥ ఎలకలనేరిన హరింగు
 బాలుము న్నూటయిర్వురి పుట్టునూననంపు । గడవలబొనిశాకములుము
 పుండుము మిరియాలుజెల్ల గన సవండి । పల్లెకంబులలోన భక్తితోప
 డించియాదరుధహస్తుడై యవలనిలచి । యారగించెడిచప్పుడొకంపుగ
 గరి కాలచోడండనుగాలకంతు ॥ గీ॥ జగదువివాగజుగు హమనింబును ।
 జప్పరించునుమియుబిప్పిపోవ । స్వాదుతోయమాను సేదదీర్చుకేగెనెనా
 గమున్నువిందుమదియుగాక ॥ క॥ మాదరచెన్నునునీషినిస । మాదరమునతో
 లినినంబునంబునీతనజి । హ్యాదరబాత్రికనొసగెనాహా । దేవుడుకొంత
 నందురుమరియున్ ॥ నీ॥ విరచోపవృత్తాత్మారామమునమున్న దానారగి
 పుగదననమిగుల । జగదునగడిచెత్తజాలకమూర్తదానిజేరినీర్చిత

యకనుప | నదివోయిమాయకయనిపెసిపులగంబు భీమేశనీకన్నచీతి
 తాచి | నాకోరభీమేశుడందుకొనిభుజించి గుడివెలుపలబడగుడుకవైచె||
 గీ|| ననగవిందుమిప్పుడందరుజూడంగ | సురియచౌడనార్య కరముకల్లు|
 హరుమగొనుచునునికెయ్యతమనిభక్తు | లభినుతింపనతడతిశయిల్లే|| క||
 పురి గుచముడయ్యజరితము | వరచతిజదివిననువిన్నవ్రాసినలింగ | స్ఫుర
 పరదయాప్రసాద | స్థిరజంగమలింగనిష్ఠ శేకురుషతీయుక్|| చ|| కలి
 తెలుగుజొమ్మయ్యగారికథ.

మలవజ్జీతుండుపురపుస్థురభక్తివిధితిథూమిచి | ద్దళితశుభాశుభక్రియు
 ముదంచితముక్త్యుపయోగకారణం | బలముతరప్రసాదమహితానుభవా
 ద్యవధానుశాలిని | స్తులయశుద్ధాప్సగుండెలుగుజొమ్మగువీరరసాంబురా
 శీమై|| క|| శుద్ధశివాచారుండుని | పీఠజనాపేతబుద్ధిశివపదనిష్ఠా| బద్ధాం
 తరంగుడుజగ | త్పీఠస్వాగవ్యాధయాప శివసద్రుశుడునీ|| వ|| మరియున
 తండు సర్వజీవదయాపరుడును శివభక్తి పరతత్తుండును లోక
 హితాధుండును నసమానదాన పరాక్రమండునునై కల్యాణంబునం
 దు లింగజంగమ సమారాధనాయుక్తుడై యుండు నంతకమన్న|| క||
 కందరవరిచారీగాజరీ | బృందంబగుశ్రీగిరింద్ర పీఠంబుననా | నంద
 యుని బొందుచుశివా | నందుండనుముని దశంబునకు గూర్చుండె||
 నీ|| అంభీనఖిశేఖరనివేల్చునువారె గగరుహంబులుమేను గమించిని
 రు | ములకలుపెరిగిదేహంబెల్లబొదివిన దపసీమైనీలాద్రీకుపమయై
 యెక్క | నననిశిష్యుడుశాకాహారియై గురుశేవసేయుచు బాసిపోవకుండె|
 నంతటగంధర్వులంగనాసక్తులై యాతాతోనాక్రేవనరిగియరిగి|| గీ|| తెల్ల
 లైపగొనకలశెరవుదోప | నల్లనైమీదగనుపట్టియుల్లసిల్ల | నల్లయిదియే
 మయూయమయసిదూర | మగుటచెలియంగలేకయిట్లుగడంగి|| క|| శిల
 యొకశిలయగునెగి | గెలుచుట్టునీతీతీహంబు నాకులువలదె | యిల
 గప్పరిదియుగడుముది | యెలుగెందుంగదలలేక యిటవసియించు|| వ||
 అనిపలుకు గంధర్వసంపతుల గురుదూషగుభాషణంబలకుం గలుషించియు
 మ్మొకకమ్మండు గంధర్వులకిట్లనియె|| ఉ|| నాగురునిదిపశ్చరణ నైష్టికుమి
 కుజరక్తగంబునం | గాగతమేమిభేదరగాత్వముమివ్వునుజేసెనెసరి | ప్ర
 గతైవగోమృజనింపుడుబొండనంబదేశరుత్ | మోగచదప్పజేసిగిమి

చేకొనికాపునటంచుమొకుగచుక॥ క॥ గర్వమునకన్నగావక । ఖర్వున
 నీగురునిచేటుగాబలగమికా । శర్వుండుసాక్షిమాగం । ధర్వశ్వుముదీని
 కుడుపదగునెరునుడుక॥ ఉ॥ తప్పదునాదుశాపము విధాశ్వునిపీకి గద
 ప్పెనేనియున్ । శెప్పిడిదేమిపొండైన జేతులుమోడ్చక శాపముండుం
 బెప్పటికొనెరుంగగది గుంపవెనావుడువారినందరిక॥ దప్పకముచి బట్టి
 నియెనమ్ముని శిష్యుడుమీరిలందరిక॥ శా॥ కళ్యాణాలిక భూమిబుట్టిపె
 రుగంగాదెల్లజొమ్మయ్యయి । శూల్యారాధనజక్రవర్తి మిమ్మచున్
 వేటనుచువుడవై । కల్యంబులేడెడవాయు బూర్వపద సాంగశ్యంబుగాకీ
 శపా । కల్యంబుంగనగాంతురన్న పనియాగాకంచుగంధర్వులక॥ ఉ॥
 ఆతడు శెప్పినట్టివనితాళుచురున్ సకుటుంబమ్మగీ । జాతిజరించియెన్నటికి
 శాపముచునుదెల్లజొమ్మయి । జాతమునాగనచ్చటికి జొమ్మయ్యయి
 జులెనుండుంబు । శూభభద్రంబుత్తిరి కమ్మత్తులుడెందము లుల్లసిల్లు
 గన్॥ గీ॥ అపుడుగర్వదంపతులశనిగాంచి । యితడుజొమ్మయ్యగాకు
 న్నయేనువకు । హృదయసన్నదనయ్యెనింకేలబల్క । లనచుమ్మగరా
 జిమరి డుకొనియెంతయు॥ వ॥ అందొక పెనుమెకంబు జొమ్మయ్యమొగం
 బుచుచి నుకూత్మా యేచుగంధర్వులము నీచేత శాపవిమోచన శరణా
 తవాతంబునం దాకక మాకు గగనగమనం బగుపడదు గాంధర్వపదం
 బెదురు బుక్తెయిన్న మీహృదయంబున నెదయుండవు గాక మా
 పైవేటవెడల మాయెడల్లు నోగాడనేసి కెడపిశాపంబు వాపవేపా
 పుంబనక (పతత్సత్వమ్) అనునది సత్కం । కుకయడియాలంబుగలదు వి
 న్నవించెదనవధరింపుము॥ క॥ క్రమముననీచేదెగినమ్మ గములెల్లకృతమాన
 గమనంబులలో । కములెల్లజూడకైలా । సమునకు నేగంగనిదుసంశయము
 డుగున్॥ ఉ॥ నాకమునీడుగాకగగనంబునగృమ్మరుచుందుమెప్పుడున్ । మా
 కిదిశాపమాముని కుహారకుజేతవరంబుగాకపు । జ్యోతరజొమ్మవరభవద
 స్త్రుహతీన్గణగవ్యమారజి । ల్లోకములీలబోలెనవలోకముజేసెద మీక్ష
 ణంబునన్॥ క॥ కాపునదడచుకమముదచు । బ్రోవుమనుచు మృగములాగిడి
 బొగడగనంజే । హావస్తయుడుగజొమ్మయి । భావంబునజూచికాంచెబర
 మాధానుగాన్ వ॥ ఇట్లునివ్యజ్ఞానాంజురంజితంబగుచు నతీంద్రియవ్యాపి
 గుడు గులోమాపున గింపివలవృత్తాంశంబు సిద్ధాంతంబుగా భువనోపకా

రకారణపురుషుండు గావున నాటికింగోసిఁబట్టిరి జూలింఁదికొని చున్నవ
మరలివని మరునాడు జొన్నయ్యవేటపెడలను దొడ్గొంచి నీ॥ పశ్యంత్యనగ
ట్టిబంగారునీకు చెంగులకొనబో గునిగ్గులుతుంటిండు । నట్టితువాలంబుఘట్టి
గాదలఘట్టిసచ్చనిశ్శక్తికప్పుచముదొడిగి । నల్లింబునల్లి టదెల్ల ముశ్యముడి
తున్నులై యుండ గగ్గుచ్చినట్టి । సచ్చలసరులినుపకియలనుప్రేలబడభు
జుంబులువిడిపడగవైచి॥ గీ॥ వాదఁఘ్నకనుణికాంకి శాఁగరాగ । యంగు
ళియ్యకికంకణహరుచారు । పాంసకాఁఘ్రింగుళుల్ చూషణాభియగుచు
వేటకాండనువినిపించివెలయబలికె॥ క॥ ఆటపికులాకిల్యా । ణాటపుల
గ్వేటలాడసరుగగవలెని । వ్వీటగలవారలందరు । జాటినగతరండటన్నసం
భ్రమయతులై॥ నీ॥ కటితటంబునసేలి కాళీకనలువొందునామీవ ముప్పె
డలనువుజూప । నెడమజేతులుదిండు మెడికింబులై యుండు గుడిచేతగుక్క
లగొలుసులమర । వీవునదొనలచేనొప్పారగామన్నె గాళ్లునుబాగుమిర
తలలపైతలముళ్లు దగుకొత్తగాదండ కడియమువ్ సందుల గడలుగొనగ॥
గీ॥ బల్లగొలుసుల బెలుబందివోట్లు । వలలుసురులు గుబోనులుబలులబండ్లు
వేటసురులు గుప్పలువేసడములును । లావుకలుడెగలును మాదల్లాగగలు
గు॥ క॥ సాధనవర్గముతోనా । భీధనుబొప్పుగ్యబలచిఁగిగవన్నగ॥ వ్యా
ధులునడచిగడచిరి । ధూధరములుగొన్ని వెంటబోయెడిత్రోవక॥ ఏ ఇ
ట్లు దెలుగుబొమ్మయ్య గునేక మృగయాప్యగోరివృతుండై చనిచని॥ డ॥
బాలశశంక శేఖరుని భర్తుమముందర గంచెకాంచెనా । త్తాలరసాల
సాలవటదంతశతాజకనసజకహిం । తాలతమాలసేలుడహుతాలకుటన్న
టపాటలాతుకు । ద్దాలకదంబనింబ సముద్రమునుగ్ర మ్పగాటచాటవిన్
వ॥ కనియవ్వనంబుదొచ్చునెడ నచటనిచ్చలు విచ్చలవిడిం బచ్చికలుషేసిపూ
సగించిన జింకలబింకంబును నీగువట్టినవట్టుపట్టులు మట్టియలం గ్రుచ్చిము
స్తాభక్షణంబు గావించికొని ఘీంకారంబుల గగనంబగలించు వాహనంబు
లచముత్సాహంబును గంధసుదంబున నొండొంటికి వట్రపెట్టని దిట్టతనంబు
నంబోరుకాను బోతులరీతులును గండగండూతి వాయం గొండల గండశిల
లురులు గొండాడు గంధశింధుర బృందంబుల యందంబును వన్నెలు
సయిపింబడ బచారింది కిన్నులమసరుగప్పి గుప్పగుప్పన గుప్పించు చిప్ప
లయొప్పున యిచ్చువవచ్చు మెకంబులు పులుమెగచి బలసిచట్లుండు బుండరీ

కంబులును కంభి కంభసల సంభృత పటల పారణవసా నంబున ము
య్యశ్యకెగసిపిపాస వాపికోను కంక్తిరవంబులయ కంతత్వంబును గన్ను
లకుంగొతుకా దానంబు నూనంబుగావింపుచుండ నావేట కాండ్లం జొమ్మ
య్యగను మతంబున వెలివారుసుట్టి యడనెడ బిరుదుగల జాగిలంబుల
తోడిబెదరవిలు కాండ్లప్పట్టులం మొగంబుల గట్టి వలంబడ గొట్టి ముట్టు
కొని తెరలకులోను నేసియొయ్యన మెత్తమెత్తన జొమ్మయ్య యున్న గొ
త్తుకుదాచి నననండు నెచి నబాగాంబుల నాణానంబునం గూచి యూర్చి
యేసిచయచి యునువులం బాసిచ్చుగర్వం బుడిగి వైహాయస గమనంబునై
కొల విను నంబుల ఎదును డి జొమ్మయ్యకజోహారువెట్టుచు నరుగుచుండె
నంతననివెంటవచ్చిన వేటకాండ్లేటునకుం బూనివాని నేయదొడంగి నన
వితద్ధనుర్నిగళమా గళణశూగళంబులకునందక తప్పదాంట్లుగొనుచు నొకం
బునుందగులు వడకయున్ననం మృగయులాశ్చర్యంబులం బొంది యస్మది
య్యాస్త్రనైపుణి దృఢీకరించి గొలుసులు నడరింప గెనరిపై కొనుగుక్కల
కుంజిక్కక చంగుచంగునలంఘించి జొమ్మయ్యచేతనజచ్చి గగనగమనం
బందుచున్నయవి యవికారణ జన్మంబులుగాని యన్యన్యగంబులు గావు త
త్పార్వకారణంబి కారణపురుషుండు జొమ్మయ్యకొని యొండెరుంగనొ
పండకొని గూడుచుండ జొమ్మయ్యయు బ్రతీడించు నేడేడు మృగంబు
లంబంపశవపుంబునకంపెనయ్యెడ|| క|| ప్రతీడినమునుజాలురునరప్రతి
సహితము గాగవచ్చిప్రస్తుతులెనగం | గృతగర్భములైపోవగ | సితకంఠు
నభక్తసమితితెలగుచుజూడన్|| నీ|| పృథుగురు ధ్యానవిక భిండివాలమున
సంసారబంధాన్యంబుసంహరించి | శరణావలోకముదరమున బూర్వసం
చితకమణునుదప్పిచిందివైచి | గుర్వాజ్ఞయనుకత్తీ కొత్తమ్ము బూర్వా
శ్రమంబుబుడరీకంబునొంచి | సుజ్ఞాననామకక్షురికవాడికచేత యజ్ఞా
నమనుచరాహంబుజంపి|| గీ|| భక్తియునుదోమరమున బ్రపంచమాయ|
య నెడుమయబోతుబొడిచినిశ్యప్రసాద | మనెడుపెనువింగినక్షంబులనెడు
హరి|| రాసిబడ నేసిమరియుజిత్రంబునంగ|| గీ|| అమలతరశంభవాచకము
సుకతారి | చేసిలోకపుంజంబునుచిరుకెగండు | గండడంగిచభాషోక్తి
దరవధించి | యాహుత్రగమనుపేరియలుగుమరియు | క|| హరుమహి
మనుపట్టంబున | పరవానిమ్మ గాళిజ్జుపెరిగినయ్యభ్యం | తరమ్మగయూశీ

లునఁమరుధరమృగములజంపనిది యతధ్యముదలఁక॥ చ॥ అతఁడుమహి
జరించు నెడనంఘ్రి సరోరుహాయుగ్మఘటిత । క్షీతశృతబొందు సూక్ష్మతర
క్షీటపతంగవిపీలికాదన । తృప్తతికిముక్తిగలుగు నుదీతకరముక్త శరప్రవా
హసం । స్థితమృగరాజ శంభుపురి జెందుట కచ్చెరువంద నేటికిక॥ క॥ అని
బసవడిట్లుబొగడగ । వినిధరణీశాచి పౌరవి సరమ్మును । కీర్తనములునే
యంగగటక । మ్మననాజ్ఞోమ్మయ్యయందె భూపతుడగుచుక॥ క॥ పూ
జ్యాడగుదెలుగుజొన్నయ్య । బ్రాజ్యమహత్వంబు విన్నపతియించిననానె
జ్యాకృతిదగళివసా । యుజ్యంబున బొందు భక్తి యుత్తుకై మరియుక॥
సృగ్ధర॥ రాజరా జేసజా-డా వ్రజ బహీర బహీవ్యాపి రూపాది నానా
వ్యాజ్ఞోను క్తస్వసంవేద్యపరశివకళాయ తతాతాశహస్తాంభోజాతోద్భూ
తశిష్యస్ఫుటతరతనుయు క్షోభజన్మాజికైతైనాం । రాజభ్రాజిష్టుసాహృ
త్ప్రతిరయమపురా రాజదీక్షాతిదక్ష॥ క॥ గురులింగజంగమార్చా పరిణత
కరణ ప్రచారభవ్యారారా । హరిణాదృక్కుత వసుమో । హరిహితభాస
ప్రకారహరగోధీరా॥ మాంస సకలనిగమవేదీశాం భవాదిక్యవాది । ప్ర
కటగుణ కిలాపాభక్త హృద్వేహ దీపా । వికసితపతి పద్మ విశ్వ భక్తాశ్చ
సద్మాసుకవినికిరమాన్యశుద్ధసంవిద్యమాన్య॥

గద్య॥ ఇతిశిష్యత్వాలకులికినోమేశ్వరగురు ప్రసాదలబ్ధి

ప్రబంధనిబంధనశక్తియుక్తశ్రీవిద్యుపతీ బసవనా

ద్యవర్త్యసత్పుత్రకులపవిత్రసోనయరామధేయ

శివశివసతీతంబయినబసవప్రగాఢమను

మహాప్రబంధంబునందు

పంచమాశ్వాసము

సంపూర్ణంకము.

శ్రీ సా. బశివాచార్యుల వారి.

బసవపురాణము - పశ్చమాశ్వాసము.

ఏ కాంత రామ శ్యామ కథ.

శ్రీకృతభక్తజనవా । రాకరశీతకేరణవైదికాభవనద్భ । క్రాకల్పక
శివవినుత । శ్లోకోజ్జ్వలపాలకురికిసోమా రాధ్యా ॥ గీ॥ దేవమీరుమున్నుద్విప
దగావించిన ! బసవజాతయేనుభవదనుజ్ఞ । పద్యహృద్యకావ్యభంగినానే
ర్చిన । యట్లువిన్నవించువధరించు ॥ గీ॥ అవనివెండియు వెలయునేకాంతరా
మ । నామకుండాకభక్తుడుద్దానబలుడు । భవ్యశివసనాయప్రతిపాలకుండు ।
జైనమతమేఘపటంజరూనిలుండు ॥ మ॥ స్వవశీభూతదశేంద్రియండుభవి
సంస్కర్పాదిముక్తుండుడు । ర్భవభీవర్జతుడన్యమాగహారముద్రావీరభద్రం
డుజై । వవిశుద్ధాధ్వధగుండుశంభుపదశీవాసావధానుండుగి । ర్తివిశాలుం
దురహస్యభక్తిరతిథాత్రీ పావనాకారుడున్ ॥ క॥ వీర్యఘనశౌర్యమహితో ।
దార్యనుగాంభీర్యనినుతధైర్యక్రమసం । ధుర్యుడననెగడిదినమున । హార్యధ
నుధకారసమర్చనాకాంతమునె ॥ క॥ ప్రపథేంద్రలోకమునకుం । బ్రహ్మదం
బునజనితదంఘ్రికంకరుహద్వం । ద్వముననమసర్పతులుసే । నీవహిష్టతది
ష్టగోష్ఠిసేయుచునుండె ॥ గీ॥ అట్లుండియుండిహారసపర్యాకాలమరుగు
దేరనవసికరుగుదెంచి । లింగపూజనంబుసాంగంబుగాజేసి । మరియునరుగు
గోష్ఠిమగుడుగుచు ॥ వ॥ ఇట్లుప్రోద్దువచ్చుచుం బోవుచుంబోవుచు నచ్చటచ్చ
టికినెచ్చగుంచి యచ్చముడిగి సంవరించుసమయంబున ॥ శా॥ భావశ్చో
ద్భవమానవాధీనిజసచ్చక్తింబ్రహ్మద్యార్థమై । యీవిశ్వంబునకన్పనందిబసవా
ధీశాఖ్యకల్యాణమంనావి । ర్భవముందభక్తినివశుడైనట్టితద్భక్తిస । ద్భా
వాంధోసధీయబ్బివెల్లిగమిసంధ్యానాపృథివ్యాంతయు ॥ గీ॥ బసవహంబ్ర
జూడభక్తినేకాంతరా । మయ్యకటకమనమనరుగుదెంచి । తనదురాకబ
సవదండేగుడెరుగక । యుండనున్నయంతనొకనాడు ॥ సీ॥ చెప్పకాళ్ళను

తోడశివమందిరబొక్కజై నందుసారగతాలోననుండి । యేకాంతరాము
 డాలోకిచియోరొరియూ సాతకమునకు నెట్టియవధి । గడజొచ్చితత్వగల
 దసిజెప్పులువిడిచిసాగిలిప్రి కుక్కశ్వపతికి । గాకున్నయమదండఘట్టనతప్ప
 దుధృతిజెప్పుకాళ్ళుచ్చివయేః॥ గీ॥ శకదక్కిసంధియ సంధులబ్రీచల గ
 నరికివైతునునన్న వెరవకతడు । చిక్కుగపిగే నేడుముక్కంటిగుళ్ళకు । నింత
 యాగ్రహింపగలవినుము॥ క॥ గుడివసవియె వేల్పులకును । నోడయడుజీనుం
 దునుడుగులడుగుముగాదే । బడయుముదలయిచ్చిమ । గుడమృదుఘనతయు
 నీశృతియుమెచ్చవచ్చుక॥ శా॥ ఈలీలంబరవాదిఒల్కవియయ్యేకాంతరా
 మయ్యగు । స్సీలుకవీవధించు టెతపనిమత్సీర్ష బుఖండించి । నల్లాలిత్వస్తి
 తిగ్రమ్మరబడసిలోద్వృత్తిజైనాలిం । నిర్మూలోత్పాటవమాచరింతుననిమూ
 ర్ఘంజూచితానిట్లనన్॥ క॥ శిరమిచ్చిడయటిదియ । చెరువెరవాదివినరశి
 వభక్తిజనూ । త్కరమహిమపహకాలడు । హరునకుశిరమిచ్చిపడయడా
 జంబూరన్॥ క॥ ఆవార్తవినియెరిగిశివ । జేవునకిచ్చినశిరంబుతిరుగగొనటచా ।
 పావహమకటమున । కువారిగోవిందభట్లవారితవ్వుక॥ క॥ తనదుతలదరి
 గినిష్టం । ద్రినయసుబూజించియూదుదినమలమీదక । జనులెరుగవేరెయొక
 తల । ఘనరబడయండెపెక్కకథలేమిటికిన్॥ సీ॥ అదివినియొకభక్తుడపహా
 స్యమెనరించియహాహమునాళ్లుకభవృడచట । లేకయుండెడనుడునొకా
 కచచ్చునూయనుచు మొరటదవంకయ్యశంక । నరిమరిదనతలయట్టకుబాపం
 గనప్పడుములవంగనదియవరుగ । మరియునుదరుగంగమరియునుమొలవం
 గమొలచెదుతలయునుడలచుదలయు॥ గీ॥ తరగుకుండెనతడుతరుగనిభక్తిమై ।
 బూన్పుతలయుబూన్పుబూనుతలయు । పూన్చినట్టితలయుబుట్టినతలయును ।
 బుట్టసున్నతలయుబుట్టతలయు॥ క॥ తరగినవరగనితలయుం । దరగకయునుహ
 రునిదానతారొగనుదలయు । గరకరుబొదవుశిరమును । వరలుమహారుమీది
 వంకవ్రాతెడుశిరముక॥ గీ॥ కన్నులార్చుశిరముగాదనుశిరమును । నదికియరికీప
 డుచునొరగుశిరము । నాశలయ్యుమునునార్చునట్టిశిరము । ననుచునునామాట
 లాడుశిరము॥ క॥ బొబ్బలువెట్టేడిశిరమును । గచ్చితనంబునను మేళుగలయుశిరము

పే । శ్చుబ్ధునశ్చైదుశిరమును । గోబ్ధుననగినాలకాధికగోయుశిరంబున్॥
 క॥ హతు వెక్కిరించుశిరమును । బురహారుబాడెడుశిరంబు భూతేశ్వరుతో ।
 బరిహాసమాడుశిరమును । స్మరహారుదీవింనుశిరముశరణనుశిరమున్॥ చ॥
 వదిగొనియిశ్వరుండెగవక్త్రమునవ్వెడుమోముశాస్త్రముల్ । జదీవెడు
 మస్తకంబుబురసంహారుదాకెడునుత్తమాంగముల్ । మదనవిరోధితోమసలి
 మారోగసుశీషకముసాధులీలలన్ । బదములువాడుమాళియునుబాపుభా
 యసునట్టిమూర్ధ్నముల్॥ గీ॥ పండచాయనిర్ముంకించిభవునిబలుకు । శిరమున
 ట్టులహారునిబూజించుశిరము । నగుదుగుడిచిక్కటిల్లెడునంగజారి । విస్మితుండ
 యియందరునివగబలికె క॥ ఓరోరిపంకముక్కన । నూరుపువెళ్ళదికనేల
 మోక్షితిన్నున్ । వారకవేడెముబోతుచి । వీరభవాభక్తిజూడ విననావశ
 మే॥ మ॥ అచచున్ శంభుడువంకతండెకర మత్యాసక్తిమైబట్టిత । ధ్వనశీర్షం
 బులుశ్వేయదంగమునసంతధానమొందిం । పసున్నదుడైవంకయశంకదక్కి
 శివుతోమాటంకమైగి । తృనన్నసికజెప్పిడిదేమిభక్తిగతి జైనాసికగమ్యంబు
 రా॥ వ॥ అనియట్లుంగాక భీకరాకారులయిన యేడుగడవారలం బాలురం
 దోలిప శూలిభక్తులమహిమవినుము॥

తిరునావుక్కరసికథ.

క॥ తిరునావుక్కరసిమన । తిరముగభూలయముననుద్భవించుజి
 నూ । తరారుడన్నునికిసిగడుని । ర్భరతరమగుశూలకుట్టుగ్రకునబుట్టెన్॥ క॥
 ఆనొప్పికోర్వజాలక । జైవరుడుమిగులనొగిలినంకటమొదం । గానతనితో
 డబుట్టగు । దానచటికివచ్చికనియతనకిట్లనియెన్॥ క॥ ఈమంత్రతంత్రముల
 లో । నామాలములందునిదిదొలంగదుబ్రతుకం । గామదిగలదేనిశివమంత్ర
 ముమరుగుసొరుముశీఘ్రమెదొలగున్॥ క॥ శివభక్తానుగ్రహమున । శివభ
 క్తుకవయినశూలదేవుటయకాడిష్ట । విశిష్టఫలమునుతాను । నవస్యమునుశి
 వునిబటనయ్యెదననుచున్॥ చ॥ అపరిమితప్రమోదమున నానతిభక్తులసం
 స్కరించి । మంత్రపతనపూర్వకంబుగనురతుధరించినమాత్రశూలకు । ట్టువ
 శమమొందనివ్వెరగొందుచునమ్మునియమ్ముగాడికిన్ । నిపుణతమొక్కిసిక

తననిల్వెనుయిష్టదుచాదుబ్రాణనుల్ || వ || అని యతఁడాశ్చనాండుదలంపక
 శశిఖండనుండన కృతాద్యనుజ్ఞుడయి యాపగలూరను పురవరంబునకరిగియం
 దు || ఊ || పంకజమయినపంకజముభాతిరతిక వెలివాడలోనః | శృంకతనుండు
 ధన్యుడగుజైవగురూర్ధ్వహుగాంచిపాదప | ద్వాకతలంబునకబ్రణతుడైజి
 నచుఖ్యుడునిల్వసంవిధా | డ్యంకరణుండుగాంచెకరుణాద్రకటాక్షు నిరీక్షుం
 బులన్ || వ || అనంతరంచాజై నగురు డా గుమారగురువరణ భక్తివరుంగా
 జేయ నాయ త్తపడి కరుణావలోకమాత్రంబునం బురాత్మత దుష్కృతబం
 కంబుపొంకంబింకంజేసి చిసకుసుమసంభవవృస్త బ్రశస్తవిభితంబులుగ శిబిశి
 గాసితభసితంబునొసలనొస మరింగాబెట్టి భక్తిసుపత్తికింబట్టంబుగట్టి శివ
 తీర్థకాసంపూర్ణకలశ పుణ్యోదకాభిషేకపూర్వకంబుగా లింగసంసారం
 బొనర్చి పాంచభూతికశరీరంబునుంచాసి యుచిత శివహస్తమస్తకసంయో
 గంబులధరించియంగలింగమంగళక్రియాకలాపోపదేశంబున నిత్యసత్యప్రసా
 దసంగుతాంగుం జేసి వాయుప్రాణగుణంబులం బొసగుపరచి లింగప్రాణ
 సంగ నిష్టాగరిష్టుంజేసి శుద్ధ చిన్మయ జ్యోతి రుద్వాసకంబును నశుద్ధ బుద్ధి
 వినాశకంబును వైసశ్చిదమంత్రప్రపంచంబుబ్రసిద్ధంబుగా దెల్పి కేవల జీవన్ము
 క్తిహేతుఘాతంబోయన మహానియ్య శివరహస్యార్థంబుగా వెరింగించిస్వీ
 యదయాపయోధిదేల్చి సద్యోయ క్తికరభక్తియు క్తిసంవేత్తంగావింపం ది
 గునాపురకరసియుంబరమశివాచార పారవశ్యంబున || మ || హరభక్తప్రతీతిం
 గనుంగొనిన సాష్టాంగప్రణామంబుక | విరచించు స్తరజన్త హూత్సవము
 చెల్లింపంగబంపున్మఱి | స్ఫురణాలంకృతివస్తువాహనములఁబూజించువృ
 ద్ధాక్షమా | దరకృత్యంబు సేయుశక్తర పదద్వంద్వార్చనాధీనముల్ || గీ ||
 భూతిరుద్రాక్ష ధారణోపేతపూత | గాతృజైజైవసత్త్రియత్గదుపుచుండి |
 జైనులందగునియ్యసమముడయ్యో | వీరనేనుంగుముంగల ప్రేయవలయు ||
 చ || అనినుజేలమ్మహామహానియ్యుడుపాశనిబద్ధుజేసివై | చిఃనదిచుట్టనో
 డమదసింధురకుత్రిమహేనుభక్తునిం | గనియునుధీశానంగలదె భూరవిషంబి
 దిరి త్తహాశతద్వచవిషమేమిసేయుపురఘస్మరసేవసునెవ్విధంబునన్ || క || జ్వల

దగ్గిళ్ళాల్లలో | పలద్రోయుడువహ్నియా రెభయదానలజి | హ్వలుచిది
మినహారుభక్తుని | కొలదియెరిగియెరిగికాలుకొని నేశభియుక || క || జలము
లముంపుడుబహుజల | మలతనికిన్ జానుదప్పుములు మయ్యెరి జలధరుకిం
కరుజలములు | చలములునొందింపగల వేచర్చింపంగక || గ || అటు దుర్నిమి
త్తంబులువన్నియు నయ్యంతకాంతకు భక్తునకుం గృతాంత నాలయంబుం
జూపనోపక యితండలిగిన తమకుజావుదొలగు నుపాయంబుగలుగదని జన
ములందరు తదియ్యరివ్యపాదారవిదంబులకు శరణజొచ్చుడు హెచ్చినను
చ్చరంబుపెచ్చుముచ్చుమునింగి తొల్లిటిలాంభవం బెల్లంబల్లటిల్ల భస్మరు
ద్రాక్షాదిపంచమద్రముద్రీతులంజేసి రాద్రోద్రేకంబున ప్రతిమల విటతాట
నంబార్చి వసదులన్నియువ్రచ్చి వందరలాడి జైనసమయ కోలాహలబిరు
దంబుగైకొనియెగాదె మాతిరునావురక్కసివేండియ ||

—శియిరువదాండారికథ—

క || వోరీచెల్లత్తిరువా | రూరకమారారిభక్తియుక్తుండిరువదాం
డారియననుండునాచున జారిత్రమువినవలె వృద్ధజైనులసేతన్ || సీ || ఆతండు
జాత్యంధుడగుటరాబోలేమిన భవాభిషేకార్థమంగజారి | గుడికెంతనొకబా
వియొడికంబుగా ద్రవ్వగుద్దలితట్టయుగొంచునెగి దవ్వును తద్వాపిదనినొక్క
గసికయులో నొక్కగసికయుబూనిపాతి | యారెంటినొక ప్రగ్గమనువుగా
బంధించిదానివెంబడిబావిలోనివన్ను || గీ || వెలువరింపుచుండ ఖలులుజైనులు
గాంచి | విప్పుములుఘటింపవెరవకతడు | ద్రవ్వగసికయుగమదగ్రతబెరికి
తద్గుణముదెంపనతడుగుపితుడగుచు || క || మృదుచేతనపుడకనుగవ | వడసిజను
లనెల్లబడలుపరచివసదులుం | బడదోయింపడెనున్నిప్పుడమినిరువదాండిదు

—పిళ్ళనైనాగునకుపార్వతీవాలిచ్చినకథ.—

జ్ఞప్తుంగవమరియుక || సీ || శ్రీకాళీ మనువురి శ్రీకంఠకుమారు సంతంబుమూ
తెయ్యెయలరునగ | నొకశివబ్రాహ్మణునిదవసితంబుననలిబుట్టెపిళ్ళనై నా
రంగ | బెరుగుచునుండగతండ్రిప్రేమతోనొకనాడుచంకబెట్టుకపోయినరసి
దరిని | నుతుకించితద్వారిసున్నాతుడగుచుండ నవ్వేళనుడు వీధిహారుడును

మయు॥ గీ॥ మహితవణిమయదిక్యవిమానమెక్కి॥ చచుచుసరసీతలంబునసం
చరించు॥ బాలకునిగాంచిజగదంబప్రాణరాధు॥ తోడనిట్లుచుననుకంపదొం
గలింప॥ శా॥ అల్లాబాలుడుమామకి॥ య్యసుతు డాట్లాడంగజూడంగనా॥ యు
ల్లబెల్లిగరంగెవన్నుగవపాలుబైక తదితొజనవృగ్వల్లభ్యంబుఫలి పపాలు
డిపికిన్నొత్తునందాకతే॥ రల్లాడిపకనుండును చునిపతిం బ్రాధికంచితానర్భ
కున్॥ శా॥ చేరన్వచ్చిగళంగలించుకొని॥ చ్చీషకంబుమూరొం చుజ॥ న్నాగ
ణ్యోరుకుతా॥ ధారలక స్తవ్యంబుల్పచండంబునిం॥ డారంగగుడిపించివెండి
యుదివ్యభర్త పాత్రంబుతో॥ క్షీరంబుల్దయవార గబిదికియిచ్చెన్బాలుపై
మచ్చికన్॥ క॥ ఈసరిగొరతత్సతు॥ గారవమునశంభుభక్తుగాశాంభవదీక్షా
రూఢి జేసిశంకరు॥ తే॥ పయికి నేగినగవుదేరుమొగంబుతోక॥ గీ॥ అంతలోనీళ్ళ
గృంకినయాద్విజుండు॥ స్నానకృత్యంబునకలంబుసరగిదీర్చి॥ సరసీకెల్వడివచ్చి
నిచ్చగదివ్య॥ గాత్రదీధితయుతుడైనపుత్రుగాంచి॥ క॥ వోరీసుతచన్నిచ్చిన
వా॥ కెవ్వగుని॥ నిటకువచ్చివరలుబం॥ గారంపుతోరయుననీ॥ క్షీరంబులు నేడ
గలిగెను॥ ను జెప్పును॥ క॥ ఇచ్చటికెవ్వరువచ్చిరి॥ చెచ్చెనెచ్చటికిజని॥ బెప్పు
ముతేవా॥ జచ్చెదునాచేననుచుక॥ విచ్చలవిడిజన్నిచనునవే॥ కంజొచ్చెక॥
అప్పుడవ్వాలుండు॥ డి॥ కన్నులగారునీరుశలకట్టగ తాళులగమ్ముదుగ్ధముల్॥
సన్నపు వెక్కులంగలవిషాదము॥ భేదముమోముదమ్ముపై॥ చెప్పొల రుగతో
రతనచేసులగప్పుచుజూచి॥ యన్నన్నయుదేలనన్నడచెదల్లడె మింటంధ బు
గింటివే నీ॥ అనిశంభువిమానం॥ గుండి బయ్యాళు కడమనుకాంత యిక్క
డికివచ్చిప్రమథలోకాధీశుడడివా॥ ముగం దెడి మింతియిచ్చటికియేగుదెంచి॥
యవమానుకడమండియించి॥ తాంబూజ పత్రమునేత్రయిచటపాదములుమో
పి॥ గీ॥ కాలకంధరుకడనుంకికంబుకంఠి॥ యింతకన్నను మున్నిటకేగుదెంచి
పత్మరశృంగదచాకం భాగ్యరాజ॥ యుగ్మయగువొక్క యుగ్మలియె
య్యబొలిచె నీ॥ యు॥ గే ద్రహరునియూరుపీఠికనుండివర రత్నహారయివ్వ
లరునుట్టి॥ నన్నుమోక్షపతాకుంధాకాంగముననుండి శాంకరియిప్పాట
లుకరించె॥ సుపజటాజూటాంకునొడదిలోసావాలు వరసుణికి కుటయిగ్గర

నువచ్చి । ముల్లోకముల రేఃముందరి దెసనుండి మెల్లలోకములకుదల్లియిటకు
 గీ॥ వచ్చి కడుపారజన్నిచ్చి స్వర్నపాత్ర । పాలుబిఁకిచ్చి మచ్చి కగీలుకొనగనిం
 గిమునునిచ్చి వచ్చిననీలగళుని । గూడజనుచున్నయదియి దెబ్బామచునిన॥ క॥ ఆ
 విశ్రాంతి యుదాత్త । ర్యావిహితమనసుకుడై మహాదేవునకున్ । దేఁకిట్రుం మిల్లి
 స్వకి । య్యావాసంబునకునుతుసచిత్వముడగుచున్॥ క॥ చనుదెంచినతియు
 దానును । ననుపమసుఖలీలనుండనగజాపీన । స్తనపానశక్తి లిగన్ । ఘనత
 రసర్వజ్ఞతాధికసిద్ధుల్॥ క॥ రేపకడగుడికడకున । పృథ్వీపదచనుదెంచి బహుళ
 భంగులనుబ్బున్ । దీపితమతినుతీయింపగ । నాపార్వతి మెచ్చి యిచ్చెనాపాప
 నికిన్॥ క॥ నురియయునువర్నతాళము । కరుణనాసగభక్తి నమ్రగతిగై కొని
 తుం । బురుచారవాదిగతో । తరమాలమీరంగచాడె కరికండుకడన్॥ గీ॥
 బాలునకు మెచ్చి యిచ్చె శ్రీకాళీనాథు । దవనిప్రతిలేసి హేమసింహాననంబు । నె
 వ్వునొప్పుగుముత్యాలజప్పరంబు । వెలిగొడుగులునునక్షయంబగునిధియై॥ క॥
 సీ॥ పరమేశుడొసగిన పసిడిదడయయందలంబెక్కి ఘనవైభవంబుతోడ । బా
 ధచా ర్యాకాది పరసమయములకు ధూమకేతువనుచు ధూమలీల । గాహాళన్
 మ్రోయంగ నొహటింపక చనియుత్తుంగ చోడనియుగ్రభక్తు । గావించితన్ను
 పొగలసహస్రయుగంబుగొలువంగబొద్ధ॥ గీ॥ కులముగాంచి యందు రెండు
 వేలు । నభవుభక్తులజే దవారుచున్ను । గొలిచివరుసనడవజై నానతన్మలత
 లవంపజేసిమరియు॥ సీ॥ మధురాధిరాధునిచిహ్ని పీశంకరభక్తి యగుటతత్స
 మ్మనిచటికనుగ । నాప్రోలిజైనబౌద్ధాదులందరుగూడి చనుదెంచి నృపుగా
 చిమునుజరాధ! జ్ఞానసంబంధినాగనొక్క బాలుండు వేదబాహ్యసమయవికం
 తిధూమ । కేశువునాగ్రోష్వియే తేంచెమనపురి వెడలంపవలయు రానివిభుం
 డు॥ గీ॥ బలికెనుత్తుంగ చోళభూపాలవరుని । దేశికుండటయతనియువ్వుత్తి
 మెరయ । నూరకూర్వెడలింపంగనుచితమగునె । వాదచానచానినొడింపవ
 లయుగాక॥ క॥ అనవినిజైనమునులుప । దునెసిమిదివేలొక్క మొగినియేగి
 యునబ్బాలునితోనొక । డైననుగీల్కొననొకపోయి రానతాననులగుచున్॥
 వ॥ అట్లతనిచేతం బరాధూతులై యపాయధూతులై న జైనసికాడలమ్మ

వాత్సుమందిరంబున యర్ధరాశ్రమయంబున నగ్నిందరికొల్ప నదియును తద
 వశితంబాహుతిగాన నోహటించి ముందరనిచ్చినంగదియంబిచ్చి యోరిహవ్య
 వాహ మవిశ్యగేహంబు దాహంబొనర్పవచ్చి తెమెచ్చితి నిన్నుమున్ను మా
 వీరభద్రుండచ్చిద్రాద్రోద్రేకంబున జిహ్వాఃగోసి విహ్వాఃజేయఃపుడు
 తప్పివాప్ప మిగులుముక్తిఁగ్గవుచెక్కించుకొనదలంచి తె దానికిమంచిదయ్యె
 మీజనుల శక్తియుక్తియు గనియెదుగాని యీప్రోలిఘాపాలు మేన సొచ్చి
 తాపంబుహెచ్చింపు మీతప్పుగాచితివే చనుమనననలంబు మహాప్రసాదంబ
 ని యతనియన జ్ఞశిరసావహించి యతనియెడకేతేంచి॥ సీ॥ అనలంబుజ్వల
 రూపమైవచ్చిఘాపాలునుపతాపమొందింపనోర్వలేక । నేలమంచంబునగూ
 లంగతత్సతి మంగయక్కరసియమ్మండలేళు । సమ్మతితాజ్ఞాతసమ్మధిబిలు
 పించివివులమోవగమొక్కివిన్ననింప । మూగిజైనులమొత్తముల్వనగనుని
 ట్టలనుచాఘనుండుపిళ్ళినయచారి॥ గీ॥ యందులోన నెవ్వడేగలడీరాజు । నొ
 డలితాపముడుపనొపువాడు । దలపమేముదూన్పగలవారమాసాము । మీ
 రుమాన్పడుచుజేరవచ్చి॥ ప॥ తిరునీరప్పుడుస్వీయమందిరమనన్ దెప్పించి
 పంచాక్షరీ । పరమత్రంబునగూచ్చితద్ధరణిభృద్వామేతరాంగంబునన్ పరు
 సన్ జల్లినర్జునన్ వదలిత ద్వామాంగముక గూడనా । పరభాగంబుననిన్మడిం
 చేతనుతాపంబాత్మవాజైనులున్॥ క॥ మాంకవార్మంత్రంపం । గానినుమడి
 యైనకరణిగానగనైనన్ । ధూనాధుడపుడుకడుదీచానుండైయిట్లుబలికెనం
 దరువినగన్॥ క॥ శ్రీరఘునేత్రిగొబ్బున । నారోగమణంబజేఘృణాపాత్రలస
 చ్చారిశ్రవిశ్వవయిచా । రీరంజిత గాత్రహిమగిరిసుతతనూజా॥ మ॥ అనినా
 నావిధదీనవాక్ప్రతతులంప్రాధికంకభస్మంబుజ । య్యనపైజిల్లికిరంబుద
 త్తనులతన్కూత్తిచిముమ్మగుమే । నుడింగన్యజుతోనమన్నుగల రూపం
 బోయిసొందర్యపాం । డ్యురూఢోక్తికిపాత్రుడైజనవిభుండాజ్ఞానసంబంధి
 కిన్॥ మ॥ తనవామాక్షియుదానుగూడిధరపైదండ్రణామంబుల । త్యనురా
 గంబుననాచరించియుదితోద్యత్సత్క్రియల్సల్పై । కొనుచుకజైనులజూ
 చియింకమమునూర్కొనశక్తిగల దేనియం । దునకైనజనుబెందుమీప్రతిభ

వేతూలింతుర జానకా॥ క॥ అపనిశ్చయైవ లుమాటల । పనిలేదిక మాకేమీకు
 బ్రహ్మనవిన దుమా । జినశివనామములనుజే । ట్లువ్రాసీయగ్ని ముఖమనమర
 గవైవ॥ గీ॥ అమలెవరచీటి యగ్నిగాలకయెడు । వారిగెలచివట్టివార
 లనగ।నపనినాధుజాచియాజ్ఞానసంబంధి । చాకేమిభక్తియూననుగుసోనో॥
 పశడితోనొకకుక్కపల్లుడూచ్చిను మాత్రపశడికివయ్యమ్ము సోయగునెన్నో
 లకావడికండబరువున కొకవలకరాలుపెట్టిన రాజబాలసరియె మలయజే
 బొకపట్టి వ్రూ కుతోబడికట్టుతూచినవదిదానితోడివగునె । శివమంత్రలెక్క
 తోజపమంత్రలెఖియం గూర్చిననదిదీనికొలదియగునె॥ గీ॥ మనిదలంచిచీటి
 యప్పుడళియను । నక్షరములురెండువైదునేడ్ల । శిశువువ్రాసె వారిబీటి
 యువదియను । మానవేళుడగ్నిలోనవైచె॥ గీ॥ అట్లువైవబూన నంతనెను
 రసుర । గమలెజినులచీటిప్రమథ శాధుపేరి । మంత్రలెఖివానిజహిగుగన్న
 కమలపశుభాభగి నబడియె॥ క॥ తలచచ్చిసోకచావక । నెలగేడుగతిజను
 లుమరియె పేకొనిముమ్మా । వలకొనిగెలిచిన గెలుచుట । దొలుతటిగతిజే
 ట్లువ్రాసీదుస్తాభంగి॥ క॥ కావేరిమధ్యంబునవైవంగ నేటికెదురువచ్చినవం
 త్రం । బేవిజనులెఖిపోయిన । దేవిగుమలెఖియనుచుదెగువంబులైన్॥
 క॥ విశ్వైవాగ్రశిధరణివు । గనుగొనికోమటినిబాడువగానింకొకమా।ర్మను
 బామవుచూతుగానీ । యనుగతికారినచవిడువనవసినాధా॥ క॥ ఓడినవారల
 నందరు । జాడంగాదస్త్రలోహశూలంబులనొ । గాడకదివియింపుమునృప
 చూడామణియనుడురాజునుముఖు డగుచుక॥ క॥ జనపతియెతముగనదికిం
 జపితస్కన్ధమునరెండుసరి గవైవక । జినలెఖివారవోయక । వనసిజహారు
 మంత్రలెఖిచరి తెరురెక్క॥ క॥ ఈయలజినులభ్రమిరిచెడు । మాయలు
 మంత్రములుశుభమంత్రముతోనీ । జేయనిటొగడగనాన్యపు । బాయసీహర్ష
 మనశుభభక్తుంజేసెక॥ క॥ అట్లుజేసిపదునెనిమిది వేలజైన మానులంబొది
 విపట్టి తెప్పించిమిన్నులళి యాలనునహాత్ముండు సేయించియినుప తో
 ట్లులం గాగ్పించి యందరివియించి యిద్దగణితిరువూరుమహాశ్వుం
 బుబ్రహ్మింపుట వినుటలేదె కెక్కులేలప్రేమైదుజైన వేడియు కనుము॥ క॥

నీడు మారు నీ కథ.

నీడుమారుండచనొక్క ధూపతిభవానీపాదభక్తుడనె । శ్లోకదానేలెడునట్టి
 నేలజినులం గావ్రండగానియ్యక । యెడవక్కంధరణితలంబు జినభూగుప్త

త్వం సంజౌహినః । పుషతద్యూతయోగజైన మాయామైపి యోజామీ సర్వ
ముక్ ॥ ౪॥ అనింతింతుచునున్నధూరములతో నాజ్ఞానసంబధిచో । డనిస్వ
చ్చామృనిశేసిజైనులనికూడత్రోధుడై యన్వతో । ట్లచుచి పించె ననంగదావి
నియమల్యంబైనహామకాంబునం । జనసంఘంబులవిల్కబంచి పరితేంజితంబులూ
టాడగన్ ॥ క॥ మీరింత గాలమునుశృ । త్యేరంభముఁడిపియోజనాం । తర
శాస్త్రస్వైరమతంబులమాటజ । గారి యెట్టితావరముగలుగకి యుండెన్ ॥
క॥ శృతిపాహ్యలారసన్నత । మఃహీనమనస్కులారమహిబళు కర్మావృత్తు
నొకవినిసర్వమునకు । పతిగాదలతావళపరుబళుపతిభరమన్ ॥ క॥ పొసగని
లూన్యతాబోధల । జనఁడిభిస్సంబులందసిపాతకులారా । మగలుచుసర్వే
తీప్తుల । నచమరకరచింపుడుండనంత్యజులారా ॥ క॥ సదమలవిజ్ఞానముత్రో ।
ఁదొంగి విజ్ఞానతాదవారిధీదైశ్యన్ । మదిదలపుచుండుర్వేషా । స్పదులగు
మిఁనెత్తిండుగుబడ్డల్లయ్యెన్ ॥ క॥ అదియట్లన్నశేకంకరు । సదమలభక్తుండు
జ్ఞానసంబంధి యను । బాదలయబాండ్లక్షితిపతి । సదసంకయగుడెంచిన
తక్కుమగుచున్ ॥ గీ॥ సకలఁ మాంగృష్టపత్యఁగంబులు గాంధరుజగత్క
ర్తగాం । సుప్రసవమైనభ్యేనుగతాదివతముల పేల్లెల్లఁడిపించి పెద్దపిన్న
లనకి । కుంభిరింబియింపతోట్టులకెట్టి యాపాండుభూపాలు నవ్రడ
గాభిభుభింపిగఁగించి బ్రతుకంగ వలచు క్లెన్దిట్టిజామాకవైరి ॥ గీ॥ గొలు
పునెరుతుడగొం సికపచ్చిన । గాలినెట్టియిన్పశూలచులరు । దలలుక్రిందు
గాగబలిమియెదియెరుతు । ననుచుధిద్దహస్తుడగుచుగడగి ॥ ఉ॥ ఈనిడుమార
భూమిపతయిందగు గాఢ్యంబుప్పకొర్రులన్ । మాకగృచ్చు నెంచుకనుమాన
ముగేదనియాక్షణంబులో । నూనబీజై మతమొల్లక ధేర్వగుకెల్లగిల్లజై ।
వాసుకురైన గాంచె వినవామునుసంచిదన్దావర్గగా । ౪ । ఓరీడినమరియువి
నరాత్రీరవ్యండుగువల్లచెల్లతిరువా । రూరిన్నమిసంగియనం । గారాజిబసు
వ్రంబుగడుపుచునుండన్ ॥ వ॥ ఆ వతంబెట్టిడిసి ॥ క॥ ఊరేల్లిదిరిగియాజ్య
ము । ధీరతాార్జించి వేయదివియెలుదినమేన్ । మారారింపింపుచు । కీరీతి
వ్రతంబుబట్టియే చాటెన్ ॥ చ॥ జడులతోడనప్పుడె యైచులుమొత్తముగ
ట్టియిచ్చునె । వృషభరంగుండితండయితనిబుకినుంజక యుండవె రెయుండె
నె । కెడరింపగావలయునెయ్యోరీచి యపాయమందు దారుడుగక పెక్కుచంద
ముల నూహయొనర్చుచుబోకరందయన్ ॥ గీ॥ అల్లపాద్ముడిలో నెడనెదినం

బుదీపములు చేయు ముట్టిండు జాపలము. | నేనుజోయకురీనున్నబోయర
 ట్లవూర నెయిబోయకుండిననుండడంబు || క || అనిశ్చయించియాజ్యముత
 నికిబోయకుడటంచు దగవురకెల్లన్ | పనిపింపనెయియొకిర | యిననుబో
 యకబోవబ్రాహ్మనాధునితోడన్ || చ || పృథువురమెల్లద్రిష్కరిన | వేలిఘృతం
 బొకయింత గాదుమే | నిడుతునునిత్యదీపములువెన్నుటిలోనొకటా రేసెనని
 యడుగులయానయన్ననత డాతనిదర్శ్యమెగుంగుగానయ | పృథునిజరూపు
 దాల్చుకుని పొల్లెఁమిత్తునియగ్రేధికిన్ || ఛ || అట్లుప్రత్యక్షమైహరుండునది
 కిట్లనియె || క || పానువరదసోమ పర్వతం | బునదీపముతెత్తినట్లుంభూనుతమ
 న్ను | జ్జనవాపినీటదీపము | లొనరింపుమనీ వతంబునూననిబొందెన్ || క || నీయ
 నువెరుగకనిట్లు న్యాయముజేసినజనాల యంబులఁ శుభ్రత్ | మా యంబయ్యె
 డనఁహరు | డాయతవతిచానఁచియిం గెన్సరగఁ || క || హరుడానతిచ్చి
 నట్టుల | పరమానుదంబుబొందిభిక్తుడుదీపో | తరరమున్వాపిజలంబుల | బరి
 గింపుచునుండెభక్తిబరవశుడగుచు || డ || అప్పుడుజైనులిండ్ల గలయావులు
 బెయ్యలు నన్నగొడ్డలుం | దుష్టుఁదూలజచ్చిధరదుప్పడు రాలినరీతిబోయి
 నుదప్పదుదన్నహత్తుఁకు దప్పననించుటనింతపుట్టెనం | చప్పం మేశభక్తు
 కడకిందరుబోయి ననుసూరించినన్ || క || అసదృశకిరణాలాలత | పశులకు
 బ్రాణంబులిచ్చిబౌద్ధజనులకుఁ | వసశివదీక్షాభజం | బొసగుటమనువినవె
 జైనయోరినుంట్లా | నీ. వెండియువినుసాంఖ్యతోండండు నాచోడమండ
 సాంఖ్యతోండనికథ.

లంబునశాతమంగయనగ | బరగువురంబునబౌద్ధులడరు జనించిబుద్ధి పుంపు
 నదద్విరతుడగుచు | దొలిమేనిదనతపఃఫలమున శివతత్వవరవాసనావంశవర
 తబొదలి | భక్తుడనైననుబ్రదుకంగనియ్యరు భక్తుండగానినాబ్రతుకదేల || గి ||
 యీశనీనుభక్తిహీనుగర్భంబున | నన్నుబట్టజేయజన్నెయిట్లుమరచితేమొ
 కాకమలదారులిండ్లను | మలవిముక్తులెట్లుమెలగువారు || క || ఆమాటరెండా
 మడనీ | నీమనశివభక్తిపేరుజెప్పరికనైనకవి | నమెన్నడునువినమది | యేము
 ప్పొనరించినట్టి యునరిసఫలమో || క || పండినరతినినుగొల్పుచు | నుండునుపా
 యంబుగాన వది గాకింతబా | ధుండనైదెట్లశృతి బాహ్యుడనగుదుననెడి
 చింత యిడినోదెపుడు || ఛ || అట్లుగానయెట్లైనజైనబౌద్ధచార్వాక దుష్టు
 ధంబులుమూడును వేదబాహ్యులుగువు వానిర్మూలనంబుగాఁంచునం

గంబునుంగలదతివానీ కేలపారినారాధింపక॥ క॥ ఏనాటిబుధులుసకవీరానీ
కుంగులువీరరయమనమరలం । గాననువుజెనుబువిన్నన్మానినిమాగురు
లకుప్రమాదమువచ్చున్॥ చ॥ అనవినికోపదీపితముఖాంబుజయైస్యపవీరిరాక
మీ । జినులనడంపగానిచురిజిక్కినశార్వములేదుభర్తకున్ । వనితకునొక్క
జాడవడనందగునంజివిశిష్యదేశికుల్ । జనుదురైవరైమాగళములు సాములు
మెత్తురైశాస్త్రశిద్ధమే॥ నీ॥ నావివాహముకాడు నీవుజేసినబాసనీవతలంచు
కోన్మపదర్యే । దానిదప్పినదేమితరుణినిం కోగ్రునీయిచ్చకువచ్చిదదెచ్చి
మ్ము । విడువుమునన్నునుమృతని గానన్యంబుదొడుక నీమదినాడంబడదువెలు
చ॥ గాదేనినాడింపు వేదశాస్త్రపురాణవాద తరంగంబులవారివీరి॥ గీ॥ నందు
సంగళవ్వమించిపలుకుమనతి । కుహకజలనెల్లగుంపుగూర్చి । పారివలపట
నునవలబైనత్వసింహాసనంబుపెట్టియందుమీద॥ చ॥ తనగురునాథునభునద
ర్పవిదారుణునుచిభక్తివ । వ్వనరుహాత్రనేత్రగురువర్యుపదాబ్జములొత్తు
చుండద । జినులకుమత్రతంత్రములజేష్టలనింద్రునిహేంద్రజాలసా । ధనము
లనూముకంబులుచుద్వైతమతేతరశూన్యభాషలన్॥ క॥ వాదించుజినులనెల్ల
ననాదరమువజూచినభికునొదలలూపక । వేదాంతముసిద్ధాంతము । గాదా
ననిపెనగుశృతినికాయములంచున్॥ క॥ భాట్టప్రభాకరములునట్టులవై శేషికం
బునన్న్యాయమనయమన్ । నెట్టవమీమాంసులునను । నట్టిశృతమువారుజిహ్వా
నాడుచుచుండన్॥ క॥ ఊహాప్రతిజ్ఞాహేతూ । దాహారణోపనానిగమానా
ద్యవయవము । గ్వాహారనుప్రయోగము । లాహారసిరుపాధికంబులనవచి
యించున్॥ గీ॥ పక్షుధ్వజ్యనుట్లుపక్షుసత్వమొగి । విపక్షునివృత్తియురగునబా
ధితవిష । యంబునుప్రతిపక్షతావిరహితమయిన । పక్షునుండేపట్టుకయా
డుమరియనదట॥ క॥ అన్యోప్తసంభవములన । దిన్యాప్తయులక్షణములదే
రకయుండక । నర్హుడబంధుసం । యుక్త్యాహారముజవనదనములు
మామన్॥ క॥ విదగిషంకభారతబ । ల్బజములబోసీకనత్సభాపతియుతుడై నిజ
పరపక్షద్వయజహ । నిజహల్లక్షణాలనదులనదములగదుముక॥ చ॥ ఇట్లుప్రతి
హతప్రభావుడైననబ్బలియుండు రామనాథుండుసర్వ కలకయనియునతం
డసర్వమయించును సర్వేశ్వగుండునుసర్వంబునసియును శృతస్మృతిపురాణ
సమ్మతంబుగానీయభకంబు సర్వసాంపగలవాడనిదియకాదని పాదంపసమ
గ్ధుండుగలడై యనిపల్కవిజినులిట్లునిరి॥ క॥ ఎక్కడితరగించింపుయ । ముక్తం

టిమెయెంటియోగను లగడేశేగన్. స్రుతికావ్రాసెనుమీవా. రక్క-టికిరు
భూతైగొల్తుగాగుశ్శకడక. క॥ సకలంబునంత శ క ॥ డకలంతనడనట్టి
తాళంకిరుడా. సకలమిభకుడేహామనీ. సకలయియూళ్ళియొక తింపవల
యెందెలి ఒక క. అజినిలబుర-దాగయ. పి. ముది పన్నవ. నకి విను
దాత్తరమీ జిసతియేరాష్ట్రీ. నకెల్ల. నువరాష్ట్రాశ్చికి మెలంగనగుట
యొకాదో. క॥ గర్వబుచందనట్టులనశ్వేష్టానుగు. కగవిచారలవృత్తిం
బష్టానునన్నమాత్రన. స్వంశాచయందండ. సుడి. డైగీ॥ అదియూదా
నీశ్వరాదైవోచునుటరలప. ఎదిరియొన శ్వేష్టానుగునం. గుళింమున
కునియూపగండైననుపుకరిడ. కథలనియెగుం. తన లేదనటనుగాక॥
క కుడికెగిరింభుగొల్చుట. గడకవాయున శ్వేష్టానుగవినునం. కు
మపకొంకశముదక్కం. మదనుశిలు నెలక. గొంకకొంకనసే॥ అన్ని
శిలలమీదచెన్నలగలుగకె కిలుగంగనం. కిలుగం. గామిడిద
పబ్రవహింపవటుగాక చుగ్రవాంతలతోటిచంక్రికయును. నొక్క టాక
టికొరకుశ్శకత్వము దాచ్చనా రీతిసర్వజ్ఞుడైనశయ్య. లాకశ్య ఒక గాగుం
డియను శిడమనుశక్తునిజిత్తుంబుబరిగగరగు॥ గీ॥ సవియరే మునకెతా
టజేసికరుగుగాకన్యచిత్తవ త్గరగవగుట. నిఖిలమునులిగవద్య. గనదు
లేదెగలుగగా నేమిశంకహిగావక న్ను. క॥ శరణుకొనైపున. హతుశిల
యొకరణునదుడయంబునునాశ. కిరుణికోరికి. కట్టుయ్యన నిపున గాను
రత్తిశ్వమెనగునునాడునీ॥ గీ॥ ముదక్రతనయనియనుకాపుమొదవ్రా. ॥
పగమనల్కంబుదదుభయప్రపదమునను. బ్రహ్మకుశలట్లలింగ శక్తుక్తపద
నామదయభిలంబుమనుబ్రహ్మ తనికరేమ. గీ॥ సర్వవివక్షంబుదగి. పైవర
ల నెందు. బునిముత్రైమకాదులేజ్జలమె. ని. కాన్యమాలనిచ్చిబిల్వనరు
సిభియ. గంగము. మనీయ భక్తుభక్తి. టా. వ॥ కావునంగావలంగమీ
కి లింగైక్యస్నేహసాంగశ్య బు తెలగెగుంగలవలదువిధితవిరతవ్యకహర
ధకారరభటికముఖముఖుగుమీయ కలింగనదచనముద్భుత స్వానుభవగ
వ్యనిర్మలనుప్రసంగంబు దొడంగంబితేమ అదియట్లుండనమ్మనచర. వరు
నకాశలభుడంగ మోదేవ మోయ గ్నియొంతురాద్యంగ్యంపు బ్రశ్నక వుత్త
రంబుగానిచ్చెదనినుండ॥ నీ॥ లంగంబుశ్చార్కర్మాంశావ శేషమట్లంగంబు
సుఖదుఖసంగలంబు యుగంబుపు శ్వాపాల. య భూతమయ్యంగంబుశివు

దుగాదదివినుండు. జీవుండుశివుడఁ బింఁపరాదు చక్కల దుజీవుడునిర్మలు
 డుశివుడు. దుపర య్గుడాత్ముండునివర య్గుడిశండు. కలఁడాత్ముండునివరలు
 డుశివుడు॥ గీ॥ పరగ జీవుండు పశువుతత్వ త్రీశివుండు. జీవుడవిము క్తకోశండు
 శివుడు గుత్తు డాత్మయా సన్న బహుభవుండభవుడభవు. దీక్షరుడు శాశ్వతుం
 డు॥వ॥ వెండియుజీవుండు సంసారిజీవుండశుద్ధుండు శివుడు శిద్ధుండు జీవుండు
 సందేహిశివుడు సందేహి గావున జీవుండు దేశవుడు గాడు వాదంబంతటబోవ
 నీడువినుండు. పరమాత్మ పరమాత్మయ ఁట ముడిశిద్ధాంతంబైయుండు నది
 యట్లు॥ గీ॥ ఆస్మహు తేత్రియాం గాస్మహు వెలుంగు. గానమాత్మయ పర
 మాత్మ గాడు. వినుడు ఖండమాత్మత సకలంబుకి పటనటన. సూత్రమునదిప్పు
 వైశిష్ట్య సూత్రశివుడు॥ సీ॥ నూపులలో పలినుని మయటలు కాష్టంబులో ప
 హ్నికరణి. శిలలరొలుచును ముపోలిక జలకుంభ ములో జలజారిగతి. నేత్ర
 జల మామలుచెలగు సూపము భావక్షీరంబులో నీస్పృశంబు చందమావ. నద్దం
 బులో వ బ్రసిబింబ మువున రత్న సంకతిలోనిగు. లీలవత్తులో క జముజాడ॥
 గీ॥ ఘటపటానులలోనియా కాశభంగి. స్ఫటిక శిలలోని భావంబుగని శబ్ద. భ
 యములో పలియధఁకాబుక్తియ మహేంద్ర. సునితిలోని ప్రధ్వని క్రమముమె
 రసి॥ గీ॥ యావునకు దానయణువైయా శివు డు. ముల్లుగుట్టను తేరపితేకల్ల
 కడల. దానవై యుండునభిలక్షైత్యకోశు. దీశండభువాశ యండు గామేశ. డ
 నిన॥ సీ॥ ఈయభిలమనందునీశండున నంగశివుఁకునై విశేషమెద్ది. శివుడుని
 త్యుండవియోత్య. బులుశివుడునట్టులయందుశివుడు లేడొ. శివుడుదైవంబు
 దేయవియకైవఁ బులుశివుడు నట్లుయందుశివుడు లేడొ. శివుడుదేవశంపతి
 యవియల్లపశువు బశివుడునట్లుయ యంగుశివుడులేడె॥ గీ॥ హరునిగుంబం
 దునొకతైనవంటవలది. యనుచుజాతిప్రయోగంబులావరి శేయు. వై సం
 భుంబుతోడనాశైశవగుడు. బలికెబయిపయి యుక్తులుశేలగనిట్లు॥ క॥ నూ
 నిఁగునల రెడుదివ్యయు. నామాభుభ్రాయనలరునాశెష్ఠశయా. నూనెను
 గుణంబునూపుల. లోనున్నదెయెందు యందులోపలలేదే॥ గీ॥ హరునిగుంబం
 లయభిలంబునంగు బొందు. లీలనీశ్వరుడెంకేలలేకయుండు. పద్మసత్రంబుజ
 లములపగిదిబొర. యెనట్టులననుండ నస్థులనంటకుండ॥ క॥ చిలనికరంబులతైల
 ముగలుగుదీపములయంగుగలుగనియట్లున్. మలహారునందునమస్తము నిలు
 చునెడెచ్చెడ॥ క॥ ఈహేతురీతిసన్నిట. నూసొండుకొనెడుయెడు క్షిను తర

మాలసంసహమడంగదేఖిలంబున । వాహుగుడుండియునులేని యెత్తెరంగున
కున్||౩|| పరిపాకసక్రియామితి । పరిమధనామలను మిగులవ్యక్తంబైజే
నగయగగ్ధృయబరా । పరిమధనగనామలసగళికకథదాగ్గి||౪|| గదల
నన్నజ్ఞానికిగలుగు నెండు । స్వయంజ్ఞానిగనబోవనగపడండు । సర్వమునయె
దశయ్యడీజాడనుసికి । చిత్రమెసర్వశాస్త్రసంసిద్ధిమియు । చ|| అనవినిజైస
మామలపహాస్యము చేయుచు నంచితయ్యసి । శ. నకును సర్వగత్వమటుచూ
పుడజెప్పితకాలుయె । ట్టినడచచ్చుసేధరగడింకగ పండియె మూత్రవీడ్వచ
జ్ఞనచులకెట్టిచొటవిచారము నెదిటమాకుజెప్పడా|| నీ|| అనవినిదానయ్య
యలుగుచుమీకిరి వింతయేయై సగుపినుడునిపుడు । లేనిబ్బరత్తేల సీచాత్మ
లనడితలమెట్టియానడుతుమేము । హరుడులేడనిపలుకనభములనొమ్మలోమ
హి గుండెడుగుమామరగడముల । కింకరిగడకంకబొక్కంగ నెరసంకండు
తావులదక్కనొందుచుడల గీ|| భావజాతేఃపట్టించుకములేదు| తలచు
కలజగము వానయయ్యు । నాసమస్తమందునంటియునంటని । కర్మచాత్మక
గుచు నెగడుచునుడు|| వ|| వెండియుజనినీడనక భావ. బునసకలంబుబట్టించు
చునకలంబు చాబుట్టనియట్టిదిట్టయునతడు నేశ్యనేయస్వభావంబునసకలజ
గంబునడుపుడుదానకవనినిచ్చలు.డు నతండాపేత్వహర్మ్యస్వరూపంబునడ
చితానడంగని నిత్యుడు నతండాధారాధేయన్యాయంబున నఖిలంబునెడలే
కయు డీయునులిపుడు గానివాడునతడనియమనియమామక ప్రకారంబునను
కలంబునిజాజ్ఞా ప్రభావంబున బాలిపుడుసర్వోత్కృష్టంబు నతండుసకలం
బుచు స్వేచ్ఛామాత్రంబున. లిపివికృతంబువార్చువిజ్ఞానమయిండునీతండువిరి
యునతేసినిజస్వరూపంబువిరుడు|| నీ|| కలిగియంతటిలోన కలుగకుండేవా
డుకలడన్నవారికిగలుగువాడు । దలపులమీరనదత్వస్వరూపంబువిలుచువారిని
నిలచువాడు| గోలదికిమీరినగుణగణంబులవాడు గోలదియెరిగినవారిగనుచు
వాడు| వలపింపరానట్టివలపులుగలవాడువలక బాగునివాఁజ్జులగు వాడు||
గీ|| గానగారానిగమనంబుగలుగువాడు । జూచువారికిదనరూపు జూపువా
డు| బట్టవచ్చినప్రభదాపిపరగువాడు । బట్టబట్టగబయిలగుభూతివాడు|| నీ||
విడికిమిగిలిన వేషంబుగలవాడు విన్నయంతటిలోనపలుగువాడు । దృష్టికమీరి
నతేజంబుగలవాడు బూనిచూచినవెలిమివాడు । వాసనగడచినవతకంబుగ
లవాడువాసనతోగూడవరలువాడు । జపులనన్ని టిడియె సారంబుగలవాడు

పులవాసినదాబ్రసన్నమూతి॥ గీ॥ యగుచుమెలగునాతడట్ల! వాఙ్మనమున
 వశముగానిభక్తవత్సలుండు । శక్త్యతీతాదగుచుసకీసన్నమాలింగ! దేవుమ
 సోమదెలియమివావశంబె॥ ప॥ వెండియువినుండురామనాథుండు సమస్తంబు
 నగుటకునునట్లయ్యుభక్తిహీనులకు బొందరాదునుటకు సందియంబులేదువివా
 దమాత్రంబైనందుకు వలదువలసిననీశ్వరునకు॥ నీ॥ ఉపహరిమీనంబుశపథం
 బుగాబలిగయపుడయ్యురంబుడువెడలి । పదిదినంబులలోనపండ్రెండువేలు
 భర్గుభక్తవర్ణులగూడబెట్టి । వాసుదాహణమారుదీగెకుదాడివెట్టియ్యు
 గిముపైముట్టవిడిసి । చిడుగచాపడుబట్టువరదేశికాదిగావెడలుండబుజై
 నవిరితదక్క॥ గీ॥ నచచునెల్లవారుపినగచాటించి । లగ్గులకుడగ్గురగ గాంచి
 యంబుదెరిసులనువారు! వారేరుడభక్త! నైన్యసరుతినిలిపిసంభ్రమమున॥
 శా॥ పోకిరిచారిడనాత్రతాననుల సంతోభింపవెన్నాడికే । శాకేశంబరిమా
 ట్టిగొరగచుశక్తి! శక్త్రీభంజీంచెఘోరాకారంబులుదాల్చి కొందరనుబా
 హులనుగొనివెచ్చి । వీరాకైవలవగజేసిరాజనుల నత్యాశ్చర్యకౌర్యధ్యులై॥
 పాల్కువారినైలుగునుచు సూదుతవతమ శీరంబులుబాషతరగినవ్యతిరం
 బుల బట్టి కొనిరాక్షుగకరంబులవెలుగు లునింగిముట్టబెట్టాన్చుచు హతశేషు
 లై జైలంబందెగటాన్చుచు నెటుదిగుగ నుంకిముగాంచి పీకిగుండియలపా
 వండులుచుచ్చొచ్చి డి నాబోవంబూచియేచి మూడుపం గ్రీడియు బోలెనా
 లుబుసాలస్యంబునంగిరి వేయును నెడూరు వగదు జై స్రవణమల తలలుం
 దులిపిపెల్లాచ్యుతొక్కొక్క లింగంబులెక్కొంబు స్థించి యాపడుపురశిరం
 బులవల్లపైబెట్టెనమత్ర వారలుజగజ్జట్టులవత్రపథకట్టభద్రులైనాచిదే
 వ్యునిగొంగుల మరకాలప్రవర్తితంబు గాదుముదియు నెరుంగవేయివియ
 నున్నవారెవరు మును జాటి చికోలాగువేటి వేల్పులపాటులంబ
 దునుపులపైమిముంబరచు మాభక్తులకునిదియు నొక్క చోక్కెయనుమి
 లింబుర బాకలేవెడలుగినుచు॥

సకీ సన్న కథ.

కథ ౧౦౦ ముచ్చిగించె॥ సురచీరచుగుబులమునందు సోపన్న
 యనం! అరగుత్రికలజ్జులదై గురు భక్తుండతనిస్వయగుదెట్లనినన్॥ గీ॥ భక్తి
 ముద్రాద్దులింగసంస్కృతంబుననిచ్చు । నియమంబుగైకొనజరుగుచుండ! నంత
 దసకన్నులకునొప్పియనిపిల్ల । గుడిబోలేక మూనాశ్యగడువకుండె ఉ॥

తానొకరుండుదక్క-గను తత్పుర మెల్లనుగింపచాహాతుత్ । గాగయసహ్య
తంకదసికన్నులొచ్చినబస్తుబుందుచే । మీటరాక్షునొద్దకిచి మేమయినన్
నినుగొంచుపోదుమింతై । ననురండుశ యగుచికల్లచబోన మటంచువంచనన్ ।
క॥ సురపొన్నవసదిలోకి । హాభుభునిగొంచుచోయియెడమీదైచం బురు
భక్తిగొల్పమనదన । కరములజనంధు మట్టకడువడిబుడకన్ ॥ క॥ శ్రీలింగ
మూర్తిలిలం గ్రాలకముహూగుమ్రుకక గావిజనుత్ । పేలెమ్మబినుడుమె
చ్చెను । మాలోననొకడవగుచునుమిక నైనన్ ॥ క॥ అనసినోమన్నగినిసి
బినునికిగినునికి నేనుజెచ్చెత్తుదునే । బినుగజగులార సాక్షా । ధ్వనశాంభవ
లింగమునకు గాకి డ్యెడలకొ ॥ క॥ పా పాశ్చులారయటగుకె । లోపలికరుడెం
డువిషమలోచనమూర్తి । జూపెదసనినసుమర శ్రం । చాపికోనుచుసక్షియు
గముబలిమీండెరవన్ ॥ ఉ॥ అంతకమున్నగుతకమ దాతగుడిచ్చిననాడు
రూపమింతింతలు వ్రచ్చులైపడగనీతీత రూపముబూపెదచ్చిలా । భగంతర
మంద నేనునకుదాలయ నీ ననుసోమసాధుడై । కలతువిరోధియుండుటయు
కాదెనిదరిశన మెల్లవారికికొ ॥ గీ॥ అటుసోమన్నభక్తికిహారుడుమెచ్చ బినులసె
ల్లనుసోమన్న గనుపడంచె । జైనగీనిమిజి నేశ్వరుడుసాక్షి । యనిముండేత
కడెమునకద్ద పేల ॥

వై జ క వ్య క థ.

క॥ భకరురియబరివళిగెయచు । బురిబరగున్ వై జకవ్యబురహారుభక్తిస్ఫు
రదంతరంకయూ యమ వరుడాదిగచారులుజైనవతకననడుపన్ ॥ క॥ ఆతరుణీ
వగుడుజినులకు । బ్రీతననొకనాడువిందుపెట్టుటకుంబదా । ధాకాశిశయంబు
గచాకంబాతత మతజేయజనియహాత సమితిన్ ॥ క॥ పిలువంగబోయిననాతని
నెలతపదాధకములుబూచి ప్థలముగచా । హ్యులకిడక మన్నయటరా । పు
దెయొక్కడైనభక్తవర్యుడువేగన్ ॥ మ॥ అనిచీంతానంత ప్రభిత్తయగం । నాయ
బాక్షిమోలన్ గపోధన వేషంబునశూలినిల్వగని తాత్పర్యంబునరంభభీత్య
నురాగంబునుసందడిం గొనగసాష్టాంగ ప్రణామంబొన । ర్చినిజాంగంబుద
దంభిధూళిబూయవంజేసెన్ సముల్లాసతన్ ॥ క॥ తదనంతరంబదపనిన్ । సదన
ములోపలికిగొంచుచనిభక్తిం । బవపద్మంబులుగడిగిద । దుదకంబులు గ్రోలి
యాసనోద్వలసీనున్ ॥ క॥ ఉపవిష్టుంజేసికవలి । విప్రులపలాశంబువైచి వెనవె
సబదిసక్వపదాధకసాధకం । పుడకపటతపస్వికినిదనియ గావడ్డింపన్ ॥

శ్లో॥ సడల సేయచు రాయెర । గొడ్డియపుండః సిచపురుగొట్టుచుమరియున్ ।
 నడ్డిచుమనుడుగడుచుచు । నడ్డాడ్డని పలుకునడలతిలోనన్ । క॥ ఆతరణిప
 పిచ్చుడు । వేతః సి ఇద్దయ్యై నెవలది నివై । జీవగవాయిటు సేయగనా
 గసనివాపు సెందునడచిలిగదకక॥ ఉ॥ ప్రేనుల సేతగాసీవడిచావకచూపుము
 పరిచూడగా । గానితపస్వికన్ గడువ । గానిడ సెన్నదుస్టికిట్టవే మైనను గార
 గంబుగలదాతపరాజుకనీకు గాకయు । న్నెనిటు చాపసేమిపః యెమ్మెలబూడి
 గొట్టుజంగముక॥ క॥ ఆలనిః మ్మినవాాయిలు । నేలంగలిపితవిచేల్లు ననతికిత
 యోగ్ధానిః మ్మినవాాయిలు । జాలుపదననుచి గీలుసమ్మెటవైవన్॥ ఉ॥ దాని
 కమి నంబనితక త్తరమండకయిందు శేఖరన్ । ధ్యానిచు సేయచుడతను
 దాకకయ్యుగిగ్గోళ్ళనెం । వైనకనన్తయాహతులనందర దాకగడొ
 ల్లునెత్తెనిమ్మె నులకత్త మట్టివడమికిరి నృక్తుచునిచ్చ వెచ్చుచున్॥ క॥ ఉలికు
 కికి నుచుగెల । కలగలయగనుంగొనుచుఃస్సు గలగనగరం । బులనొడ్డి
 కొరచునచ్చట । దొలగంగాంతుగొనుచు దొన్వనబడుచున్॥ క॥ లేచుచనొ
 కరొకరిముగము । జూచుకొనుచుభ్రాతులగుచుజుర్రునదాకన్ । హఃకెడితి
 వనుచునెత్తిని । దాజరచుచువసమలెక్కి ఎతుధగురుకుచున్॥ క॥ గుందులు
 గొందులుదురుచు । గుందుచుమొరబెట్టికొనుచుగోడుగడుచుచున్ గ్రిందు
 లుసొచ్చుచు । వెగపెందుందరపిల్లుచును క్రట్లోగింగనుగొనుచుక॥ క॥ పర
 చుంబునొక్కరుడొక్కని । మరువులుజూచ్చుచునొకళ్లుమంటలుమండంజెరు
 వ్రలమునుగుచుప్పత్తము । లరిచురిత్రాకుచును విహ్వలాభ యులగుచుక॥
 క॥ జినవెనుక కేగిడాగుచు । వునుపటితవకర్కఫలము కలంభ చుజ । చ్చిననై
 నమేలనుచువచు । జినవాధుచుచచ్చెననుచుచీచీయనుచున్॥ క॥ పెట్టెలవెం
 బడినెత్తురు । బుట్టంగాజూచివచ్చెమూర్చుచుశరమల్ । చెట్టులదాకి చికొను
 చున । బట్టిటనరానిచూగ్గులంద సమరియున్॥ వ॥ తొల్లిపిట్టవ్వకైపిట్టారగించి
 రాచివెట్టికింబోయిన గట్టుపట్టిపెసిమిటి ట్టతనంబుచం దట్టనెత్తింజెట్టి కొని
 గునిసిగునిసి చూడుచుంబాడుచుక॥ సోలుచునాలంబుసేయుచు బసినేయనీవి
 గంబు గనుం గొనియంబాలవారు వడుకకడకుంబొచ్చని చాటుచాటునవ్రే
 యువేట్లతనిందాకకజోడుచు హీ పాలునినకలనియోగంబుల వారిందాకుగతి
 వైజుచ్చమీదంబడు । వేల్పువైకవ్వగాకక యభిలషః ములసిగ్గులచ్చుల
 గింబొలికి క్కటి కేయముఖులులై తాను గానొప్పికొర్కరేక॥

సీ॥ ఆచార్య మనిపోయి యగడితెలో గూత శ్రీచంద్రము
నిపోయివనదియొక్కయురికె । నహంకారమునిపోయియడవియందునగ
లనెడు పడే మ్రమాని మంచము క్రిందజూచారె । విపులేంద్రమునికుంచవిడి
చివెల్లె రాజేంద్రమానిమార్చమునింగె । నాజైనకులగురుడలతలో తెలిదొర
గెనట్టులందరుజడియంగనందునొక్క॥ గీ॥ జైనకులసంభవుండువైజకనుజూ
చిధీగరిష్టుండుదలపోసె దేవదేవు । మహిమ గాబోలెసిదియాలవగుఁ గొట్టి
వద్దనుచుమాన్పియడ్డంబువచ్చెనంత॥ చ॥ వెలువనియలపవానబడివెగపాడేర్చె
సజాడజాటిపెట్టులవాలిబోవ జైనకులగురునెరగందరి వైజకవృత్తిగృహవ
భక్తిఃప్రమరిమానుగగాంచియుగానభ । ట్లలనుటబుట్టి జ్ఞులసంపదరూత
లగందకుందగ॥ చ॥ అంతికుకాదువెండియను॥ చ॥ జేనులకుమిదికట్టినవి
శేషపదార్థముమున్నయొకరభ । క్తునికీడిచారి నెచ్చడికిదురనువైపివెన్నె
భంగులన్ । నినుచుననేమినిశ్చయమునీ దెసమాకును నీటువచ్చుజరన । జను
మేడకైనననగాంఠని శాంతముప్రొవుచున్ । సీ॥ వెనకనెన్నడుయిల్లు వెడలి
యెరుంగమినడుగులు దడబడనడచినడచి । మోలెంచుచుచు కిధిండితల
యొకవసదినిజనుచాసతిదివుటగాంచి । జైనాలయము శివస్తావంబుద తొల్లి
గాంచియెరుంగనికారణమున । నదిశివాలయమకాషదినెంచి పారిశర్వశాం
కరిప్రాణేశశరణునుచు॥ గీ॥ మోద్యుగేబుఫాలమునశేచిత్రొనిగుడిజొచ్చు
మాత్రలోనశూలిపాణి । జైనరూపుగాయశతభండలగ । దభ్యంతరమాన
లి గభాతివెలసె॥ క॥ అలింగమూర్తిగనుగొని యాలింగమాచరించుచు
గమునేలన్ । వ్రాలబలుమారుఁమొక్కచు । ఫాలాత్ములకురుగంఠెవనివ
జేశయై॥ క॥ పతిశంకరభక్తికివిర । హితుడైవిడిచి ననియు పపేశ్వరు
గొల్వె॥ వెతమా నీసద్గతిజను । సోమభదపదఃబురిదియనియొట్లున్న॥
క॥ మనుచుచిభాచులునా లాయని । యునుననసూయయెను పహంకారమునా
ల్లనితమపతులదొరగిశం । భుగొలిచియకాచకసిరి మేక్షులనియన్॥

చిలకవ్యకథ.

చ॥ ఇలదీలకవ్యునివెలయునింకమహేశ్వరపాదభక్తిం । దొలగనిభక్త
పోందుగని ధూర్త శిఖామణివాదభాగ్యమై । నలగిడిధి పురాడయిననానవ
యాచితగాంచిమారజి । న్మలయజాన్పిడాగరజ నీకరశేఖరనినదిక
నన్॥ క॥ వెలువెంటచెనివిటియు । జనుదెంగిర మోహపెంకిబకటయై

డా! గెనవనికొంగుకాస్తం బునదివియుమపురుషభావమునపట్టెన్ ||
 క॥ శివభక్తిః ప్త ముట్టిది భువిలోననువిందుమెపుమబుధజనములచే నవిశేషభ
 క్తివైజయ । నెవముంగనన న్యెనునకనిరిసద్భక్తుల్ || క॥ వైనతతులెల్లతనపుర
 జనములు ఘేయనుచు వేడ్కజయపెట్టగనా । జ్జనులు వెరగందవైజి వ్యచుతిం
 చిరినలచితార్థవాగ్ద్యభరు ॥ క॥ ఆవైజవవిఃకర్మః । భావంబుననుదయమా
 టగివళిగెపురిక । చేల్పండువైజచాధుడు । నావెల సెలనంగమునువినవెసో
 నది ॥ క॥ చన్నమహాత్ములశౌర్యము । లెన్నిగలపుజెప్పనేటికినేడాపన్నగ
 ధకుండుముదిశెను । తన్నిజనునుభక్తిహిమదరగెను శౌపుహ ॥ క॥ చిటిపుటి
 మీసమయములుడు । పుటకంతటివారుచలయుగోమ్మనజలది । పుటికిమేమె
 జాలుదుముడతృటుచగి స్మరణభావులగుటక ॥ గీ॥ అన్నగొనిమీమతమ
 యాదికాదియనుచు । చనటిడచలబృలూరవాదనకుమమ్ముబలచి మారొగ్గా
 నగాదనిగెలిచితచ్చుటేగుగవె । యనిమితియువాడిట్టులనియె ॥ చ॥ గతబహు
 భాషాంబులనకాలమొగింగడవంగనేమీ । వతమయవాదియని ప్రథమం
 బుప్రమాణము జూపీగుమ్మల । జ్జతులుగజేయుమవ్విధముసేయన శక్యము
 యేమూనము । ద్రితముఖతన్వసిండుటయదీర విచారమునాకుజూడగ ॥ చ॥
 అనవినిరాముతండెయధి కాగ్రహుడైనరొట్టజే నమీ । ఘనజిననాధమందిర
 ముగ్గులకాడయి మల్లమీజినే । శుచితలనెయ్యగులుటయనుమ్మునివర్చిన
 మట్లుగూర్చుకొ ॥ మనసిజురెరియంటవెయనన్నినిజెనులునట్లుకాకన ॥ గీ॥ వా
 రుదానుహరియవసరికిమహనాడు । వచ్చునంతలోనవనదిజైన । ప్రతిమరూ
 పునూగుప్రయ్యలుగాగూలి । యున్నజైయలువెగునొందిరపుడు ॥ క॥ నిజవ
 కపదు నేడునుచననిలగనిం బీప్రోలినట్లునిఖిలార్హతులకా । మునుమిడిజయించి
 యుటునినుడనియెయ్యేకాంత గాముడధికంబలుకున్ ॥ క॥ ముదిలంజతొల్లిదన
 కున్ । నిగురకుమహామయిలీల నెదొట్టిధర్మ । సమవరగబడలెమొరటదవం
 కయబంటనాడుదాగనగువే ॥ గీ॥ సేడశిరమిచ్చిక్రమ్మర నేడబడయుటిదియు
 జిత్రంబెయ్యున్ శివభక్తుడు । యిపుడుశిరమిచ్చియేగించియేడు హళ్యమీద
 బడయుదు శిరిమూయమెచ్చిబొగడ ॥ మత్తకోకిల ॥ ఓరిజైననివాస మొండును
 నుండకుండగజేసెదహ । కొరికొల్పెడుజే నమూర్తులయాపుమాసినగాకమిమ్మీ
 రసంచిన నేమిజేసిన నేమి పెద్దంకంబునాన్ ॥ క॥ జినులాతనికొడబడికడుఁ ఘన
 ముఁ నొకవలఁ మూర్తిగట్టెనివచిర । ట్లనబసవన్నయతద్భక్తివహామనురా

వతం దెకడకొలుపుండెన్॥క॥ భూన యకండునొకడ ॥ దానిలిచిజూచుర
తీనతనిపార్శ్వములన్ ॥ మానుగనిపిచిరిద్రజలెల ॥ యనినగజిజూడవచ్చియి
ట్లున్నతరిన్॥ నీ॥ అఖిలజనంబులునాశ్చర్య వదంగగ త్రిపుచ్చక యంకగాని
రీతి॥ చిన్నవత్సనమోముశెన్నగ్గలింపంగ భక్తగణమలకుభక్తమ్రోకి॥ య
రులుబెగ్గిలనార్చియసిగుత్తకన వచ్చిత్రమ్మోడాచేత సమ్మిబట్టి ॥ యాసురంబస్థి
యునదిమిగిరంబట్టి బాపిడావలచేతబట్టికొన్న॥ గీ॥ బసవడేకాంతరావగ్య
బ్రస్తుతించె॥ నఖిలభక్తులుఘోషయియార్పదొడగి ॥ రవినినాధుండ దలయూ
చిహస్తయగము॥ ఫాలపట్టిక జేచ్చినమోలలీల॥ క॥ పారులుశయవెట్టగవా॥
ద్యారవముమిన్నుమన్నవద్యనగనటనా ॥ త్యారంభసంభ్రవంబులు॥ భూరి
గతింశెలగటకపురవీధికలన్॥ క॥ కుడిచేతశాతృద్యము॥ నెడవకరంబునశరం
బునేపారంగా॥ నదుగుమిశగీతములకు నెడబడరిండ గవన చదత్తస్తలు
లన్॥క॥ తాలస్తాలనహస్తము ॥ కాలమెరిగిత్రోక్తు చుండకారముపడన్॥
వ్రాలిశరణనుచునిల్చుచు ॥ నూడిక పెడబొబ్బలిడుచు హేయనిమన చన్॥క॥
భూకాంతుడువెరగందగ ॥ నాకశ్యామ ననేడహములువెరసిన॥ వ్యాకుల
తందొట్టిహరుగుడి ॥ వాకిటికొవచ్చియల్లవారుకొనినగన్॥ కీ॥ ఏకాంతవీరుడ
పగత॥ తొకికవర్తరుడకర్మలంపటపహితుం॥ దేకాంతరమదప్పడుతోకాం
పముగానజైచలొకనుబలిరెచి॥ క॥ జీనులారనాయెగర్చిన ॥ గుం॥ రమగుప
తిశెల్లగదయచివందలిం ॥ చిరీయాధశక్తిందగు ॥ గనుగొనిస్థిగతబంధక
ముపైబెట్టెన్॥ గీ॥ ఓక్కడనకొకయింపంకయెరిగియంన ॥ సట్లశరమటతో
డుతనదికికొనియె ॥ హరుడుపైపంబనుటకు నేకాంతగాము ॥ కిరీషగురినై
యతయుశెన్నుమిరె॥ ॥ ఏకాంతవీరుడవగత ॥ తొకికవతనాదుగ్గొంప
లుడుగునే ॥ యోకాంతరాముడొకను ॥ వెకాంతమలయెగ్గవూచిబొక
మలందున్॥ క॥ ఘనపాతనలగుపచ్చుం ॥ గసగాదంబుట్లు పెడమగంబిడి
యనొయం ॥ చురుజిడులుబొగడిబడచే ॥ ఘనరేపనిజేకికిచ్చి కళవళబడు
చున్॥ గీ॥ భక్తసభమ్రోలసెంగిండ్లబోలు ॥ యఖిలఫలకంబులందెల్లనచ్చ
మెత్తి॥ యార్చిపెడబొబ్బలిడుచుభక్తశ్రేష్ఠను ॥ లంచితంబుగనాప్రొలియంగ
గనునిచె॥ గీ॥ సంగమేశ్వరస్వరేషంబుగాగ ॥ బసవడేకాంతరావగ్యధర్మ
గొల్వ ॥ బరమదత్తనుభవగోష్ఠీ బానుకతనిపాలవసియించి యొండనా
మానవృత్తి॥ క॥ యోకాంతరాము కధకినచాకాంతంబుదవ బాయునహి

స్వగపహ్ని । ప్రాకటవిషజలరోగ । వ్యసలములు దలగు సుఖములగు
హంకరులన్॥

పోడ్డలజేవు - బాచనార్యుకథ.

క॥ వెండియును నొప్పుఁ బూహి । మండలముఁ దీరచిత్తుండు పోడ్డలజేవు
బాచనా । ర్యుడంగజచుర్దనో దార్యశౌ । ర్యుడతనినుతియింప నెవరికి నలవి కా
దు॥క॥ సిగ్గునిభిలేంద్రియవ । డ్వగోఁశ్చవదుర్గుణాపవారణచణుడం । తర్గత
సతతవిరాజిద్భర్గపదధ్యానకరణపారీణుండన్॥
క॥ ఉగ్రాంబకసన్నతైః । తాగ్రణిసదచగ్రహసదాగ్రహకరణోదగ్రతరశౌ
ర్యుడనగన । ముక్తసాంభోసి ధానమనజనుమరియున్॥ క॥ దుభావరహి
తజిత్తుడ । గ్రహవిర్భావమూర్తిః లితుడుదృఢధీ । నిభారనియమాశ్రితుడు
పు । నర్భవభయభంగచంగనవ్యాశయుడున్॥ క॥ శాంతనిశాంతస్వాంతుడు ।
దాంతపదవాంత రసమనవిదారుడుడగజా । కాంతుచరణభక్తిశ్రీకాంతు
డు । కాంతాదిమోహగమూరుండున్॥ క॥ పరజేవమదాంధకరటిమారివర
జైవాంధుటాపనిసూర్యుడన । పుంజితనకుతారము । శరదైవాంభో
దికుంభాభవుడన వెలయున్॥ సీ॥ నంబకప్పంజేనవ్యసర్వక్షణ భృంగినాథుని
యేకలింగనిష్ఠ । వీరభద్రస్వామివిఫలరౌ । దరసంబుభృగుదధీచ్యాకలస్త్ర
కలన । యాగలసారసతయునొకచోట గూర్చిపెచ్చినవేటగురుని
బుద్ధి॥ క॥ డునిపోడ్డలజేవుబాచత్యజేసె । గానినాడ్టిమహిమలోకముగ
లడె । మాధిజాడ గకలయుగరుద్రువతమ । యనుచుజినులధికింకంపను
లికెక్క॥ సీ॥ సిద్ధాంతవేదతగుగ్గనాక్యంబులదచంగ తంత్రతాత్పర్యము
లను । మునిసారిత స్మృతిమూలశాస్త్రంబుల నాచపురాణముఖ్యాంధములను ।
న్యాయుదైశేషీబాధ్యుల శాస్త్రులనిరుక్తిలక్షణవాప్రయోగములను । జా
తిజచ్చులలైత డి శోక్తులబచాః యవహక్రపంచములను । గీ । బ్రతిఘ
టించింవాసులుప్రతిభదూర్చి । సకలసంభవసగస్తితత్తుములకును । నా
దికారణ మునుండఁబ్రతిష్ఠ । జేసెజినసమయాలగొట్టివేసివదియు॥ సీ॥
క॥ గీ - - - - - వేర్వేర్వయింప సరముగను । బ్రతిసాధ
నము - - - - - వాక్యలయకులుచెకుజేసి । యద్వైతులను
వాతానాతిగమగదాలవిద్యుషచాగ్వాకవివతినడచి । సర్వేశుచక్రయునుర్వి
ప్రతిష్ఠించిభక్తియొత్తుండయిపరగుచుండి॥ గీ॥ ప్రతిదినంబును సాగిష్ట్రప

ట్టణమున కరిగి శివ రాత్రి జెల్లించునర్థితోడ నట్టిదిన మేగు దెంచుడు యవని నాధు
 ననుమతంబుతో యెడనంచువచ్చి॥ క॥ జననా యకసౌరాష్ట్రంబున జాగరణ
 బుజేసివున రాగ మనం । బొనరించెడ పేపేగమ । యనబిజ్జలుడిట్లు బలెనాత
 నితోడన్॥ క॥ పనిచాలగలరు నేటికి జనరాదు కొట్టురు లెక్క జదివితుడన్ బ
 ల్ల నువేయింపగ వలయున్ । జను నెయిరు దెగలకొల్లు సాగింపంగన్॥ క॥ బా
 లింతలంజగతిమా । యూళిగమును శభుభక్తియొక్తియునడుపన్ । బోల
 దుమాకొలువెంతట । జాలించితి నని । జనుముస్వచ్ఛుండ జుత్తి॥ క॥ కాదేని
 సౌరాష్ట్రంపుమ । పడచేవుడు పచ్చే నేనియెచ్చింపుమువో । రాదిప్పనిదప్పిం
 చను । మాదరజతి లేఖవ్రాము మనిపిమిదిలోన్॥ క॥ పరవాదులదర్శిధ
 ల । నరపతిపొవకుమనంజనకనిలిచివహీ । వరుడుముదలించి లుకగ । నరు
 గుటమాఖ్యకంబుగా దెయతడన్నగతిన్॥ క॥ నృపుడాడినట్లసౌరా । వ్త్రిపతి
 యుచ్చటికివచ్చు జనదేకున్నం । గృహనుదనయున్నకడకు । నిపుణతగొని
 పోవుగాకనియతి జేరుచునే॥ మ॥ అనినిశ్చింతతనున్న యాఘనుగడాయన్ సో
 మనాధుండుచ । య్యసమ హేశ్వరుడూత చందమునహస్తాబ్జంబునన్ నందికే
 తనమున్ వ్రాసిన లేఖయన్ వెలయనుద్యల్లిలనే తెంచిధా । న్యనికాయ్యాదికృ
 త్యంబునన్ మెలగుబాచామాత్యకెం గెలికి॥ క॥ అలేఖయిచ్చిసౌరా । ప్తా
 లయుడిచ్చటికి దానియరు దెంచుచుజం । ధూలగతిం జనుమనినను । వాలా
 యముజేసిపంపవచ్చి తిననుడున్॥ క॥ ఒకపూటలోననిచటికి । నకటిలగతివ
 చ్చుసమాగమమునబా । యకయుండెడునా పెనుగా । దెకొలుచుదీవియిం
 పుమాప్రదేశమునందున్॥ క॥ ప్రత్యక్షంచొననియత । డత్యక్షతమైవహింప
 నదిగనివారత్ । సత్యముగసోమనాధుండత్యనుతాగి మునయిచటికరు దెంచు
 జుడి॥ ఉ॥ రావణుమెచ్చిపోనిగతిరాకటునిల్వడు రావణుండనన్ । గావిలస
 త్రపొబలుడుగానిశివై క్యుడుగాడుశూలిభక్తావళి పెట్టు కెట్టుగుతదన్యులకున్
 సులభుండుగాడుముం । బోవదెభక్తవత్సలతనూలోనగుండయాయుడు
 బ్రోలికిన్॥ క॥ పడిహరిచందమునని । కడకున్ జను దెంచినతంబు బోలుట
 మీ । మృదుడటుగా దెధూమింబడిన్దృశ్యమాటకుంబ్రభావభూగతి॥ గీ॥
 చ్చిలేఖచేతికిచ్చిబాచార్యుతో । వెల్లిసోమనాధుడిటకువచ్చు । ననుచునానతి
 చ్చి యంతహితుండయ్యె । శంభుడగుటకేమిసంశయంబే॥ వ॥ అనియిట్లు
 కల్యాణకటకంబునంగలసకలజనంబునున్గింపనగ్గలంబయి క్రమ్యతసమృధా

శృంగసందోహంబులంకభోలఫలకంబులలంకరిపుడు శిరసావహి చివుకంబి
 వ్యోధనాభీష్టంబుగావింపందగువారలంబుచి బాచరాజయ్యయు చితకృ
 త్యంబులంబరగుచుండనినుండస్తగిరి శిఖిరిశిఖరాగ్ర ప్రసరాస్త్రసహస్రగ్రుండ
 గుచు నిశుడసంభ్రమప్రమోదంబు లాననాంబుజంబులం బూడజూపనాట్టి
 గంబునంగల ను నంగమదభంగుభక్తిపుంగవులును బసవండుచంగన్నులపం
 ధుపయ్యయిండి యాటలంబాటలంగాలంబుగేలగగ్గి గడుపుచున్న సమ
 యంబున॥ మహాస్థగర॥ అదేవ చ్యవ్యచ్యైవాదివ్యపథము నెసంపౌరావళం
 త్తదృష్టిపాన్పిన్ । మదమద్యత్సప్తవార్ధ్యన్నితరవగతితోనాకవాద్య స్వనంబు
 త్ । చదలన్త్రమోముంగసౌరాష్ట్ర పతికడకకగొట్టుయిపెన్ గాడెక్రిందన్ । వి
 దళద్భూభాగుండయి నెగడెబెగడెనల్ దెసలోలివడకన్॥ సీ॥ సిద్ధరావయ్య
 గారుశ్రీశైలమునకుదానరిగిప్రాథకనజేసియాశ్శవుకికి । శ్రీమల్లికార్జునస్వా
 మిగొంపోయిరికాని యీబాచప్రధానుకరణి । తనమున్నకడకుగొబ్బుననీ
 శురప్పింపనేరరైరిపుడితడూరెరుంగ । భోరునరిప్పింకెసౌరాష్ట్రస్రావేళు
 నిట్టివైష్ణికులెందునేనిగలరె॥ గీ॥ యనినుతింపంగపిన్విజ్జిలావనీశు । డరిగిజా
 గిలిబడిమొక్కనతనిమంత్రి । వగఁమునుభటవగఁంబువరుసమొక్కె- బా
 చవిభుప్రస్తుతింజేనాబగవరాజు॥ ఉ॥ కొట్టరులోనిగాదియలగొబ్బుననుబ్బు
 ననేలమట్టుగాగొట్టికనధకనస్పటికకుట్టిమభూములజేసివైషణి । ధట్టసువ
 ర్ణ శోభితక ధామముప్రేమనమర్చిచుట్టునం । బెట్టునకొటగోపురముపెద్దగ
 దీర్చెనిమేషమాత్రలోనీ॥ గీ॥ అవనిమోడ్డలదేవుబాచయ్యనడక । భక్తికెల్ల
 ను నెల్లమొపరగనన్యసమములోలాహలండ్లనినైవులతని । బొగడవినినైపకొ
 కనామఘావిభుండు॥ వ॥ పరచాదీజనంబులు కొందరుగూడుకొని ప్రతాప
 నారాయణపురంబున బ్రాకారగోపురోపశోభితంబుగా నొక్క గుడిగట్టిం
 చియందుగోవిందప్రతిమగావించి మంచిమహూర్తంబున ప్రతిష్ఠసేయనను
 రాగంబున నఖిలనియోగంబులుం గొలువ దానచ్చోట గొలువిచ్చియున్న
 యన్నరేంద్రుండందరుంబూచి బాచిరాజచటికిరాని కారణంబేమితాశివభ
 క్తుండననియో యిమ్ముహూత్సవంబు చేల్లుతెరంగెరుంగడో యెరింగిలెక్క
 నేయడోమాకొలుపుచాలించెనొనేల నిట్టియెడ్డోలగంబునకు రాకుండునే
 యని ఆగ్రహించి పలుకువిజ్జలులకు బసవండ్లిట్లయె॥ క॥ చెప్పినయుడిగము
 సేయక । దప్పించెనొదొరముననుదలంగిచనియనో । ఉచ్చేమిజేస్వమాతని।

యిష్టమనోపేచిమించియిట్లాడుటకు॥ క॥ కరలింగనిష్ఠులగుశివ । శరణు
 లుబరదైవవితతశరణములకువ । తురొచొత్తురొకస్సలజా । తురొచెవుల
 విందురొవారిశ్రోవనహతురొ॥ గీ॥ హరునియడమవంకశక్రిబయం । డంగ
 నచటదక్కదక్షిణాధము । నకుభృంగిరాధుడేకలింగవెలంగ । మొక్కెన
 నగనింకచెక్కులేల॥ శా॥ ఘంటాకర్నుడనగశంకరునిభక్తిశ్రేష్ఠుడొక్కం
 డుము॥ ఘంటల్వీనులనంటగట్టుకొనితద్దంభీరరావంబుమి । న్నంటకమోం
 యొగజేసియారవళిలన్యధ్వావముల్ । వింటంజేర్చకభక్తియుక్తినమసంజెధా
 త్రిప్రైవెండియున్॥ గీ॥ అవనినరవత్తుముత్వరకార్యుడగుచు । వెలయుమహే
 ద్రమంగళమశువురమున । నెలమిలింగైక్యనిష్ఠావిష్టుడగుచు । నతనినియమం
 బుజెప్పచోద్యంబునవె॥ మ॥ తనమోలకపరజేవనామముసముద్యల్లిలబే
 రొక్కన్ననె । వ్యనినైనంబచ్చించివైచునియతికవతికలైచుండంగనా । తని
 గేహంబుననొక్కటాహ్మణుడురుద్రంబాస్తపర్లింపుచుం । జనుదేరంతుడ
 పుల్లుకుండగుచుభిక్షాందేహియంచున్వెనన్॥ డ॥ అక్షయసంప్రమోదయు
 తుడైగృహిగావునభైక్షకాంతుకీ॥ భిక్షమువానగొంచుజనిబెట్టగనొలుక
 డునన్యదేవనా । మాక్షతముల్వచించెనుధరామర ముఖ్యుడుదానికల్గిత
 తుకీకరస్తలస్థగితగుర్వగుదర్శికవచ్చిబిచ్చినన్॥ చ॥ అదిగివిప్రులెల్లతగ
 వారడిబోవనుభిక్షకున్నిజా । స్పదమనకేతెంచినద్విజున్మునికన్నముగలైసే
 నిభిక్షదయచుబెట్టగావలయునల్లరయింపిన । లేదుపొమ్మనాగదగవుగాక
 యిట్లుమిడుకంబడివాతవధింపవచ్చునే॥ గీ॥ అవనిత్రాహ్మణానహంతవ్యయ
 నుసూక్తిచెప్పజేసెవేదమొప్పజరుపు । నవనిదేవుజెప్పనరియమయనచిత్తు
 డతడుధన్యుడగునెయకటకట॥ చ॥ అనిమదిదూరగావగచియందరుగుడ
 ధరాధినాధుజేరనరిగిజెప్పినన్ । విధరావరదాయనవిల్వబంచివీపునినిటులే
 లచంపితివిబుద్ధివిహీనతనేమిదన్నజే । సెనలేడుదచ్చగల్గిననుజెప్పముగాచెద
 జెప్పవేనియున్॥ చాపదము॥ సరసరనిను చంపెదనన్న । నరవరుగన్గొనినవ్వె
 లయంగా । నరయబల్కెభయంబించుకయంబొరయనినెక్కడిబొంపరిబో
 వన్॥ గీ॥ చంపితినినికటమెట్లైనచంపదగిన । యట్లదప్పునుచంపినయవ్విధం
 బు । శంఖుడయెరుంగుననుగావజంపకత॥ యతడుగాకేలమిచేతహతుడన
 గుదు॥ క॥ అనవినిజనపతియుం । కనితనితోబలుమాటలేలధాత్రిసురుజా । వు
 నకున్సతిగాజంపుం । డనవుడునారికలుగొంచునరుగుదెరువునన్॥ చ॥ హ

యలయంబుగాంచిదనియంజనియో మారభూభంబుదు | భారమదవత్తు
 డైపరమ పాతకుతో సరిచంపబంచెన | న్నరకదురాత్ముతోడసరినాకునుజా
 వవచ్చునయ్యయ్య | శ్వరయనుచుగరద్వితయిసంభృతతాళములిచ్చు
 చుండగన్ || ప|| అప్పుడయ్యమరాజులింగస్వకంగజారియిచ్చమెచ్చి || తే-గీ|| అ
 న్నదేవాభిధానదురక్షరములుబలుకుభవితోడనినుమహాభక్తు నెట్లు | సాటిసే
 లంగదగునంచుమేటికరుణ | దనదువత్తుంబుచొరచొరమునుచుడెరచె || చ||
 అరియమలింగగర్భముమహాప్రమదంబునజొచ్చియత్తరిక | నరపతిసేవకా
 శీయసీనాచుకధూమనురంబుజొచ్చెనం | చుగువడిగూడరాగగనియుగ్రు
 నివెవలజొచ్చువేగనం | బరముచొండమురెడహిమండనువేల్పులజిక్కి
 గ్రక్కనన్ || క|| నరవరమాశివభక్తులు | వేరవిడిపరదేవతములవిననొల్లమి
 కె | గురిగాదెయర్యమాఖ్యుని | వరదివ్యాంబరముగానవచ్చుటమరియు ||
 వీరశంకరయ్యకథ.

క|| మనుజేశవీరశంకరు | డనవెండియునొకభక్తుడవనివేలయెత | డ
 నదొతమువినుస్వప్నమం | దేననునతెండుపరదేవములక || క|| తలపడుము
 ట్టమతోడం | బలుకడిచియనీతిగాగబట్టినడచునాతలపొకబాద్ధునిసంటం | గ
 లగనిమేల్కనివిచారకలితాత్మండై || గీ|| అంటగారానిబాద్ధునిసంటుగొన్న
 తనుచ్రదలపోగకుక్కమాట్టినఘటంబు | దానిగాల్పుటయెందునుదగవుగా
 దె | మచుక్కతనిశ్చయందై యాక్షణంబు || ఉ|| శ్రీనగరీమకేగి యతిశిష్టత
 రంబగుటకేశ్వర | ప్రానమునన్జ్వలజ్వల సతత్వమహాయసపాత్ర | లోన
 వాసీనతనొందివెండియున శేషతరాయుధకృత్తగాత్రుడైభానుజవైరిసత్తు
 పుసుబాత్రత గాంచేనవంజక స్తితిక || క|| కావనఘాటరపర | దైవావలిజూ
 డంగవనగనంటకొదగమా | శైవులకుంగానివానిని | యీవిశ్వంబెల్ల నెరుగ
 నేటికిజెప్పక ||

శివలెంకమంచయ్యకథ.

సీ|| మర్రియుమశివలెంకమంచయ్య యనకరకంఠభక్తుడుశ్రీకాశీలాన,
 మచుచుండుకనువిసంబుసమర్పితనపనివేళ్లు భండించిభక్తియుక్తి | ముప్రొ
 బుబూజించిముదమునుబడయె భూజనులువిస్మయ నందిసన్నుతింప | న
 ట్టుగొన్నిదినంబులధిగమింకగనంతన భవభక్తావేశమంగలించి || గీ|| శంకడిగ
 ద్రావిపరవాదిజనులుముకుర | గొయ్యయేనుటెక్కెమెత్తించిగోపవాహు

డీశ్వరుడకతఃవీరమా హేశ్వరోరు । పదమయ త్తమమసినిల్ప బరులుగనలి॥
 క॥ వడిబనిచక్రగదాధరు । గుడికడపెనుగుంపుగూడిగూర్చుండిముదం । బడ
 రగవాదంబునకు । స్పృడుభక్తునిబిల్వబంచగుద్యుద్యమై॥ చ॥ పిలిచినమం
 చిదయ్యెనని పెద్దయులేడొకమంచనాంహ్వాయుం । డలరుజవంబునంజనుడు
 నన్యమతుల్మదశాస్త్రప్రద్యతుల్ । వెలయగనెత్తిచూరొకనివేసరకందరక
 స్నియుక్తులిం । పొలయగజెప్పిగెచ్చినిగమోత్తులు సాక్షులుగాగదేల్పుచు॥
 గీ॥ అట్లుగెచ్చినపరవాడులంతబోక । చదువులునుగిదువులును నింకజాలుదృ
 వ్త । మొకటైననుజూపగ నూపుదేనిగెలుపు । నిజమన్నమందయ్య గెలుపున
 ట్లు॥ క॥ మీవిష్ణునితనయంతన । మావిశ్వేశ్వరునకుంసమసర్పతిగేయం । గా
 వడినడిపించెదమీ । గావలయునుజూడుమన్నకథలేమిటికి॥ వ॥ అనిపలికి
 యీశివతెంకమంచన పంచశరహారు శరణులశరణంబులతఃకరణంబు నస్త్ర
 రణంబుగావించి చుట్వరించిజనకు నుద్దేశించియుట్లనియె॥ క॥ ఓరొరికృష్ణవి
 శ్వా । ధారుండగువిశ్వపతికిదండముబెట్టెం । గారారమ్మనయపుడ । వారణగు
 డివెడలెబుడమివడవిడవడంక॥ గీ అట్లువెడలిమంచనా రాధ్యులకుఁమొక్కి
 యెతని వెంటనమచుచుబుజ్జనయను । జూచిపరసమయులుస్పృహచు నగ్నిట్లు
 వడినడిచిరిలచ్చిపతివరుండ॥ క॥ హరుభక్తిసంయుతుడై । హరినీగతివిశ్వవా
 ధునగ్రమునకును । ద్ధురగతినడిపించుకపో । యిరయంబునమృక్కుజేసెనిల
 యురమంటన్॥ వ॥ శివభక్తప్రభూర్మునుమాట యోటుపడకుండనాకుం
 డలీమండలేశశయనుంమంచన పండితులుపంచిన బనిసేసిబదుకుడునని వచ్చి
 భక్తిజిచ్చరకంటికి మొక్కియొక్కడనచక్క జాగిలంబడిలేవక చిక్కియుం
 డుట నేడునుండెల్లంబకాదెవాదులు నెత్తసత్తువలేక చూచుచున్నవారుగా
 వున॥ క॥ హరునకుబ్రతిలేమిటికిని । హరిరూపమసాక్షిభక్తులలిగినజడుగూ
 ర్చిరయేనిబ్రతుకు హరియింద్రరవిసుధాకరు లకువినుధరణీనాధా॥ చ॥ శం
 కరదాసిహన పరశంకరమూతికగలండతండు కోపాంకితదృష్టిగన్తొనినయా
 తుగామాత్రనయన్య దైవముల్ । మొంకముదూలివెయ్యలటు పృథ్విపయిబ
 డునిట్లుధాత్రిని । శృంకతసంచలింపగన సహ్యతబల్లహుసమ్ముఖంబున॥ ౧॥
 జగదేకమల్లడనువా । డగణితమాయాబలాధ్యక్షై తొడరినన । జ్ఞగణితవ
 త్సమయులు । దిగులుకుడువమిగులకోపదీపితుడగుచున్॥ క॥ ఫాలాభిలంబు

హార్యబలుహారునధికారులమ్మువురును । వేదబాహ్యులుకతలేవీరలెల్ల॥
 క॥ ఆయేవురుకర్తృత్వం బేయెడధరియింపలేనియీశుడుగల్గె॥ త్వాయ
 తనములుదర్శనములు । నీయిలగుమూడయగుటనిదియు నెరుంగగే॥ క॥ వి
 నుడేకియేవరుడ్రో । యనుశృతువుశ్యమని శెప్పినట్లితరునిశె । ధ్వజగమమ్మా
 లనైవములన । జనపదవ్యాతములగుట చాసోముఖుచేన్॥ క॥ షీతశైవమేని
 మలమూత్ర । తతకినెలవగు నెజలముదైవంబేసిం । దగవగు శేట్టికాటబ
 యతిమరునరచేతిగుంట యొడముసాగునే॥ నీ॥ అనలంబునైవలంబగునెని
 సర్వభక్షకుండన జనునేహించులమాన । గరువల్లదైవంబు గాలిచీరలతమె
 డిక్పతీయైయొక్కచెసనియున్నె । యాకాశమదియైదైవమంద మేనియొన్రథ
 యంబునొందునెప్రమదాశిచేత । కషలాష్టభులదైవమలసవచ్చున సంత
 తాటనపరితీనియతులను॥ తే॥ యాశ్చయింతటికినికర్తయైయొనెని । సౌఖ్య
 దుఃఖంబులకుజిక్కిరుజుగుచున్న । యిన్నియున్నదైవములద్యోనేని యొప్పు
 కొకటి । యొకటిజనియించె జన్మజనకతలయన్॥ నీ॥ కాకయొకకుగలగ
 ర్మ్యంబుమయ్యనేకర్మంబుజడవిదిగాదగత॥ యెల్లనయెయెమేనిశేసిన
 వాని కర్మంబుపరచునొకతలగలదొ । శేదన్నద్రువుటియులేకపోవలయును
 గలడన్నకర్మంబుకతగాదు । మునకర్మఫలముననుభవింపగజేయు హరుడు
 కర్మాధీశుడతడగత॥ తే॥ కర్తకర్మయదునెమఖంబుజేసి । దక్షసిదేరికుం
 డునోతరిడ్డిశిరము । గొట్టెనెట్టెనెట్టెనయొకోటకోటనికినిహరుని । శేరంగవ
 చ్చునోయగిసికొనుదు॥ ప॥ అవస్యననుభోక్తవ్యం కృతకర్మశుభాశుభంబు
 నువాక్యంబు కర్మాశుభవావస్యకత్వసూచకంబుగాని కర్తుత్వసూచకంబు
 గాదు అట్లునుంగాకి (ఏకవీవయ ప్రోనద్యోయ్యా) యనిశ్యకికొటి జాటుం
 గావున కతలకతలమదనమదహతకాయకాక హరిపురస్సరసురితని యా
 వరంబునంబని పూసికొలిచి యుండుబతువులుగాని పశుపతులు గారు నీయం
 తృయంత్రణాపరతంత్య్రంబునంగార్యకారణ ప్రవతెతులై యవాంతరక
 తలై చెప్పినబతులుజేయు వారుజెప్పినపనులటం బప్పులంబులకుంగతలగు
 దులేకతలుగాపి కి మర్త్యంబునందురసూ॥ సుకలదనంబులకు విస్తృతగా
 గాదెలసి యుండునదిజెప్పెవనినుండు॥ పత్త్రోకిల॥ గోరబోవగగొడ్డలేటికి
 గోపవాహనుగుట్టులక । సారసాతమఖామరులే పరిచారికాకృతి గొల్చి
 యు॥ న్నానోవాంలగుశ్యచుట్టులపినాకినొక్కడనైనగ । న్నానోజెప్పుడుగు

ట్టులేల జనంబులెల్ల నెరుంగగాక॥ అట్లునుంగాక॥ నీసమాఙ్గిక॥ అప్రతిమా
కాగుడగులింగమూతికి బ్రతిజేరించెడిహరినతగులెనయె । నిర్మలఃత్యనిష్క
ర్మదేశునకును దుర్మలదుష్టదుష్కర్ములెనయె । శుద్ధప్రబుత్వానిర్మలదేవునిక
ప్రళిద్ధబౌద్ధనకుద్ధజినులుసరియె । జాపుబుట్టువులేనిదేవదేవునకును వగచచ్చి
పుట్టుజైవతములెనయె । బ్రహ్మమాయాకారపశుపాశభతకు బ్రహ్మవిష్ణు
పురోగపశువులెనయె । శంకరునకువిష్ణుకృతాధరునకు శంకీతులై చనులెంక
లెనయె । బ్రహ్మయంబునొందించుబరమేశ్వరకును తత్పరీతయభీతులు వేల్పుబ
న్నలెనయె । అభీలగోళాగ్నికుండగులింగమూతికినర్పించు నర్చకులమరులె
నయె నొసలయాడవకన్నుపసరించుహరునకు రెండుకన్నులవేల్పుతండమెన
యె । హాలాహలాగ్నిసహారసాహసునకు హాలహలాగ్నిదగ్ధాంగులెనయె ।
ద్రువురవానవభంగనిపుణవిశ్రమనకు ద్రువురకైతేయచాధితులుసరియెయం
భకముఖ్యకైత్యమివాపహరునకు యంభకాద్యసురభయార్తులెనయె । హరి
కమలజకపాలాస్థిధూషణునకు హరికమలజముఖ్యసురలుసరియె । యావిర్భ
వింపని యట్టియభవునకు దేవకీపుత్రాదిదివిజాలెనయె । యభిలంబులోగొన్న
యట్టిలింగమునకు లింగమధ్యస్తులొలైంగులెనయె॥ గీ॥ యెలమిసర్వేశ్వరకున
సర్వేశ్వరలెనయె । రమణసర్వజ్ఞుతోనసర్వజ్ఞులెనయె । భూమిపోడ్డలదేవుతో
సోమనాథు తోడసరవత్తురే వెల్పుకూడగొడ్లు॥ వ॥ వెండియుహారసర్వేశ్వ
రభవపరశురవరమేశ్వర పశుపతిశ్రీహరిదేవాది నామంబులు దిక్పరవేల్పు
లకొక్కండకైననుంగలవె యందియెకాదు (తద్విష్ణోఃపరమంపదం) బసవి
ష్ణురకుం బరంబైనపదంబనియును (పశ్యంతిసూరయె) యనకృతార్థులిట్టిమ
హదేవుని భావంబులంగాంతురనియును వేదంబుచాసాదంబులు సాదరంబు
నంబలగవినియుచుంగు మతులయియసచ్చాస్త్రంబుల జెప్పంబడ్డచందంబున
మోకుకగపాలుడొక్కలంబోసిన మోషులనునొనాముమేసిన మోసంబునం
బొడమినమతిభ్రమణంబుననొ గానికొందరు మందభాగ్యులు సద్గోచాహ్వ
లునగువెడబంపు బాడజులు దేవతాతారతన్యంబులు దప్పజెప్పదురవసీశవా
రలప్రచారణభాషణంబులు వినంబనిలేదు విడువుమనిమరియును॥ గీ॥ హరికి
పునభకవత్సమునద్యుతత్వచును । నిజంబుగగల్గినమనుజనాథ । శైవవర్మ
గుమాభ్యుగుశాపమునను । బుడమిబదిమార్లుదనకెల్లపుట్టుచెపుమ॥సీ॥ సా
మంబువిష్ణోః పితామహోయనపితామహుని గుదంబునమాధవుండు । డతో

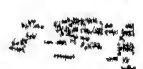
జన్మించి యధోక్షజుడనునామమవనిలో బ్రహ్మతమయ్యెగాదె । యదియేల
యదితికినిం తానుజుండునై జననంబునొందడే శార్ఙ్గపాణి । బాధరాయణు
డన బ్రభవింపడేకొరి ద్వాపురంబుననెల్ల వారువినగ॥ గీ॥ నియ్యగమనందు
కృష్ణాఖ్యుడయ్యెగాదె । విష్ణునిలయంబునందుతద్విష్ణు పదము । గోరిభజియిం
చువారికేమారవైరి । యొసగువిష్ణుత్వ మొందుదురొక్కరొక్కరు॥ ఉ॥ ఎక్కడ
వట్టియన్ననగునీహరి బన్నములిన్నిబాములున్ । నీకకమశానివాబభిమి నెండ
యొసర్చుటకానరేంద్రయీ । వాకులసాక్షియొక్క మునీపత మున్నిననొ
చ్చిమచ్చయై ముక్కునబాయదెప్పుడు నరాధిపవెండియువినుమ్ముజెప్పెదన్॥
మ॥ తగదూర్వానుదురుక్కిణీముతమగాదన్ను న్నెడిచ్చండిపె । న్నొగలంగ
ట్టికశాభి ఘాతములచేనొప్పించుచునీపుత్రో । తెగయంగొట్టుచుబండియెక్కి
దిశలందీడ్చించుటల్ ద్వారకా । నగరంబెల్లనెరుంగుగాని నృపతీనామాటలేకా
దికన్॥ గీ॥ పుసమను పమన్యమునిమహాతపముజేసి । పాలమున్నీరుభవుచేతబడ
సీశ్రోలునపుడు । లొడబడయాదినా రాయణొఖ్య । గళమననబడమియడే
కేకరించి॥ సీ॥ హరినిజలంధరుండనురాక్షసేశ్వరు డలయించిచంపడేయంబ
రమున । జలజనేతృడుజరాసంధువాజినినోడి కామించుకొనడెదుర్గములగ
ములు । యిభదైత్యముఖులుకైటభదమనునిబర పరెపలుమార్లుబవరమునను
వృగజాతిధండాలమగు గార్ధభమున ప్రాణమువట్టివనండె॥ గీ॥ నవ్యశాస్త్రిచ
క్షమునవైవవీపొంగి । చక్రమపుడువిరిచివైచిదధీచిత స్వన్నడింప । బెగడితన
ముసయెరుగక తెగువజేసి । పారిపోవండె వెన్నుండునందియగుచు॥ క॥ సురబ
లమునసురబలముల్ । బారిగొనవివమారగించిచరహుడమృతం । బురుడయ
నిచ్చినమెచ్చురు । హరిమగటిమబోయియాడవయ్యెనుకాదో॥ క॥ బలిగిట్టిభూ
తలదిమ్ములగొన్న యథులబువలనమరవైరిభూ । వలయంబుగోలుపడిఘన ।
జలధిసారగవలసెగాదె జనులెరుగన్॥ తోటకము, ఆలికిదాద్విజహత్యకుల
వై నేనగలంతయు నేమ్మిభ్రమింపం । గాలమునిండినగ్రకులనబోడె । వ్రాలి
ననెవ్వగరాముడుభూమిక॥ క॥ పోటకవిష్ణునిమాయ । న్నాటకమునకేలభ్ర
మసినారోజనులుక ఘో । రాటవినోక్కనిషాడునియేటునసీల్గండెలోకమె
ల్లనెరుంగన్॥ సీ॥ వెన్నముచ్చిలిపోయి వ్రేతలనెలయించి రంతకాడనిశౌరిశం
కలేక । నందికేళుడుతననాసానిలయవెంట వీడువండాతండెక్రిడబార । హరి
దానదయివంబుననబల్కియరు లింగమూతిక గానగలేక మోసపోడె । హ

రుదెక్కు యుగములనాత్మజునర్థి చి కొలువడె మేఘమయికుధరి ధరుడు||
 మస్మిసు నుబరిమార్చి మారవైరి | యంత్రసంతకదల ద బ్ధినట్లజరత|
 కనెత్తరటిక ఫాలంబు గా దెహరుని | హరిలతికాంత రాశంబునందు వెల గ||
 క|| శరభాకారంబుననరి | హరిజిత్రవధంబొనర్చి యాతనివర్ణం| బరుదార
 హరుడుదాబ్బట | శరభాధ్యాయంబునంద జడువగవినరే|| ఉ|| అంగజవై
 రిహస్తమునచాదివ రాహముఘోరదౌంప్రము | పుంగద్రవిక్రమాస్తిభర
 భంజనుశస్త్రః రోశమందుఖి ట్వాంగముభంగిమండువన జారిశరంబుశివాం
 గనింగగా | నంగబడుంగశారినయనబు మహేశ్వరుగలవ్రాలగ|| క||
 వనజాక్షుడైవనినగా | వినవచ్చునెహరు మమున్నువిష్వక్సేను|| | ఘనశూ
 లంబునబడబొడి | చినింగికెత్తినతదగ్రశీమన్నుండు|| క|| అత్తరిగలకేతనగ
 తి | నెత్తురువరపడెమహీశునిసపత్నమున|| సత్తుగనింతయుగనియు|| ప్రే
 మెత్తహరింగర్తగాగమరికొందరిల|| క|| సమధికరాద్రోద్రేకక్రమమునగు
 ద్రుండుహరిహరంతంబునవే | దములుమెరికెట్టవెట్టుని | సమయించుటహరి
 హరాశ్శశంసునకయ్యె|| క|| పన్నుగయజ్ఞస్యశిరబ్ధిన్నంబునిశ్చతులమ్రా
 యత్రేకంతుమయ | జ్ఞోన్నతిపుగుడుబొరిగొని | జన్మంబునవెన్నుశిరము సరి
 ద్భంపందే|| ఉ|| ఆరిమహాద్వరంబునమదాంధమునన్మరవైరిమస్తక | చేద
 మునొందగేహాశునిజేతనశండెయంగగలేలగ | రోవయలెవ్వరుగజహరో
 పహతాత్ములుగాకయతుడి | మేదిగైత్యుంబిడిన మించిసురాచ్చితలెత్త
 జాలిరే|| గీ|| మించినుహిమించిన్మరించిమించి | పంచమశిరంబుదృంపడ
 నుండెనులును | హరిణమైకూతునరియింపనజునిశీవ|| | మభివుడేయడేత
 గమ్యగన్యాధుడగుచు|| ఉ|| అతనిమానసాత్మజాడహంకృతినంగతినున్నున్నుప్ర
 సం | జాతునిజేనుడెగివుడుసత్యకలినుతుడాత్మహస్తసం | జాతమమిదిక
 త్తిధరకౌరియదైవశున్నదద్భుజం | బేతెరువద్యెనొమున జెప్పవినరెశి
 వకేతనంబులన్|| భుజంగప్రయాతమ|| అక్షయాలేపాధ్యుడైరావణా
 బ్ధిండుమాదేవిగంపింపనుబొంగికెలానమ|| | మిదికెత్తంగసర్వేశుడంగు
 వ్రసందోత్తడభీతిసంతోభమొం|| గీ|| మలహరుగతోడమెండొడ్డిమారు
 మనలి | కంతుడేటేటగాలంగగానరాదె | కాలుడేతులకైచంపగాగాదే
 శూలి | శూలమునగృచ్చియిచ్చులసురలుదలక|| నీ|| దక్షుడుగ్రోన్వినందల
 గొట్టుటకుషీసా మేషశీర్షముదెక్కుభాషలేల | యభిలలోకా యుండనగు

దుదాననభృగుకన్నులు గెలకడెకాలగళుడు | శివదూషణము సేయచెడి డ్డ
భద్రుండు పూకుపండ్లునుపోవబొడివెగాడె | అతిసత్యమునజత్పా గ్రుండు
దానన గాడ్పుకాళ్లునునరకం దెహరుడు || గీ || ద్రోహిదక్షునిచే హాతులు
గ్రహించి | కుడిచిబాహులుజింహబుగోలువడడె | అగ్నియనిమిషపనిచె
య్యినదితిముకుర- | చెక్కడెవీరభద్రుండుచక్కగాగ || క || అమృతకిరణంబు
గణంబున | జమర దెవిధిభామముకుర-స్వహాచన్ను | న్నిముషంబుచగోర
డెరు | జ్జమునకుంబమ రాకమిగులసఫలతనొడక || వ || వెండియుకడ
ర్వంబునందిండికై యజ్జభూమండలిందండతండంబులై యుండుదుండగళువే
ల్పులంజెండివైవందెయంతియకాదతండెల్ల లోకంబులవెల్లి ముఁపుతలఁపు
నం బరతెండుగంగాకల్లోపినీఁల్ల నల్లనకరపల్లవా గ్రంబునంగబళించిజగ
ద్రక్షణాగ్ధుగా చూల్చిగీలించడె మరయునర్వ సర్వంసహాచ క్రధుగ్ధాస
హస్త్రం పితంబగు శేషభణి తీ ముద్రికంగాలించిదిటికిన వ్రేలందాల్పం
డె యనియునుగాక మింటిదెస నొండొంటిగూడకవ గ్గుంటవడి పొడగట్టు
కట్టడిరక్కనుల పట్టణంబులు మామనొక్క పెట్టుచరిగట్టి వింటనంటుకొ
నుగెంటులేనితమ్మి కంటితూపు మోకామంట పాలుకావింపడె యఃయ
సంగాక యు ధిమధన సమయుసముద్భావ ప్రధూతభూతశతో భీతి
మూల బగు సోహహలంబు జంబూధలంబు మ్రుంగుగతి మ్రుంగం దెయంతి
యకాదు అంధకగంధకుండు రుజలంధరవ్యాఘ్ర జటాలానురాదల కెంప
డమొత్తి మోదరలాడండె యింతేసిపనులకుం గంతుహంతగా వలదతని చి
రుగణం బొక్కండెననుం బుండరీకభవాండంబులు దివియందెట్టం జాలున
ట్టుగావున మాదేవుడొలువేల్పు లేందును లేకభూరవణ యింకొండుజెప్పె
దనాకర్నంపుము || చ || హరుడొక బండునిత్యుడుమురాంశక ముఖ్యులనిత్యు
లొటకున్ | సరియగుగావొకంస మురఘస్కరివాగ్రవణా స్తిమస్తకొ | లో
రధరణంబుదానదియకాడెతలంపగజ్జానకంబుశం | కడడతదియ్యసంపృతి
కిగారణమవుటకుగ ర్తయాటకున్ || గీ || అవనినాయకయొడవన్యుడగుముసీం
ద్రు | చేతశివదీక్షవడసెరాజీవనేత్రుడింద్రనీలంపురింగంబునిష్ఠభక్తి | కజ్జ
నిడికొలుచుముప్పొద్దుశ్రద్ధశోడ || చ || హరిహరువేయిదామరలనర్చినసే
యగనందునొక్కపం | కరుహముదకురవైనతనకన్నుబ్రయంబునబెల్లగించి
త | చ్చగణముబూర్పవిష్ణుఘనసాహసభక్తికినిచ్చిమెచ్చిశం | కరుడొసగం

దేవక్రమగుకన్నునుమున్నిటియట్లయుండగన్॥ వ॥ మరియు మత్స్యవతా
రంబున శ్రీవత్సలుండు లంకాద్వీపంబున కంకణాకృత వాసుకిమచ్చేశ్వరనా
మంబున ప్రతిష్ఠయె నర్చి పేర్చిననృపగొలువండె కూర్మావతారంబునం గూ
ర్జనాధుదార పాథోనిధిప్రాంతంబునన్నివ్విభక్తియుక్తుడై భజయింపండె
రామావతారంబున రామచంద్రుండును శ్రీరామనాథుసేతుబంధంబు పై
సంస్థాపనంబుజేసియు పాసింపడే యంతకమున్నున నడుతుండునత్యంత తా
త్పర్యంబున క్షీరా రామంబున రామేశ్వరునారాధింపండే ద్వారవతినారం
త ప్రొద్దుగోవిందేశువినివే శుతుంజేసియాసక్తి సేవింపండే వెండియు య
లంఘారబ్రహ్మేశ్వరుం బాదుకొల్పి పూజల సలుపండే యట్లయిం ద్రుండు
నత్యంతతాత్పర్యంబున నిండ్రేశు నెడపడని భక్తింబూజింపండే వ్యాసుండు
మహాఃల్లాసంబునం గా శిష్యాసేశ్వరుం బెట్టి నెట్టిన దాస్యంబొనర్పండేవా
రు వీరనకనకలమును మనుదేవదానవాదు లాదిగావారణాశితమతమ బే
ళ్లంబింగప్రతిష్ఠలుజేసి యాసక్తిగొలుచుట లేట పెల్ల గాదెకావున భావభ
వభంజనుండు దక్కనొండొక్క జేల్పులకెక్కడి కర్తృత్వంబేడయు పా
స్యశ్వంబతండయ్యెత్తుండై యభిమతార్థదాతయగు నిదీనకలశాస్త్ర పురా
ణాగవనిగవస నీధంబు॥ గీ॥ అట్లుగాక విష్ణుడైననుడిధియైన । నేరికేమియొ
సగిరీప్సితార్థ । మమరషనుజదనుజయ్యెన్ గాదల । కీశంధియ్యెకున్న నీప్సి
తములు॥ నీ॥ అక్షియుగంబుననర్చింపగాళి దాసునక కన్నులరాసి సారనినాసగె
ననురక్తిశివనాగిమయ్యెకుబ్రతిసోమవారింబకన్నలువారికిడేభానునిసేవింప
బోనికుప్తమడంచివినుత దేహముమయూ సునకిచ్చె । బాణుడప్పుడుకరపల్లవం
బునరికినతనికప్పుడయీ దేనంగజాలి॥ గీ॥ దండగీర్తి పహారిచేతదలగనట్టి నేత్ర
రోగంబుహరియించెచిత్రమనగధూపమొసగినచేఘటతోడగూడగొనిచన
డెయోహిళయ్యనుదనదుపురికి॥ క॥ అవనిందేవరదానికి । దవఃధియొసగండె
బాసదప్రమికిమహా॥ త్వపుడగుచుమిండప్రాణం బవలీలకులాలగుడయా
ఖ్యునకిడే॥ క॥ కరికాలచోడపురమన । బరగింపడెపైడివానప్రమథులువెర
గం దరయంబునదగనెక్కాడు । శిరిగద్దెయ్యొసగె బసవచైరమజేగ॥ క॥
మునునిహ్నవ్వకుగానే । క్షిప్రములుతనపురిగవనులుదేరపింపడెచ । య్యజ్ఞం
మ్మయ్యచేజచ్చిన । వనమృగమ్ములగొనిచనం దెస్వపురంబునకు॥ గీ॥ మా
ర్చితోభయకర్మకుమార పాల ఘూర్జరునితంత్రయుతముగాగొనిచ । నడె

యట్లపిళ్ళనయవారుయను | మహాద్భుతగ్రామసహితం | బుగాదన్నుకలపికొన
 డె || నీ || వరగొండ పెరుమాణిసరులెల్ల నెరుగంగ గొనిపోవడెతారకుధరము
 నకు | మ్రోలబాడగమెచ్చితాళంబుగూడ శంకరుగొనిపోడె స్వప్నరమునకు |
 పోడశగణంబులసొరదిపీఠంబుల నిలుపండెనేడునిశ్చలముండ | తెరసగణము
 లవీరభక్తికిమెచ్చికైవల్యమొసగడెగారవచున || తే || పొంచిచ్చగమునకైనిద్ర
 బోవకున్న | చెంచునకునీడెశివరాత్రిసేవఫలము | చచ్చభక్తులకథశిట్టివెన్న
 యైన | గలవువానినయేటికిగణుతిసేయ || క || హరునకుసరిగలరనుటయు | ప
 రగగనేకాళ్ళవాడపరతయహరినా | హరమయుడనుటయునజ్ఞత | యిరు
 నాగుమూర్తులునుమహేశుడనుటయు || క || దుష్టమనుష్యులలోకోతక్కు
 ట్టమహాభక్తసంతతికిబోల్చుటద | తక్కువరోక్తులువినుటయు | సృష్టిచాతక
 ములనుచుపేరరుశిష్టుల్ || గీ || పిలువబంపంగనిటమరావలసె | నేమినిగలదు
 శెప్పుడన్నభూపాలుడ | న్యమతులమోములుసూడనయ్య తగులువుడు | తెల
 లువాంచిరిపెదవులుదడిసికొనుచు || క || గామచిడనట్లులందరు | మేమరచివ
 చింపలేకమిన్నకతమతమ | మోములుజూచెడివాదుల | కామహితగాంచిల
 జ్జితాననుడయ్యెన్ || గీ || త్రొవ్వడిగితార్కికులుకుక్కగూసిదప్పుడెచ్చి కొన్న
 విధంబైనదికుకూమాలి | బాచరనుమర్త్యమాత్రుగాబలకబోకి | ద్రోహమా
 తండుప్రత్యక్షుడుద్రుడతడు || క || కొలువునులిమకనవెరసెన్ | బిలబిలతార్కి
 కులుదానుబిజ్జలుడేగెన్ | మలహారుభక్తులుబసవడు | నలఘుడుబాచయఃయు
 నరిగిరార్యులుబాగడన్ || మ || ధరణిన్పోడ్డలదేవుబాచ యవిచిత్రంబైనచారి
 త్రమె | వ్వరుసద్భక్తసభాంతరాళములలోవాక్యవ్యగావింశృవా | రరయం
 గావినరంతకప్రథితవాహద్విజ్ఞుటతకంధరాం | తరళీమాదృఢరజ్జుబంధవిలు
 తద్భుంటాఘటాతార్కరముల్ || స్రగ్ధర || బసవశ్రీనామధేయా పరిమితమహి
 మాప్రాణలింగాంతరంగా | బసవశ్రీపాదకప్రభవయుగళ సద్భావచాస
 క్తచిత్తా | బసవశ్రీమత్ప్రసాదప్రచురరసనిధాపానసంపూతదేహా | బసవ
 శ్రీలింగదత్తోల్పణకరణగుణ ప్రాణదేహాభిమానా || క || వేదపురాణాగవసం |
 పాదితనుతసూక్తిరచితబసవకృతసుధా | స్వాదనశుకసంతతస | మ్మోదతశి

వ భ క్తి ల ము క్తి వి లో లా॥ మూలిని శ్రీ ద మ యు త వృ త్తా స ద్వై తా యు త
 చి త్తా॥ య ము య మ స మే తా హ ర పుణ్య ప్ర ధూ తా । స మ ద తు ల మ హి శా స
 వ చి ద్వ్య స్త పా హీ॥ స మ హీ త మ హి మా ధ్యా స త తో ద్భూ త మా ధ్యా॥

గ ద్య॥ ఇ ది శ్రీ మ త్పా ల కు లి కి సో మే శ్వ ర గు రు ప్ర సా
 ద ల బ్ధ ని బంధ న శై క్తి యు క్త శ్రీ వి శు ప ర్తి బ స వ నా
 చార్య వర్య సత్పుత్ర కు ల ప వి త్ర సో మ
 య నా మ ధే య శి వ కః ప్రణి తం బై న

బ స వ పు రాణం బ ను

మ హా ప్ర బంధం బ నం దు

వ ప్త మ శ్వా స ము

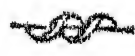
స మ ప్ర ము.

(*)

ప్రొ ర స్తు.

బ స వ పు రాణ ము.

సప్తమాస్వాసము.

శివ గమయ్య గారికథ.

శ్రీ నం దీ కేశ్వర పద ధ్యానా॥ దీ నాంత రంగ డు బ వి రహీ త । జ్ఞా నాం
 బి క సి ర్భూ లి త॥ సూ నా శు గ పాల కు రి కి సో మా రా ధ్యా॥

గీ॥ దే వ ము స్తు మీ రు ద్వి పద గా విం చి న । బ స వ రి త యే ను భ వ ద ను
 జ్ఞా ప ద్య హృ ద్య కా వ్య భం గి నా నే ర్చి న । య స్లు వి న్న నిం తు న వ ధ రిం పు॥ చ॥ మ రి
 యు ను భ క్త గీ మ ణి స మం చి త కీర్తి త థ మం దు భ క్తు లం । ద రు గొ ని యా డు ముం డ
 మ ను న న్మ డి ల క్ శి వ నా గ మ య్య నా । వ త ము దార మూ తి బ స వ ప్ర భు డే
 బ్ర ణి పం తుం దు ముం । ద రు గ ని భ క్తి వృ త్తి మె యి నిష్ఠ ఘ రాం బు ధి నో ల లా డు

చున్ క॥ కడు వేడుకనతడుండగ॥ బుడిబుట్లంబోవనట్టిభూసురుకెల్ల॥ న్వడి
జుబిజ్జలునియె॥ కుడుమచ్చరికముననిట్లుగూగిరిపెలుచున్॥ ప॥ వినుభూ
పాలకపెద్దభక్తులనుచున్ వేవేలచందంబులన్॥ వినుతెంచున్బసనండువారిగని
నన్ వేమొకుగవార్డించుపో॥ యనయుచ్చిష్టముతోడనేగుడుచు దానిట్టిట్టిబా
డయ్యున్వ॥ చ్చుచించుబున నిన్నుదాయజనుడెందుం జేయుసిద్ధాంతమల్॥
ఉ॥ పారుపురంబువీధులును వచ్చుచుబోవుచు క్రొవ్వునన్చుము॥ జీరిక్తనైనచే
కొనరుసెంబలిసెంబలి నాకుమాగినీ॥ మారవిహీశయీపురము మాలల
పాలయిపోయెనింకనా॥ చారమువర్ణభేదములు సాగుటయేగతి నీదుమేది
నక॥ గీ॥ రాష్ట్రకృతపాపమెందును రాజుజెందు॥ రాజుకృతమువురొహిత
రాజీదగులు॥ గాన నెరిగింపవలసెదతొర్పుజనుల॥ శిక్షయొనరింకీశన్న
జెందుసిన్ను॥ క॥ అనవినిజనపతిమనమున॥ గనలుచుబసనయ్యబిలువగా॥ బం
పుడునా॥ ఘనునిశివరాగమయ్యం॥ దనయందలమందునుంచి తాబరిచరుడై॥
క॥ నడతేరగాంచివిప్రులు॥ కడమయొకింతయునుమాల గలుపంగానీకడకత
నిందోడుకనిడెవ॥ చ్చెడుమదిభయమింతలేకశిబికముమీడక॥ గీ॥ నీవుజూడం
గనీరీతినేగుడెంచు॥ వాడుమాబోట్లనెరుగునేవనుచితీశ॥ శంకలేకయతడువ
ర్ణసంకరంబు॥ సేయుచున్నాడుదనకట్లుజెల్లుటెట్లు॥ క॥ అనపలకవిప్రవర్ణ
ము॥ దనపడినడలేరనతడుతనమోసలచా॥ చ్చినగాదానరిగికెలిన్॥ జనపతి
గొలువిచ్చియున్నసమయమునందున్॥ చ॥ నడకగడాయనచ్చుశివరాగమనీపికి
నానంబుగా॥ మడిచినిజాంగవస్త్రముసమాదరణంబున బెట్టిభూపతిన్॥ బా
డగనివిల్వనంపితి విధూమిపతిపనియేమినావుడన్॥ గడుకలపింకిజ్జలుడు
కన్నులంపులురాలిట్లనెన్॥ క॥ ఆదినవద్దవ్యయవర్ణవిభేదంబులేవేనెడుపే
రొగన్నవియే॥ వేదములుజెప్పనమ్మిక॥ గాడకటకంబుమాగలపంజనునే॥
క॥ నీతలనవుట్టెనేవును॥ కేతనసరిభక్తియిట్టికిల్చివచునకుక॥ భీజనింపక
యెట్లవి॥ నీతులమీరున్నగుయేవేవనంబుల్॥ క॥ పండునెమీరుండిన
భూ॥ మండలిమోమోటకతనవరియొండనకి॥ స్తుండుటగాకనవిసంబంధు
బలికెనధిపుతోన వార్యుడగుచున్॥ గీ॥ మనుజునాయకగొడుగరమాచనాశ్య
జెనటియుత్తమ వశజుంజేయుదలచి॥ స్వర్ణధేనుగర్భముననవ్వనీతననిచి॥ దా
నిసిండగముగ్ధుగ్ధులుబోసి॥ గీ॥ పోయెబూర్వాశ్రయంబంచు భూతలేశ॥
యట్టిగామాంత్యజకు మ్రొక్కియంతబోక॥ దానియొగిలిదగ్ధముల్చావిర

తీయః । గాక యధేనువును గడెఖండలుగను॥ నీ । వండంగదరి
 గెడువడువునజెండుచు నొండొరుచే వ్రేసియుబ్బు మీరి । పలతసోమా
 సులబలగంబుభాగంబుపెనుకచట్టలుబ్రహ్మవిడులపాలు । వాలంబునాధ్యయ
 నవర్గంబునంశంబుకోలెమ్మువేదవిటోకటిసొమ్ము । బిరుదుప్రభాకరభట్ట
 యాధీనంబును రముషడంగాలయొజ్జసొమ్ము॥ గీ॥ పక్కావ్యక్తరణమువారి
 పాలు । మారుతోకలునుజిల్లి గడ్డత్రేకులవంశంబు । పక్కాముకులుప
 ర దేశివరులపాలు॥ గీ॥ అనుచుగోహాశ్వజేసిఫయట్టియూర । మాలలిలద్రాట
 మాలలుమరియబచ్చి । మాలలునువీడ్చుమాటలుమానవేశ । వినగబాస
 గునెయెట్టివెట్రికైవ॥ క॥ వేదంబులొనెంచుం । జోతిషమునుజాతిధర్మను
 గతులుచడ్వే । దోదితమతానాకావాస । మాదరమానజెప్పుమంటివివిధివి
 నుమా॥ గీ॥ వేదచోదితజాతులువెలయురెడు । ధరబ్రవర్తనమునునివర్త
 నముగాగవరుసభవకర్మజుడువర్తకుండు । ప్రకటశివసంస్కృతము
 నివర్తకుమనువ్వె॥ గీ॥ సకలవణంబులందునుశంభుభక్తి । వితతివణం
 బుయెకుడురీతతేశ । భాగ్యహీనుమచేపట్టబసిడిలోష్ట । మైనగతిగాదెభ
 క్తిహీనులకులంబు॥ క॥ హరుమారటనిగ్రహములు । హరుభక్తులులోకము
 ననరాకృతులై యీ । ధరదోతురుగావుననరవరితన్నాహస్కృషుగుగవ
 చ్చునెమీకున్॥ మ॥ కరికింబందిసమానమేహరికికుక్కల్సాటియేహేళి॥
 పరభిద్యోతములిడచుదుగునకున్తత్త్రసంఘాతముల్ । సరియేక్రందలు
 గుగటన్ప్రతియెవెచ్చల్వార్ధితుల్యంబులే । యరయంగాగివనంగమచ్యుత
 రోగుగ్గీనయినాడబుల్॥ క॥ సురభికిసూరదుష్టులు । సరియనగాదగునెదే
 వసాలముతోడన్ । బారయనెబచ్చలిహరహర । పురహరిశరణులకుదుష్ట
 భూసురులెనయె॥ గీ॥ ఒక్కశివభక్తునకుకోటియ్యస్సురులు । పాటిగారని
 శ్రీపతిపండితయ్య । పచ్చడంబునసిప్పులుపట్టడేయ । నంతఫాలాతుసత్స
 భాభ్యంతరమున॥ క॥ శివదేవునిసద్భక్తుల । భవనంబులమెలగునట్టిమమికం
 బులకున్విపరింపగసాటిగారీయవసిసురులవనినాధముదియెట్లన్నన్॥ గీ॥ అ

కల్లిదేవయ్యగారికథ.

ల్లహానరశపురాంతరమున । కల్లిదేవయ్యనానొప్పునుచునొళోధ । నుండు
 రుద్రాపగావతారుండుగాని । కనుగొనగమత్యమాత్రుండుగాడతండు॥
 క॥ ఉరగముకటిజప్పురమున । బరమేశ్వరుగేహసీమచాయకయందున్ పర

గ్నోతురిద్రించిన । బసమునగరచికరచిచంపుచుచుండున్॥ క॥ అ నూన
ముగాకనిప । మ్మదమునజనిమదనమధనుమంచిరమందుం । గదరంగసార
గమాయన । పదమాయహిగరచిచచ్చెట్రజలరుచందన్॥ క॥ కరుణాకరు
డగుటచునీ । యురగమునకుచనువులొసగియుర్వినుశించె॥ క॥ గరమగ్నినీశుభః
క్తిస్థిరమతిమనుచుండగొన్నిదివసంబులలోన్॥ చ॥ తమగృహదానియెప్పటిచి
ధంబున భాండముగొంచునర్ఘ్యప । బ్రహ్మలకునేగుచోనొకధరామరుజేం
తనుసోకదాసిధాం । డమచటవైచిపించికలడంచువిధాతి విధూషి తాంగి
యై । క్రమమువవేరెనూత్పముటింగైకొనిక్రమ్యునీటికేగగన్॥ చ॥ అదిగ
నియాచురంబుద్విజులందరు గంటిరెకండక్రోవుధూ । త్రిదశుడుతన్నుజోకన
నితేంపున దాసిఘటంబుచైచిధా । స్వదమలభిస్మధానితమవల్లికయైచురి
యొండుభాండముం । ముదమునసంతరించుకొనిమాకలుసోకకయూరకేగ
డిన్॥ గీ॥ అగ్రవాణకలకీతరులచంటగాదు । గాకయతరులకంటగాగాదెద్ది
జుల । నిట్టిధర్మంబులిలబుట్టెనేమియనగ । వచ్చుననుచునుధూసురవకామ
వుడు॥ చ॥ కలియుగరుద్రమూర్తిగతకల్మషవతకాసుగల్లిజేవునిం । బిలువ
గబంచుటనిశిమాపరిచారుల నాగడిలగా । బలకరొకళ్లుబామునకుప్రచా
ణములిచ్చిననాడమేముని । స్నిటకడగతినినాటికినినేడమిముంగుగొంటిని
వులిక॥ నీ॥ మంచివాతనిమిమ్ముమన్నింతుమేముమీక్రించుబోయతమమ్ము
గొంచగపడె । నంటనిప్రదుగానుసాక్షాద్వశిష్ఠునివంటియుతకృష్ణవిద్వత్త
ముండు । ప్రేదులవారిదామోదరవజ్ఞులుజోదుత్రివికమసోమయాజిసమిధ
లకేగుల్ల సంకులనేగంగచాత్రోవదానుదకంబులకును॥ గీ॥ జనుచునుండవారిన
ద్యకరముదమ్ము । దాకెననుచుమీకురాసినేత్తి । కడవవేసిధస్మకలితాంగి
యైనూళ్లు । ఘటముగొంచునేగెదకములకు॥ క॥ హీనులముట్టసజేల
స్నానముచే చంగవలయునద్విజులకునెం । దైననుఃప్రలుముట్టిన । హీనున
కుసుస్నానకృత్యమెచ్చటజెప్పుక॥ గీ॥ నీతిచందఃబాయిధర్మనియతిలాగొ
వేదబోధితమొపురాణోధితంగా । బూటకంబులొయిదియునెవ్వోటనైన
కెల్లునేభక్తులకునిట్టిప్రలదములు॥ గీ॥ తగవుగాదనికాకమీదాసివుట్టు । మా
ల్పరేయెప్పుడును పెద్దమంచిగాదు । ప్రదమిదలక్రింగుగానిట్లునడువదగున్ ।
యెదురెడరమిమ్మునేమండుమింకననన్॥ క॥ ఆచారగ్రంథవినికల్లిజేవుడిక
నేలాసంశయంబుంచుభూ । దేవానీకముతోడనిట్టులనువాదింపగ రాకుర్వినుం

ము॥ ఏవేదంబయినన్ స్వరత్రితయభూయిష్టంబుగా నెత్తుమా । యీతిప్రావళి
మోలనన్నవినియోయింతేకదా యట్లనేయంచున్ వినుడంచుదంభతనుండు
కునకాకారస్ఫులికదుండె । త్రెన్వేటన్కమలాసఃస్తుడగుహృత్పద్మ
మణహారునిల్పుదుక॥ నీ॥ ఆదికుండలిశక్తి నాకుంచనముజేసిసూర్యచంద్రు
లవెలిసుడియనీక । నాసాగ్రమునదృష్టి నాటినిల్వగజేసిమేరుశృంగాగ్రంబుమె
ట్టునిల్పి । జీవునిబరములోజిక్కిజొక్కగజేసిధిన్నభావంబులబిలుకుమాన్యు
తానునుదానయైతన్మయావస్థడై యానందబాష్పాంకితుండొనగుచు॥ గీ॥
మృదులమధురస్వరంబులజెదరకుండ । త్ర్యక్షరమునాదబిందుకళాత్మకంబు
నైనయలంకారసంసారమాచరింప । నంతలోననయావిప్రులంతసంత॥క॥
కృతదండనమస్కృతులై । స్తుతియింపుచునుండఋగ్యజుర్ముఖ్యచతు । శ్రుతిత
తిప్రాతిపదక్రమ । గతులననుష్ఠించెకరుణకౌతుకమెసగక॥ గీ॥ అప్పుడాకల్లి
దేవయ్యయతిముదమున । దగునుతగునీకువేదపితామహాఖ్య । ననిరివిప్రులు
చాలించువేదపాఠ । మనుడుచాలించిమొక్కొకదంఘ్రీలకును॥ క॥ ధర
ణీశయిట్లుధరణీ । సుగులయెదురవేదచయముశంకముచేతం । బరగజడివిం
చినిజమం । దిరమునకుంజసియెక్కల్లి దేవయినిరియుక॥ నీ॥ అఘవైరిగిద్ధరామ
యగారిమతమునఘైకాళి రాగలదొక్కొకకూకూ । దానిగురువిదిదీనివివాత్వ
మేమనిజెప్పవచ్చునోజనవశేష్య । యదియునుగాకమహాకాళయూశ్వందంజం
బూరనుండుదత్తమయమునను । సారపీఠమమేయసారమేయమువేదరా
జిదానినీవాలాజలంబు॥ గీ॥ యాత్మభతకవాదమన్యులతోజేయి । నన్నది
చితసూక్తులదియకదసి । చదివెగానభక్తసదనకుక్కలతోటి । పాటిసేయు
టెట్లుమేటిద్విజుల॥ వ॥ వెండియు చిత్తుండననొక్క భక్తుండు సకలవేదపు
రాణశాస్త్రప్రారీణులయిన నిద్రపుంగవు లొక్కొక్కకోటియు మక్కంటి
భక్తునకుం బ్రతిరొరినియనేక హేతుదృష్టాంత వాక్యంబులం బ్రస్థించిమిం
చిననతనికిం బ్రత్యుత్తరించిచ్చు తెరలగచ్చుడకయొన్న జన్ననారాయం
బాయనిమచ్చనంబురంబెచ్చ పెరుగుచున్లుని॥ గీ॥ చదువుగలవారుతమతమ
శక్తినిజముగల్గ యందురుగల్గనికొంబటండ్రు । యదియుఁకొకఁడయేనికొవి
దితగాక । దృష్టయిలుగానిమాటలతేగదువాను॥ క॥ అనిపలకుపిత్రులంగను
గొనికేవచిత్తుండునిజ్యకొనియొకకడంద్రా । నునదెద్దభక్తుజెప్పితి । ఘనపిరు
లునీయెత్తుగలిగితిరేనిన్॥ క॥ అనవినియెప్పునివిప్రులు । గనయొకకడయొక్కొ

దానిసరిగాలేరై । రసభక్తపాదరక్షల । శేనయనగానెట్లువచ్చునీధూమ
విబ్బదాచయ్య గా రి క థ.

రులన్ క॥ ననుజేశశరియుగోబ్బా । రనుపురమునవిబ్బదాచయాభ్యుదయమునుద । ధ్వజపరచారుచరిత్రముననుబోటులుజెప్పబోక సగుదాటరయన్ క॥
ఐనఁ బ్రస్తుతి మొదలిన । మానంగారాదుగొంతమాత్రంబైనన్ । నానేర్చునెట్లుజెప్పెన । భూనాయకసావధానబుద్ధిన్ వినుమా॥ క॥ జంగమమహాప్రసాదమ । యంగమప్రాణబుదసకున్నే యే పొద్దున్ । లింగవిలీనమనస్కృత । నంగదజయనగ్రహారమందధికుండై॥ క॥ అప్పుమనుష్యలకైవిధి । కల్పితవణాశ్రమాదిగతిబాసిత్రయీ । జల్పితభక్తిస్థితిసం । కల్పవికల్పములబాసి కృష్ణగడునిష్ఠన్ క॥ ఆనూటరెండూడమూడూడపదియామడందునైనను భక్త । గ్రామణ్యార్చాకృత్యము । లేమేగలిగిననువినిమహియ్యప్రీతిన్ చ॥ ఆవీరభక్తిధన్యునిజాంగముల గల యంగబూసిక । కావివరవత్సకంధరశిరఃకరబాహుయుభస్థల బులక । శివునదభక్తనంగపులజెప్పలబిల్లలుదాల్చి బండిపై । పవడపదాల్పరిల్లరచుబచ్చెనగాడయొక్కెట్టియందులన్ క॥ గొడుగులునుపందిముత్రల । పడగలుగలయ గనిలిపిబలిమికడిమినా । వృదుడై కుక్కనునందీశ్వరు । దడబరపగవచ్చునఁగదగుకోడెలకున్ సీ॥ ఘంటలుమువ్వలుఘల్లుఘల్లుని మోయంగంధరాంతరిమనంగల గొగట్టి । యంఘ్రులనందియమొందగ బెట్టినపదరముల్కొమ్మలనవధరి చి । చింతగజ్జియలపేరరుతదాలిచికోసకొమ్మలనపరంజీకుప్పెలునిచి । రుద్రాక్షమాలికారూపిత సౌవణికపటములనొసల్లనుబడిలపరచి॥ గీ॥ యుగ్రవాహనవినిమయయోగ్యమైన । యుట్టికుర్రలగమిబండిగట్టిబండి । మోలచాంగుభశార్భటుల్ మోయజేసి । యూటపాటలుసొగయింపనచటికరిగి చ॥ హరిచరణాబ్జశేఖరుని జాలికమంటగ్రముక్కితత్పదాం । బురుహజలామృతంబునదిబొంగుచుగుత్తుకగుంటగోలిత । త్వరవశచిత్తవృత్తివరతాత్వికశ్రీగురుతుల్యజంగమో । తనరపరిభక్తశేషగతకౌతుకజాతమభూతలింగక॥ గీ॥ శుద్ధసిద్ధప్రసిద్ధసమిద్ధసుప్ర । సాదసంఘంబుగాంచియొస్లొదమొదవ । త్రివిధలింగప్రసాదనతిస్తవాస్త । త్రిమలసంహారనతిస్తుతేయలంచు॥ క॥ ఓలికినడించినయునిచిన । సలలితనుతజంగమప్రసాదాన్నముగం । పలమంచిమంచిబండెం । గొలదికి మిగం బోసికుతకచ తోడక॥ ఉ॥ ఎప్పటివాద్యఖానములు యెప్పటి నేమిధ

నంబులుకయుగాం । తాపుతిఘేషభీషణములై చెలరేగగవంబుందము ।
 ల్వాపుగనప్పటప్పటికిఁ హేయనబాఁయనివేటకవెల్లిలో । చెప్పలచేలికొందుజ
 సతీవ్రతగొబ్బరికప్పురంబునన్॥ ప॥ అట్లుదెచ్చినప్రసాదంబునం బరంబునందు
 ముప్రోద్ధ నుపయోగించుగింపచులైన మహీనిలింపులు దమతలంపులందమ్మ
 లనుమ్మలంకంబులం ముమ్మరంబుబుడిబుళ్ళంబోవు సమశంబున॥క॥ అయ్యూ
 దిపెద్దభక్తుని । కణ్యనునమహాత్మవంబుకరపుటఁట । బాచయ్యతి నెప్పు
 టట్టుల । చయ్యనచృటికి నేగినంత్రమయుతుడై॥ క॥ చరణంగమంగళశ్రీ । చ
 రణసరోరుహపరాగసంవాసితభా । సురమస్తకస్థలుడై । సరసఁబగుతద్గణ
 ప్రసాదంబెల్లక॥ గీ॥ అవఁబడకుండనలపచిముంచిబండి । మీదిపాపఁకయివ
 డినిండబోసి । ముందటట్లబండిముందటబిబ్బ । బాచయ్యనటనమీరనరుగుదేర॥
 క॥ గొడుగులగొడుగులసందడి । బడగలుబడగలునుమిగుల పలుమరునింగిన్ ।
 ముడివడకుంగళవాద్యము । లుడుమార్గముదొడుకపాటలా సుపరినులియన్॥
 క॥ పాయక నెడనెడఛాగుధ । లాయనురావములు గళలితధ్వనులన్ । హే
 యసురవమునటయు । ఘేయనుశబ్దములువాగ్ధి కిలమోయగన్॥ క॥ బొబ్బ
 లునార్పులుచెలగగ । కబ్బులుగొబ్బారినదుమినుత్సవములతో । గబ్బియ
 బ్బిబ్బిబాజయ । కబ్బరముననేగగాంచి నీచుటవివ్రుత్॥ చ॥ వినుచ వీరిరుజ్జన
 తపీనులచిల్లులుపైవ నేడుగ॥ స్తోనబడియెన్ భళీయనుచుగుంపు లగ్ననధూ
 సురాలియా । మనయశుజేరబోయిమునుగందు మొవిందు మొయ్యినిచ్చుమయ
 నువుదలంప తత్ప్రధతయట్టుల నున్నదినిబ్బడంతెటక॥ ఉ॥ కెడికేసే గబో
 యెదరొబెకుక దెరంగులబండిచన్నిపై । దండులువచ్చు నేజనులుదల్లడనందె
 దరిందుమాళిధ । క్తుండొగిజచ్చెనొ మొరలుగుతలబొబ్బలుకబ్బుకబ్బిద
 ద్బండనమేలయింపనిది ప్రల్లవవృత్తియకాకయంతయున్॥ ప॥ అట్లుండుగ క
 గొంగనింబొడిచివంగని వ్రాకందిగిచినవారి తేరంగునం బొంగిని గినెలంగులు
 జెలంగకూతులు సేయఁబయ్యేమివిచ్చల విడిమీరమిమ్మామెచ్చుకొనుందెచ్చు
 వెరిగినిగుబడుచుగొడుగులుం బడగలతడబడబుడమి వడవడవడంకండు
 కవడతేరం గారణ బేమి చరవచ కవర్తిచంపంబున గొంగధరచందరించున
 కందరుంగనుం గొనజనగలవార మోడికుక మాలినభంగిమామగవార బు
 జొచ్చివచ్చుటకు మీకుజనవిచ్చినవారెవ్వరు కులభ్రష్టులయెంట్లును గలయం
 గదేలిబండిపైనిండబోసి ట్ట వుట్టంబుపైజుట్టివట్టి గుట్టిడికొనియోరు గాక

ముట్టఁబెట్టిచూచిననం దొక్కవిశేషంబైనం జూచినోపురు రేప దైలండి పెద్ద
 రిక్తంబు పోనాడికొనకయూరకమాయారువేడలండననిని క॥ బాకారులుచ
 నేటికి మిగొలదియెనుమ్మునిట్లుమిరిపలుకగా । శ్రీకంఠభక్తఃకీర్తిఃపిక్వ
 మున్నెన్నిచాళ్యమేరదలంపక॥ క॥ నూరికివగినకీగొనగు వీరుడువైకండ్లగు
 డ్లువెలికురుకపుణి॥ మీరెక్కడమేమెక్కడ శారణమిగిమికుమాకుకలదేరు
 పక॥ క॥ జగమువరుప్రసాదం బెంగిలియనిపలి తృప్తినేటికియకటా జం
 గముమాషంగలవా । రింగాలుదునరకవహ్నిబోజుటపపరె క॥ ఆటమిది
 చేటువప్పుడు యిటవచ్చెడిబాలదప్పదెరువరుమీర । కల బభ క్తభుక్తశేష
 ముప్పుడుముగగణులండాదుబాడగవశమే॥ గీ॥ అభవభక్తులకదిపరిమామృ
 తంబు । భక్తిహేతులగును మదిప్రళయవహ్నిచలము । కార్పిచ్చులోపలవ్రావి
 యోలి బొలయునుకతలగతిగాకినివంగలరే॥ చ॥ గడువగబలుకైల్లగొ
 రగాదరచెప్పితిగానదీసే । కడమము హుగబట్టుల గాదనివిప్రులమమ్ముజం
 పనే॥ ముడుగనేనెత్తెభావము కొకకబల్కెడు బాచనార్యుతో । నుడగక
 బల్కెడుబాదనార్యుతో । నుడుగకబల్కెనాద్యీజగలం బల్కెడిచ్చల మత్సరి
 పగక॥ క॥ మొగిలిపులియొధు జంగమశృంగియొయబూచి । గంగజేసే
 దురుమని నొగిలిచ్చిఘోరిగలవా । పంగలవారనుగుడెగువబక్కిరిదమలోక॥
 సీ భవ్విలపన్నయ పుచ గారయంచ గట్టనపెద్దదిశస్తుకూచి । మవ్వదామోద
 ధూర్తుల సొసరాశిష్టులబుభ ద్రవిక్కుశత వర్షలుగట్టెలు తడిధో॥ తురుగ
 డబెట్టిడుబట్టుడు నెగడకేళ్ల । పలుపుని నెగ గొట్టునిలగూలయట్టుండు ముగ
 ములుబుగల మోమపిన్ని గీ॥ నడగ మెత్తుండుద్రుంపుండుబండిత్రాచ । కం
 దునిపుడిలెడు చూతండుకాని । యుచుచుసందడిబడు బాడబాధములను
 గాంచి బబ్బబాచయ్యగనడిరికే సీ॥ నుకుగులా నీటికిఁ బుత్రలపడమిక్ జూ
 డవేడుక మేగిజూడుడచు తొలొలుడువ్యజన్మిగులించి ప్రసాదంబుమి
 దిరస్త్రాబునూకి కరములన జగదియించి పెత్తన మాత్రలోడేదీప్య మా
 నమగుదు॥ కెంజాయలయిటుచి కేళి మును సధ్యారంబ పత్తి గుమ
 మెగుగు॥ గీ॥ దీగవెలుగుమయద ప్రవాహంబుకై మెప్పుగోననుటుసే
 య బాలికీలిఖిపలి నెలి ముగ్ధులంబుల్లింబున్న దేని లు॥ క॥ కాకొ
 లముగన్ననుగా । నీలంబులజూడహోడి వ్యభిచారి॥ అకేళిచుక గును
 లోకముపైజల్లెల్లెల్లలోనుబుజూడక॥ ఉ॥ బద్ధిం ప్రసన్నం దంగమలంగ

విశేష శేషమా! కల్లూని సవర్జను నికాంత్యముతా. చమచేరకంసది । దృఢన
 ముల్లకనన్విభిషావకశిలలుమంటలేచిము । పుల్లెలుజేల్చినట్టిక్రియభగ్గనగా
 త్వేమేపమా! తలొన ॥ ౩ ॥ అప్పుడవీడినకచ్చలు । దప్పంగాదోకొనుచుదల
 మాడిచికొన । తొప్పుడకగారిమారపు । దిప్పలపైలచివరిపిజేవతలెల్లన్ ॥ ౪ ॥
 నికరిజరిల గుఱియింప కేర-కేర-కేరీశించి నిట్టూర్పులదట్టంపుగాని గుడించి
 కించివాకుచి లనమాభవంకజులై తనులోనందొట్లని శిఖర ఘోషంబులభా
 పించిరి ॥ ౫ ॥ శీఘ్రభట్టిల్లచిచ్చు ముచ్చునుడిచెమాధనప్పనయిల్లుమంటగల
 నెగుండుగోవి గుఱి డిశెగమనిపోయె తొడ్డభాసగులుఁల్లుదొలుతమండె ।
 మునగ శాశ్రామ్రీ శొంపబూడిదెసెక్క బ్రహ్మన భట్టిల్లుబుగ్గిగలసె । వానన
 ప్పనయిల్లువాసమసే ॥ క్క-సోమ యాజులయిండ్లసొంపుదరిగె ॥ ౬ ॥ త్రేమల
 ప్పభట్టసుశోకి వారిసె । పుట్టనాదిత్యకూచిలరమవారిసె! మాచ్యతా
 డలగే యంబుమాచుమయ్య పచ్చబన్యనికేకలపాకగాలె ॥ ౭ ॥ వానపుభట్ట
 యింటబోవధకన మొందినకన్దిమాసతో । వాసమువాసముల్ । మెసవివా
 యునశంబునవచ్చిపచ్చి సవ్యాసులవామనాఖ్యుల యంబులగలఁబుగబొంద
 జేసిత । గాఢశితమంటపస్థలముభస్మముజేసెనువిస్మయంబుగ ॥ ౮ ॥ అశవము
 వారిగృహంబుల । గుశదర్శలపన్నయొజ్జశొంపయనుధరా! దశబొందజేసి
 ననలము । వశమేవర్ణింపనెట్టివారిలకైత ॥ ౯ ॥ ఈడాడయనగనేటికి! బాడబ
 వర్గంబువాడభస్మంబైనన్ । గోడలుజికెనుదూషకు । లీడేరంగలదెభక్తులి
 చ్చంగినియన్ ॥ ౧౦ ॥ అనిభక్తులుబ్రేయనల । ఘనకీలలు గాంచియార్చుగణము
 లపగిడిన్ । ననముననలయెచుసింహ । ధ్వనులొప్పంజేసిరప్పడుద్యద్విజులెల్లన్ ॥
 ౧౧ ॥ ఇలువెడలంగనీకతమ యిండులలోననచచ్చవారునిల్యెడలియు బారలేకన
 డువీధినజచ్చెడువారునగ్నియాదలల । ఈడాయుడ్కిగులదల్లడవందుచుగు
 ళ్లుజూచ్చువారలుబలు । గడ్డముల్ గమరగ్రక్కునబావులుజొచ్చువారలున్ ॥ ౧౨ ॥
 చేలములు గాలశివభ । క్తాలిమగుగుజొచ్చువారునట్లవయవముల్ । గాలకయ
 మున్నశివభ । క్తాలయములపంచబొంచియలరెడెవారున్ ॥ ౧౩ ॥ తనువులదరికొ
 నిగాలం! జనిభక్తులశరణుజొచ్చిజరిగెడువారున్ । మునుమునుఁబిచ్చిబాచయ
 వెనుకదెసన్ని లిచిశంఖవేడెడువారున్ ॥ ౧౪ ॥ చిచ్చునవెడవిడచచ్చుచు! చచ్చి
 యునిబ్బంగినగముసాపకయావి । ప్రోచ్చయముభక్తతతో । పచ్చరమిప్ప
 లత్యజించిమంజులనతులై ॥ ౧౫ ॥ పప్పకొమ్మన భట్టబొప్పన ప్రేయదచ్చ

టాదెనదొప్పపెద్ది । వంగళాస్త్రీనగడియంగపిన్నియుం శెప్పఁకూచియు
 సంగరాజు । అబ్బనమంచియుగబ్బుమెలాగుండుకబ్బరాదిత్తుండు । బ్బనయు
 నుబొడ్డురాఘవుడునుగడ్డయుపెద్దియు నడ్డగారాదెనీదొడ్డకూచిగీ॥ వీరలా
 దియగుచువెలసినగొబ్బారి । ద్విజులుభక్తజనులేదిక్కుమాకు । యనుచుదీను
 లగుచుచమరలుబ్రహ్మణ్య । హీనులగుచుభక్తవరులజూచి॥ క॥ దిక్కులకు
 నోళ్లుదెరచుచు । నక్కటకముపశులగావునుచునువఁవో । వెక్కుచునేడ్చు
 చుచ్చేకుచు । మ్రొక్కుచునిట్లనిరిరాదలురోదనీంజన్॥ క॥ దీనులనపగతన
 మృజ్ఞాపలదుగ్గనుల నధికజాడ్యలశ్రేయో । హీనులమగుసత్యదురభి । మా
 నులనపరాధయుకులనుముగావగవలదే॥ క॥ శిష్టసవప్తీదూర । బ్రష్టులక
 ఘ్నలనునుగతబాహ్యులనుకోపా । విష్టులనష్టవివేకుల దుష్టాత్ములచుమ్ముగా
 వునుగిరివిదూ॥ గీ॥ ఊరుజనమేజగుతీతిపోతముండు । గాడుధారివోయు
 టకల్లనేమనీచు । కరుణమాకగ్రహరంబుగాగనోసగ బరగువారముమీబ్రహ్మ
 వ్రులమచుచు॥ గీ॥ అచుచునావిప్రజనులుసాష్టాంగవినతు । లభిగావింపిలే
 వకయల్లుయున్న । జూచిలేలెండనుచునిబ్బబాచశౌరి । యాప్రసాదంబుకంజలి
 మాడగింజి॥ గీ॥ సుప్రసన్నాత్ముడైయటబాడదడవ । యాప్రసాదాగ్నిగ్రక్తు
 నుగారి॥ క॥ గోటమైవచ్చిబిబ్బబాచయ్యగారిహస్త । ములయందునీలిచె
 ప్పింపింపి॥ క॥ పాదులనిలబెంబురి । జూపట్టెదొంటిచెట్ల జూడరెవి
 డ్రున్ । గొంపాలోకముదిమొన్నటి । బృహపారంబేండ్లననవలదునుమీ॥ ఉ॥ మా
 బహుగౌరవాని పురమర్దమగొల్చినమాలరెంటికిన్ । మాలడుపెరివుమాలడ
 నుంబుగగొల్పిరివిపులైచబెజ్జ । మాలబుభక్తమాలడనుమాలలయిద్దరద్రా
 టమాలలున్ । మాలంబుమాలలన్ బయిసుమాలినమాలలుబచ్చి మాలలున్॥
 క॥ మాదరచెన్నఁబాపొత్తున । శేదీచ్యుకయంబకళముశివుడు గొనడెయి ।
 భూదేవాభయబోధల । మాదేవునిభటులజన్నెమాలలనంగన్॥ క॥ భూదేవత
 మాడరదూడయ్యకథ.

మరియువివధువి కూదరదూడయ్యమనంగమహివెలయు । దరియ్యోదార
 చేరితమెట్లిన । భూదేవుండొకడుకుప్పుభూయిష్టుండై॥ క॥ పరగుచునొకదిన
 మునన । రథరాతమునబశువువెనుకందాజననదిమా । దరదూడవిభునిగేహ
 ము । చొరబారుడునరుడుదానజోప్పనజనుచున్॥ గీ॥ అమృహాత్ముడర్థినాడిన
 జలకమురోంపి । తోడలుముచుగద్రొక్కివెడలియా । పుద్రిప్పికొనినిజావాస

మనకేగియడు | సుగడిగికోనగనాక్షణంబు || ౬ || కుష్టువడంగి పాదములతో
మలకాంతివహింపరాద్విజ | శ్రేష్టుడుపెన్నులున్లు కడు శ్రీలముః కొడనితద్దిశాన
తనే | దిష్టవరిష్టబలకమున జేలుపు రాతనమానవ ప్రభాః ప్రితానైమదలన
తదియ్యపదద్వితయాం కంబునన్ || ౭ || తం మేనుగెడపియచడా | ఘనావృగని
చనియెదానిగనిన నపనయ | ప్పవమాదరదూడః యయా | డిసజలమలగ్నం
కక్షుక్షిగేశూర్వమునక || ౮ || ఆదిత్యునకున నూహయ | పాదాంబుస్సస్తిగు
ష్టువానెననంగా మేదిని టింఁటిమి | మాదరదూడః యయా హివామహనియ్య
ముగ || ౯ || అంజరులుచినుక సేతుగ వినచః శద్వారిగ్నంకేవిగతామయతై |
చనిమనియేడున్నుగ్రుహా | దనుజారులుసుగియనిన రేధరణి వాధాగ్ని
ధ్వితోపలపానసభీమనాభుగ | డంగులుకొడ్డవిపులకం కంబునచ్చనమా
టనివరకో | ఎంచరఫక్కువండాశులైయికిర్మమామి || ౧౦ || నావవే
దులునాగబరగుని పోతము డాశాశధంబునరుగు పుడు | శ్వచయ్యానా
నొప్పుశంభు భక్తుడొకడు పపినంధ్యంబుచవిధియునమాగ | శలభునైవే
ద్యంబునద్భక్తిసయరుచు విచవిధిదనుసామవేదిగాచి | తద్దష్టగ్నప్రదము
సంధిలకయుండజొప్పవనైవద్యము || ౧౧ || నదిగనుంగొని కలపి చియా
ద్విజుండు | శ్వచచుడబులుటాంసంబునండునదియు | ఎమ్మబాడని
చెప్పుమాటాచిని | నిట్టికి పటాశ్శుకు డగునెయిసొండ || ౧౨ || అంతులచునం
తనూత్రవ | తనమా త్రికశ్చక్రముపేతపథోవసజా | స్వినాధింబుకేలం
దొ | పుంబడగా చిమగులు శ్చైర్యమున || ౧౩ || నామజేడులపద్మశ్వప
చయ్యగారిశ్చరణాంబుజులకు | శరణొన్నేష్ట్యజైవారిచేసి డేవడ
సితత్పరమప్రచండప్రభావమునను | నర్ధితోమప్పడియారు శ్లవారిగొని
పోవడేయూశుకొల్వనకును | నామలేది నేమప్రాదుభకంబునసూరిభ
క్తిగతినిమవనింధ || ౧౪ || శ్వచచుడే యునెవధ క్తిసహితుడైన | ప్రహ్లా
దోత్తముడిశ్వరోవాస్తీలేరి | సర్వజుండైశ్వచమనినాటిరాడు | చచ్చసే
యంగనిదిశాస్త్ర సన్నతంబు విరియును || ౧౫ || ఉద్భటదేవుడనలనరుద్భ
ఉద్భటాగ్నినికథ.

వదూరుండుగౌరవో శ్చనితుమృద్యుపదమె డయి డ్యుగ్ధోమయఃడి
తనిమహిమవనిని విరమ || ౧౬ || బల్లికి పనుపుమనకులు | బల్లిఘడగు
భోజమనుజబల్లిగునెచిత్తో | ల్లానితుజేసెద్యత | బాల్లిభ్యమునలనం

దశనియి ముదగక॥ క॥ ఆశీశంబునగలఁర । వాడులవేదాగమూనివాదం
బులబో । నూకుచుమేదీనిసకలజ । నాద్యమైయెందుమందుఁవరమం
దున్॥ క॥ బాణసజొమ్మ మునునతి । ట్రోణీశ్వరునుబాసబోకకంబాదును
విలశ్చాము । గురననులకు । గాఢునలూపరికారాకృతియై॥
క॥ ఆదిలశ్చూర్యబిజమున । సేత్రము సేసియట్టులింబుట్టెనొద । న్యాయ
రమెగుగదెచ్చు । శ్రీతివాగకువాదనియదకన్॥ ఉ॥ భక్తమునకు
మాలికఁబాయనీయమేనుబోనశం । భుక్తురంబునంకడఁబోవగనీ
యదువిత్తవ్యతివో । పస్మరునుఖుగుగకాశశంవదతఁజనవీయగట్టినం ।
దస్మితంకృతముద్బుటుదత్తు వీధిగా చెవేడుకక॥ క॥ పరశశుభక్తి
రంబు । ద్విగువుననుసరియకాగనిహితగోష్ఠి । బరశశులగుచుపగన్ప
ర । పరహాసహాచిత్యత్తివిహరింపఁగక॥ ఉ॥ వారంబృత్తిలంబిపావా
దులహీనకులాద్దగుండిసం । సారముచేయిచున్నరచెనంధ్యజపఁబలుతా
ద్విజన్మజే । యూరికానంధ్యులకుఁకయన్మద్రమంమంచుభూ । ధా
రునిగాంచిదేటపడఁబుకలంబుచెప్పేరీసునక॥ బ॥ పరిపతి కలుదామరలవీ
నులజేరికంపస్థిరామయట్లనునె వాక్కుల దారివణివణితొట్టివేన
జే । సిరమనశ్రీమైరియెగ్రుచ్చుచిత్తవర్జముల్ । పింగళగన్వి
వేకరివిగలంపనంబ్దిపాఠగక॥ గీ॥ వారిచాదినానించి ననుపతీను
దాశ్శుగు సునిజేప్పింబుపుజ । సేయిచుంకడలలుపుడగన్ను ।
గలంబునంబ్దింబునెఱుంగుబొంది॥ నీ॥ భోజనంబునెఱుంగునులూ
గుగలకగ్రామంబునెఱుంగుమన । నానింకరభూయకంబుచెం
తరెగ్గొలుగుచుంబులంబ । నీలకూపరాకామెరిజేరి
యెళిచెంకకనదూరునాక్షణబ । శూదూపద్యుష్టిలంబు
నకేగునన్యవరాధ్యరిగిన్బుగీ భూమింబిటపాఠమందు
నుండినానిలిగాకయిచ్చురెనుచు వెబిచేచ్చె । వేయింబుయచ్చ
వన్మింకకంబునెఱుంగునెఱుంగు॥ క॥ పరిపతికలంబుచెం
టపిరికబునకునుదచ్చినిగిరియు । తెటగతచేర్చిగూడవ । తెటకెగను
నానిచేడుపెట్టులుదెనొ॥ చ॥ అవినిఁబ్దుమాతనరాధితోనెచు
రజయింకటంబుననెఱుంగువేయిసంబున్బున్బుదేదిన
మనజెల్లనొంకరికొపదంబునుచెన్నుదబ్బునో॥ యనుచునుగిన్నసేవోక

మహాకవిచిద్భువనబివేగుదున్ || స్రగ్ధర || నా పోకిరిలేక అంజనేయదపన్నే
 మనవచ్చుమాత్రంగవితత్వదేశికేం గాగజనరవిలసన్ గ మామ్రుప్రశక్తిన్ |
 దలిశాఖుధ్వంశాడైలింశలుకిగియొక నేదక్కనేడూ మోహంబులకున్ | గ
 లాసనాసంబులిగె దళకున్ బోక లేదయ్యెంగిడి || నీ || ధనగూడితే మహాద
 ప్పిలః ధమయ్యెగడనీన గాచికులకుంచి | నట్టి తేరంగ నెయ్య నారంగబుడి
 చియర పడిగ్గివయనునయ్యెమగయు | నిండబిడికింకండ లెదై నివాని జాడ
 యొక్కరాప్రజ్జులుదిసికి | చాళువిడ్డంగన్నసంతనామయ్యెమోయః వాశలక
 యాయవః మీదగి || నెట్లు ఫరియింతు నేడ్వకయెట్టులుందు | నితగాలం
 బునుండుటయిట్టులయెన్ | నేమిసేయుదువాడివా రెల్ల శివుని | నేరబోయి
 సురికిట్లుజేపుకవతనెన్ కి || సరనాధనీవుచాళొక | పుగమార్థము సేయుమే
 నుబోయెదఫరిపు | స్మరుపాలికికాప్తంబులు | దరికొల్పుమగౌరవానిద
 ట్టముమీదన్ || క || అవింగ వెలబడియిరిగిరి | చాళుమీమనకేని జనగల
 ప్పిసహృ | దప్పనరయవామయ నేళ్ల శుభాషివసుమజై కికోనుడుబ్రాకెదనభ
 మున్ || చ || అంజనేయోదరాజు హిలంబు నెదని కంజకండుమల్ |
 గనగురుశ్యామల్ వాంగిగ్ధః భీశిఖుకూచ్చి నట్టిప్రాకెనతనవాంగనానుబి
 త్రకేవలముండుక వారెళ్ల శోడనకెలిమి కోగ్చును దటాంబునభూతము
 భూతాధునిన్ || డ || చేరభజీపుమండవృషసేంబులుపుతపులిక గళిత్ర
 భూరుపాశాలలంది కిరేపొయివ హేశ్వరుగాది | మొకె త | త్సారకృ
 పకగణేశకపదసుగన్దా నెనుదృటయ్యిచి | ప్రరమహత్వమున్ కినివెసా
 నుజరావళిదేవభూధుజా || క || నికరముమరియెగ డోహరకర్కయయినవె
 లయుగాక కధరుభక్తుక | డొక్కడుగలజవనీధర | యిక్కపట్వజాల
 కాతడవెరిసుమీ || క || విద్యాసుండాకర డానగ | రద్వామనాదుదాపు
 రాగాముసేనం | సద్విధిబట్టుకజనివియు | నెత్తాతత్సలువలకునదియెట్లు
 న్నక || నీ || విధిగపాలముట్టివిధుమకొళిభిక్షుంబుదేసి నకిధవట్టుజెప్పగాని |
 శాశిమూలమనవిప్వక్సేనబొడిచెత్తిహారిమన్నిగొన్నచోతేనగి | డంబ
 జాక్షుడుబలినగిసింగికకంబుచూడుట మునుగాడుమగ్గ గని | రంగిక
 కానింబూరుమదత్తిగబాపిపెరిచేపట్టుటచేరంగి నందుగి | గాకంబునుం
 డు | రిసరిగానవయ | పస్తయమియైనని కొమూడగా | గన్పజా
 స్తుగమెట్టి రమ్మంబు మునీశ్వర్య మగజేప్పడాహంబు || నీ || మజ్జ

మయ్యందుశ్రీహరియని యెగువానిశిరముదెంచివశిపుశెప్పడెల్లడు | నరసిం
హుడైహిరణ్యాయనును గారి గారిండుటయుశెప్పుగాని | యతనిశరభరూ
పముదాల్చి హరితిట్టిపై నినపుద్దిశెప్పుడుజనులువివగ | వినుపక సర్వంబున్లు
మ | ఎంబును గానివిషునహస్తక్రిల్పకర్త|| గీ|| హరుకనండుజగత్తులకచ్య
తుండు | కలకాయను గానిముతసికలకశంఘ | ఉనడువిశ్వాభిధానుండనం
తుడగుచు | గాంవిశ్వేశ్వరుడుకాలకంతుడనడు|| క|| హరియని హమాయ
యను || | హునె పరిశక్తి యునునుగానితి | శ్వరవైరిమాయయను
నా | పు శక్తియగు గాగలుకడుం యు|| గీ|| పారివారుండు న నొకడ
కావాడుగా || హరిహరి మం హారుకయ్యెనహొకలుడు | పక్షపాతముప
లుమాగులునుగాని | శిశ్చిత్రాధికముహుఁ డానందకుండు || నీ|| కడువకయీ
రీవిధుమానిరించిండుచిపు సల్లకుభుజువిససహింప | జాలకకగయ్యజయ్య
నగదిసియాట్రుజంపు టపహసబుద్ధి | పుస్తకంబదహింసజాలియుపాప
మునికృపిశ్చయుండయికిసేవాని | కొంకతనచేతిదొంక బొడిచిరాదిగి
చితచీక్షంబుదెంచికడుపు|| గీ|| చించిలయందులోనగీలించిగుడు | నగ
నావిల్లమెబూవులగుచువెలసె | నిదిమహీమరులెగుగ రేయలమివేయు జను
లభక్తులగొండాడమనుజనాథ|| గీ|| వరియమను జేశవినుము కెంబావియెనె

భోగి దేవయ్యకథ.

డు | పురములో గాపురంబుండుఘాసురుండు | భోగి దేవయ్యయన శేషభోగి
భూష | భక్తపదభక్తిభావరాసత్తుడగుచు || మ|| అతడాతనికంగజంగమస
పర్యాసక్తివతకంపంగక | శితికంతుండుతదియ్యహృద్ధరి పన్వీక్షింప వ్వా
రించిపం | చనరాపిందినలింగదుత మెకపైసంధి చిరుద్రాక్షముల్ | శితభ
స్కంబును దాల్చియ్యజ గలిగెంబు సేతేగన్ || మ|| కనియాభోగనిభక్తి
తోబహునమహారంబులప్పించినా | యనహంసంబున మోచికోన్నశివ
జవ్వంబుక వెలం దాధరించిజాననము | లోకిలిదిదిసెత్తీమత్పదాం భో
రుకల్యణవేళజరి | పెన్నదియ్య శత్రుశ్చాదిసౌభ్యముల్ || క|| అదిసందు
గహంబిక | మరహంతకుడతకయె మోవేముజె | ప్పెదవినుము
యిరనగలమై | నరహృహంసంబుగాని నరహమకెట్టి |
గీ నిన్నదేవర గానయ్య అయెనునకు | పెన్నగొనెదో ముంచింపిపెట్టుకని
నడకెరప్పగుగననయెకాని | యెట్లుకాన్ది డ్దింపడెద్యోదు || ఉ|| దే

[illegible]

క్రగరిష్టగుడ్డవయనం । బొగడొందునుకన్యతో త్రమున వినుమెల్లక॥ క॥
 ఆయవ్వు జెగతమన్యత । మీయిల నెట్లన్న జరగ హేవ్వరసల్సే । వానాతన్య
 త్రికదననగరాయతపీధికజవంగవాల్సవిప్రత్॥ చ॥ కనుగొనికన్యరోగము
 నకాల్లను చేతులునింతవంతవై । తునిసికడంగ భూసుగులుదొకా దీన స్మర
 గంబునంజక । బనిదన కేమిగల్గొ గొరమాలినమాలితయంశగన్పినా । ప్రి
 తనయింటికిన్సగలివేకమయేగితింకనీక్షణన్॥ క॥ సారాష్ట్రసో శేఖర ।
 పారకీపాక్షీవారిపాగావారో । చాచిపకష్టుగుజాసం । సారిం గాకిటకును
 రలిచను జేననుచుక॥ క॥ వదినిశ్చయించికతెనయ । పదముల చనునెసినవో
 యిపగలివభరణం । దుగప్రశ్నముపిమరికొంతపోడవునడిచెనుమనోహ
 ధ్యకమానుబలిమిన్॥ గీ॥ అట్లుచనజపాదంబులవడినిల్వః కున్నగరములుమో
 క్కునున్వలపి । కొండకన్యకనయనగుడియబడి । నవుడమిబడిమీనవిరి
 యబొలసాగె అంత॥ శా॥ స్రవ్యభోగుహనే తమఖ్యులినన్యపూజ్య
 డాత్మాంఘ్రిసు । దష్టాక్షిప్తిముక్తివైభవదుమాన్యద్దక్షిణజ్ఞకీయా
 యష్టాక్షిప్తజ్యోతిష్ఫలమండమ్నాయగమ్యుడసౌ । రష్ట్రాక్షిణదు
 సోమచాధుమకృపారమ్యా యతాపాంగుడై॥ చ॥ ఎమరుగనేగుడంచితలే
 తుగామేగదంబుమాన్వన । మృదవత్రమొకే లేచిఃజమాళికరంబులు సంఘ
 టించియో । మదనఃరోధిభగ్గణసమజుళభావలబస్తుశంపగా । వదిగృప
 బుట్టియాక్రమరమణికపణివృగాక్షియట్లనెక॥ గీ॥ శ్వభవదివ్యసద్భక్తి
 దగ్ధమునకు । నాస్తిమెచ్చితఃప్రాకమదుగు నిన । దేవమిశ్చనామిని
 తెలుపుమానె । కంటిమీనూతకవరమంతకంటెగలదె క॥ శిష్టిధిజాచిన
 చాట్టునమన్నగమగబోవునధమమతులుగలరే । పన్నగధరమీపదములుగ
 న్నపిదసనొండువేడుగరటియగలడే॥ క॥ ఏరములుకనొల్లన్ । నావిందిగ
 నీశనిలచిచాచేచినముక । సేవలుగైకొనుమనవుడునానటనవారుదులెగల
 యనెలకొనినెక॥

క॥ ధరలోగుడ్డనమాహే । శ్వరభక్తి నెల్లయగుచు కథిలెడద । త్ర
 రుదేనిరించిందిభూ । సురులకెల్లగుడ్డనప్పకపట్టెనెల్లెడక॥ క॥ కానశివభ
 క్తులంగుల । హీనులనంజన్మకుభినిశ్వరలింగంబైన పిదపశివలింగమ పూను
 కళిలయన్ననూరుపువ్వుదేశెపుమా॥ చ॥ అనుపమలింగ సన్మహితాడైనమహా
 త్మునినంతృజాతివా । డనుటయులింగమూతికళిలయందలఁచుటయెన్సమం

బుమే | రుసగముసోకికాకనునురుక్మమయంబగుగాఁయంతకన్న | నుగడచ
 మాహేశ్వరునివడ్డిచుట కులము క్తిజూడగన్ || సీ | భృంగంబుచేబడ్డపివపంబ
 తంగంబుగ్గింబుగాక ఎత్తగముననె | వాధికగూఁపిననీ ప్రవాహములువా
 ధికమున | కకేవలములగుటెట్లు | రసవేధచేయవనకలగురాగతాంబం
 బగు ననువర్చు బుగాక | గురు సన్నధీపూర్వ మలసిడంచినభక్తలములకు
 నునేరేమలముగల || ౩ || యెల్లవారి-వార్వతతల్లికండ్రీ | శ. భుజివేదశా
 స్త్రువశస్త్రములు | లోక-త దుడ్యలకుగనుద్యవించి | నట్టిప్రజలకుకుల
 మువేరముగల || ౪ || ముసనబట్టగట్టిన భాసురత్నంబుభావభక్తు డయి
 నందరి చేసినదెడల వారింబుచెడు నేభడమిన్ || ౫ || అడుసునబట్టినతామర
 ప్పమలూగను నుభయగుచుమోయునుకాదే | పుష్పకలబుట్టినయనలము | క
 డువాజ్యమెకాక పుష్పకేములకు నెల్లన్ || ౬ || ఇట్టిదేశాదేభక్తుగ | డెట్టికుల
 ద్భాషుడై నేమగుచ్యాయం | డెట్టినునుడుబోయితకు | బుట్టినతడుభూసు
 రులకుబూజ్యుండయ్యెన్ || ౭ || అంతకాదెవశేషం | డెంతటిమన డనిజన్మ
 మెన్నడువినరే | చింతంపఁ నూర్వశియును | జంతనబుట్టినది వారిపతిగాదొ
 కోన్ || ౮ || మాం గండుమమనినత | మాత గికిబుట్టినతడుమహాదీనిషన్ || ౯ ||
 భూతుండుగాడె నెండియు | భూతలమనదొంటమును | పుట్టువులరయన్ ||
 ౧౦ || గుట్టెశ-నకమువనచర | గాదె భశుకగుభ్యజలతు గ్గగులయ్యెన్ |
 దుర్వమక క్తులు గారె | ర్ది సదారాభవప్రభావమెత్తినన్ || ౧౧ || అందుట్ల బస
 వమ్మ బిమ్మగధర భమలవాశ స్యబుసవిస్తాగంబుగా పస్తరించినవి విజ్ఞ
 లుంబుధుపికోచ తోపృష్ఠమొసినలగీ | గాననబండ్ల బసవ ప్పిల్లనియె ||
 ౧౨ || చమలలశాస్త్రముల | చమలలసోకినన్యమాగలం | చి మిన
 నెట్టుబట్ట పశేషభగన్ ప్ప క్తి హమల | చిమలపాలుగా నెడిని దెప్పికి
 దేమనూచవే | తో | వరనిషిష్టలె-బసవ ప్పగ్గడా ద్విజుల దమక
 విన్ || సీ || ముంపుభ కుడెచైవ ముమబచ్చుగలత్తో వలజనుశవద్రోహ
 వంబు | చేసనాంబు విత్తాశమముమోచకాలుప్రభాహ్మ | వాంబుధా
 భముల | మహావిద్య పరమం శోపదేశవి హేమమ న చువ్రతభక్తిప్రము
 గులు | వా శ్చిరసోవాగ నిర్మలదేహగారనకర్మచరదాలతములు || ౧౩ || బట్ట
 గ్రాణముతోడ పశులజుల | జశలజుదొంగనజాగదెట్లు | మనుదు
 రాత్ములువిశానకైంగడిచి పాతకములనుచేతోండ్పిస్తేమరియు || ౧౪ || భూ

నా.యకవినుమునురా । పావసమానముగసోమపానముసేయం । గానాడబ
డుదురుచంపం । దానెన్నడుజన్నిజంపెదరనన్ధూర్తుక॥ క॥ ఇట్టినికృష్ణునితో
నా । కొట్టులుప్రతిసిల్పియాడలింపగుననినే । గుట్టుననొయన్నం । బట్టి శివభా
క్తియుక్తిపంతముజేడదా॥ చ॥ అనిశివనాగమయ్యవిమలాంగమునందసెళుగ్గ
దుగ్గముల్ । జననమునొందజేయుదుర సాతలనాయకసివసమహా । జనమున
యిలలోనయజ్ఞములుసద్విధిజేసినసోమమాడిమై । గొనికానిమీరుసిరయిన
గోబ్బనజూపగజేయుమీయెడన్॥ మఘసభక్తిన్శివనాగమయ్యకునమస్కా
రంబుగావించిలే । చినిలికంపగవసాయితాయుధముచే చేన్నారసంధించి
యొ । య్యవనూయయ్యకరాజ్యముల్తనదుహస్తాంతస్తమున్సేసియె । త్రివ
మాత్రన్నవదుగ్గధారలుడువీధింబర్వేనాప్పారగక॥ క॥ శివభక్తిసురభిభువి
చ । న్నవిసిబితికెబసవవిభునకన్నపయనియెన్ । శీవుడుకరికాలునకుస్వార్థ
వృష్టిగురియించినట్లురంజితమయ్యెక॥ చ॥ మలములుమాటినిగురు సమక్ష
మునందెగదోసివేసినిర్మలతరణ్యదేరభహులైమర్త్యమున్ శివభక్తులందునే ।
కులములయెందబుట్టిశివగోత్రకులైచనుమీకునిడెదు । ర్మలజలరుశ్వసారు
ధిరమాంసమయావయశాదసిసుకుల్॥ క॥ అనిజనులుపొగడద్యష్టంబునబసద
డుగెలువభక్తకృంగవులెల్లక॥ మనముననలరగనిజ్జల । జనపతిశివనాగమయ్య
చరణంబులకుక॥ ఉ॥ గ్రక్కునమొక్కిలేచికరకంజములంజిలిగాఘటింకిమా ।
దిక్కిటుచూడుకరుణ దీటుకొనన్శివనాగధీధిక్ । మొక్కినగాచుమీరూమా
ముందలపోయెడుసాపరాధులం । దెక్కిడినద్గుణంబనుచునెంతయొదైన్యము
తోడబల్కగన్॥ గీ॥ శరణువేడుచునున్నయాచండివిప్రల । కరుణతోగాచి
నశ్వచుగజముమీద । నాగదేవయ్యనెక్కించినప్రళీల । వెనుకదానెక్కి
కొంతనవీటికరిగె॥ క॥ శివనాగమయ్యచరితము । సవిరళగతిజదువవిన్నన
ట్లీభింకక॥ బ్రవిమలశివపదభక్తియు । నవులజడతువగకములరయంబున
బొందుక॥

క శ్యాణపురీభక్తులుబిజ్జలరాజుసభకుంబోవుట-

క॥ రుద్రాపరావతారులు । భద్రేభహంప్రతిపలుభద్రావాసుల్ । తుగ్రే
తరవృత్తులుగిర్నిదులుకశ్యాణకటకసిలయులుభక్తుల్॥ క॥ పరవాదిపద్మప
ద్ములు । పరవాదిబలాహకప్రభంజనులునహా । పురుషులుదృష్టప్రత్యయ ।
కరుణకల్పాణపురీనికాయలుభక్తుల్॥ వ॥ వారెవ్వరనిన॥ గీ॥ మడిబాలుమాచ

అ ధ ష్టప్రశ్న యుబులు సూపుమైపుణ్యంబును భక్తనుమాత్వంబును భక్తాభిష
ర్థంబును భక్తసచ్చారిత్రంబున భక్తవైభవంబునం గన్నులారం గనియుగ
న్న వాచేవిని యు భక్తిరసంబు తలకెక్కి- దేవలక్ష్మైవపాశుపతమంత్రక్షి
త జటాభార శాసనధరులు లింగధారులంబూచి తారును వారువారు లిం
గవంతులై సంతతవీర శైవాచార పారీణశ్వుంబున సనాన పరమపావన
ప్రసాదోఽభోగులై చనుసమయంబున॥ ఉ॥ బోధులుమూక గూడుకొనిభూ

బోయలు ప్రసాదభాగం నిచ్చునుట

[illegible]

మడియునుచున్నట్లు । భూవరుడునిండుకోపము । నవేగబసవయ్యబిలువను
 మాతలబంపన్ ॥ గీ॥ వచ్చినిచ్చినబసవయ్యచలనుజూచి । వ్రడమిరేడిట్లునిబలె
 నీబాంబులకు । శివప్రసాదములుభువిజెల్లనీకమీగుగుడిచెదదీదే మిమేరమో
 యి॥ క॥ ఇనివైదిక మొబల్బియ్యె । చరువునువైదికముయేరిసాహసమన్నన్ ।
 వదులుముపారలయంశం । బిదిమొదలుగనన్నబసవడిట్లనెన్నపుతోక॥ గీ॥ ఆ
 దిభండికంసకునీశుడాత్మశేష । భాగమిచ్చిఃలాగుచుపాలవినుము । పాణదా
 నస్ఫురికరత్న పాప్యముఖ్యలింగశేషాంశఃచుట్టలేడుమొదలు॥ క॥ ధరమా
 నవమాతృలకీ । శ్వరునిప్రసాదముమాళీశాసనంన్నం । గరములముట్టినరౌ
 రవ । సరకంబశిశ్యతులలోనవినబడుగాన॥ వ॥ వెండియు శ్రీగురుకృపాలం
 బుబునునగు సంగమేశ్వర మహానియ్యుల సాంబు మలయమాయా బద్ధకు
 ధైతరాత్ములగు మీకెట్లుభోగింపనగు ననుబాటుగాక భద్రగజకలభంబు
 తుద్రగాధక భగచ్ఛంబునక బుట్టునెవట్టి కట్టుకొడి గట్టుకొని మీకుజె
 ట్టక పిరిదిపట్టు వట్టిమొనెట్టనప్రసాదంబిచ్చిన బుచ్చుకొనిన బట్టునుంగలదె
 నీవలధనము లేకున్నమూఁ భావంవబునను నుండుడన్న సర్వరహతినపాతమం
 బుంకీరా రాతులిట్లనిలి॥ క॥ వారాణశ్రీగిరిగము । సారాష్ట్రబాదియైన
 శైవస్థులం । దారుణిగజెల్లంగా । మీరేటికెజెల్లనీమీపురమలలో॥ క॥ క
 షుబల్లిదులైమీరీ । నడుమకమమ్మెంతలబోసాడినైవక । గూఢాచారము
 వికవము । విడుచుచుమాయనువలనిగనిబసవంబుక॥ క॥ ప్రల్లదములువ
 లెడునా । భీల్లులగమగొనలనకుదుబెను గాలివగుల్ । వెల్లగిలునెమీకువ
 ట్టిదింకెమలేలా॥ గీ॥ తెలియదాసిల్ల వదులదేలుగాక । గుండ్లుదేలునెయెం
 దునుకుమతులార । బలిమిభక్తులశ్రీహరిబ్రహ్మలైవ॥ మార్కొనగలేరసంగ
 మీమాటలేల॥ క॥ చలమొడిగివనుడుశైవ । స్తబులందక్కంగవీరశైవులుమీ
 కీ । యిలనెన్నడైనిచ్చిన । పలనుదెలుపుతోత్తులవాగ్వాదములేలా॥ గీ॥ మొ
 దలశైవమంగళమునవరిపుడునష్ట । వీరశైవపృథ్వివెలయువారు । ప్రాణలిం
 గశైవభాంబునికట్ట । రేమరెన్నులారయావహోలే॥ క॥ ఎలదైగోనరకం
 బుయి । గూలబుడ్డట్లుశేనురొనిచొదరగ్నస్థీర్లింబదేహశేషము । వాలా
 యునుకుగొనకలభిరమీరెద॥ క॥ ఎనువకిరెయలెల్లనిధిశ్చతులేకానికి
 నాగర్జునం । జరుంబుత్పహాళుకునన్యనుధి సరవంకనంగమే । శున
 బునుగామాంబుసుభశుద్ధవిహారిచీక బుసే । సీసనియలిత్తు గందరిశేకా

ననోపరయేసిపొండన్ || చ || వినియబ్బయలుమేలుమేలుబసవాశిశ్వలభరా
 మండలిన్ | నినచోలంగబధానులెందుగలకెనిర్యాజతలవమ్మన్ | చ ||
 పామంబుదలంచితకటకటాప్రాణంబులజూసిన్ | చ || గో
 లుంగలరెయేలోకంబులంజేసయన్ || గీ || ప్రాణమి కటిగోలగంబులంజేసయన్
 తేనుకిబ్రతుకవచ్చులెగువనుచచ్చి | పడయనట్టిఫలముగడుచువాడెట్టువదొ
 డ్డబసరరాజుతోటివారు || గీ || కొరకునకుబోయిబడిగల్లుగూలిచచ్చు | వాక
 సంబురాగయ్యెనునట్లుగాక | గొల్లగనిబోయిపైగోకగోటపడ్డ | జాడమా
 కయ్యెకాణాచిచాలునయ్యన్ || క || ఈమహిగనకప్పాములు | రామదమకప్రే
 ల్పుకొనినతద్విధమయ్యెం | ప్రేమంబులరగజెడ్డల | వేమారనశ్రులనుచంపవిధ
 మయ్యెగదా || గీ || ఈరసంబునమీరలేమేసిబడికి | నవెరిగలదేమిగుడుషము
 ద్రావహాలహాల | ముమున్నుహారునకునర్పించవారు | గలరెకొన్నవారనుగ
 లరెకటడయిన || క || కలిగినదెలుచడగొనియెద | ముమెలిపదార్థమెల్లయది
 మిపాలుం | బలువిషములుమాపాలును | భిభిభిగొన్నట్టిదయ్యెబసనమం
 త్రీ || క || మాకిచ్చునట్టివిషమీ | రేకొనుడిశంపకుసిచ్చియిల్లకన్ న్నన్ | మా
 కిడకనుమాభాగము | మాకుమీకునుబ్రజ్జనపీనిటనినన్ || క || పిబిజ్జ
 లుండుభయతా | ద్యనుమతమన నెవ దేవునాలయమనకన్ | జ
 నననిజెంటంబోయలు | జనరచటికి వాయనధ్వజములు గ్రాం ||
 వాబసవండునసంఖ్యాతభక్తియుక్తుండయిసరిపపర్వంబునక జగన్ చ్చటన్ ||
 క || కాకోలకాలకూట | ప్రకటహాలాహాలాదిబహుళిషంబుల | వేమార్చినూ
 రగాద | ద్భీకరగంధాంశుగంబుదికరాలనెల్లన్ || ఉ || ముచ్చకదీవనావకురు
 ముకురన కెక్కినజీవులెల్లవే | పంచతనొందినీదెనబన్నిన గాలినిగ్రోలగాన
 భో | సంచరదండజవజ్రముచేర్చిధరాతలిగూలజూచియె | క్కింబకశలకలే
 కవిషమెక్కినగులిరిదార్ధ్యవంతున్ || క || చనబోట్లకైనపేలలు | దునియం
 గనూరిననుద్రావదుస్తరమగుగాదనివేరశెప్పనేటికి | ననబోయలుమెల్లమెల్ల
 నందరుజారన్ || చ || అలయకయపుశవ్విసమలన్నియగుగోచియెక్కిపాటి
 గా | గలపిపసిండికొప్పెరలగ్రకురనంపగబోసికడఘట | క్కూమహానియ్య
 మైననభిన్నదుమన్నడిసింకభక్తిని | శృలషతీనగ్నంబులు | చార పరింపర
 తోడగూడగన్ || గీ || భవ్యకంచపహిహవ్యపటలమవియ | నహజనకీర్తిబ
 సవనద్రవత్తి | యననిమడితలమూవశ్యయానియె | భక్తవక్త్రలెల్లి

నుప్రసాదముడగుదు॥ శా॥ భద్రాకారులభక్తులంబొగడి శ్రీభాస్వరగీతాహార
రీతి॥ మద్రోల్లాసవిషాభిధానహుతభుజ్జ్యార్చాలహేతుత్మహా॥ రుద్రాభి
లలలాటమారుతసఖకృతాకృతగాలురు॥ ద్రోదేకంబునజూడ గ బొగలు
పేద్రాకెన్నభోమార్గము॥ ఊ॥ ఆవిషవహ్నివేడిమికినంబు జబంధుడుదప్ప
గ్యంకిలో॥ కావలియవ్వలీకలయియారడిబొందినమస్తజీవులున్॥ నావిషమా
పరస్మునిగిలాజలువేచినజిట్టుపడ్డయ॥ ట్టివిపులాతలింబడియెక్కడజూచినజు
క్కతండముత్॥ క॥ పొగలుభుగుల్లభుగుల్లన॥ నెగసినబ్రహ్మాండమెల్లఁదిన
పుడుపూదుమా॥ నగమలుకాటుకనగములు॥ పగిదింగనుపట్టదిగులుపడిరి
దిగీశుత్॥ క॥ బడదానలమిరిపొవ్వున॥ జడనిధులేదునుగలంగెసంవర్తాన్ని॥
బొడమినమిడుగురులనెవడ॥ వడవంకెవిధాతభీతివశమానసుడైకబంగా
రువంటిదేహము॥ శింగారముచెరిచినల్లశేసినవిషమం॥ చుంగడుభయపడి
యగుమర॥ భంగుడుతనలొంటిభంగపాటుదలంచెన్॥ గీ॥ అపుడురుదృండు
వెరగందెనాన్మకంత॥ గరికమెప్పుడువెడలెనుధరణిననుచు॥ దేవదేవుండునొ
సలికనైరచెననుచు॥ ప్రచుధత్రంగపులానందభరితులగురి॥ ఊ॥ అయితనింగినే
లయునునాక్రమణంబొనరించితాలకూ॥ బాయతవహ్నిదానిగనియాబసవ
న్నప్రసన్నుకత్తు॥ బోయలజూచిమీడుబుడిబుళ్ళిక॥ జెల్లపుదేవకోసినదాయడ
కంటివారివినమైతిమీవింటిమి॥ క॥ మందరున్॥ ఊ॥ భర్గునిధిక్తులేబరమపావన
మూర్తులుభగుడెజగద్భు॥ ర్తలయాదికక్రయలుసత్తుగజేయగనాదికర్తై
స్వగిరివలజూడగప్రసాదముమాయదిగానియన్నదు॥ ర్మగులుదత్ప్రసా
దముకరంబుననైననుముట్టయోగ్యతే॥ క॥ అదియపుగాదనుద్రోహులవదగొ
నిర్జితుగరళవహ్నిముఖమునం॥ విదహనరికింతుసందులు॥ ప్రదులకనధోగ
తులజేతుభీకరంభంగిన్॥ వ॥ అనియనేకప్రతజ్ఞావచనపూర్వకంబుగానలుకు
వలికిబసవడుదాదీశుండుభండేశవరడుండును॥ కుండలీకుండలుండునునగుసం
గమేశ్వరునకు॥ గొతవేరసంతసించు॥ శోనియర్పించియించు॥ కేనియంగోంచ
కకొనుచుండంగనివనసి॥ జారిభక్తులుబొంగినింగి॥ చంద్రవనార్చివేర్చి॥ విసవిస
నప్పసిండి॥ కొప్పెరలకరగవియె॥ గోవకరిగిజుష్టబు॥ బహ్విష్టోకపీవాశీష్టమ
స్పంవిమిశ్రుతమనునాగమో॥ క్తిబాటించిస్వగ్నములుగలంత॥ కాకస్ఫురచ్చ
వకప్రముఖనిఖిల॥ పాత్రంబుల॥ నతిహాత్ర॥ బుగావడ్డింపించుకోని॥ తమతమయి

భక్తులుప్రసాదకాలకూటబునారగించుట.

ష్టలింగంబులకపిఁచి మోచ్చిసావధానంబునతత్ప్రసాదంబు సాదరంబుసం
బుచ్చుకొనుచుతనలో తారుసినోదాలాపంబులాడం దొడంగిరదెట్లునినసీ॥
సమాలిక॥ నందడిసేయకుసంగమేశ్వరదేవచిందగగ్రోలుచిట్టిదేవ । తేచ్చుద
జుమ్ముయ్యత్రైపురాదిదేవయ్య విచ్చేసిగూర్చుండువిమలదేహ । కాలకంఠయ్య
కుజాలదించుకదెండు జాలునానీకునిరాశదేవ । వేగమితైలయ్యవిరూపాక్ష
దేవయ్యయిగరిగెడు పాలుభోగయకును । జాలగదెత్తునాశంకరదేవయ్య
ఫాలలోచనపట్టుపట్టుమింకయెంతైన నాస్వాదమేపురాతయ్యకుజింతింపవల
నరాధ । కొంకకుకొంకకుశంకరతాధయ్య యింకనుదెత్తునేతెకటమించిపా
డియేచలదనపర్వతదేవయ్య కూడవడ్డింపుడిగురువునకును । శివశివనియడి
చెన్నదేవుండు బ్రవిమలదేవుండుబాసనడిపె । ముద్దులాడకపట్టుమూర్తిదే
వయ్యగారు । దొడ్డయేయెంతైన ధూర్జటయ్యసంబరవడకయ్య సర్వజ్ఞదేవ
య్యకెంబాగిభోగయ్యగేలియేల । నీకొలదెరుగవేనిజభావదేవయ్యమాశమి
మహాదేవమరియుబట్టు । సంతోషమేనీకుచంద్రశేఖర దేవమంతనం బేలని
ర్మలుడనీకు । నునులకునునులకుకును మేశ్వరుడనీవు గసిమసింగెదవేలకల్లినా
ధస్రద్దలింతేలయ్య పోడ్డలదేవయ్యవడ్డింతునేనీకుదొడ్డలిరగ॥ గీ॥ మిండసం
గయ్యతీర్పకుమీసరుకు । బాసలేటికిబలికెకుబల్లడయ్య । యర్ధిగమపారగ్రో
లుకల్యాణదేవ । కుడికడైననుదెత్తునాగొల్లవాళ్ళా॥ సీసమాలిక॥ మొకట
శంబేటికిముదునూరుసంగయ్య చిక్కంగమీకుమీశిరిగిరయ్య । దుగ్గశవ్వయ
నుసద్యోజాతదేవియు గొగ్గవ్వచహదేవిగడ్డ । వయసునుమ్మవ్వ సకలవ్వ
యచలదేవియునిమ్మవ్వచాంత వ్యభిహ్నవయును । గాశవ్వకేతవ్వకా
మలదేవియుపోడసబస వమ్మసోపలవ్వ । అకటచోడవ్వయు నానందదేవి
యుచిక్కవ్వరామవ్వనీద్దలవ్వ । పోల్లవ్వకల్లవ్వ హేచలదేవియు నల్లవ్వమల్ల
వ్వయిమిషవ్వ । కేతలదేవిపురాతవ్వగారు మీరేతెంచికూర్చుండుడిరల
పంక్తి॥ గీ॥ననుచుపడరుదమలోనహాక్షమొంది । యిట్టిసందడిమున్నెందు
నెరుగవనుచు । బసవమంత్రికిదెలుసుయీభావమనుచు । మరియునిట్లుమీద
స్సూక్తిమన్నులైరి । రగడ॥ ధన్యచాన్చికశరమకమనుచు । యమ్మాటికికా
నికదేననుచును । మెల్లనసడలుపుమొండెమనుచు । గొల్లగనిప్పుడుగొందుకోక
నుచు । గడుపుబెరుగునీల్లకుమీదనుచును । కడుపుబెరిగిననుకరవేయనుచును ।

అయ్యకుదలముచుకె గ్యబొమ్మనుచు । నియ్యవెయింక నేమయ్యననుచు । నిది
 యెక్కుడుగాదీయకనుచు । వదలింపుముమానుడుసరసముమాతోననుచును ।
 నాయనుజూడుండాస్వాదమనుచును । నీయందమేనియునేటు బోవదునుచు
 వారి నెత్తినొరగ్న గాదనుచు । తనచుదిగోరియ దాశిపోస్కనుచుదలయూ
 పకుమికతండ్రినీవనుచు । పలెనటమాతోవా గ్వా । దమనుచుకడుపువడినెరా
 ఘముగాననుచు । బిటుగుఁచాటలాభ క్తిలోననుచు । దుప్పిపోదుపాత్రలద్రొ
 వకుచుచు । గోప్పెరలకునురుకుమ గాకయనుచు । గెల్లులారకార్కింతురమ్మను
 చునల్లవోపిలచేరనాయ గ్యయనుచు । ద్రేన్వగపోదునెదేవయేసనుచుబూ
 న్నకతోలికెబుచ్చకలేజెను । బల్లెరచులుగులువారెడుననుచుచు । పెల్లుగనిం
 జద్రేలెదవనుచు । వొలుకకుమోయయ్యయనుచు । నొలికినబసవనికుండుగా
 కనుచు । పేరకొప్పిర దెండుతెండనుచు । హారహార వాభేదమయ్యనికనుచు ।
 నవనవగరళమునాకుచెప్పునుచు । శివునకునిచ్చుచుశివశివయనుచు । జుట్టువా
 దిగనిజుట్టుచుజూపుచు । గర్రునద్రేవుచుకాళ్లుజూపుచుచు । నిక్కుచునీళ్లుచున
 దెక్కిలింపుచును । బొక్కుచుబొలుచుచుబుక్కలింపుచును । రెక్కించుకకనురె
 ప్పులుముాయుచు । గ్రకునట్రుంగుచుగంతులువేయుచు । గ్రాలుచుగ్రోలు
 చుకడుకడుకడుగూలుచు । చ్రాలుచుసుఖుచుచువారధిదేలుచు । నురముకప
 ల్లేరముదదుకలేచుచు । సోలిదినించుకించుకచవిచూచుచు । నాడుచుగోప్పెర
 లరచేతెబట్టుకబాడుచు । నురుకుచుబరుపులుబేర్చుచు । మురియుచుగునీయు
 చుమురకటింపుచు । నొరిగాలిలపైనూది యాడుచును । మొక్కుచు
 చేతులు మోడ్చిప్రాసాదము । గ్రకునబుచ్చు కగంతులువేయుచు । హె
 చ్చబుచ్చుకొనియిలపైనడుచుచు । మచ్చికబొత్తులమానకకుడుచుచు । పెక్కు
 దెరంగుల ప్రియములుగూచుచు । గ్రకునబలుచురుగొగిట దేచుచు ।
 వొండొచుముంకరనుండెడు పాత్రము । లొండొరునొడియుచునురుగిర
 గాతము । మెసపరినుబ్బుగనోయని యాచుచు । నసమశరారిమ హ
 త్వముదీచుచు । నుల్పముమతినిట్లు గ్రునిభక్తుల కిచ్చిషమతివిష కేళిసల్పగ
 ను । క్షీతి భక్తులు విషకేళిరచించిరి । గతిచెడబో చులగర్వ మడంచిన॥
 క॥ వెండియుబసవండహిరాట్ । మండనునిప్రసాద సేవ్యనవ్యవివభూ । మం
 డలపతియాపులకుం । దండిగబోయింపనసిచిదలచినకూర్చిన॥ సీ॥ కొట్టెరువు
 లవారిగుండెవారలచాలకట్టయవారలగొట్టెవారి । చుట్టెలపక్కలనుతు

అనుచోత్రులబట్టవు దేవులభాగిహితుల । బండ్లారులను నడ చుళ్ళ బెగ్గడులను
 నండ రాయకులను తంత్ర పతుల । దాసజనముల విశ్వాసుల బట్టి । దాసిజన
 ముల విలాసినులను॥ గీ॥ వాద్యముల వారి గాయక వందితక । కులను పరిహాస
 కుల బండితులను గవుల । సకలజనముల పంక్తులు సాగ జేసి । విషము వారికి బో
 యించె విశ్వమెరుగ॥ గీ॥ అట్లు బోయంగ నవ్విషంబ వసినాధు । తంత్రముల
 ల్ల బాలు ఘృతంబు ననుచు । నుండ గాజాచి బస వండు నిండు వేటక । దనగజ
 బుల దెప్పించె తక్షణంబు॥ ప॥ అట్లు పంచిన మానవంతు లే తెంచి॥ సీ॥ కాలాగ్ని
 రుద్రుని గణనాధుడంతకుల వతంస రాయ కోలాహలంబు । గంగాధర ప్రియసు
 గర విజయని లింగ సన్నాహంబు మంగళయశం । భద్రేభ సంహారు ఖర వాదిన
 ర విక్రావణువీరి భద్రావతారు । చౌదంతి తిలకంబు జగ దేక వీరుని పంచాశ్యుబ
 లభవభంగు చెంగు॥ గీ॥ సంతకాంతకుడూర్వీక ప్రదంతభగ్ను । నప్రవక్తుని
 ద్రిపురాంత కాఖ్యజంగ । మప్రసాదని మొదలు గామ త్తకరుల । దెచ్చి మంద
 రనిలిపిన బెచ్చు పెరిగి॥ క॥ తనలాయంబున గలిగిన । ఘనవాజుల నెల్ల దెడుగ్ర
 కూననిన నె । వృణమున నలరుచు వాహకు । లును పటుగతి నేగి మందిరాంతర్గ
 తులై॥ సీ॥ హయరాబసిర్మలున ప్రతిహత బల సితప రాజు సుభ గునిధర్మకీ॥
 తత్వజ్ఞువరచుని దాయరంపమును ప్రసన్నుని మహర్మ సంహారునిని । శిష్టపా
 లుని మదదుష్ట మదక నుచిత్రాంగుడు దాకంతుచంద్రాతపంబు । శృంగారవా
 రాణశీని శరమప్రియు వాయు వేగంబునింద్రాయుధంబు॥ గీ॥ శాశ్వతీశాశ
 ముఖ్యాశ్వసమితి దేర । వాజిరాజిగ జావళివరు సనిలిపి । కొప్పెరలు నత్తు
 స్థలింగూటడింప । నున్నవిష మెల్ల నపిచల్ల నూటుకొనియె॥ ప॥ పరవడిబోయె
 అల్లువెర జేకులబొంది వడంకుచుండని । శ్వరగణ సంఘముల్ గృహప్రసాదను మో
 తర వృష్టి ముంపనం । బరమున నుండి యుద్రులతిభక్తి గనుంగొన దివ్యగుండ
 భుత్ । మురయగ బిజ్జలుండు ప్రజని వ్వరగందియ ఘేయు ఘేయ నన్॥ ప॥ మతి
 యు నతని మహత్వంబు గాంచి యుచితోక్తుల లోకానీక బిట్లని నన్ను తింకె॥
 సీ॥ నడమల గాత్ర ప్రసాదైక సత్త్వత్ర సజ్జన మిత విజ్ఞాన నేత్ర । ప్రవిమల చారి
 త్రభవలతా శివదాత్ర పరమ పవిత్ర సద్భక్తి శోత్ర । ప్రోగ్గిత సుత మహద్గూరు
 సత్పుత్ర వంజంగ మత్సే న వాది జైత్ర । సద్గుణైక భృత జననా బుధిపహిత భ
 క్తికళత్ర కృపాతిమిత్ర॥ గీ॥ భక్తి పథాన బసవన్న బాపు బాపు భాగ్యరంభ ర్మ
 పసవన్న బాపు బాపు॥ నెల్ల వోట సవేశ్యుని నడిమి॥ ప॥ హయబుజగద్ధితు

ధృవముగనంబుధిసంభవమై కయట్టియా । గరిళముమ్రుంగమొకటి జకఁ తపటం
బునఁ తైగాఁత । ద్వరం హిమ-బదెత బసవండాగిభ క్తి హితాధృ మైభ
యం । కఠగరిలోతర-రంబుచవకంతమంబట్టగగ్రోతేమేలనన్ ॥ క॥ అమృతము
గ్రోలియిడేవలె । లుక్కుబొంబు దురుత-చుక్కుప్తుదినమలన్ । దెమలకబ
సజశుడువిష । ముగ్రావియుదివ్య దేహ-స-యతుడవ్యన్ ॥ చ॥ అఁకొని
యాడబోయె మహాభయమంద చుగంధికుండచున్ । సవనతబ్రీతిజేయుచు
వనీతలజాగల-ముగ్ధుచుగృహ- వనఁధిమగ్న గావుబసవప్రభవర్గశరణ్యదే
వమ ॥ ఉసిభ-లెవ నమిచ్చి-చుగూడుకొమ్ము శతాపర ధులన్ ॥ గీ॥ వ
సములో జేచు నీరినారవియ్య । మన్యుబరచుటనీకు శౌర్యమైతలప । మహి
సిదుష్టజనులతోడిమైక్రికంటె । శిష్టుతోడైరమైనశిష్టవరము ॥

ప॥ కావున జేవయేసిధంబునవైన ముగ్ధుగాచి రక్షించిదీవెనఁబొం
దుము సేవుదక్క-దిక్కు-దెసమాకు నెవ్వరులేరని నేవే విధంబుల కిన్ననిం
చుడు విని ॥ క॥ బూచెయియొకయదృష్టి । గంధనగీర్వడిఁ మాప్రభుచహం
భములున్ । ద్రోచెకమూలగుధరణి । దోషంబ్రభ్యాత యశ-చ దంభప్రతి
భా ॥ క॥ మాపెన్బోయలగర్వము । సూపెంబసాదంబుచ హినిశృతదృష్ట
ములున్ । మోపెన్సంజేహములకు । బాచెకనాద-లవారిభ క్తిగీ సంగక ॥
క॥ నిలదెచలనంబునొందక । గెలిచెకప్రస్థవముజనులు కీతికంపంగా । దల
చెన్సద్భక్తిమెయిన్ । బాలిచెకవీరమునెట్టిపుణ్యులుగలరే ॥ క॥ ఆలీలకబస
వుండువిష । కళిర్విషమునప్రసాదకృపకృపవయా । భూలోకమునకు దెలి
పెన్నాలిల-చెప్పజరుచుగుబహుశుభమల్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ ॥ క॥ వెండియుజగదే
వుండను । ద-డాధీశుండుచంద్రధంపదసేవా । మండనుడకర్మమోగర ।

జగదేవుఁకథ.

తుండయిమనుచుందుష్టదూరుండగుచున్ ॥ చ॥ అతడతివై భవంబునశుభా
వహకాగ్యము సేయుచున్ననో । రతిబసవన్నశేరజనిరాజితభస్మమ్రమో
లబెట్టిచి । శ్రుతసీవుమద్భ్రహమాజొచ్చినమాత్రమనందనే । గృతాధృత
వహింతు । బసవరాజుదరిస్థితచారువక్తురై ॥ క॥ వినుముజగదేవధీశః
మనసిజహంభ క్తిజచసమాగమమునకో । ర్చినజాలునేమిశెప్పెద । వసవిని
హృషికంబుతోనిజాలముమునకున్ ॥ చ॥ వసజనియొత్తసంపద వగ్గలమైనమ
మొనరైతి ॥ ద్రుసపద-కళాకములుః శృతరంబుగసన్నతాన్నపా । య

నాధిగర్ధమాగలనెల్లపదార్థమభోజనాహ్వానము | స్తుతమితర దివాన్వితగ
దొంతులు వేచకగ నేసి వేడుకన్ || గీ || రచణబసవన్నయచటికి గాక మన్ననలు
భ్యర్చకంబు గావించుచుచుభక్తి | నాగెరుంగక జానరుపట్టుచుచరి | కడు
భయంబునబాంబులు గడుగ || క || బసవడుతనపరిచారికి | విసరముచేచ
వ్వినంబు నినియూతఃయా | వసుధయినకుబోవుటమానినచగ్రాగ్రహము బె
గడినెగడగన నెన్ || క || జగదేవుడుచనుడెంచిన | భుగభుతోపాగ్నిశిఖలు
బొంగననెనినం | మెగమీక్షింపక రామిన | రుగగట్టించెదితత్పురోభా
గమునన్ || చ || అటపట్టిచి తెరమగుంగందముండి యాదండ చాధుతోడి
మొగమూట వీడుకొల్పి పృథుభక్త సభాభ్యంగిరంబు వెలువడి పొమ్మకుల
దైవంబుని పేర్చి నైనమలహరుండొంటిబలు త్రోవలంబోవంబాడియెయ
ధేకంబుతోటిగుశుద్ధబుద్ధుల కేలసమకూరునట్లునుంగాక || చ || హరిమధుదేవ
తాధిపతి నాదిభజించియులోకజీవులు | నకరువెడలైవభావనమనంబున
బూనుటయెట్లులోమహే | శ్వకజలకంబులావళాచునవారిజయుగ్గముచే
తెదుగకాణా కరలగువిప్రకింపచుచకాళ్లరతింగడుగగవచ్చునే || నీ || తలమీ
దశవుసాదజలములకు చిత్తులభవులకాళ్లనుగీర్లుటవగునె | శ్రీమహాదేవులూ
జీచుభక్తులకు నామాలకుకలబూన్పమాకామగునె | మరహారాచ్యుతున
కుమారెన్నుకెల్లోయియలగ్రాటమాలలకెత్తగగునె | సదమాలలిగప్రసా
దోపభోగకింభునూళినద్యక్తినిముఖులైన || గీ || కిర్కచాండాలో ప్రలంకలసిగు
డువ | మోహకిర్కంబుగుడుచుటగాకయు నె | వినిమిది మెగోలాగమా
ర్గంబుమనసిజారి | భక్తపుంగవమందిరాభ్యంతరమన || చ || మెలగెడువుత్ర
దారభటమిత్రసగోత్రులరావులాదిగా | గలజనులెల్ల వింగయుతకాయలు
గామితదియ్యసంగతం | దలకొననంత్యజన్ములును దారునబొత్తులనున్నపా
తకం | బులయునసంగభక్తులకుయు క్తమెయన్యులకర్పలియ్యగన్ || చ || వెండి
యు (ద్రశకనాదపిపాపదా) యనుగానదర్శన స్పర్శచాలాకన సంపరక
భోజనాననదానంబు లితయలకెట్లు నేయవచ్చు బశుపతి భక్తిపదంబు ప
శువులకైన భక్తియుక్తులం జేయునది యెట్లనిన్ || క || ధరవెలయుమరియు

— నేలేశ్వరకేతయోధ —

నేలే | శ్వకకేతయరాగశంకుసద్యక్తుడద | చ్చరి గాశ్వశ్వంబుని | తరము
లభంబునిసుద్రతయెట్లనిన్ || గీ || పుత్రమిత్రకృత్రిస్వగోత్రజనులు బంబాబా

నిశపశంపుగోపాలకుండు । శంసకమాజాఽమాదిగాదనగృహమన । గలి
 గినందరలింగసంగతులజేసి॥ క॥ తానొకయశ్వుడైన భవిదష్టజూడడుమా
 టలాడడా । హీనులనాత్మలోదలపడెన్న డువాండ్రు దూప్యవాక్యముల్ । వీ
 నులజేసేదాడడులవేశ్యుడ్రొక్కఁడుమట్టిలోడు । తద్దానముదాగొనండ
 టులదానున నీమకొనండునమ్మగన్॥ క॥ పారవరహితజనలకుదా । నెరలిం
 డెరవడుగబోడ పాంగమునం । బొగయొడ తటికేమని । బెరయండేపట్టు
 లంగుప్పగుతరనిట్టన్॥ క॥ ఈరీతి భవినహంసం । దారరహితుడగుచుమెలగు
 సద్భక్తులుభ । త్రయాధిమెచ్చిరొగడగ । సీలికవనుచునున్నచు సహయ
 మునక॥ గీ॥ పాపులాతనిమహిమచూపారే । యెగ్గులెన్నినొనర్చినను
 కైన । దెమలియేమేనగొనమదాదిగగనీచ । భక్తిదార్ధ్యఃకలిమినాభక్త
 వరుడు॥ వ॥ అట్లుభవులాభక్తునిచిత్తం బెత్తెర గున మెత్తంబడమి కుత్తలప
 డి యగని విత్తులగాదెలంత గాల్పించమంచి పెడఁదును చెడకుండ నేమివి
 త్తుగొనురో చూతముకాక నియాతులవలుగాది యలచంజిచ్చులపెట్టి రట్టి
 యెడ॥ క॥ ఏలేశుకేతరాహ్వయుడా మోక్షలద్రోహ మెరిగియెల్లవనగుచుం
 గాలుగాకేయిత్తన । చేలంబిత్తింజెనీకుచెచ్చారంక॥ క॥ తత్తరపడకగడా
 గతి । విత్తిచివచేయకొండ్రవెలలక మిగులం గొత్తగవండుచాతని । జిత్త
 కులోభక్తిసేవశివుడేయగుగన్॥ గీ॥ అచలోహిణహృదయ్యాగ్యకుచేలు ।
 విస్తరగంపండునఁమున్నులింగ మివుడు । కన్నలారంగగ టిమి కాలకింతు
 శోణులకురిదిచోద్యమేధరణిననుకు॥ క॥ హరభక్తు బొగడమరియు । హర
 సమచూఢములసహ్యాభావంబునశం । కరభక్తులపనికుక్షిం । భరులగుటచు
 కాకభక్తిపశులకుగలదే॥క॥ చూతముగాకనుచు బశంప్రాతంబులబట్టబోగ
 వర్తనుబంపం । బ్రీతంజనియామందను । వేతోలుగకదోలిరండువేర్గాకుండన్॥గీ॥
 అట్లుదోలుకపోవంగచా పశువులు । ప్రాణలింగంబు తనదొడ్డిపట్టునం
 సే॥ వికీయన్న కతంబునజేసిత్రోవ । నిరశన వ్రతయుతు డట్లనివ్వ టిల్లే॥
 దు మొలవయుబకువ చుమొలిచినదేవితెలబండినపొలములపజ్జదేట । జల
 ములనిండాగుగొలకుల కెలకులలిచి సప్తమనదిజలముదరియు । సమయంబు
 విస్మరంబుల దైవపులుగవచ్చనిరుబరిసెడైన । ప్రావదంతిగు కావుదజ్జలం
 బునూర్చుకొచ్చుచోయనినట్లుజొచ్చునవు॥ గీ॥ ప్రాధములమిదికెత్తుక పోవు
 పోగి గిత్తునోడునిసంబులనెగమవండు । తనరగులుబూచిమిగుల చోద్యంబు

నోంరి! తనమనంబుననిట్లనిదలచిరపుడు॥ గీ॥ ఇట్లులేడుదింబులనెల్ల పశువు
 లుకలవుమోసవపుకీర్లున్నకడుకుజువు । నిలుపుకొనియుండెడిదిని కలముగ
 లనుజచ్చునేడెల్లినన్నియుహచ్చుమనిగి॥ చ॥ కడుకడ పాపమేట కగట్టుకొ
 నంగనటుచు తనకరుల్ । విడిచిననానశుద్రజము వేడుకతోడుత పేనులం
 పగా । తొడితొడిదాట్లుగొందునిడుదోకలుపీపులగ్రా లనేడునా । స్వీకృత
 చన్నతోవగడవెల్లనద్రొక్కిరె యేడుజాలలోక॥ వ॥ అట్లుమరలిచనుడెంచి
 నపశువిసరంబునేలేశుకేతయ్య కవ్వకవ్వలగాంగికోపి చికోసి ప్రసభ్రష్టల
 గోష్ఠంబుజొరసిరాదని చొడ్లచాకిండ్లకడ్డంబుగా బలుగండ్లువైచి చొంగికో
 పొనూకిపక్షినిం జూచినంబాకంబని యూరకండైన వంబు జనంబుట్టుది
 డనెట్లుచూడవచ్చునని కనవుడెచ్చివైచనవియాకనవు । గండ్లవైసంబాడక
 మరియునరియు నేలేశుకేతయ్యమన నీయ్య మఖః భోజ బహో కింపును
 దాముతమనతముదప్ప వయ్య గుసిజెప్పమాటిః సం భోజనియెర నుచున
 లచెత్తిమాచుచు నాలకలుకడలింపుడు దొడ్డిచుట్టుచుక తరుగుచు చొడ్డి
 పైమూతులు వెట్టి మున్నుదాముననున్నతిం గోలుగులి గలబు దొంగిలొ గి
 చూచుచులోకిలంఘింప నగ్గలించి కేవల్యక వెరిచిల నుచుయాశ వలీప
 గిదిసిలబడునప్పుడు॥ క॥ ఆపసులక్రేపున్నయు లో లిక్కిగల్గిన బోలు
 దషనుడుక॥ వాపోయె డుశమతల్లుల । శేషట్ట కయందె పతనా చెడెనె శే
 కన్॥ క॥ ఆలేగలవృథ'ష్టకు । యేలేశ్వరుకేతనాగ్గిశేషత నక్రో । ల్పూరు
 గోశ్యువ్యచు । చాల దెసమృష్టిసొలపకఫడా నులంకో కి । పగచుచుకా
 వుబునోళ్ళు । గరుకకరిగోకనక ప్రతలకనుండంగ । వరికనన ఛేమగలనే
 తేరంబుల్లల పసుపులతిశ్వరితమునన్॥ సీ॥ ఒడొడుచూచ్చు నుంగుల్ గో
 ట్టుచును తలపడుచునత్యశ్వవము । నేలేశుకేతయ్యనోకేనేత్రుచుతలలు
 లింగంబుతో దాకజేసి । కొనుచుమూర్కొనుచు గ్రకురకమ్రెకిర నలిగొం
 చుసిలింగదేవునినేనువాసి । పోయినదాదీగాబుల్లునీరునుచుట్టమని ప్రమాణ
 సేయుననువుమో॥ గీ॥ నిత్యనియమనయినః జలింగ సంస్కృష్టి । యాచరింత
 కేతచార్యునకును । వంగిశరణజొచ్చివ్వ తంబుతోబారికడుప జేర । మేనెక
 నువుజొప్ప॥ క॥ ఎడనెడన దకమగ్రాపుచు । పుడమిపయంజాగబడుచుపొ
 రలంబడుచు । గడవలగతిచొడుగులదే । పడరగ గుగ్గళాధరించుచుంబేయను
 చున్ వ॥ ఆలేగబుతనదల్లుల । నేలేశ్వరుకేతచార్యుడిడిసికరుగుం । బాళింపు

టోగి యగవగ | నూనిదిపింపనల్లులులలరక ౪ || దేసికుడుపగాగ్రేపు
 ౫ || నేసాగగువులుమోచ్చమోచ్చచెధాప్రిం | రూపింపగకేతయగృహ |
 గోపపులుశ ధుభక్తికోమలనగన్ || క | ఇశరులగూడినుగ | గా | ప్రతులకుద
 గవగు నెవారివారగతపతి | ప్రతకునునవగవచ్చు నె మదిలోదర్శించుమాకు

సవరదనాచర్యకథ.

మాగకమె యిదియున్ || వ || వెండియుసరగరాచర్య గన కుంజలికుండలు
 నిభక్తుండునన ముద్దయకు ప్రొద్దులన నోచ్చుప్పడా లింగంబున ప్రహించు
 కొ యు డ్దియ్యోవయకాల బుర యాలింగంబున ధయం చేనయ్యుచిదియు
 దరంబునగవల వానండుటంకెని యెంతెరంబుతోడి బాలుండు దయించెన
 నిచేకియ శిష్యుని వీకినున్నలింగంబు సంగ్రహింపంబడిమి వీడుపదహీ
 నుండు గావునం బార వైచుండువీట మొగంబుచూడ గాదు శరణోక్తసరణిసర్థో
 దయకాల బురంగ గురునిగ సాగత్యంబు సంభవింపదని నాచి శిష్యు
 యూయభిలంబు నెరుంగదన శిష్యునివిసజ్జించెనివినియు వేదోక్తసన్మా
 ద్గ బుబుజ్జగించి దుర్మార్గంబవల బించి పంచశభ జనుభక్తి యాలంబెరుం
 గనిత్రోటమాలలంకల మవచ్చు వేయనివెండియు || నీ || సశంపాశిపతియనుభ
 గుకడుండగి బండపశం జీవు కు బెట్టుపశ జనమెల | బట్టినుక్కలుమొదల్
 ముట్టంగ గోయించి యిటికెలబ్రామింపకెడుపుటెట్లు | కాలకంఠరుడిట్టిక
 గ్గులయొద్ద యుండు వెభక్తులొద్ద గాక | యతులితశుద్ధశైవానాంమర్మంబుఖ
 లుడనీ కేటికిగానవచ్చు || గీ || దృష్టిసీనుడు గాండు నెదీపకళిక | బధి కనకువిసవ
 చ్చు నెన దూరవము | జరయతుమస్థిగ్ధుగ్ధంబువవియెరుగునె | గప్పగోదె
 రుగునె మొందుకడ్డిలోతు || ౪ || ధరలోవానం మెరుగునె | గప్పగోదెరుగునె
 మొందుకంధిలోతు |

క || అజ్ఞులకతులితశివభ | క్షిజ్ఞానంబేల తేట తెల్లన దెలియున్ | ప్రాజ్ఞులగుభక్తుల
 కున | ర్వజ్ఞుశివుమహిమ గానవచ్చెడుభంగిక || ౪ || ముంగిటనున్ననిధానము |
 తంగెటిగన్నజున్నదలవోయంగా | నంగిటను నడియమృతవ | నంగాజనునే
 కనిగనైష్ఠికశధాన్ || గీ || బట్టిగద్ద క్షిమాకంబునతకరించి | కానిపదమల
 చరియించినదగుటెల్ల | ఖండశర్మ రయిండువాకాంత దవుడు | బొక్క లాజి
 డి శుకెట్టిసీలుపుగా ౫ || నీ || చ్చూపచంద్రహాస బుండగా మొక్క-సుగియ

కాశించెడివొప్పుగాదె ! చేరువననకల్పభూరుహంబుడనేందీనమానినబె
నుచుటననువుగాదె ! యుద్ధధిదాటగనోడనొద్దయుండగజేత వధనూతగొను
వాసివడవుగాదె ! రవణి క్యమగురత్నరాజముండగగాబు పెంకులేరెడిదా
నిచెచ్చుగాదె॥ గీ॥ దొడ్డిలోసురధేనువుదొంగియుండ । గొడ్డుజేపట్టంగబో
వుకొలదిగాదె । మంగళంబగుశివభక్తిమాగకముండ । దుష్టకర్మకలాపంబు
దోడుకబోవ॥ క॥ తేనెసహసంవసేత్త॥ మానుశ్రుతిమోయుచుండమతి
హీనినరుత్ । వీచలవినియునుభక్తిలోనైచరి యింపరెట్టిలోలాత్ములాకో॥
క॥ అపయెట్టిదగోరువదం । బుదకములోమంచిముంచియుదికినదెలుపై । నది
గలదెకుమూరముతో । కదబ్బిదిడికట్టుజక్కగానేర్చునే॥ చ॥ జలములలోన
నెన్నిదివసంబులునానినరాలుమెత్తవై । పొలుచునుపొలకొల్లులుగబోసిరయే
నిముక్తూరభోగికిన్ దలవివమించుక జెడునెచాలగజేనియు బోసిమారినం
దలగునెవేముచేదధు ధాతముచేసినమన్నుపోవునే॥ వ॥ అట్లునుంగాకపశం
డిచాగటంగసవుగట్టంజిక్కకుండం బెకుకాళ్లుదున్నిములక విత్తులువెదవె
ట్టునధమంలవిధమునను సారఘనసారభూరుహంబులు ఖండించిచెముడుజే
ట్టలమట్టల వెలుంగుపెట్టిట్టకూళపాళంబుననె పవిత్రవీతిహూత్రమధ్యం
బునన పవిత్రమూత్రంబు పోసికొల్వందొడంగు వెంగళివీప్రవృత్తంబును య
ఘ్యూకఘ్యూకపాదాదుప చారంబులాడంగూర్చి కక్కలకాళ్లు గడగంగదొ
డంగుచెడుగులవడవు॥ పృ॥ డలిగపరాజ్ఞుఖానే కాన్యదైవ భజనంబులు
నొక్కరూపంబుచెడియను॥ గీ॥ పెంట్కడవబోసియున్నజలంబులు । నీడలేని
భారుణీరుహంబులు రాజరాజగణపరాజ్ఞుఖులూజలు । నిష్ఫలంబటండ్రు
నిగమవిదులు॥ క॥ శ్రృతిపరాజ్ఞులుడైమను । దక్షుడుక్రతువాచరించితల
గోల్పడడే । పక్షముపరిశురాము । డీక్షితభూసురులకొసగియేమయ్యెవదిన్॥
క॥ ఇలయెల్లనెరుగద్విజులను । బలమునుభజియించిపడడెబంధనమునవి । ప్రి
లకన్నమిడగగౌతము । గలపడెగోహత్యబహుళ కాలముదాకన్॥ ఉ॥ వేదర
హస్యవేది పృథివీసురకోటికినన్నదానను । త్యాదరబుద్ధి బెట్టనగునట్టిఫలంబగు
శంభుభక్తిసం । పాదకుడైనభక్తునకు బెట్టెడుభిక్షముపెట్టినంతనే । తాదృశి
వైరికోక్తులకు దప్పిచరించినచేయదప్పనే॥ చ॥ అగబహుభంగులబసవ దానతి
యిచ్చినతత్సదుక్తులన్ । విజగజేవుడిశృయత సేత్రయగుడయి రెండుచే
తులున్ । తనోలతావుకొల్పిప్రమథప్రతిమానులభక్తవర్యులన్ । వినుతులూనర్చు

ప్రథమా శ్వాసము.

౨౧౬

బసవపురాణము.

చుకన్దుగుచిహ్నవహ్నార్వముగాగినిట్లునున్ || గీ || పర్వబంధుఁడకన్దు డభలు
 డగుగ్గు | దాంధశోపేతుఁడునునువహ్న తాలయిండ | బ్రజ్జమాలినయజ్ఞానిపా
 తకుండ | శ.కలేనిగురాచారసన్నతుండ || గీ || అనియును నేలయేనుసర్వా
 పరాధి నామొనర్చినపాపంబువాయడెందు | విదుతుప్రాణంబులాజ్ఞాప్తివేగ
 నొసగు | డచుడుబసవన్న పలికె భక్తానుమతినిన్ || ఉ || సాహసమిష్టజేమిటికి
 చార్వీనుజెప్పెదనిప్పురిన్ శివ | ద్రోహముపుట్టగాగలదు మూకొనికొన్నిదినాల
 మీదద | ద్రోహానిధానిమావుని దృంపగనిన్నువనుగ్రహితు నుత్సాహము
 తోడ | భక్తశోశంధుమన్దు పున్నుడయ్యెడిక || క || తనియతికిహరునిశరణు
 లానందముబొందినిచ్చునెదురదనులో | పానింగాగరుణించిరి | మానుము
 మునుట్టికినినుమానంబొకన్ || క || లేలెచ్చులెమ్మునానిని కేలినికమ్ములాశిర
 మునగీలోలిప్పిపాంగా | పాలుండైచిక్రమతాం | బూలముగ్గొనియె
 మేచుబొంగిచెలంగన్ || చ || బసవనమంత్రియట్లు శివభక్తులుదాసునువేటకాశోడ
 భా | వసవముదాకబోమునునవైభవుడాజగదేకమంత్రినం | తనమునజేయు
 సత్త్వియలు దాగత్తికొనివచ్చునర్వభ ! క్తనముదమేష్టగోష్టిమెయిగాల
 ముపుచ్చుచునుండెవేడుకన్ || గీ || మదియునంతటయల్లయునధువయలన | బ
 రగుచునుకుకంకెతభక్తవక్త్రు | అనులింగైక్యఃష్టానయతులుజంగ | మార్చ
 నానక్తబేనులపురహితు || ర || వారలుధంపమశివ | చారప్రతిపాలనీయ
 పత్రికలరచు | గామాధికెగురబసవమదారుచనధికాను రాగతన్వలుగంగన్ ||
 వ || బిజ్జలుండు తనకుజేటువాటిల్లు కాల బాసన్నం బగుటంజేసి బసవదం
 డాధీశు భాసురప్రభావంబును భక్తి సామర్థ్యంబును యెరింగియు నెరుం
 గనియట్లు పణికమిత్తబీయల్లయ్య మధువయ్య గారలరప్పించి తప్పేమియుం
 డెప్పుం జొప్పుగాకుండేయుం గండక్రొవ్వనంగన్నులు పుప్పించె పదిగాంచి
 పకలజనంబులు కటకటనిటలతటి పృటుకృపీట సంభవుండగు శంభుభక్తుల
 కోపాటోపంబు దనకుం గ్రొత్తయే వారలలిగి నడచపట్టణంబు పట్టపగల
 బయలై బోవకుండు నే తనపట్టణంబు నెమలువట్టంబై తానుచుంబొటుమ్రో
 రులై పోవకుండు నేనును బుడిబుల్లంబోవుచుండిరపు || చ || బసవదుమా
 న్నుగానభిలభక్తులుతోపపరీతవక్త్రులై | యసదృశలీలఃస్వంకుంపుడనేత్ర
 ములిచ్చియిప్పుంక | మనలుచునారసుండుట కుమాకనుకూలముగాడటంచు
 భ | ప్రసముల్యుల్లుబలికెన || ర || బగదేవమూవరొమ్మతో || క || తొల్లి

టివాసనుయప్పుడు | శ్రీనివాసా | పునునుచుచెప్పిస్తాతథా | గోల్లసీతాజీకేఖ్ఖ
లు | కల్లులుగామడిగిరివకము | మకా || శ్రీ | అట్లుజేసినవారలంతబోవకబల్లముక
టకంబునుపొందుజేసెయ్యును | మదపురమెన్నగ నెన్నడుపాడగు ననుచుశాపంబులి
చ్చి | మడివారుమా | దిరాజయ్యయ్యకేశరాజయ్యయ్యకేశ్వరయ్యను | కన్నడ
ప్రహ్లాదయ్యకక్కయ్యగ నుసిడిపోడయ్యయ్యను నయ్యును || శ్రీ | నాదిగాగలభ భయ
నాపురంబు | శ్రీనివాసా | నాదిగాగలభ భయమున | బసవకలదాథినాథుండుభక్తి
ప్ర | జనియె | శ్రీనివాసా | మేల్వెరువకశకు || ప || వారలట్లునువెడలుమాత్ర నాథాక్రికళ
ప్రవిచిత్ర | బునం బురంబునాథాగ్యంబునుం బానుగుబడిపోయెకప్పుడు || శ్రీ ||
థాక్రికళకలదాథినాథి కామలగుంసెంబకంబులుబుచ్చి సుధమిద | పీఠగులువడిగా
తెడదిదాపువానలై వాస్కరచంద్రులుగట్టుగట్టు | మంతుచేసినాటిమధ్యాహ్నమున
శ్రీనివాసా | మంతుచేసినాటిమధ్యాహ్నమున | కాలుడుకడునుగ్రామముజైతానంగబడియె
చ్చి | శ్రీనివాసా | మంతుచేసినాటిమధ్యాహ్నమున | జనిగాచేసుమగదల
చే | శ్రీనివాసా | మంతుచేసినాటిమధ్యాహ్నమున | నీగినెట్లెడజూడంగగనబడియె || ప ||
ఇట్టియత్నంబులుపుట్టినట్టియత్నంబులును భయంబులుసంభవింపుచుండెనట జ
గదేకమంత్రిచుండే నిజను | శ్రీనివాసా | జనుదేరంగజననితనయు వీక్షించియిట్లనియె || శ్రీ ||
శివగణప్రోహంబుచెవిజేడ్చుచు | శ్రీనివాసా | బుననువారిజంపవలయు | నటుసేయినోపడె
యపుడతానైనమయంగగనబడియె || ప || మిరెంటిలోపగనెడియెజేయంగగనబడి
ప్రాణవంచనపరునకు | కుటిరాత్మ | గునిదేవండిభపుడిచ్చుచేయిచుహిష్టభ
క్తి || శ్రీ || కూర్చునేయెలయిట్లెడికోసరమున్ను | నీపుప్రాణపరిత్యాగనియతివేద | నవ్వుడి
య్యవసరమునకిచ్చిచేసిరి | గాకయింపఃతమచేతిగాదెచెప్రమ || ప || వాగలోనోగ
డలుగవారిజసంభవశుంభదడముల్ | భోరునిరుగాపెముని బుద్ధినిహితదత్తిడిశ్వ
రుక | నోరగొలంపులాడగనెనోగనడోతనలోపవహ్నికిక | గోరిఃజాంగమాభుతములు
గావానరింపవిన్నువెడియె || ప || ఇలనుపచున్యుడనుమని | కులపతిసాక్షాత్సహాభుగలి
ల్లి పంజే | తులచెవులజేచ్చయపుడువిలుపువసిరయ్యెగాదెనిభింము నెరగి || శ్రీ || కాపు
ననీవుశంకరభక్తగణహింసవిః కుండంగి విహితమగునె | శ్రీనివాసా | ప్రదేలలబుర
మకయింపంగునెంక | శ్రీనివాసా | మతివగుచు | యిన్నిరోకెట్లెట్లునిం గునోటికికొక్క చే
జెలిశుప్రసాద | మెబ్బంగిగుడి వడవే నెట్లుపెట్టెదగడుకుమరన్ముగ్ధంబయగుచు || శ్రీ ||
నానరజిట్టమిడిచియుచ్చిచ్చేరేయః | పెరటవాడటికినిచిల్చిచుడుని నెట్లు సాదింపవి
జల్లినక్షగవగు | ననుచుకుర్కభాతినాగి || ప || ఈవాతానడికిరేయి | గావడిచే
మల్లప్రహ్లాదయ్యలంబెలగును | రావడికిక్రిష్ణయ్యవేవచ్చిచ్చిమాత్రపెడుగనోడె ||
శ్రీ || అట్లుచేసుదెంచినదేవుణ్ణింబు | నానినాంబున్నననారని || ప ||

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీదత్తారథము నుండి

5X4

బ స వ ప్ర శా న ము,

[illegible]

సు బిమనైకైకొనకున్ననుప్రమదానికంబులయానసికునియ్యావసుకు|| మ|| ప|| మానంద
సయానుభూతివిలసద్బాచత్కుచితాశ్వికః| స్ఫురకాధిక్యసేభవత్ర సమనోభుద్వాసా
నేంద్రియా| చగణోపేయదత్త్యదాబ్ధ్యతాభాస్వద్భక్తికృత్యుండపై | వరలస్వచ్ఛతిన
ర్ను జేకొనమిధగ్గంజేమదికాదాడగ్గ|| చ|| అనిబవన్నయిట్లుః నయంబుననిన్న సమాచ
రంసదం|| సుగురమూతికాసాశ్వికవిశేషమనంగ తోడనంగమే! భుగిగుడి ప్సేదం
గః తెహ|| తదంభియగంబుఫానుంటనతులభక్తిబోవనకడంక మెయింబ్రణమిల్లిపెం
డియు|| శా|| ఆనందాశ్చపయేధిసద్భిడువహద్వాత్కరోమాచన| శ్రీనేమ్యేనికీభూ
షణంబుగలసద్గ్రీవోద్గమద్గదక | థ్వాసమ్ముల్ గురుకర్ణ సత్వములుగా తాత్ప్రముకొ
భక్తియు|| లోనంగీలోకైయన్నయ్యాసుతునాలోకించిమైపెంచుచు|| క|| అక్కున
జేరిప్రసాదము | దక్కకడయనాసగితనయదాలోగొనుచు|| గ్రమ్మనగుడిలోనికీ
జని | యక్కడనయదృశ్యమయ్యేనాశ్చగ్గతి|| క|| సంగయదేవుడుసద్గుభాగిజను
దెంచియిట్లుబసవనిదనలో | సంగలిపెకొనుటకచ్చటిబంగమసంఘంబుసంతసంబంధం
గ|| సీ|| శ్రింగమాధ్య బుబుసంగిజలంగ్గంగభావ్యమృదులుమిథుబాధవికురియగోయగ
క్తికాయలయిన్మనుష్యులునుగీర్తనలోగిరి|| ౨౦|| ఓయజుమరాచమనోసంధడిమో
య | విరికుగ్రేతికల్ పేలయును|| మాదిరంబయ్యయమడివాగుమాచయ్యనాదిగా
గలభిక్తుః తిముదను|| సీ|| బలిరీతిబండారుబసవకును | గలపెసర్గనిలయాదికల
ననెందుభక్తిహితబుద్ధిపత్యరూపంబుదాక్క | నిజపనంబుదయెక మెనగడెగా|| సీ||
గాలిలోసనసుర గాలినాప్రభంగిగాలోలోపెండియుగలసినట్లు | బలముతో, దిగిం
డ్లుసంభవంబందితజ్జలములోననుచుసమయనట్లు | ఓధిలోదగలుమాడపి క్రమ్మరగ
నాజ ధిలోనేకమైజరగునట్లు | పుడువీధియందువన్మల్లకజలియించిపుడనీధియందతాన
డగుట్లు|| సీ|| సద్గురూకృపాసక్తిసంభవించి సద్గురూకృపాభూతిజాలమెరసి | స
ద్గురూకృపాస్వామిగర్భవికాంతినిపుడతద్గురూకృపామెలింగతత్వంబునందు|| ఉ|| కాపునదేవి
నేంద్రపదంకజూంజనకొర్చికట్టిభక్తి | కాశ్చిత్పూయోజములనాబసవయ్యదోలంగగ
శ్చేదుక | బూవునుదావివోతపోరభాచ్చములేకవనీ చియొన్నవాడివిపులాతలింబనద
డిల్లునభక్తులుగల్గువంతకు|| చ|| అనికొనయాడుచుకొమనసిజాంతకుభక్తవరేణ్యత
ల్లహృ | జ్జితసుఖామృతబునిధజాలగవేడుకనోలలాడుచు|| జనిమృతభీతిమారులయి
జంగమకోటులకర్చునిచ్చుచు|| గొనకొనికొంతకాలమిలగోరభజింపుచునుండిరీశ్వరుడా
చ|| వసుమతిలోపభక్తియభివర్ధనమొండగజేయుచుండశ్రీ | బసవపురాణమునద్విపద
పద్ధతిజెచ్చునుపాలకురీపో | మసుకవియామహమహుడును త్కలదేశికుడౌటదామం
దేసగగబద్ధభారతిరచింజితినేనుతదంకితంబుగె|| ఉ|| ఏగచియించినాడనన నెంట
దేశ్యగగుత్రయో | పారిగుడైశోసముచిలకరీప్రసాదనుభవదాదాన

ప్రథమాశ్వాసము.

౧౫౨

ప పు రాణ ము:

సాక్రమముదప్పక యుండగదత్కృపారస । ప్రేరణతత్పతాబ్జముఁ బ్రీతిభరించుట
 యొగ్గెయెడ ॥ చ॥ బసవపురాణమధికవిభక్త సభాస్థలుఁ బరికింపగా । విసుక
 భయలకు వేగముఁ బులుకుండుభక్తియూ । బసవపురాణముఁ బరమభక్తికిఁ బూజింప
 వారిక । త్వనదృశలైంగికానుభవనాభ్యసఖంబభిరుక్తుజేకురున్ ॥ చ॥ బసవపు
 మున్ పునిఁ బుత్తులసత్కృపచాలగల్గుచి । బసవపురాణముఁ ద్వనినదా యైన
 యింబయి । బసవపురాణముకొనినినభగ్గుప్రసాదసుఖైకసద్ధియై । బసవ
 నినదాయకగల్గునభీష్టికార్థియై ॥ క॥ ఈమహిబసవపురాణము । ప్రేమ
 మదుశ్రీమందిరమం । దేవద్యుజులూజింపుదుగామహావిద్యులను వెండువా
 క ॥ అపియిదియనగా నేటికి ప్రవిమలసద్భక్తియుక్తిబసవపురాణం । బసవ
 సశివకృపచేనిహపరార్థసిద్ధులుగలుగ ॥ మహాస్థగర । గురుహాంధోపభ
 రకరుణాకుంఠహస్తోదితాంగం । మరలింగయత్తచిత్తాహరసమయపురాణ
 పేత్తా । చరలింగార్చనరక్తాచరహరగురుశేషప్రసాదానుభోక్తా । చరలి
 దమూదిభరితదశదిశాప్రాంతములకిది ॥ క॥ ఈరాంతరాత్రవనిర । రలి
 వ్యసనవిసరతాజిత్యైక్య । హాతాహతితటవనిబహాకాణ । వీలనెత్తిభాగిశారకదేవ
 హితమహా । మహాని । బలంబుమలనోమనెరతద । కిదామ । కిదామనెనెనెనెనె
 శిక్షితాత్మావలీపా । శృతిమతహితచర్యాకుద్ధసద్భక్తివర్యా । వితతసుగుణజాలావర
 వాతిలోలా ॥

గద్య॥ ఇది శ్రీమత్పాలకురికిసోమేశ్వరగురుప్రసాదలబ్ధప్రబంధనిబంధన
 శక్తియుక్తశ్రీపీఠపతిబసవనాచార్యసత్పుత్రకులపవిత్ర
 సోమయనామధేయశివకవిప్రణీతంబైన శ్రీబసవపు
 రాణంబునుమహాప్రబంధంబునందు సగ్వంబుచు -
 సప్తమాశ్వాసము - సంపూర్ణము.

